

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

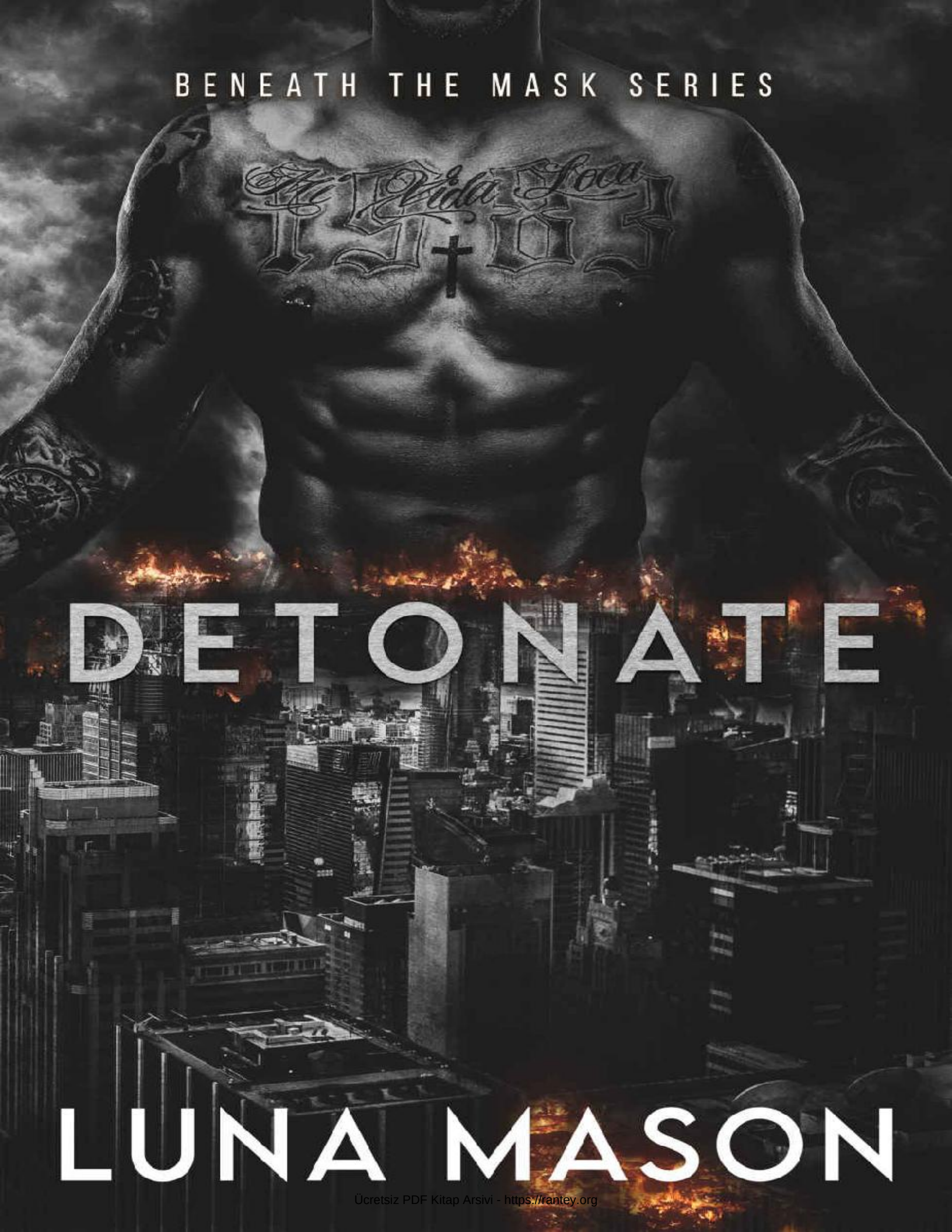
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the entire image is a composite. The upper half features a close-up of a man's bare, muscular torso. He has several tattoos: a large, ornate script tattoo across his chest that reads 'Mi Vida Loca' with 'I + O' below it, and a cross between the 'I' and 'O'. He also has tattoos on his forearms, including a skull on his left. The lower half of the image shows a city skyline at night, with many buildings. A thick layer of orange and yellow flames is superimposed over the city, appearing to rise from the bottom and spread across the middle. The overall color palette is dark, with greys, blacks, and the bright oranges of the fire.

BENEATH THE MASK SERIES

DETONATE

LUNA MASON

DETONAT

MASKENIN ALTINDAKİ SERİ

KİTAP 2

LUNA MASON

Telif Hakkı © 2023 Luna Mason

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Coffin Baskı

Tasarımları. Düzenleme: Zainab at Heart

Full of Reads. Biçimlendirme: Books and
Moods.

YAZARLARIN NOTU

Detonate karanlık, bağımsız bir mafya romanıdır. Bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek içerik ve durumlar içermektedir.

Bu kitap müstehcen ve açık cinsel içeriğe sahiptir. 18 yaşından büyük okuyucular için hazırlanmıştır.

Tetikleyicilerin tam listesi için lütfen yazarın web sitesini ziyaret edin:

luna-mason-author-tr6ads.mailerpage.io

Ya daziyalet ve Yazarlar Instagram: <https://www.instagram.com/authorlunamason>

*Bu kitap, bir prenses gibi davranılmayı hak eden ama prensin ayaklarını
yerden kesmesini istemeyen tüm okurlarıma adanmıştır.
Kötü adamın onlara yatak başlığını tutmalarını ve iyi bir kız gibi hepsini
almalarını söylemesini isteyenler.
Kötüler daha iyi sikişir.
Grayson artık senin için hazır.*

İÇİNDEKİLER

Önsöz

1. Maddie
2. Grayson
3. Maddie
4. Grayson
5. Maddie
6. Grayson
7. Grayson
8. Maddie
9. Grayson
10. Maddie
11. Grayson
12. Maddie
13. Grayson
14. Maddie
15. Grayson
16. Maddie
17. Grayson
18. Maddie
19. Grayson
20. Maddie
21. Grayson
22. Maddie
23. Grayson
24. Maddie
25. Maddie
26. Maddie
27. Maddie
28. Grayson
29. Maddie
30. Grayson
31. Maddie
32. Maddie
33. Grayson
34. Maddie
35. Grayson
36. Maddie
37. Grayson
38. Maddie

39. [Grayson](#)
40. [Maddie](#)
41. [Grayson](#)
42. [Maddie](#)
43. [Maddie](#)
44. [Grayson](#)
45. [Grayson](#)
46. [Grayson](#)
47. [Maddie](#)
48. [Grayson](#)
49. [Maddie](#)
50. [Grayson](#)
51. [Maddie](#)
52. [Grayson](#)
53. [Maddie](#)

[Sonsöz](#)

[Adanmış Gizli Bakış](#)

[Yazar Hakkında Teşekkür](#)

PROLOGUE

GRAYSON

Ağustos 2015

T Yıllardır savaşı soludum, hayatta kaldım ve yaşadım.
Tek bildiğim bu.
Avlamak,
vurmak,
öldürmek.

Metruk binaya doğru yürüyorum. İstihbarat avladığımız iki teröristin burada olduğunu doğruluyor. Afganistan'ın kavurucu sıcağında ilerlerken parmaklarımı M4 Carbine'ımın etrafında sıkıyorum.

Casper, hayat boyu en iyi arkadaşım, solumdan takip ediyor.

Deniz Kuvvetlerine katıldık ve rütbelerimizi birlikte yükselttik. Gençken sürekli kavga ediyor olmasaydık, ailelerimiz bizi asla askere göndermezdi. Bunun için ona teşekkür etmeliyim. Öfkemi dışa vurma ihtiyacımı başka nerede karşılayabilirdim ki? En azından yasal olarak.

Ahşap kapı menteşelerinden sarkıyor. İki adamımız, Chase ve Paul, binanın karşı tarafından hızla içeri giriyorlar.

Bu teröristler yüzlerce masum insanın ölümüne neden olan Kabil havaalanı bombalamalarının sorumlularıdır. Saldırıdan bu yana geçen üç yıl boyunca izlerini kaybettirdiler.

Kapıyı tekmeleyerek açıyorum ve etrafımı kolağan ederken silahımı ileri doğrultuyorum.

Sol tarafımda bir dizi moloz merdiven, sağ tarafımda ise bu bok çukurundan geriye kalanlar var. Odadaki bir kanepenin parçalanmış kalıntılarından köpük parçaları ayaklarımın altında düzleşiyor. Her yere saçılmış kâğıtlar, kırılmış kitaplar ve tahrip edilmiş ev aletlerinin enkazı var.

Nasıl oluyor da birileri bu kadar uzun süredir burada yaşayabiliyor?

"Üst katta yaşayan ısı işaretleyicilerimiz var," diye onaylıyor istihbarat kulaklığımdan. "Anlaşıldı," diye cevap veriyorum ve Casper'a merdivenleri işaret ediyorum. Merdivenlerden yukarı çıkıyorum. merdivenlerden inip köşeye doğru eğilerek etrafı kolaçan ediyorum. Merdivenlerin başına geldiğimde, bir banyonun ezici kokusu neredeyse öğürmemi neden oluyor. Sadece bir kapalı kapı var. Orası onların olduğu yer olmalı.

Arkadaşıma bir işaret vererek kapıyı kırıp açtım.

Odanın sağ köşesinde, zayıf görünümlü bir kadın küçük bir çocuğu göğsüne bastırıyor. Çılgınlıkları kulaklarımda çınlıyor.

Doğru olmayan bir şeyler var. Bu da ne? Yem mi? Kahretsin.

Odanın içinde dolaşıp gizli bir yer var mı diye kontrol ediyorum ama hiçbir şey yok. Kahretsin.

"Dışarı! Hemen!" Kapının yanında nöbet tutan Casper'a bağıryorum.

Chase ve Paul nerede?

Casper merdivenlerden koşarak iniyor, ben de peşinden gidiyorum. Farkına varır varmaz bağıryorum, "Casper, dur. Dışarı çıkma-"

Silah sesleri sözlerimi bastırıyor. Duvardaki deliğin altına eğildim. Daha fazla silah sesi yankılanıyor ve bir tanesi başımın yanından vızıldayarak geçip arkamdaki ufalanan taşa çarpıyor.

Beyazlar içindeki hareket odanın öbür ucunda gözüme çarpıyor. Çömeliyorum ve odanın en ucuna, yıkık kanepenin yanına gidip bekliyorum. İçlerinden biri yakında ortaya çıkacak. M4'te beyaz cübbeli, ateşli silah taşıyan bir adam görülüyor.

Tetiği çektim ve herif yere yığıldı.

Chase ve Paul köşeden bakıyorlar. Daha fazla silah sesi duyulurken geri dönmemi işaret ettiler.

Casper... Casper'ı bulmalıyım.

Silahu ateşlemeye hazır tutarak girişe doğru sürünüyorum.

Dışarı çıktığımda güneş ışığı beni kör ediyor. Burası bir çöl. Uzun zamandır böyle eğlenmemiştim ve iyi bir avı severim.

Kumda yatan ve karnından kan fışkıran arkadaşımı gördüğümde dünyam başıma yıkılıyor. Elleri yaranın üzerine bastırıyor ve başını kaldırmak için mücadele ediyor.

Ona doğru koştum ve dizlerimin üzerine çöktüm.

"Siktir, Casper." Yeleğimden travma kitini aldım.

Paul ve Chase etrafımı sardı.

Biz Casper'a yardım ederken Paul nöbet tutacak.

"Üç kişinin öldürüldüğü doğrulandı. Hareket tespit edilmedi," diye bildiriyor Paul.

Kanın kaynağını bulmak için Casper'ın ceketini yırtıp açıyorum. En iyi arkadaşım son nefesini vermek için çırpınırken ellerim titriyor.

"Grayson, yapma," diye fısıldıyor Casper hırıltılı nefesler arasında. Nefes almasına yardımcı olmak için siyah kar maskesini çıkarıyorum.

"Casper, seni yakaladık."

Başını sallıyor, kahverengi gözleri beni delip geçiyor, gözyaşları dökülüyor, neredeyse durmam için yalvarıyor.

"Grayson, çok özür dilerim. Umarım... umarım beni affedersin.

Seni seviyorum kardeşim."

Özür mü? Ne için özür dileyecektim?

"Üzülme. Benim yüzümden ölmeyeceksin." Sonunda sesim çatlıyor.

Öksürmeye başladı ve ağzından kan sıçradı.

Onu kucağıma yatırdım.

"Özür dilerim," diye tekrar dener.

"Ne için üzgünsün? Her şey yoluna girecek."

"Amelia'yı siktiğim için."

Bir öfke dalgası bacağımı kafasından uzaklaştırarak yere çarpmasına izin veriyor. Gerçekle yüzleştüğimde itirafı içime saplanıyor.

En iyi arkadaşımın ve karımın tesadüfen benimle olamayacak kadar meşgul olduğu tüm o geceler. Ama Casper'ın ondan nefret etmem için bana zaman tanıma nezaketi bile yok.

"Hayır, hayır, hayır, hayır!"

Tüm dünyam dönmeye başladı.

Geri çekilip ondan uzaklaşıyorum, orada oturup sahip olduğum tek arkadaşımın son nefesini verişini izlerken toz burun deliklerimi tırmalıyor. Son sözleri hala kulaklarımda çınlıyor.

En iyi arkadaşım. Kim bilir ne kadar zamandır karımı beceriyor.

"Çekil yolumdan Amelia," diye bağıryorum orospu karıma.

Histeri içinde, kollarımı tutarak, onu bırakmamam için yalvararak peşimde çırpınmaya devam ediyor. Kadını odanın diğer ucuna uçurmamak için tüm gücümü harcıyorum.

Sahip olduğum her giysiyi yanıma alırım.

"Grayson, lütfen. Beni bırakma, söz veriyorum bir daha asla yapmayacağım. Endişelenmene gerek yok. Casper zaten öldü."

Çekmecenin kulpunu söküp karşı duvara fırlatıyorum.

Ne kadar aptalım! Bu kadın iğrenç. İğrenç. Bunu daha önce nasıl göremedim? Casper benim en iyi arkadaşım, hiç sahip olmadığım kardeşim ve onlar her şeyi mahvettiler.

Sıkılı yumruklarla ona doğru ilerliyorum. Korkulu bir ifadeyle duvara doğru geri çekiliyor.

"Bu beni son görüşün ve bir daha sakın onun adını ağzına alma. Bunu hak etmiyorsun. Şimdi siktir git gözümün önünden. Beni iğrendiriyorsun."

Ağlama krizine girerek yere yığılır.

Acınası.

Karanlığı ait olduğu yerde bırakarak yeni hayatıma başlamaya hazır bir şekilde havaalanına doğru yola çıktım. En iyi arkadaşım ile vedalaştım. Beni burada tutan tek şey oydu.

New York'ta, lanet olası bir boks salonu kuracağım.

Umarım, bu öfkenin bir kısmını boşaltmak için yeterince mücadele olur.

Yeni kuralım: *Bir geceden fazla kadın yok.*

BİR

MADDIE

Ocak 2022

M Gözlerim dalgalanarak kapanıyor ve parmaklarım külotumun eteklerine gidiyor. Şu anda boşalmamın tek yolu Grayson'ı ve onun ağzıyla yapabileceği tüm o lezzetli ve kötü şeyleri hayal etmek.

Kendimi Grayson'ın en iyi arkadaşımı kurtardığı güne geri götürürken parmaklarım yarığında aşağı yukarı kayıyor.

Sienna'nın eski nişanlısının, yani onu kaçıran pisliğin evinin önünde durduk. Keller Sienna'yı arabaya taşımıştı ve hastaneye doğru gidiyorlardı. Huysuz İtalyan koruması Nico bana Sienna'nın durumunun kötü olduğunu söyledi.

Ben Jamie'nin dairesinin girişine bakarken yağmur arabanın camına vuruyor. Adamlar her açıdan binaya dolmuş.

Grayson binadan dışarı çıkar, yüzü ifadesizdir. Bir elini yüzünde gezdirerek saçlarından damlayan kanı bulaştırıyor. Beyaz gömleği kıpkırmızıya boyanmıştır.

İyi olduğunu fark ettiğimde içimi bir rahatlama kaplıyor. Son birkaç aydır onunla sürekli didişiyor olmama rağmen, onun incinmesini hiç istemedim ama onu kızdırmaktan da asla vazgeçmek istemiyorum. Onu kızdırmak çok eğlenceli.

Neden onu bu kadar önemsiyorum ki?

Tüm bu aylar boyunca, onun varlığı beni rahatsız etti. Ama şu anda önemli olan tek şey onun iyiliği.

Luca arkasından ona bağıırır ve Grayson dönerek elindeki gümüş silahı gösterir.

Arabanın kapısının kolunu tutup çekiyorum ama açılmıyor. Ona doğru koşma dürtüsü beni ele geçiriyor. Onun rahatlığına ihtiyacım var. Sienna'nın iyi olup olmadığını bilmem gerek. Ne olduğunu bilmem gerek. Hepsi benim suçum.

"Nico, kapıyı aç!" Bağıırıyorum, acelem var.

"Burası güvenli değil Maddie, seni buraya getirmemeliydim bile. Patron beni öldürecek."

"Aç şu lanet kapıyı, yoksa seni kendim öldürürüm," diye çıktım.

Kapıyı açtığımda kilitlerin tıkırtısı arabayı dolduruyor. Aceleden üzerime sadece beyaz bir gömlek ve kot pantolon giymiştim. Yağmur tenime çarpıyor ve beni tamamen ıslatıyor. Grayson'a doğru koştum ve beni gördüğünde dondu kaldı. Yüzünden kan ve yağmur damlıyordu; kumlu saçları sırlıklam olduğu için artık simsiyahtı. Şu anda bile muhteşem. Uzun boylu, güçlü vücudu anında kendimi güvende hissetmemi sağlıyor. O buradayken hiçbir şey olmayacağını biliyorum.

Kendimi onun kollarına bırakıyorum ve yüzümü ona sokuyorum.

"Günüştü, burada ne yapıyorsun? Burası güvenli değil," diye fısıldıyor. Sıcak nefesi boğazıma çarptığında vücuduma karıncalanmalar yayılıyor.

"Sienna'nın iyi olduğundan, senin iyi olduğundan emin olmam gerekiyordu. Hepsi benim hatam. Onu asla terk etmemeliydim. Neler olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandım.

Parmakları saçlarımı okşuyor, beni yatıştırıyor.

"Şşt. O iyi olacak. Söz veriyorum, ben iyiyim. Bu senin hatan değil."

Burunlarımız sürtünüyor. Bu seksi, dövme, koruyucu dev için içimde bir arzu oluşuyor. Gizlice, umutsuzca arzuladığım kişi.

Bakışları önce dudaklarıma, sonra gözlerime kayıyor.

Canı cehenneme. Ben bu adamı istiyorum.

Dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum ve vücudu kaskatı kesiliyor. Başımı ondan çevirip çekildiğimde utanç üzerime çöküyor.

"Siktir et." Bununla birlikte, başımın arkasını kavırıyor ve dudaklarımı yutuyor. Metalik bir kan tonu öpüşmemize karışıyor. Eli başımın arkasını daha da kendine doğru çekiyor. Dili benimkiyle dans ediyor.

Amımın zonklamasına ve ayak parmaklarımda kıvrılmasına neden olan öpücük. Tüm nefesimi kesen türden.

"Grayson, gitmemiz gerek. Hemen!" diye bağıırıyor arkamızdan biri.

Öpüşmeyi kesiyor, başını sallıyor ve alnını benimkine yaklaştırıyor.

"Gitmen gerek Maddie." İç geçiriyor.

"Siktir," diye mırıldanarak arkasını döndü ve fırtına gibi uzaklaştı. Beni şişmiş dudaklarla yağmurun altında bırakarak. Arkasına bile bakmadan siyah bir Mercedes'e binip uzaklaştı.

Doruk noktam arttıkça inlemelerimi bastırıyorum, ön kolumu ısıyorum. Tek başıma yaşamaya ve orgazmlarımı saklamak zorunda kalmamaya hâlâ alışamadım. Kafamda, öpücük orada bitmiyor; beni eve götürüyor ve gelecek haftaya kadar beceriyor.

Ve bu da benim sorunum. *Grayson'ın* beni becerdiğini hayal etmeden duramıyorum. Muhasebeci Gregory beni daha önce öpmüş olsa bile.

Grayson'la geçen yıl paylaştığımız o ayak parmaklarını kıvıran, hayat değiştiren öpücüğü bekliyordum.

Gregory'nin dudakları dudaklarıma dokunduğu anda beynim o güne geri döndü. O günden beri flört hayatımı lanetlemiş gibi görünen ve beni cinsel açıdan inanılmaz derecede hayal kırıklığına uğratan o güne. Artık kimse beni tahrik edemiyor. Her seferinde tek gördüğüm Grayson'ın delici mavi gözleri ve kana bulanmış yüzü oluyor. Bu yüzden, bu gece Gregory ile randevum, hayatıma devam etmek için.

Şimdi o gittiğine göre, yalnızlık ve hayal kırıklığı beni bir gece daha tüketiyor.

Sienna'nın mutluluğu çok bulaşıcı. Ama lanet olsun, üçüncü tekerlek olmaktan bıktım usandım.

Abartılı gece mavisi mutfaklarındaki kahvaltı barının üzerine eğilmiş beyaz şarap kadehime iç geçiriyorum. Keller Sienna'yı sıkı sıkı kucaklıyor. Kulağına fısıldadığı pis şeyleri duymadığımı sanıyorlar. Dört aylık kızları Darcy, Keller'ın yanına sokulmuş. Küçük, değerli bir ışık demeti.

"Hadi ama çocuklar. Buradaki bazı bekâr ve yalnız insanların buna tanık olmasına gerek yok!" Surat asıyormuş gibi yaparak söylüyorum.

"Maddie, Gregory ne olacak?" Sienna, Keller'ın kollarına yaslanarak soruyor.

"Sadece sıradan tutuyoruz ve nereye gideceğine bakıyoruz." Nereye gittiğini biliyorum. Hiçbir yere, ama onu henüz kaybetmek istemiyorum. İyi biri, iyi anlaşıyoruz ama arkadaş olarak.

"Peki ya Grayson?" Keller öksürüğünü gizlemeye çalışarak araya giriyor. Sienna dövmeli kocasının karnına dirsek atıyor. "Ne?" diye soruyor Sienna'ya, kaşlarını kaldırarak.

Onun adını anmak bile beni hayal kırıklığına uğratmaya yetiyor.

Grayson Ward, ihtiyacım olan her şeyin tam tersi. Bay Playboy, son sinirlerimin hepsine dokunuyor. Geçen yıl Keller'ın gece kulübü The End Zone'da onunla tanıştığım andan beri bunu yapıyor. Birbirimizi yaraladık. Ta ki bir daha asla bahsetmeyeceğim o öpüşmeye kadar. O zamandan beri benden kaçıyor.

"Maddie?"

Sienna adımı söyleyerek beni Grayson büyüünden kurtarıyor.

"Ne?"

"Son zamanlarda Grayson'dan haber alıp almadığınızı sordum." Sienna yumuşak bir gülümsemeyle söylüyor.

"Hayır. Neden yapayım ki?" Sienna'ya susmasını umarak ters ters bakıyorum. "Sadece merak ettim. Keller tüm bu olaylardan beri garip davrandığını söyledi.

kaçırma olayı."

"Tüm bu kaçırılma olayı..." Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Çılgın eski nişanlının sayesinde neredeyse öldüğün günü mü kastediyorsun?" Hâlâ aklımdan çıkmayan bir gün. Onu yalnız bırakmamış olsaydım, bu hiç yaşanmayabilirdi.

"Oh, Maddie. Bak, hiç bu kadar mutlu olmamıştık, hepimiz güvendeyiz ve iyiyiz. Lütfen kendini suçlamayı bırak. Sana zarar vermediği için çok mutluyum." Hemen yanıma koştu ve beni sıkıca sardı.

O tanıdığım en güçlü kadın. Onlar cennette yapılmış bir eşleşme, gerçek ikiz alevler. Aşkın her şeyi fethettiğinin kanıtı. Şu anki kocasının ve kardeşinin mafyayı yönettiğini bile kabul etti ve her şeyi sineye çekti. Bu çok çılgınca.

"Her neyse, Grayson'ın ruh halinin benimle ne ilgisi olabilir ki?" Konuşmayı değiştirmek için çaresizce soruyorum. Keşke Sienna'ya adını vermeyeceğim kişiyle öpüştüğümü söylemeseydim.

Onu son gördüğümünden bu yana dört ay geçti, bebek Darcy ile tanıştığım gün. Sienna Gregory ile randevumu sorduktan sonra birasını tükürüp bana ikinci bir bakış bile atmadan hışımla çıkıp gittiği gün. Onu anlamıyorum.

"Siz ikinizin hazırlanmanız gerekmiyor mu? Taksi bir saat içinde burada olacak," diye anons eden Keller, odayı dolduran garip sessizliği bozdu.

Başımı sallıyorum ve bardağımdakileri yudum yudum içiyorum. Boğazımdan aşağı kayan yumuşak baloncuklar bana ihtiyacım olan vızıltıyı veriyor. Bu Sienna'nın doğum yaptığından beri ilk resmi kızlar gecesi ve ben de ona unutamayacağı bir gece yaşatacağımdan eminim.

"Evet!" diye ciyaklıyor, elimi tutuyor ve beni tezgahdan uzaklaştırıyor. "Bana makyaj yapmana gerçekten ihtiyacım var, tam bir anne gibi görünüyorsun," diye yalvarıyor köpek yavrusu gözleriyle, ellerini bulanık saçlarında gezdirerek. Beni koridorda sürüklerken gülüyorum. "Çünkü sen bir annesin, Si. Hem de çok iyi bir anne."

Beni sıkıca kucaklarken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

Sarılmasına karşılık veriyorum ve omzuna doğru iç çekiyorum. Onun her gün yanımda olmasını özleyorum.

"Teşekkür ederim Maddie. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Sana daha önce de söyledim, ben hep yanında olacağım."

Seni seviyorum, kankam." "Ben de seni seviyorum."

Ana yatak odasına gidiyoruz. Bu kızın rüya gibi bir evi var. Keller'ın burayı onun için, bir aile evine dönüştürmek üzere satın alması çok şirin. Muhteşem ve hedefledikleri on çocuğu da sığdırabilir.

O duşa girerken ben de hızla yanımda getirdiğim altın rengi pullu elbisemi giyiyorum. Vücudumu doğru yerlerden sarıyor. Sonra tuvalet masasının üzerine malzemelerimi yayıyorum.

Ben işimi bitirdiğimde, o duştan çıkmıştı. Görünümümü tamamlamak için koyu kırmızı bir ruj sürüyorum. Dürüst olmak gerekirse, sikilebilir görünüyorum.

"Vay canına Maddie, muhteşem görünüyorsun!"

"Teşekkürler Si. Şimdi git saçlarını kurut da seni süsleyeyim." Telefonumu alıp yatağına yerleşiyorum ve şiltenin içine gömülüyorum. Kahretsin, bu şimdiye kadar uzandığım en rahat yatak olmalı. Şimdi tek yapmak istediğim burada uzanmak ve amaçsızca Instagram'da gezinmek.

"Son zamanlarda aileni gördün mü?" Sienna soruyor.

Annemden bahsedilince gözlerimi devirmeden duramıyorum. "Hayır. Tanrı'ya şükür, bir süre için değil."

"Tanrım, Mads. *Hâlâ çocuk doğurma günlerin bitmeden evlenmelisin modunda mı?*"

"Oh, elbette. Ailemizin Sevgililer Günü yemeğine getirecek bir eş bulmam için çırpınıyor. Yemin ederim bunu her yıl bana bekar olduğumu hatırlatmak için yapıyor. Yani, yaptığım hiçbir şey yeterince iyi değil. *Mükemmel* karısı ve *mükemmel* işi olan *mükemmel* kardeşim Eddie'nin aksine."

"Seninle böyle olmasından nefret ediyorum Maddie." Yatağın kenarına, yanıma oturdu. "Mükemmel erkeği bulacağından hiç şüphem yok. Seni hiçbir şeye zorlamasına izin verme."

Keşke onu memnun etme ihtiyacı hissetmeseydim. Artık babamdan bile kaçıyorum, onu özlesem bile. Annemin hayatımdaki her şeyle ilgili rahatsız edici yargılarına katlanamıyorum. Tanrı aşkına, kilom bile.

"Evet, belki." Bu çok utanç verici. "Sadece birinin beni güvende hissettirmesini, sevmesini istiyorum, anlıyor musun? Kimseyle anlaşıyorum. Ne kadar çıkarsam çıkayım."

"Belki de yanlış yerlere bakıyorsun." Başını sallıyor, yataktan kalkıp banyoya geri dönmeden önce elime dokunuyor.

Bu ne anlama geliyor?

Ön kapı çalındığında evin içinde bir gürültü kopuyor. Sienna saç kurutma makinesini açtı, ben de yataktan kalktım.

Ben merdivene doğru ilerlerken kapı çalınıyor. Tanrım, biri çok hevesli. Keller onu uyuturken Darcy'yi uyandırırırlarsa, Keller onları öldürür.

"Bekle, geliyorum."

Bu pisliği parçalamak için sabırsızlanıyorum.

İKİ

GRAYSON

T Cebimdeki sürekli uğultu dikkatimi depoya benzin dökmekten uzaklaştırıyor. Bağlanmış ve ağızları tıkanmış üç adama bakıyorum. Kanları, gözlerinden akan yaşlarla karışıyor.

yüzle
r.

Evet, ben lanet bir canavarım. Aş artık bunu.

Dumanlar burun deliklerimi yakarken bir an için dökmeyi bırakıyorum. Bütün bir binayı yerle bir etmek üzere olduğunuzu bilmenin verdiği saf adrenalin duygusu büyüleyici.

Arka cebimden telefonumu çıkarıyorum ve ekranda Keller'ın adı yanıp sönüyor. Ne olursa olsun, her zaman çağrısına cevap vereceğim kişi o.

"Frankie, buna bakmam lazım. Dökmeye devam et," diye bağırarak Frankie'ye benzin bidonunu uzatıyorum. Uyuşturucuyu arabaya taşımakla meşguldü. Yeni lacivert takım elbisesine bulaşmasını istemiyordu. Luca'nın en yeni elemanı. Görünüşe göre İtalya'da Capri ailesi için korumalık yapıyormuş. Bazı aile işleri için New York'a dönmesi gerekmiş.

Frankie kollarını sıvayarak yanımıza geliyor.

"Hadi şu piçleri ateşe verelim." Derin İtalyan aksanı kulaklarıma müzik gibi geliyor. Dönüp sıvıyı odanın etrafına fırlatmaya başladığında gri gözleri benimkini yansıtan bir karanlıkla parlıyor.

Kıkırdıyorum ve Keller'ın çağrısına cevap veriyorum.

"Bay Katil'in ta kendisi." Elimde değil ama ünlü boks ismiyle dalga geçiyorum. Keller 'the Killer' Russo binlerce taraftar tarafından gerçek bir katile, bir mafya tetikçisine benzetiliyor. Artık değil, çünkü o artık Bay Aile Babası ve onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

O karanlıktan çıktığında, benim de girebilmem için bir yol açılmış oldu. Luca, *Patron*, bana bastırduğım öfkem için bir çıkış yolu verdi. Yıldızların boks antrenörü, playboy, milyarder olarak özenle kurguladığım hayatımın altında. Bunların hepsi gerçek beni gizleyen bir maske. Beni tüketen karanlığın.

Öldürmek için
eğitildim. Bu işte
iyiyim.

Artık Chicago'daki hayatıma sırtımı dönüp New York'a taşındığımda yarattığım havalı ve profesyonel görüntüyü devam ettirebilirim. O gün Sienna'yı kurtardım, onu tutan beş adamı gözümü kırpmadan öldürdüm. Luca içimdeki öfkeye tanık oldu ve potansiyelimi fark etti. Şimdi bunu kendi avantajına kullanıyor. Ve benim de.

O günden beri arkama bakmadım. "Grayson,
ne yapıyorsun?" Keller soruyor.

"Bilmek istemezsin Keller, kıskanabilirsin."

"Hiç sanmıyorum." Kıkırdıyor ve ekliyor: "Bira içmeye gelmek ister misin? Sienna bu gece Maddie'yle dışarı çıkacak ve Darcy de yatmaya gitti."

Maddie... Siktir. Ondan bahsedince sikim seğirdi.

Jamie'nin dairesinin dışında bana doğru koşarken beynimde canlanan görüntülere engel olamıyorum. Kendini kollarıma bıraktı ve beni sımsıkı kucakladı, kıcı ellerimde mükemmel bir şekilde duruyordu. Tüm varlığıma dayanamayacağını düşündüğüm kadının kollarıma atlaması beni çok şaşırtmıştı. Sonra dudaklarını dudaklarıma yapıştırdığında her şey değişti.

Yedi yıldır öptüğüm ilk kadındı.

Ve lanet olsun, bu şimdiye kadar yaşadığım ve yaşayacağım en ateşli öpücüktü.

Ne kadar soğuk duş alırsam alayım beynimden atamıyorum.

Ben de bir kadınla birlikte olduktan sonra hep yaptığım şeyi yaptım. Onu hayalete çevirdim.

Ama bu küçük güneş ışığı gitmeyecek gibi görünüyor. Kalmak için burada. Ben karanlıkta büyürken o beni ışınlarıyla boğuyor. Işığı arzulamıyorum. Ama onu aklımdan çıkaramıyorum.

Biz uyumlu değiliz. Onu tüketmek için yanıp tutuşmaktan kurtulamıyorum. Ne zaman yanıma gelse, tek yapmak istediğim onu domaltmak ve susana kadar sikmek.

Elimde değil.

Sarhoş edici. Sınırların dışında.

"Tabii, birazdan orada olurum. Biraların soğuk olduğundan emin ol." "Evet, evet," der ve telefonu kapatır.

Takım elbisemin ceketinin içinden çakmağı çıkarıyorum, sonra depoya son bir kez bakıyorum. Burası zaten dökülüyor. Onlara yardım ediyorum. Üç ceset hariç.

Falcon'lar sevkiyatımızı alarak bizi alt ettiklerini düşünüyor olabilirler ama sevkiyatı geri almamızın ve adamlarını öldürmemizin ne kadar kolay olduğunun farkında değiller. Aptal herifler.

Adamlara gülümseyerek zippoyu fiskeliyorum ve alevler gözlerimin önünde dans ediyor. Yanlarındaki yere fırlatıyorum ve kızgın alevler vücutlarını kaplamaya başlıyor. Bu benim gitme işaretimdi.

Frankie kıkırdayarak arkamdan geliyor.

Beyaz Audi RS6'mın sürücü tarafına geçiyorum.

Frankie yolcu koltuğuna atlar ve "Kahretsin, ölmek için ne boktan bir yol" der.

"Daha kötüsünü düşünebilirim. Bunu bir dahaki sefere yaparız."

Manhattan'ın parıldayan ışıklarına doğru ilerlerken motor kükrüyor.

Keller'ın lanet olası süslü malikanesine yanaşıyorum, çakıllı araba yolu bile abartılı. Devasa su çeşmesinin yanında motoru durduruyorum ve kıkırdayarak başımı sallıyorum. Kadınına her şeyi vermek için elinden geleni yapmıştı.

Ahşap kapıyı çalıyorum ve ellerimi ceplerime sokuyorum. Nereden geldiği belli olmayan bir sinir dalgası çarpıyor yüzüme. Bundan hiç hoşlanmadım. Hem de hiç.

Birkaç dakika geçti ve cevap vermedi. Kapıyı daha yüksek sesle çaldım. İçeride *olduğunu* biliyorum, hissedebiliyorum.

Vücudum neredeyse heyecandan titriyor; kalbim göğsümde çırpınıyor. Bu kadının üzerimdeki etkisi sinir bozucu.

"Dayan, geliyorum!" Sesi nefesimi kesiyor.

Bana kızacağını, normalden daha soğuk davranacağını biliyorum. Öpüşmeme kuralımı ya da geçmişimi bilmiyor. Öldürdükten sonra bile

Sienna'yı esir alanların kanına bulandı ama o hiç tereddüt etmedi. Benden, kim olduğumdan korkmuyor.

O kızdıkça benim daha çok tahrik olduğumun farkında değil. Bana karşı koymak için bu kadar çabalamasını izlemek sikimin seğirmesine neden oluyor.

Kapı uçarak açıldı ve gözleri üzerime dikildi, burnunu kıvrırıp gözlerini kısarken duyguları açıkça belli oluyordu.

Kızgın olduğu doğru.

Onu gözlerimle yutuyorum. Kadın çok ateşli. Üzerinde kısa, dar, ışıltılı bir elbise var, kalçalarının V kısmının altında duruyor ve geçen yıldan beri hayalini kurduğum amını zar zor örtüyor. Bakışlarımı daha da ileriye götürüyorum, elbiseyi mükemmel bir şekilde dolduran göğüslerine iniyorum ve bana göğüs dekoltesinin lezzetli bir görüntüsünü veriyor.

Sonunda yüzüne ulaştığımda, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, hâlâ bana kaşlarını çatıyor. O küçük gümüş güneş kolyesi köprücük kemiklerinin arasında duruyor. Beni çıplak elleriyle öldürmek istiyormuş gibi görünse de çok güzel. Zümrüt gözleri beni tam kalbimden vuruyor. O dolgun dudakları sikime sarılmak için yalvarıyor.

Siktir, biriyle yatmam lazım. Onu bu şekilde düşünemem. Gerçi hiç faydası olmuyor.

"Kahretsin, Günişığı, inanılmaz görünüyorsun," diye törpüledim.

Sadece kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Vay be, teşekkürler." Kızarması göğsüne yayılıyor. Görünüşe göre, ben onun derisinin altına girdiğim kadar o da benimkinin içine girmiş.

"Orada öylece duracak mısın yoksa beni içeri alacak mısın?" Sırıtarak soruyorum.

Narin parmakları kapıyı sararak kendine doğru çekiyor ve arayı açıyor. Yanından geçerken sağ kolum hafifçe yan tarafına dokunuyor ve vücudumda elektrik dalgaları yayılıyor. Kapıyı nazikçe kapatıp bana doğru döndüğünde temasla birlikte nefesim kesiliyor.

"Güzel ayakkabılar. İhtiyacınız olduğunda birinin gözünü kolayca çıkarabileceklerini düşünüyorum." Ona göz kırpyorum. Bir yanım gerçekten bir gün bunu yapacağına inanıyor.

"Çeneni kapatmazsan senin olacak. Bebek uyuyor," diye tersliyor. "Bekle, artık büyük kötü bir mafya adamı olduğunu unutmuşum, o yüzden çenemi kapasam iyi olacak."

Bana gerçekten gözlerini deviriyor. Bu kadın beni nasıl kızdıracağını biliyor.

Belki de ayıyı dürttüğünde ne olacağını ona tattırmamın zamanı gelmiştir.

Ona doğru yaklaştım ve o bir adım geri atınca sırtı kapıya çarptı. Ellerimi başının üstüne koydum. Ağzı mükemmel bir "O" ile ayrıldı.

"Beni test etme, Sunshine."

Meydan okurcasına çenesini yukarı kaldırıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve dudaklarından sinsi bir gülümseme geçiyor.

Oh, işte başlıyoruz.

"Bir öpücükten sonra bir kadınla konuşacak cesareti bile olmayan bir adamdan mı geliyor bu sözler? Lütfen, sanki senden korkuyormuşum gibi," diye homurdanıyor.

"Öyle olmalısın," diye kulağına fısıldıyorum ve bunu yaparken boynunda tüylerim diken diken oluyor.

"Her neyse, Grayson. Zaten bir hataydı." Son kısımda sesi titriyor.

"Ah, acıyor, bebeğim." İşaret parmağımı yanağının yumuşak derisi boyunca ve boynundan aşağıya doğru gezdiriyorum.

"Ne yazık ki vücudun seni ele veriyor. Bahse girerim parmaklarımı giydiğin o dar elbisenin altına soksaydım, amın benim için sıırılsıklam olurdu."

Ağzı açılıyor ve kapanıyor. Sanırım sonunda sikimi o güzel küçük ağzına sokmak zorunda kalmadan onu susturdum.

Keller arkamda boğazını temizlerken Maddie sığıyor. Yüzü pancar renginde ve şeker çalarken yakalanan bir çocuğun yüzündeki suçlu ifadeye sahip.

İç çekerek kendimi düzeltiyorum ve Maddie kolumun altından geçerek elbisesinin eteklerini beceriksizce çekiştiriyor. Telaşlı Maddie'nin yanından geçip zarif Sienna'yı kocaman bir kucakla sarıyorum.

"Muhteşem görünüyorsun Sienna," diyorum onu sarılmaktan kurtarıırken. Bakmadan bile Keller'ın bana hançer gibi bakacağını biliyorum. Sienna'yı *teknik olarak* ondan önce tanıdığım gerçeğini bir türlü kabullenemedi.

"Bay Katil, bira zamanı gelmedi mi daha? Biraz telaşlıyım," diyorum. Dönüp Maddie'ye göz kırpyorum, o da bana ölümcül bir bakışla karşılık veriyor.

Keller'ın derin kahkahası odayı dolduruyor ve Sienna Maddie'ye sorgulayan bir bakış fırlatıyor.

"Evet, hadi gidelim," diye gülerek cevap veriyor Keller, karısını tutuyor ve önümüzde diliyle sikmeye başlıyor. Gözlerimi Maddie'ye çeviriyorum ve

Kaşlarını eğlenerek kaldırıyor. Alt dudağını dişlerinin arasına alarak kahkahasını tutmaya çalışıyor.

Ve böylece kalbim çarpmaya başladı. Her gülümsediğinde olduğu gibi.

Bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ediyorum.

Mutfığa doğru ilerlerken elimi kaldırıp el sallıyorum.

"İyi akşamlar hanımlar," diye bağırarak Keller'ı acele etmesi için cesaretlendiriyorum.

Buz gibi bira boğazımdan aşağı kayarken "Siktir, bu çok iyi" diye inliyorum.

"Maddie'nin nesi vardı öyle?" Keller, onun için çıkardığım bira şişesini almak için yanımdan geçerken soruyor.

"Sadece onunla taşak geçiyorum."

"Yani bunun öpücükle bir ilgisi yok mu?" Keller sırtarak sorar.

Cevap olarak biramı tükürdüm. O nasıl...? *Bekle, Maddie.*

"Önemli bir şey değildi."

"Bana söylemediğine inanamıyorum. Sekiz yıl sonra ilk öpücüğün nasıldı?"

"Yedi," diye kestirip atıyorum.

Ona söylemeliydim; o benim en iyi arkadaşım. Kahretsin, son altı yıldır neredeyse her gün onu eğittim. Birlikte onu dünyanın tartışmasız ağır siklet şampiyonu yaptık. Bu noktada, birbirimiz hakkında bilmediğimiz pek bir şey yok.

Yine de Maddie hakkında böyle konuşmak doğru gelmiyordu.

"Sadece bir öpücüktü," diye tekrarlıyorum, kimi ikna etmeye çalıştığımdan emin değilim.

"Evet, bu yüzden aylardır ondan vebadan kaçır gibi kaçırırsun. Hadi ama dostum, onu istediğini biliyoruz. Onu ilk gördüğünden beri belliydi."

Evet, onu istiyorum ve sorun da bu zaten.

Bir kadını asla bir geceden fazla istemem. Ama Maddie bana onu elde edebileceğim tüm yolları hayal ettiriyor, kulağıma inlemesini ve adımı haykırmasını düşünüyorum. Kendimi durdurabilmemin tek yolu ondan kaçmak. Onu ne kadar çok görürsem, o kadar çok istiyorum.

"Siktir git Keller," diye uyarıyorum, şişeyi daha sıkı kavırıyor ve bir yudum daha alıyorum.

"İyi," diye yanıtlıyor ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak. "Luca ile işler nasıl gidiyor? Çok eğleniyorsunuz gibi görünüyor."

"Bu lanet bir katliam, buna bayılıyorum."

"Kimin aklına gelirdi ki? Eğitimcim mafya tetikçisi olarak benim yerimi alıyor. Bunu yapabileceğini bilmiyordum. Görünüşe göre tüm o özel kuvvetler eğitimi işe yaramış. Ama sana Kings Gym'de ihtiyacımız var. Her gün yeni kayıtlar alıyoruz."

Kings Gym bizim bebeğimiz, hayatımızın işi. Keller geçen yıl tartışmasız ağır sıklet şampiyonu olduğundan beri amatör boksörler katılmak için sokaklarda sıraya giriyor. En iyiler tarafından eğitilmek ve dünyanın en iyileriyle birlikte dövüşmek için.

"Hallediyorum. Sadece yoğun bir hafta geçirdim. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağımı biliyorsun." Cevap olarak başını sallar.

"Hadi, Andre'nin dövüşünü izleyelim," diyor.

Oluşan baskıyı biraz hafifletmek için burnumun kenarını sıkıyorum, aklım hâlâ Maddie'de.

O ve Sienna eve gelmeden gittiğimden emin olmalıyım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Maddie

The End Zone'da tipik bir Cuma gecesi. Tıklım tıklım dolu ama Sienna'nın mekan sahibiyle evli olmasının avantajlarından biri de her zaman en sevdiğimiz VIP kabinine sahip olmamız. Siyah deriye gömülüyorum ve altın masaların üzerine dizilmiş içkilere hayranlıkla bakıyorum.

Grayson'la olan tartışmadan sonra, alabildiğim kadar alkole ihtiyacım var.

O adam içimde söndüremediğim bir ateş yakıyor. İşte yine buradayım, sahip olamadığım bir adam yüzünden cinsel olarak hüsrana uğradım.

Tekilayı geri atıyorum, içindekiler yolda yanıyor.

"Grayson'la az önce olanlar neydi?" Sienna kendine bir kadeh şampanya koyarak soruyor.

"Hiçbir fikrim yok Si. Adamın akli dengesi yerinde değil."

Öpüştüğümüzü ve sonrasında üzülüğümü biliyor. Ama sanırım o zamandan beri gerçek duygularımı saklayarak iyi bir iş çıkardım.

Daha önce sıırsıklam olacağımı söylediğinde yanılmamıştı. Ona bakmak bile külotumu ıslatıyor.

"O öpücükten beri ikiniz de oldukça garip davranıyorsunuz. Onun yıllardır kimseyi öpmediğini biliyor musun? Keller'ın neden olduğuna dair hiçbir fikri yok."

Neredeyse şampanyamı masaya tükürecektim.

"Saçmalama, sen de benim kadar biliyorsun ki erkek vajinası olan her şeyi siker."

Görünüşe göre benim dışımda herkes.

"Ben *sikiş* demedim. *Öp* dedim

Maddie."

İşte başlıyoruz. Ona söylediğimden beri, duygularımı itiraf etmem ve Gregory ile çıkmayı bırakmam için beni zorluyor. İtiraf edecek bir şey yok. Grayson bana evlilik, aile ve koşulsuz sevgi verecek biri değil.

"Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki Si, Grayson uzun vadede aradığım adam değil."

"Belki de, sadece belki de, herkesi mutlu etme takıntısını bırakıp kendin için bir şeyler yapman gerektiğini düşünmüyor musun? Kimseyle yürümemesinin bir nedeni olabilir, çünkü bu senin hikayen değil."

Lanet olsun.

En iyi yaptığım şeyi yapıyorum ve bir kadeh daha alıp içiyorum. Bir tanesini Sienna'ya uzatıyorum, umarım bu onu annelik tavsiyesi aşamasından çıkarır.

"Hadi Si, bu uzun zamandır ilk kız kıza gecemiz. Bir dakikalığına erkekleri unutalım, içelim ve dans edelim. Şu anda beni gerçekten mutlu edecek şey bu," diyorum ve dilimde hâlâ dönüp duran votkanın tadını bastırmak için şampanyamı yudumluyorum.

Yenilgiyle başını sallıyor ve kekeleyerek içkisini yudumluyor. Alkolün etkisiyle kıkırdıyorum.

İki saat sonra, içki masası ve şampanya şişesi gitmişti. Koltuğumda sallanıyorum ve kıkırdamadan duramıyorum. Uzun zamandır hiç bu kadar sarhoş olmamıştım. Sienna meşgul, sarhoşken Keller'a mesaj atıyor ve bir yandan da kızarıyor.

"Hey, Si, ben hemen tuvalete gideceğim," diyorum çantamı koltuğun üzerinden kaparak. Düz yürümek bir yana, nasıl cümle kurabildiğimden bile emin değilim. Sallanan bacaklarımla, destek almak için duvara tutunarak tuvalete doğru ilerliyorum.

Kapağı hâlâ kapalı olan klozetin oturağına oturmuş, başımı ellerimin arasına almışım. Dirseklerim dizlerimin üzerinde duruyor ve odanın etrafında dönmesini durdurmaya odaklanmaya çalışıyorum. Buradan çıkmam ve Sienna'yı da eve götürmem gerekiyor. O benden bile kötü durumda.

Yapış yapış zeminde el yordamıyla çantamı arıyorum ama çoktan kucacağında olduğunu fark ediyorum.

Tanrım, kendine gel Maddie. Telefonumu çıkarıp ekrandaki tuşları seçebilmek için gözlerimi kısıyorum. Yeşil simgeye dokunup bir mesaj başlatıyorum. Gregory bizi alacak, iyi bir adamdır. Ona mesaj atacağım.

Adını seçtim ve en iyisini umarak rastgele yazmaya başladım. Ne halt ettiğimi göremiyorum, bu yüzden hafızamdan yazıyorum.

Selam bebeğim, çooooook sarhoşum ve beni götürecek birine ihtiyacım var.

Bu iş görür.

Ne kadar süre orada oturup yere baktığımı bilmiyorum. Telefonum hiç çalmıyor, ben de iç çekip kalkıyorum. Oda dönmeyi bırakmış gibi görünüyor. Musluğu açıp yüzüme biraz soğuk su çarpıyorum ve musluktan direkt içiyorum.

VIP kabinine geri döndüğümde durdum. O buradaydı. Uzanmış, kollarını arkalığın üzerine dayamış, tam bir seks tanrısı gibi görünüyor. Kot pantolonu ve dar beyaz tişörtüyle bile, dışarı taşan kasları ağzımı sulandırıyor. Dürüst olmak gerekirse, beni ne kadar rahatsız etse de, o çok seksi. Saçlarını bile seviyorum; kısa kestirdiği saçlarını uzatmış. Şimdi daha uzun ve tepesinde bir dalga var. Çok lezzetli.

Nefesimi içime çekerek, içimde kabaran arzuyu bastırmaya çalışıyorum. Sarhoşum ve azmış durumdayım ve az önceki sözlerinden sonra hâlâ tahrik olmuş durumdayım. Tanrım, benim alanıma sahip olma şekli. Bana zar zor dokunurken beni yok etti.

"Oh, işte burada. İstersen bakmayı bırakıp oturabilirsin Maddie. O kadar sert ısırمام," diye alay ediyor kucağına vurarak. Gözleri beni yiyip bitiriyor, olduğum yerde erimeme neden oluyor. Sonra onun istemediğim her şey olduğunu hatırlıyorum ve kendimi şehvet dolu sersemliğimden silkeliyorum.

Rica etmesine aldırmiyorum ve Sienna'nın yanındaki kabine sıkışıyorum. "Burada ne işin var?" Grayson'a soruyorum.

"Bana mesaj attın, Sunshine. Ve işte buradayım, hizmetindeyim," diye alay ediyor, bana seksi sırtıışlarından birini veriyor, beyaz dişleri ortaya çıkıyor. O lanet dudakları öpmek istiyorum.

Kes şunu Maddie, sarhoşsun!

"Hayır, Gregory'ye mesaj attım?" Telefonumu çantamdan çıkarıp son mesajlarıma bakarak cevap veriyorum. Kahretsin, ona mesaj attım.

"Hey, Maddie," diye bağılıyor derin, erkeksi bir ses arkamdan. Bu tanımadığım bir ses. Bir süre önce dans ettiğim adam bana doğru yürüyor, yaklaştıkça yüzünde bir sırıtış beliriyor. Ona tatlı bir gülümseme veriyorum, bir yandan da Grayson'ın gözlerinin beni delip geçtiğini hissediyorum.

"Hey."

Adını tam olarak hatırlayamadığım adam yanımdan geçip Grayson'a bakıyor ve konuşmadan önce tereddüt ediyor.

"Bir içki daha içip dans etmek ister misin?" diye soruyor adam bana yumuşak bir gülümsemeyle.

Grayson'ın boğazını temizlerken çıkardığı sinir bozucu ses kulaklarımı dolduruyor. Çenesi sıkılı ve yumrukları masanın üzerinde. Ona kaşlarımı kaldırıyorum, dans etmek isteyen adamın önünde söylemeden siktirip gitmesini söylemeye çalışıyorum.

Grayson bana bakarak, "Gidiyor," deyince yerimde rahatsız bir şekilde kıpırdandım.

"Öyle miyim?"

Yardım için Sienna'ya bakıyorum, o da omuz silkip gülüyor ve bakışlarını Grayson ile benim aramda gezdiriyor. *Çok yardımcı oldun Sienna.* Grayson yumruklarını masaya vuruyor ve ayağa kalkıyor. Boyu ve güçlü yapısı dans eden arkadaşımın yanında ufacık kalıyor. Grayson, "Benimle dalga geçme," diye bağırır o bakışla bana doğru ilerliyor. Dürüst olmak gerekirse, şu anda onun maço sidik yarışıyla uğraşacak enerjim yok. İçimi çektim ve yeni arkadaşşıma döndüm.

"Özür dilerim, o haklı. Gitmek üzereyim. Belki başka zaman," diyorum ona özür dileyen bir bakış atarak.

Başını sallar ve VIP alanından çıkar. Grayson, "Belki de öyle değildir," diye homurdanır ve elini uzatır. Davranışları ve söyledikleri hiçbir zaman birbirini tutmuyor. Benden babamın boşanma avukatından kaçtığı gibi kaçıyor, sonra da başka erkeklerin yanında bana sahip çıkmaya çalışıyor.

"Siktir git Grayson," diye çıkışıyorum, kendi başıma kalkıp elini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Sienna, hazır mısın?"

Başını sallıyor ve aceleyle kabinden çıkıyor, yanıma kayıyor ve kolunu benimkine bağlıyor.

"İkinizin de bunu gerçekten ama gerçekten sistemlerinizden atmanız gerekiyor. Şimdi." Kulağıma sarhoşça kıkırdıyor.

Başımı iki yana sallıyorum ve onunla birlikte arka çıkışa, Grayson'ın biz yaklaşırken yanıp sönen beyaz Audi'sine doğru yürümeye devam ediyorum.

Grayson hışımla yanımdan geçip yolcu kapısını ve arka kapıyı açarak, "Binin," diyor. Bize dönüyor ve yüzümdeki saçları nazikçe tarıyor. "Sen.

Yolcu koltuğuna otur," diyor ve gidiyor. Neredeyse onun beni sıkıştırmasını özlüyorum. Sienna arabanın arkasına geçerken kıkırdıyor ve beni önümdeki açık kapıya bakarken bırakıyor. *Neden bunun gerçekten kötü bir fikir olduğunu hissediyorum?*

Yol sessizdir. Grayson direksiyonu o kadar sert kavırıyor ki eklemleri beyazlaşıyor.

Varır varmaz Keller arabanın kapısını açıyor ve uyuyan Sienna'yı dışarı çıkarıyor. "Onu eve getirdiğin için teşekkürler. Siz ikinize iyi eğlenceler." Kıkırdıyor.

Gözlerim ağırlaşmaya başladı. Yüzümde patlayan sıcakla, uyanık kalmak gerçekten bir mücadele. Başımı avucumun içine alıp arabanın serin camına yaslanıyorum.

"Günüşiği, anahtarların yanında mı?"

O kadar yorgunum ki başımı zar zor kaldırılabiliyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum. Bildiğim bir sonraki şey, onun güçlü kavrayışının içinde yüzdüğüm, kalp atışlarının sabit ritminin beni neredeyse uykuya geri gönderdiği.

"Mmm, güzel kokuyorsun."

"Teşekkür ederim Günüşiği, sen de fena kokmuyorsun. Tatlılık ve tekila karışımı," diye fısıldıyor.

"Huysuz ve sinir bozucu olmadığın zamanları seviyorum," diyorum. Beynimle ağzım arasındaki filtre arızalandı.

"Beni öldürmekle tehdit etmemen ya da siktirip gitmemi söylememen hoşuma gidiyor."

Dairemin merdivenlerini çıktığımızda, ayaklarımı dikkatlice yere koyuyor.

"İyi bir kahven var mı?" diye soruyor sırtarak.

"Malla yaşıyorum, yani evet," diyorum ön kapıyı açarken. "Ahhhh, bu neredeyse orgazmik," diye inliyorum ayaklarımın nihayet topuklu ayakkabılardan kurtulmuş olmasının rahatlığıyla.

Grayson kahkahalarını tutmaya çalışırken arkamdan öksürüyor. "Günüşiği, eğer bu senin için orgazmikse, senin için üzülüyorum."

"Oh, hiçbir fikrin yok." Kahve makinesine doğru ilerliyorum ve yolumun üzerindeki iki pembe kupayı alıyorum.

3:09'da fırında yanıp sönüyor.

Kahretsin, geç oldu.

Kehribar rengi sıvı bardağı doldururken esniyorum. Gözlerimi dinlendirmek için birkaç dakikaya ihtiyacım var.

"Haydi, Günüşiği, yatma vakti."

Gözlerimi açıyorum ve kendimi *yine* onun göğsüne sokulmuş buluyorum.

Beni nazikçe yatağa yerleştiriyor ve başım yastığıma gömülüyor. Yorganı boynumun altına sıkıştırıp yüzümdeki saçları okşarken içimi bulanık bir his kaplıyor. Hareket etmeye fırsat bulamadan bileğini kavırıyorum.

"Kal."

"Ellerini kendine saklayacağına söz veriyor musun?"

Sırıttıyor. "Söz veriyorum." Surat astım.

Gömleğinin eteklerini çekiştirip başının üzerine getirirken kolları kabarıyor ve yontulmuş vücudunu ortaya çıkarıyor. Koyu renk dövmeler, neredeyse kabile dövmeleri, her bir göğüs kafesini kaplıyor. Yapılı olduğunu biliyordum ama vücudu tam bir sanat eseri. Tek yapmak istediğim ellerimi kot pantolonunun üstündeki o leziz V boyunca gezdirmek.

"Buraya bak, Günişığı." Derin sesi beni sersemliğimden kurtarıyor.

Kot pantolonunu çıkarıp kalın kalçalarından aşağıya doğru inen ve boxer'ından ayak bileklerine kadar uzanan dövmeleri ortaya çıkarıyor. Kumaşı zorlayan sikinin dış hatlarını fark ettiğimde gözlerim açılıyor. *Lanet olsun, bu kadar büyük olmasına imkan yok.* Gülüyor ve kıyafetlerini katlayıp şifonyerimin üzerine düzgünce yerleştirirken başını sallıyor. Gözlerinde bir açlıkla bana doğru yürüyor.

"Vay be, koca adam olmuşsun. Yazık, eminim nasıl kullanacağını bilmiyorsundur," diye takılıyorum, yorganı boynuma kadar çekerek.

Yatağın kenarına yaklaştığında kelebekler karnıma üşüşüyor.

"Oh, Maddie. Onu nasıl kullanacağımı çok iyi biliyorum. Bunu asla öğrenemeyecek olman çok yazık," diyor yorganı yırtarak. "Kenara kay o zaman." Ona boş boş bakıyorum. Onun ne kadar seksi olduğundan başka bir şeye konsantre olamıyorum. Zihnim pelte gibi ve amımın zonklaması düşünmemi daha da zorlaştırıyor.

Yatağın diğer tarafına doğru yuvarlandım. Yatağımın soğuk, hiç uyumadığım yarısına. Elbisemin pulları kollarıma batıyor. Demek istediğim, o yatağa sadece iç çamaşırıyla giriyorsa, benim de aynısını yapmam adil olur. Kalçalarımı yukarı kaldırıp elbisemin fermuarını açarken dudaklarımda bir sırıtış oluşuyor, elbisemi kıcımdan aşağı kaydırıp bacaklarımdan üzerinden sıyırdıktan sonra yere fırlatıyorum.

Kahretsin, sütyen giymiyordum.

Yanaklarıma bir kızarıklık yayılıyor ama bir şey yapmak için çok geç. Ayrıca, daha önce memelerimi görmüştü... kazara, ama yine de.

Battaniyeyi geri çekiyor. Meme uçlarım anında zirveye ulaşıyor.

Çarşafı yukarı kaldırıyor, gözleri açıkta kalan göğsümde gezinirken ağzı açık kalıyor. Diğer elini yüzünde gezdiriyor ve inliyor. "Kahretsin, Sunshine. Benim için hiçbir şeyi kolaylaştırmıyorsun, değil mi?"

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok. Öpüştükten sonra beni reddedince benden hoşlanmadığını düşündüm. Yine de hareketleri ve sözleri beni şaşırtıyor.

"Sadece içeri gir, hava soğuk," diyorum, birden kendimi çok açıkta hissediyorum.

"Meme uçların bu yüzden mi bu kadar sert?" Alt dudağını ısırıyor. Gözleri hâlâ göğüslerimden ayrılmamıştı.

Güçlü gövdesi yatağa indiğinde şilte eğiliyor. Yüzünü bana dönüyor, burunlarımız neredeyse birbirine değiyor. Odadaki tek ses ağır nefes alış verişlerimiz. Orada öylece uzanıp birbirimizin gözlerinin içine bakarken elektrik cızırdıyor.

"Günüşığı, biraz uyumalısın," diye mırıldanıyor. Hayal kırıklığı içinde iç geçiriyorum. Neden şaşırdığımı bilmiyorum; adam benimle bu şekilde ilgilenmiyor. Ve ben de onu istemiyorum, değil mi?

Öne doğru eğilip alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Güçlü kollarıyla beni sarıyor ve kendine doğru çekiyor. Bacağımı onunkinin üzerine sarıyorum ve hafifçe onun kaya gibi sert aletine sürtünüyör.

"Bu gece olmaz, Günüşığı," diye iç geçiriyor.

Bunun en iyisi olduğunu biliyorum ve zaten tartışamayacak kadar yorgunum. "İyi geceler Grayson," diye fısıldıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve

Onu. Sabit nefesi beni huzurlu bir uykuya daldırıyor.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Grayson

Vanilya kokusunu içime çekerken parlak sarı saçlarının yumuşak dalgaları burnuma çarpıyor. Göğsünün sürekli inip kalkması hâlâ derin bir uykuda olduğunu gösteriyor. Dört saatimi doldurdum ve gitmeye hazırım ve görünüşe göre sikim de öyle.

Pişman olacağımız bir şey yapmadan önce buradan gitmeliyim.

Maddie'nin bana karşı davranışlarındaki değişimi sürekli tekrarlıyorum. O mesafe ortadan kalktı ve Maddie oyun oynamaya başladı. Ama içki içtiğinde benden o kadar nefret etmiyor gibi görünüyor, bu kesin. Soyunduğumda dudaklarını yalayışı... Kahretsin, diri göğüsleri artık aklıma kazınmıştı. Dün gece o pembe tomurcuklardan birini emmemek için tüm irademi kullandım.

Şimdi burada, kolumun altında kucaklaşıyor, sırtı göğsüme bastırıyor ve elim neredeyse memesine değiyor. Beni bıçaklamakla tehdit etmesinden bu yana çok yol kat ettik.

Onu rahatsız etmemek için kolumu yavaşça başının altından çekiyorum. Buradan siktir olup gitmem gerekiyor. Bir erkeğin kendini tutabileceği çok fazla şey var, özellikle de aylardır sikmeyi hayal ettiğim kadın çıplak, kışını sikime dayamışken.

Yana döndüğümde yanımda kıpırdanıyor. Onu nazıkçe geri yatırıyorum ve başının üstüne yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Hoşça kal, Güneşli." Nedenini bile bilmiyorum; öpüşmeme kuralımı çoktan paramparça etmişti. Şimdi ise duramıyorum. İstedğim tek şey onun dolgun dudakları.

Ve sahip olamadığım tek şey.

Bu yüzden buna bir son vermeliyim. Artık onunla uğraşmaya devam edemem, özellikle de onun da benim kadar derinde olduğunu bildiğimden beri. Dün gece aramızdaki hava tamamen değişti. Sadece bir tartışma daha bizi geri dönüşü olmayan bir noktaya getirebilir ve ikimizi de kırabilirdi. Ne zaman onun yanında olsam hissettiğim o garip duygu, sanki kalbim beni içimden çekiyormuş gibi, *neredeyse*

giyinmeyi bırakmamı sağlıyor. Ama yapmadım. Kıyafetlerimi giyiyorum ve arkama bakmadan yatak odasının kapısına doğru yürüyorum.

"Bugün birbirimizden nefret etmeye geri mi dönüyoruz?" Sersemlemiş sesi dikkatimi çekiyor.

Kolumu kapının pervazına dayayarak ona doğru eğiliyor ve onu içeri alıyorum. Pembe yanakları onu çok kolay ele veriyor.

"Öfkelenmenin bana ne yaptığını tahmin bile edemezsin Maddie."

Kaşları kalktı ve dudakları aralandı. Onu etkili bir şekilde konuşamaz hale getirdim.

"Görüşürüz, Sunshine. Sarhoşken erkeklere mesaj atmayı ve onlar için memelerini açmayı alışkanlık haline getirme. Bundan çok daha fazla klasın var."

Bir yastık aldı ve bana fırlattı. Bir metre önüme düştü. Gözlerim son saldırı objesi ile onun çatık kaşlı yüzü arasında gidip geliyor. "İnan bana, bu göğüslerimi bir daha son görüşün olacak." Keşke öyle olmasaydı.

Eğlenerek, "Bu görüntü sonsuza dek beynimde saklı kalacak, merak etme" diyorum.

"Hoşça kal Grayson," diye homurdanarak yorganın altına saklanıyor. "Görüşürüz, Günışığı."

Dün gece güneşe çok yakın kaymış olabilirim.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Maddie

İnleyerek yatağımın soğuk tarafına doğru yuvarlanıyorum. Parmaklarımı burnumun kenarına bastırıp gözlerimin arkasındaki baş ağrısının dinmesini diliyorum. Yorganı yavaşça vücudumdan çekiyorum ve serin hava göğüs uçlarıma çarptığında meme uçlarım diken diken oluyor.

Yatağımın başucundaki masanın ortasında bir bardak su ve iki ağrı kesici duruyor.

Onları oraya ben koymadım. Birkaç k a d e h t e n sonra Sarhoş Maddie, Ayık Maddie'nin ertesi sabahki akşamdan kalmalığını umursamazdı.

Grayson.

Göğüslerimi iki kez gördü. Sinirle avuç içimi alnıma vuruyorum, bu da sadece irkilmeme neden oluyor. Çıplak ve utançtan ölmek istercesine otururken hava sanki bir fırına dönüşüyor. Kahretsin, Keller'a söylerse Sienna'dan bunun sonunu asla duyamayacağım.

Yapmaz, değil mi?

Komodinden tabletleri kapıyorum ve biraz suyla birlikte yudumluyorum. Serin sıvı kuru boğazımı rahatlatırken minnettarlıkla inliyorum. Ama vücudumun şu anda çaresizce arzuladığı kahve bu değil. Bir hışımla kendimi yataktan itiyorum ve tuvalet masamın üzerinde bir yığın halinde duran siyah, büyük boy kapüşonlumu üzerime geçirip mutfağa gidiyorum.

Sienna taşındığından beri burası çok sessiz. Bir oda arkadaşına ihtiyacım olduğundan değil, ama bir arkadaşına hayır demem. Hayattan, yalnız hissetmekten uzaklaşmayı seviyorum.

Mutfağın köşesini döndüğümde duraksadım, şok olmuştum. Lanet olsun, temizlik mi yapmış? Tezgâhlarım pırıl pırıl. Kahve makinesi, üzerinde mutlu bir yüz olan taze bir kupayla hazır. Şu anda benim için fazla neşeli.

Yani, ona teşekkür etmeliyim. Sarhoş kıcımlı eve götürdü, beni yatırdı ve görünüşe göre gecenin bir yarısı dairemi topladı. I

fincanı makinenin altına yerleştirin. Makine vızıldıyor ve siyah sıvı fincana doluyor. Tanrım, bunun için sabırsızlanıyorum. Bar taburesinden gümüş çantamdan cep telefonumu çıkarıp bildirimlerimi kontrol ediyorum.

Flört profilimde 25 yeni eşleşme var. Belki de Bay Doğru bunlardan biridir. Profillerin arasında geziniyor, resimlerini kaydırıyorum.

Bir süre sonra iç çekiyorum ve uygulamayı kapatıyorum. Bugün bununla uğraşamayacak kadar yorgun ve akşamdan kalmayım, Grayson'ın önünde soyunduğum yetmezmiş gibi bir de akşamdan kalmalığım var. 'Aradığım kişi' bulamadığım gerçeğiyle uğraşamam.

Telefonum bir mesajla çalıyor ve içeriğini okuduğumda kalp atışlarım hızlanıyor.

Grayson: Günaydın, Günişığı. Başın nasıl? Küpelerin arabamda.

Şimdi bu adamın beni neden kızdırdığını hatırlıyorum. Kadınlara Tanrı'nın bir hediyesi gibi davranıyor. Benden *başka* herkesle yatıyor. Onunla yatmak istediğimden değil. Yine de reddedilmek biraz canımı yakıyor.

Benim küpelerim değil, göt herif.

Cevabı anında geldi.

Grayson: Oops.

Ciddi mi bu?

Telefonu kaldırmaya giderken bir mesaj daha geldi.

Grayson: ŞAKA YAPIYORUM. Merak etme ;)

Telefonuma aşık bir ergen gibi gülümsediğimi fark ettiğimde başımı sallıyorum. *O iyi bir adam değil, Maddie.*

Kiminle olduğun beni ilgilendirmez. Ne de olsa bir öpücükten sonra kaçıp gidiyorsun.

Sienna bana onun öpüşmeme kuralından hiç bahsetmemeliydi. Sinirini bozacak bir şey bulmaya çalışırken yüzünün nasıl buruştuğunu hayal edebiliyorum. Artık neredeyse hayatın normal bir parçası haline geldi. Birimiz duracak kadar sinirlenene kadar birbirimizi gaza getiriyoruz.

Grayson: Ağzımla yapabildiklerim konusunda hiç şikayet almadım.

Ben de öyle.

Isıtma açık mı yoksa yanmak üzere miyim? Bunu kapatmam gerek. Şimdi. Sadece bu mesajlaşma bile onun yürüyen bir kırmızı bayrak olduğunu kanıtlıyor, listemden çıkarmam gereken biri. Eğer kendime bir erkek bulacaksam, aileme saygıdeğer biri olduğumu kanıtlayacaksam, bu aptalla ilişki kurmayı bırakmalıyım. Dikkatimi dağıtıyor. O öpücük dikkatimi dağıtıyor. O zaman rahatlayabilirim, mutlu olabilirim.

En azından bir süre onu görmek zorunda kalmayacağım. Bununla birlikte duşa doğru ilerleyip sıcak suyu açıyorum.

Tam kıyafetlerimi çıkarırken telefonum tekrar çalıyor. Gidip bakmak için banyodan çıkıyorum.

Grayson: Gelecek hafta sonu görüşürüz, Sunshine.

Lanet olsun! Kafamı arkaya atıyorum, tam o sırada bir mesaj daha geliyor. Tanrım, insanlar beni bu hassas halimde yalnız bırakamaz mı?

Anne: La Brasserie'de 12th Şubat Cuma günü için yer ayırttık. Sevgililer Günü'ne yakın olduğu için yanında birini getirebilirsin. Şimdiye kadar birini bulmuşsundur herhalde?

Mesajına yüksek sesle inledim. Beni biraz rahat bırakamaz mı? Kafayı takmış. Ona cevap yazacak enerjim bile yok. Bekârlık ve çocuk sahibi olmak için vücudumun saatinin nasıl işlediği hakkında alacağım bir sonraki dersi kaldıramam.

Bu tartışma başka bir gün için.

Telefonumu yatağın üzerine atıp duşa giriyorum.

ALTINCI BÖLÜM

Grayson

Her gün boks salonunda kıcıımı yırtarak çalışmak, yeni elemanlarımızı azaltmak ve Luca'nın çoğu gece Marco Falcone'un en küçük kızına göz kulak olmamı istemesi arasında boku yedim. Aynı zamanda, beynimi Maddie'den başka bir şeyle meşgul ettiğim için rahatlamıştım. Geceyi onun ince ve mükemmel çıplak bedenine sarılmış olarak geçirdikten sonra, korkarım asla kendime gelemeyeceğim.

Bu onu asla beceremeyeceğimi doğruluyor. Eğer bunu yaparsam, sıçtım demektir.

Bu yüzden öpüşmeme kuralım var. Sadece herhangi bir yakınlaşmadan kaçınmak için. Kaltak eski karım bana kazık attığından beri, kalbime başka bir kadının girmesine asla izin vermeyeceğime yemin ettim. Yine de Maddie'nin yanında olduğum her an, farkında olmadan bu yemini bozuyor gibi görünüyor. O dudakları her yaladığında, onları istiyorum. Tadına baktım ve çok lezzetliydi.

Onu ne kadar uzaklaştırırsam, o kadar kızdırırım. Onu bir kol mesafesinde tutabilirim. Ona dokunmadan ihtiyacımı gidermeye yetecek kadar. O bir baştan çıkarıcı ve ona daha ne kadar direnebileceğimi bilmiyorum.

Bir kot pantolon ve beyaz bir gömlek giyiyorum. Hatta saçıma şekil veriyorum ve kirli sakallarımın kenarlarını düzeltiyorum. İyi temizlenmekten her zaman gurur duymuşumdur. Bu gece Maddie'nin huzurunda olacağımı bildiğimden, bir çentik daha atmam gerekiyor. Söz konusu o olunca kendime engel olamıyorum.

Audi'mi Keller'ın yerleşkesine park ettikten sonra kapıya doğru yürüyorum ve kapıyı çalıyorum. Acaba çoktan gelmiş midir? Geçen hafta sonundan sonra onun yanında nasıl davranacağıma dair hiçbir fikrim yok. Benim yanımda nasıl davranacağını asla tahmin edemiyorum. Ama bugün, aslında bundan korkuyorum. Özellikle de şimdi vücudunun benimkine nasıl uyduğunu, onu kaşıklayarak uyumayı ne kadar sevdiğimi bildiğim için.

Kapı açıldığında, üzerinde dökümlü lacivert bir elbise ve gri bir hırka olan Sienna parlıyor. Küçük Darcy, onun yanına sokulmuş, beni izliyor.

"Grayson, başarmışsın! İçeri gel."

"Sienna. Küçük Darcy." Eşikten geçip bebeğin bir tutam siyah saçını okşuyorum ve o da kıkırdıyor. "Dünyadaki en şirin şey değil misin sen?"

Seni özledim," diye mırıldandım.

"Çok güzel görünüyorsun Sienna."

"Teşekkür ederim, Grayson." Gülümsüyor. Geçen yıl boyunca ailemin bir parçası oldu. Kendisinden bile olsa en iyi arkadaşımı kurtardığı için ona her zaman minnettar olacağım.

"Büyük adam nerede?"

"Mutfakta. Bana nasıl yapacağımı söylemesinden sıkıldım, bu yüzden onu orada kendi başının çaresine bakması için bıraktım. Yine de hepiniz minnettar olmalısınız; yemekleri çok daha iyi olacak." Ondan bahsederken yüzü aydınlanıyor.

Kapıyı kapatıp oturma odasına doğru yürüdüğümde Keller'ın elinde tahta kaşıkla ocağın üzerinde yükseldiğini görüyorum. Luca ve Bayan Russo yemek masasının karşısında İtalyanca sohbet etmekle meşguller.

"Luca."

"Kaosa hoş geldiniz," diye yanıtıyor.

"Grayson Amca!" Max bağırıyor, sandalyesinden fırlayıp bana doğru fırlıyor ve bacaklarımı tutuyor.

"Benim en sevdiğim küçük boks yıldızım!" Saçlarını karıştırıyorum.

"Bana söylediğin gibi Keller ile üst kesimlerimi çalışıyordum!" "İyi iş çıkardın. Perşembe günü bana gösterebilirsin." Sırıttım.

Keller arkasını döndüğünde siyah gömleği beyaz sosla kaplanmıştı. "Grayson, bana bir bira getir lütfen, burada susuzluktan ölüyorum" diyor. Başımı sallayıp kıkırdıyorum, buzdolabına doğru ilerleyip üç şişe çıkarıyorum.

"Keller, git otur, ben hallederim. Sadece Darcy'yi al, lütfen." Stresli Sienna Darcy'yi Keller'ın kollarına atar ve kaşığı elinden alır. Yanından geçmek üzereyken Keller onun bileğinden tutup kolunun altına çeker ve başının üstünü öper. Kulağına bir şeyler fısıldadığında, bilerek duymamazlıktan geliyorum. Göğsüne yayılan kızarıklık bana ne söylediğini anlatmaya yetiyor. Kapaklarını açıp yemek masasına doğru yürüyorum ve Keller ile Luca'nın arasındaki boş koltuğa oturuyorum. Bayan Russo masanın başında, solumda oturuyor.

Başımı arkaya eğip biramdan uzun bir yudum alıyorum. Ön kapı çarparak açıldı ve Maddie fıçı gibi içeri girdi.

"Aman Tanrım, geciktiğim için üzgünüm, müşterim kullandığım altın tonunu beğenmedi." Gözlerini dramatik bir şekilde devirerek ofluyor. Aceleyle mutfağa gidip Sienna'yı kucaklıyor. "Nefis kokuyor," diye mırıldanıyor gözleri masanın geri kalanına kaymadan önce.

Berbat durumda.

Muhteşem bir tane.

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kayıyorum, sikim fermuarıma çarpıyor. O yanımdayken her zaman olduğu gibi. Bu kadında beni etkileyen bir şeyler var.

Bakışları bana doğru kayıyor, ama kısa süre sonra Luca'ya çeviriyor ve sonunda masanın başındaki Bayan Russo'ya yerleşiyor. Kadınların topuklu ayakkabılarla Bayan Russo'ya doğru yaptıkları o tuhaf penguen koşusunu yaparken, ince topuklu ayakkabıları mermer zeminde tıkırdıyor.

"Sizi tekrar görmek çok güzel Bayan Russo." Gülümsemesi çok parlak ve içtendi.

"Aaaah, Maddie. Büyüleyici görünüyorsun. Henüz kapılmadın mı?" Bayan Russo Maddie'nin sol elini tutuyor, yüzük arıyor. Yeşil canavar çirkin başını kaldırdığında gömleğimin yakası aniden çok sıkı hale geliyor.

"Pek sayılmaz." Maddie gergin bir şekilde gülüyor. Hepimiz bunun onu etkilediğini biliyoruz. Boğazımı temizliyorum ve dikkati bana yöneliyor. *Oyun zamanı, Günlüğü.*

Sandalyemi geri çekip kucağıma vuruyorum. "Oturmak ister misin? Gel, bana her şeyi anlatır mısın?" Kahkahamı bastırmak için elimden geleni yaparak soruyorum.

Onu gaza getirmekten asla bıkmayacağım bir şey var. Yanaklarının kızarması ve dudaklarını her seferinde o mükemmel 'sık beni' ifadesine büründürmesi beni her yönden heyecanlandırıyor. Kendime bunu onu kızdırmak için yaptığımı söylüyorum ama aslında çok ateşli.

İşte... yanaklarını kızartan en sevdiğim kırmızı renk.

Bana kaşlarını çatıyor. "Yerde oturmayı tercih ederim, teşekkürler."

"Hey, artık arkadaş olduğumuzu sanıyordum?" Omuz silkiyorum, ona köpek yavrusu gözleri atıyorum.

Başını dehşet içinde Sienna'nınkine çeviriyor.

"Bekle! Siz ikiniz sonunda sikiştiniz mi?" Luca araya giriyor. "Keller, bana on bin dolar borçlusun."

"Bu kadar yeter, genç adam," diye karşılık veriyor Bayan Russo, kalın İtalyan aksanı hepimizi sakinleştirmeye yetiyor.

Dirseğimi masaya dayayarak öne doğru eğiliyor ve kaşlarımı kaldırarak en iyi arkadaşlarıma bakıyorum.

"Bana bu bahisten biraz daha bahset."

Onlar daha cevap veremedi Maddie araya girer, "Hayır, vermedik, o yüzden Keller, paran sende kalabilir. Luca onu asla alamayacak." Karşımdaki sandalyeye doğru ilerliyor ve sandalyeyi çekip oturuyor. Kollarını kavuşturmuş, beni öldürmek ister gibi bakıyor.

Mükemmel. Tam sevdiğim gibi.

Sandalyemi geri çekiyorum ve ayağım baldırını sıyrıp geçiyor. Daha ne olduğunu anlamadan, stiletto'sunu baldırıma sapladığında acı kaval kemiğime yayılıyor.

"Lanet olsun Maddie," diye tıslıyorum ve şimdi ona ters ters bakma sırası bende. Dudaklarında muzip bir gülümseme dans ediyor. Uzanıp önümüzde duran şampanya şişesini alıyorum ve ona bir bardak dolduruyorum.

Narin eli öne doğru fırlıyor, parmaklarının çoğunu süsleyen ışıltılı yüzükler parlıyor. Kahretsin, bana yumruk atsa muhtemelen canım yanardı. Parmakları bardağın etrafını sararken, elim bardağı almasını engellemek için onunkini kapatıyor. Ellerimiz birleşir birleşmez kan sikime hücum ediyor.

"Sanırım bir *teşekkür* var, *Grayson* geliyor," diye takılıyorum. Elini kurtarmaya çalışıyor ama ben elimi sıkıyorum.

"Teşekkürler," diyor bana o sahte gülümsemelerinden birini vererek. Keller yemek tabağını pek de zarif olmayan bir şekilde önümdeki lacivert paspasın üzerine bırakırken sarımsaklı tavuk kokusu midemi guruldatıyor.

"Sağ ol dostum." Başımı salladım.

Maddie'nin elini isteksizce bırakıyorum. Oflayarak bardağı parlak, dolgun dudaklarına götürdü ve bir yudum almak için başını geriye doğru eğdi.

Kahretsin, o dudakları tekrar tatmak için neler vermezdim.

Dudaklarının kenarından bir damla şampanya dökülür. Orta parmağıyla sildi. İnlememi engellemek için ağzımın içini ısırmaktan kendimi alamıyorum. Gözleri tüm zaman boyunca benimkilerden hiç ayrılmadı.

Ne? Sırıtarak konuşuyor. Tehlikeli bir oyun oynuyor.

Ondan etkilenmemiş gibi davranarak başımı sallıyorum. Neyse ki kalkmış sikimin kot pantolonumu zorladığını göremiyor. Eğer bu gezegende başka bir kadın olsaydı, onu şimdiye kadar çoktan sikmiştim. Ama bunu ona yapamam. O tek seferlik değil. Onu kırana kadar daha fazlası için geri gelmeye devam ederdim. Ailemi kaybederim. Şu anda bu masadaki herkes benden nefret eder. Yani onu her gördüğümde buz gibi bir duшта agresif bir mastürbasyon yapmak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

"İyi misin dostum? Telaşlı görünüyorsun," diye soruyor Luca. Ona bakmadan bile, çektiğim acıdan zevk alarak sırtıttığını biliyorum. Adam zeki, çok zeki. Fark etmediği hiçbir şey yok.

Gözlerimi Maddie'den ayırmadan, "Burası gayet iyi," diye cevap veriyorum. Bıçağımı ve çatalımı alıp yemeğe yumuluyorum. Tavuğu ısıriyorum ve ağzımda eriyor. "Kahretsin Sienna, bu harika," diye mırıldanıyorum.

"Bayan Russo bana bir iki şey öğretti." Sienna bana gururlu bir gülümseme veriyor.

Keller dövme eli karısının uzun siyah saçlarında gezdiriyor; hayranlığı yüzünden okunuyor.

"Kahretsin, kendime böyle yemek yapabilen bir kadın bulmalıyım." Kelimeler ağzımdan öyle bir dökülüyor ki neredeyse boğulacak gibi oluyorum. Maddie'ye doğru bakmayı kendime yediremiyorum.

"Bu gerçekten çıkmak anlamına gelmez mi?" Keller bir kaşını yukarı kaldırarak eğleniyor. Şerefsiz herif.

"Ben iyiyim o zaman," diye omuz silkiyorum ve iştahımı hızla kaybetmeme rağmen yemeğime devam ediyorum.

Maddie arada bir bana doğru bakıyor. Hepimiz bitirdiğimizde masadan kalkıyor ve tabaklarımızı toplamaya başlıyor. Önce diğerlerini dolaşıyor, sonra benim yanımda duruyor.

Yeni favori kokumu içime çekebileceğim kadar yakın. Onun kokusu.

Tabağı alıp diğerlerinin üzerine koyuyorum, aşağı inerken bilerek elini okşuyorum. Tenimiz temas eder etmez pişman olduğum bir karar. Elimden elektrik fışkırıyor. Kaşlarının yukarı kalkması onun da bunu hissettiğini gösteriyor.

Luca yanımdaki koltuğunda kıpırdanıyor, ceplerini karıştırıyor ve küçük beyaz bir sigara paketi çıkarıyor. Bir tanesini bana uzatıyor.

"Teşekkürler," diyorum ve kahverengi uçlardan birini alıp kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Maddie arkasını dönüyor ve kasıla kasıla mutfığa gidiyor. Luca ayağa kalkıyor,

omzuma dokunuyor. Bakışlarımı isteksizce ondan ayırıyorum ve onu bahçeye kadar takip ediyorum.

Gözlerinde onunla ilk tanıştığım günkü bakış var. Times Meydanı'nda bir İrlanda barında oturmuş, bir kadeh viskiyi tek başına yudumluyordu. Benim nasıl hissettiğime bakmıştı, ben de en iyi viskilerinden iki tane sipariş etmiştim.

"Nasıl hissettiğimi görüyorsun. Al," diyorum ve bardağı onun neredeyse boş olan bardağının yanına koyuyorum. Kan çanağına dönmüş gözleriyle bana bakıyor ve başıyla karşısındaki koltuğu işaret ediyor. "Peki, otur bakalım. Birlikte sessizlik içinde mutsuz olabiliriz."

Kıkırdıyorum ve koyu yeşil sandalyeyi çekiyorum, ardından tüm hayatımın tek içeriğini barındıran spor çantamı fırlatıyorum.

Luca çantayı görüyor ve bana şüpheyle

bakıyor. "Buraya beni öldürmeye

gelmedin, değil mi?" Bu ne lan?

"Hayır, öyle olsaydım şimdiye kadar ölmüş olurdun."

Omuz silkiyor ve içkisinden kalanları geri atıyor.

"Dünyadaki en kötü şey olmazdı."

"Oh, hadi ama, o kadar da kötü olamaz."

Masaya doğru eğilmeden önce gözleriyle odayı tarıyor. "Her

şeyimi kaybettim."

"İnanın bana, bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Bugün buraya taşındım, karımın şu anda ölü olan en iyi arkadaşımınla yattığını öğrendikten sonra."

İçkisi boğazında kalır. "Umarım onu öldüren kişi sensindir."

"Afganistan'da vurulmuş. Bana ölüm döşeginde söyledi."

"Kesinlikle piçler. Karının öldürülmesini istiyorsan bana seslenmen yeterli. Yeni mafya lideriyle konuşuyorsun. Sanırım artık işim bu."

"Çatışma gözlerinde açıkça görülüyor. Kendi seçimiyle bir katil değil. Benim gibi değil. Çıplak elleriyle birinin canını almaktan zevk almıyor."

"Neden bu konuda mutlu görünmüyorsun? Bu iş kolunda herkesin istediği şeyin en iyi köpek olmak olduğunu sanıyordum."

Alay ediyor. "Başka seçeneğim yoktu. Hiç bu dünyada değildim. Sokaklardaydım, kardeşimle kavga ediyordum, profesyonel olmaya çalışıyordum. Ta ki babamın yordakçıları, beni doğduğumda terk eden aynı baba, ortaya çıkıp beni sokaklardan sürükleyene kadar. Meğer boktan babam sadece çocukluğumu mahvetmekle kalmamış, yetişkinliğimi de cehenneme çevirmiş."

"Sokak dövüşçüsü mü dediniz? Ben boksördüm, birliğimdeki adamları eğitirdim."

Derin düşüncelere dalmış gibi

görünüyor. "İş istiyor musun?"

Mafya için mi? Öyle mi? Hayatımı yeniden inşa etmek istiyorum. Yeniden başlamak, bu kan dürtüsünü dizginlemeye çalışmak istiyorum. Bu öfkeyi yatıştırmak.

"Ne yapıyorsun?"

"Kardeşimi eğitiyorum. O iyi, profesyonel oldu. Ağır sıklet. Seni dinlemeyecek, bu konuda seni uyarıyorum. Ama başarabilir, bunu biliyorum. Sadece iyi bir antrenöre ihtiyacı var. Boks salonuna yatırım yapması lazım, bir ortak. Seni dairelerimden birine yerleştireceğim."

Avucumu kirli sakalıma sürüyorum. Başka seçeneğim yok. Yatırım yapacak param var.

Siktir et.

Telefonunu çıkarıp bana doğru uzattı. Benimle hemen hemen aynı yapıda ve boyutta bir adam ekranı dolduruyor, yırtık pırtık bir boks ringine doğru yürüyor. Boynundan ayağına kadar dövme, gözlerinde canı bir bakış.

"Ben yaparım." Elimi ona doğru uzattım. "Bu arada ben Grayson. Grayson Ward."

Elimi sıkıyor ve bana sıkı bir tokalaşma veriyor. "Luca

Russo. Ve ekrandaki de Keller Russo."

New York'ta 30 dakika geçirdim ve şimdiden mafyaya

bağlandım. İşte bu!

Luca Zippo'sunu açıp sigarasını yakıyor, sonra bana uzatıyor. Ben de kendiminkini yakıp içime çekiyorum, zehirli kimyasallar ciğerlerimi yakıyor.

"Onu gerçekten daha sıkmedin mi?" Luca nefes nefese soruyor. "Hayır."

"Anlamıyorum. Neden sevişip bu işi bitirmiyorsun, böylece onun için yanıp tutuşmak zorunda kalmazsın. Kendine iyilik yapmış olursun. Bu çok açık." Omuz silkiyor. Keller'la bu konu hakkında çok fazla konuşamam. Sienna'nın öğrenmesi riskini göze alamam. O da hayatını kurtaracak bir sırrı saklayamaz. Yani, Luca gerçekten anlayan tek kişi. Son yedi yıldır, Keller'ı eğitmek ya da onun sağ kolu olmak konusunda bana güveniyor. Ona hayatım pahasına güveniyorum.

"Sevişemeyiz. Ona zarar vermek istemiyorum."

"Evet, biliyoruz Grayson, büyük bir aletin var. Biraz acımasına aldıracağını sanmıyorum." Göz kırıyor.

"Lanet olsun, Luca. Öyle değil. Benden başka herkesin peşinde olduğunu hepimiz biliyoruz. Onu bir kez becerip bırakamam. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

"Başka kadınları becermek ve terk etmekle ilgili bir sorunun varmış gibi görünmüyor." "Onlar o değil, Luca."

"Seni öpmesine izin verdin," diyor sigarasını söndürürken.

"Kim bilir kaç kişiyi öldürdüm. Düzgün düşünemiyordum." "Yani hayatının en iyi öpücüğü değil miydi?"

"Yapamam. Bu kadarla kalsın."

"Sen kaybedersin. Biri onu kapacak ve sen de pişman olacaksın. Sana söz veriyorum."

"Hmm, belki." Başka birinin ona dokunabileceği, ona benim asla sahip olamayacağım şekillerde sahip olabileceği düşüncesi göğsümün daralmasına neden oluyor.

Bir zil sesi konuşmamızı böldü ve "Nico arıyor. Falcone'larla ilgileniyor. Bir saniye içinde geliyorum. Gitmeye hazır ol." Telefonu kulağına götürüp çimlere doğru yürüyor, ben de sigaramı söndürüp tekrar içeri giriyorum.

Maddie bulaşıkları yıkarken kendi kendine mırıldanmakla meşguldü. Hiç düşünmeden ona doğru yöneldim.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Yanına kayarak soruyorum.

"Hayır, teşekkürler," diye mırıldanıyor, elindeki kâseye odaklanıyor. Alt dudağını ısırtıyor, yan gözle beni süzüyor.

Yanındaki siyah bezi alıp kâseyi kurulamaya başlıyor, sonra parmak uçlarına kalkıp başının üstündeki dolap kapağına uzanıyor. Onu içeri kafesliyorum ve kıcı sikime sürtünüyor. *Oh lanet olsun.*

"İzin ver," diye törpüledim, uzanıp dolabın kapağını açtım. Kıcı sikime karşı kıpırdıyor.

"Kes şunu," diye uyarıyorum.

Kollarımda dönüyor, sırtı mermer tezgâha dayanmış durumda. Kaseyi parmaklarının arasından alıp üstümüzdeki dolaba koyuyorum.

"Yap beni." Çenesini yukarı kaldırıyor, kollarını kavuşturuyor ve göğüslerinin üstünden çıkmasını sağlıyor.

Gözlerinde arzu parlıyor. Başımı yana eğiyorum, bakışlarımla onu yiyip bitiriyorum. Bir santim bile kıpırdamıyor; olduğu yerde duruyor.

Bir nefes çekerken şeftali kokusu beni tüketiyor. Tanrım, çok lezzetli.

Burnum kulağına ulaşana kadar çenesine sürtünüyor.

"Seni yapmamı istemezsin. Güven bana, Günişığı," diye fısıldıyorum.

Dudaklarında şeytani bir gülümseme dans ederken kaşlarımı çatıyorum. Sırtını dikleştiriyor, gözlerim göğüslerine takılıyor. O kadar ki sol elinin arkasından fokurdayan sıvıyla dolu lavaboya girdiğini fark etmiyorum.

Eli yüzüme çarpıyor ve yüzümden aşağıya doğru sürüklüyor. Kabarcıklar gözlerimi yakıyor. Onları sıkıp kapatıyorum ve bir tıslama sesi çıkarıyorum.

Maddie'nin histerik kahkahası kulaklarımda çınlıyor. İki büklüm olmuş, karnını tutuyor ve nefes almakta zorlanıyor. Odadaki tüm gözlerin üzerimizde olduğunu hissedebiliyorum.

Eğilmiş bedenine doğru eğildim ama beni fark edemeyecek kadar gülmekle meşguldü. Sırılsıklam süngeri alıp geri çekiliyorum, elimi kaldırıyorum, parmaklarımdan su damlıyor. Başının üzerinde gezdiriyorum.

"Komik bir şey mi var, Günişığı?" Alay ediyorum.

"Yapamam..." diye hırıltılı bir şekilde göğsünü tutuyor. Süngeri başının üstünde sıkarken göğsüm titriyor. Alnından aşağı su damlarken nefesi kesiliyor.

Beni iterken avuç içi göğsüme değiyor. Hareket etmiyorum. Beyaz gömleği artık transparan. Dantelli beyaz sütyeni, şimdi bana bakan o dik pembe tomurcukları örtmüyor. Beni baştan çıkarıyor.

Kızgın değil. Yanaklarına yayılan kızarıklık öfkeden değil. Tahrik olmuş. Vücudumun üzerinde dolaşan bakışlarını takip ediyorum, zonklayan sikime yerleşiyor. Bu kot pantolonun ona karşı olan ereksiyonumu gizleyemeyeceğini biliyorum.

"Grayson, gitmeliyiz!" Luca arkamdan düzensiz bir şekilde bağırıyor. Maddie'nin vücudu tezgâha yaslandı. Kahretsin, ne yapacağımı bilmiyorum. O yüzden en iyi yaptığım şeyi yapıyorum, her şeyden kaçıyorum.

"Görüşürüz, Günişığı."

"Şimdi!" Luca bağırarak kıcımlı tekmeliyor.

Maddie başını sallıyor, o lanet olası alt dudağını ısıyor ve arkasını dönüyor. Sandalyemin arkasından ceketimi alıp Sienna ve Darcy'nin başlarına hızlıca bir öpücük konduruyorum.

"Pazartesi görüşür müyüz?" Keller'a başımı sallıyorum. Luca aceleyle evden çıkarken çenesi titriyor. Kardeşi için endişelendiğini biliyorum. Keller her zaman onu koruyan kişiydi. Ve şimdi, sanırım onun yanında olamamakla mücadele ediyor.

"Ona göz kulak olacağım, Keller. Bunu biliyorsun." Bana sıkı bir gülümseme veriyor ve Sienna onun dövmeli elini kendi elinin içine alıyor.

"Teşekkür ederim, Pazartesi görüşürüz." Dikkatini tekrar karısına verir. Neden artık kardeşini korumak için dışarıda olamayacağını hatırlatıyor. Maddie'ye son bir kez bakıyorum. "Kendine *dikkat et*," diyor ve ben bununla ne yapacağımı bilemiyorum. Bayan Russo'ya el sallayıp hızla dışarı fırlıyorum.

Buradan siktir olup gideceğim.

ÜÇ

MADDIE

The End Zone'da tipik bir Cuma gecesi. Tıklım tıklım dolu ama Sienna'nın mekan sahibiyle evli olmasının avantajlarından biri de her zaman en sevdiğimiz VIP kabinine sahip olmamız. Siyah deri koltuğa gömüldüm ve bir dizi

Altın masaların üzerine yerleştirilen shot'lar ve ortadaki magnum şampanya şişesi.

Grayson'la olan tartışmadan sonra, alabildiğim kadar alkole ihtiyacım var.

O adam içimde söndüremediğim bir ateş yakıyor. İşte yine buradayım, sahip olamadığım bir adam yüzünden cinsel olarak hüsrana uğradım.

Tekilayı geri atıyorum, içindikiler yolda yanıyor.

"Grayson'la az önce olanlar neydi?" Sienna kendine bir kadeh şampanya koyarak soruyor.

"Hiçbir fikrim yok Si. Adamın akli dengesi yerinde değil."

Öpüştüğümüzü ve sonrasında üzöldüğümü biliyor. Ama sanırım o zamandan beri gerçek duygularımı saklayarak iyi bir iş çıkardım.

Daha önce sırılsıklam olacağımı söylediğinde yanılmamıştı. Ona bakmak bile külotumu ıslatıyor.

"O öpücükten beri ikiniz de oldukça garip davranıyorsunuz. Onun yıllardır kimseyi öpmediğini biliyor musun? Keller'ın neden olduğuna dair hiçbir fikri yok."

Neredeyse şampanyamı masaya tükürecektim.

"Saçmalama, sen de benim kadar biliyorsun ki erkek vajinası olan her şeyi siker."

Görünüşe göre benim dışımda herkes.

"Ben *sikiş* demedim. *Öp* dedim Maddie."

İşte başlıyoruz. Ona söylediğimden beri, duygularımı itiraf etmem ve Gregory ile çıkmayı bırakmam için beni zorluyor. İtiraf edecek bir şey yok. Grayson bana evlilik, aile ve koşulsuz sevgi verecek biri değil.

"Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki Si, Grayson uzun vadede aradığım adam değil."

"Belki de, sadece belki de, herkesi mutlu etme takıntısını bırakıp kendin için bir şeyler yapman gerektiğini düşünmüyor musun? Kimseyle yürümemesinin bir nedeni olabilir, çünkü bu senin hikayen değil."

Lanet olsun.

En iyi yaptığım şeyi yapıyorum ve bir kadeh daha alıp içiyorum. Bir tanesini Sienna'ya uzatıyorum, umarım bu onu annelik tavsiyesi aşamasından çıkarır.

"Hadi Si, bu uzun zamandır ilk kız kıza gecemiz. Bir dakikalığına erkekleri unutalım, içelim ve dans edelim. Şu anda beni gerçekten mutlu edecek şey bu," diyorum ve dilimde hâlâ dönüp duran votkanın tadını bastırmak için şampanyamı yudumluyorum.

Yenilgiyle başını sallıyor ve kekeleyerek içkisini yudumluyor. Alkolün etkisiyle kıkırdıyorum.

İki saat sonra, içki masası ve şampanya şişesi gitmişti. Koltuğumda sallanıyorum ve kıkırdamadan duramıyorum. Uzun zamandır hiç bu kadar sarhoş olmamıştım. Sienna meşgul, sarhoşken Keller'a mesaj atıyor ve bir yandan da kızarıyor.

"Hey, Si, ben hemen tuvalete gideceğim," diyorum çantamı koltuğun üzerinden kaparak. Düz yürümek bir yana, nasıl cümle kurabildiğimden bile emin değilim. Sallanan bacaklarımla, destek almak için duvara tutunarak tuvalete doğru ilerliyorum.

Kapağı hâlâ kapalı olan klozetin oturağına oturmuş, başımı ellerimin arasına almışım. Dirseklerim dizlerimin üzerinde duruyor ve odanın etrafında dönmesini durdurmaya odaklanmaya çalışıyorum. Buradan çıkmam ve Sienna'yı da eve götürmem gerekiyor. O benden bile kötü durumda.

Yapış yapış zeminde el yordamıyla çantamı arıyorum ama çoktan kucağımda olduğunu fark ediyorum.

Tanrım, kendine gel Maddie. Telefonumu çıkarıp ekrandaki tuşları seçebilmek için gözlerimi kısıyorum. Yeşil simgeye dokunuyorum ve bir mesaj başlatıyorum. Gregory

bizi alacak, iyi bir adamdır. Ona mesaj atarım.

Adını seçtim ve en iyisini umarak rastgele yazmaya başladım. Ne halt ettiğimi göremiyorum, bu yüzden hafızamdan yazıyorum.

Selam bebeğim, çooooook sarhoşum ve beni götürecektir birine ihtiyacım var.

Bu iş görür.

Ne kadar süre orada oturup yere baktığımı bilmiyorum. Telefonum hiç çalmıyor, ben de iç çekip kalkıyorum. Oda dönmeyi bırakmış gibi görünüyor. Musluğu açıp yüzüme biraz soğuk su çarpıyorum ve musluktan direkt içiyorum.

VIP kabinine geri döndüğümde durdum. O buradaydı. Uzanmış, kollarını arkalığın üzerine dayamış, tam bir seks tanrısı gibi görünüyor. Kot pantolonu ve dar beyaz tişörtüyle bile, dışarı taşan kasları ağzımı sulandırıyor. Dürüst olmak gerekirse, beni ne kadar rahatsız etse de, o çok seksi. Saçlarını bile seviyorum; kısa kestirdiği saçlarını uzatmış. Şimdi daha uzun ve tepesinde bir dalga var. Çok lezzetli.

Nefesimi içime çekerek, içimde kabaran arzuyu bastırmaya çalışıyorum. Sarhoşum ve azmış durumdayım ve az önceki sözlerinden sonra hâlâ tahrik olmuş durumdayım. Tanrım, benim alanıma sahip olma şekli. Bana zar zor dokunurken beni yok etti.

"Oh, işte burada. İstersen bakmayı bırakıp oturabilirsin Maddie. O kadar sert ısırılmaz," diye alay ediyor kucağına vurarak. Gözleri beni yiyip bitiriyor, olduğum yerde erimeme neden oluyor. Sonra onun istemediğim her şey olduğunu hatırlıyorum ve kendimi şehvet dolu sersemliğimden silkeliyorum.

Rica etmesine aldırmiyorum ve Sienna'nın yanındaki kabine sıkışıyorum. "Burada ne işin var?" Grayson'a soruyorum.

"Bana mesaj attın, Sunshine. Ve işte buradayım, hizmetindeyim," diye alay ediyor, bana seksi sırtışlarından birini veriyor, beyaz dişleri ortaya çıkıyor. O lanet dudakları öpmek istiyorum.

Kes şunu Maddie, sarhoşsun!

"Hayır, Gregory'ye mesaj attım?" Telefonumu çantamdan çıkarıp son mesajlarıma bakarak cevap veriyorum. Kahretsin, ona mesaj attım.

"Hey, Maddie," diye bağılıyor derin, erkeksi bir ses arkamdan. Bu tanımadığım bir ses. Bir süre önce dans ettiğim adam bana doğru yürüyor, yaklaştıkça yüzünde bir sırıtış beliriyor. Ona tatlı bir gülümseme veriyorum, bir yandan da Grayson'ın gözlerinin beni delip geçtiğini hissediyorum.

"Hey."

Adını tam olarak hatırlayamadığım adam yanımdan geçip Grayson'a bakıyor ve konuşmadan önce tereddüt ediyor.

"Bir içki daha içip dans etmek ister misin?" diye soruyor adam bana yumuşak bir gülümsemeyle.

Grayson'ın boğazını temizlerken çıkardığı sinir bozucu ses kulaklarımı dolduruyor. Çenesi sıkılı ve yumrukları masanın üzerinde. Ona kaşlarımı kaldırıyorum, dans etmek isteyen adamın önünde söylemeden siktirip gitmesini söylemeye çalışıyorum.

Grayson bana bakarak, "Gidiyor," deyince yerimde rahatsız bir şekilde kıpırdandım.

"Öyle miyim?"

Yardım için Sienna'ya bakıyorum, o da omuz silkip gülüyor ve bakışlarını Grayson ile benim aramda gezdiriyor. *Çok yardımcı oldun Sienna.* Grayson yumruklarını masaya vuruyor ve ayağa kalkıyor. Boyu ve güçlü yapısı dans eden arkadaşımın yanında ufacık kalıyor. Grayson, "Benimle dalga geçme," diye bağırır o bakışla bana doğru ilerliyor. Dürüst olmak gerekirse, şu anda onun maço sidik yarışıyla uğraşacak enerjim yok. İçimi çektim ve yeni arkadaşşıma döndüm.

"Özür dilerim, o haklı. Gitmek üzereyim. Belki başka zaman," diyorum ona özür dileyen bir bakış atarak.

Başını sallar ve VIP alanından çıkar. Grayson, "Belki de öyle değildir," diye homurdanır ve elini uzatır. Davranışları ve söyledikleri hiçbir zaman birbirini tutmuyor. Benden babamın boşanma avukatından kaçtığı gibi kaçıyor, sonra da başka erkeklerin yanında bana sahip çıkıyor.

"Siktir git Grayson," diye çıkışıyorum, kendi başıma kalkıp elini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Sienna, hazır mısın?"

Başını sallıyor ve aceleyle kabinden çıkıyor, yanıma kayıyor ve kolunu benimkine bağlıyor.

"İkinizin de bunu gerçekten ama gerçekten sistemlerinizden atmanız gerekiyor. Şimdi." Kulağıma sarhoşça kıkırdıyor.

Başımı iki yana sallıyorum ve onunla birlikte arka çıkışa, Grayson'ın biz yaklaşırken yanıp sönen beyaz Audi'sine doğru yürümeye devam ediyorum.

Grayson hışımla yanımdan geçip yolcu kapısını ve arka kapıyı açarak, "Binin," diyor. Bize dönüyor ve yüzümdeki saçları nazıkçe tarıyor. "Sen.

Yolcu koltuğuna otur," diyor ve gidiyor. Neredeyse

Onun beni sıkıştırmasını özlüyorum. Sienna, arabanın arkasına geçip

önümdeki açık kapıya bakakaldım. *Neden bunun gerçekten kötü bir fikir olduğunu hissediyorum?*

Yol sessizdir. Grayson direksiyonu o kadar sert kavlıyor ki eklemleri beyazlaşıyor.

Varır varmaz Keller arabanın kapısını açıyor ve uyuyan Sienna'yı dışarı çıkarıyor. "Onu eve getirdiğin için teşekkürler. Siz ikinize iyi eğlenceler." Kıkırdıyor.

Gözlerim ağırlaşmaya başladı. Yüzümde patlayan sıcakla, uyanık kalmak gerçekten bir mücadele. Başımı avucumun içine alıp arabanın serin camına yaslanıyorum.

"Günüşiği, anahtarların yanında mı?"

O kadar yorgunum ki başımı zar zor kaldırabiliyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum. Bildiğim bir sonraki şey, onun güçlü kavrayışının içinde yüzdüğüm, kalp atışlarının sabit ritminin beni neredeyse uykuya geri gönderdiği.

"Mmm, güzel kokuyorsun."

"Teşekkür ederim Günüşiği, sen de fena kokmuyorsun. Tatlılık ve tekila karışımı," diye fısıldıyor.

"Huysuz ve sinir bozucu olmadığın zamanları seviyorum," diyorum. Beynimle ağzım arasındaki filtre arızalandı.

"Beni öldürmekle tehdit etmemen ya da siktirip gitmemi söylememen hoşuma gidiyor."

Dairemin merdivenlerini çıktığımızda, ayaklarımı dikkatlice yere koyuyor.

"İyi bir kahven var mı?" diye soruyor sırtarak.

"Malla yaşıyorum, yani evet," diyorum ön kapıyı açarken. "Ahhhh, bu neredeyse orgazmik," diye inliyorum ayaklarımın nihayet topuklu ayakkabılardan kurtulmuş olmasının rahatlığıyla.

Grayson kahkahalarını tutmaya çalışırken arkamdan öksürüyor. "Günüşiği, eğer bu senin için orgazmikse, senin için üzülüyorum."

"Oh, hiçbir fikrin yok." Kahve makinesine doğru ilerliyorum ve yolumun üzerindeki iki pembe kupayı alıyorum.

3:09'da fırında yanıp sönüyor.

Kahretsin, geç oldu.

Kehribar rengi sıvı bardağı doldururken esniyorum. Gözlerimi dinlendirmek için birkaç dakikaya ihtiyacım var.

"Haydi, Günüşiği, yatma vakti."

Gözlerimi açıyorum ve kendimi *yine* onun göğsüne sokulmuş buluyorum.

Beni nazikçe yatağa yerleştiriyor ve başım yastığıma gömülüyor. Yorganı boynumun altına sıkıştırıp yüzümdeki saçları okşarken içimi bulanık bir his kaplıyor. Hareket etmeye fırsat bulamadan bileğini kavıyorum.

"Kal."

"Ellerini kendine saklayacağına söz veriyor musun?"

Sırıttırıyor. "Söz veriyorum." Surat astım.

Gömleğinin eteklerini çekiştirip başının üzerine getirirken kolları kabarıyor ve yontulmuş vücudunu ortaya çıkarıyor. Koyu renk dövmeler, neredeyse kabile dövmeleri, her bir göğüs kafesini kaplıyor. Yapılı olduğunu biliyordum ama vücudu tam bir sanat eseri. Tek yapmak istediğim ellerimi kot pantolonunun üstündeki o leziz V boyunca gezdirmek.

"Buraya bak, Günişığı." Derin sesi beni sersemliğimden kurtarıyor.

Kot pantolonunu çırparak çıkarıyor ve kalın kalçalarından aşağıya doğru inen ve boxer'ından ayak bileklerine kadar uzanan dövmeleri ortaya çıkarıyor. Kumaşı zorlayan sikiğin dış hatlarını fark ettiğimde gözlerim açılıyor. *Lanet olsun, bu kadar büyük olmasına imkan yok.* Gülüyor ve kıyafetlerini katlayıp şifonyerimin üzerine düzgünce yerleştirirken başını sallıyor. Gözlerinde bir açıklıkla bana doğru yürüyor.

"Vay be, koca adam olmuşsun. Yazık, eminim nasıl kullanılacağını bilmiyorsundur," diye takılıyorum, yorganı boynuma kadar çekerek.

Yatağın kenarına yaklaştığında kelebekler karnıma üşüşüyor.

"Oh, Maddie. Onu nasıl kullanacağımı çok iyi biliyorum. Bunu asla öğrenemeyecek olman çok yazık," diyor yorganı yırtarak. "Kenara kay o zaman." Ona boş boş bakıyorum. Onun ne kadar seksi olduğundan başka bir şeye konsantre olamıyorum. Zihnim pelte gibi ve amımın zonklaması düşünmemi daha da zorlaştırıyor.

Yatağın diğer tarafına doğru yuvarlandım. Yatağımın soğuk, hiç uyumadığım yarısına. Elbisemin pulları kollarıma batıyor. Demek istediğim, o yatağa sadece iç çamaşırıyla giriyorsa, benim de aynısını yapmam adil olur. Kalçalarımı yukarı kaldırıp elbisemin fermuarını açarken dudaklarımda bir sırıtış oluşuyor, elbisemi kıcımdan aşağı kaydırıp bacaklarımdan üzerinden sıyırdıktan sonra yere fırlatıyorum.

Kahretsin, sütyen giymiyordum.

Yanaklarıma bir kızarıklık yayılıyor ama bir şey yapmak için çok geç. Ayrıca, daha önce memelerimi görmüştü... kazara, ama yine de.

Battaniyeyi geri çekiyor. Meme uçlarım anında zirveye ulaşıyor.

Çarşafı yukarı kaldırıyor, gözleri açıkta kalan göğsümde gezinirken ağzı açık kalıyor. Diğer elini yüzünde gezdiriyor ve inliyor. "Kahretsin,

Sunshine. Benim için hiçbir şeyi kolaylaştırmıyorsun, değil mi?"

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok. Öpüştükten sonra beni reddedince benden hoşlanmadığını düşündüm. Yine de hareketleri ve sözleri beni şaşırtıyor.

"Sadece içeri gir, hava soğuk," diyorum, birden kendimi çok açıkta hissediyorum.

"Meme uçların bu yüzden mi bu kadar sert?" Alt dudağını ısırıyor. Gözleri hâlâ göğüslerimden ayrılmamıştı.

Güçlü gövdesi yatağa indiğinde şilte eğiliyor. Yüzünü bana dönüyor, burunlarımız neredeyse birbirine değiyor. Odadaki tek ses ağır nefes alış verişlerimiz. Orada öylece uzanıp birbirimizin gözlerinin içine bakarken elektrik cızırdıyor.

"Günüşığı, biraz uyumalısın," diye mırıldanıyor. Hayal kırıklığı içinde iç geçiriyorum. Neden şaşırdığımı bilmiyorum; adam benimle bu şekilde ilgilenmiyor. Ve ben de onu istemiyorum, değil mi?

Öne doğru eğilip alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Güçlü kollarıyla beni sarıyor ve kendine doğru çekiyor. Bacağımı onunkinin üzerine sarıyorum ve hafifçe onun kaya gibi sert aletine sürtünüyör.

"Bu gece olmaz, Günüşığı," diye iç geçiriyor.

Bunun en iyisi olduğunu biliyorum ve zaten tartışamayacak kadar yorgunum. "İyi geceler Grayson," diye fısıldıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve

Onu. Sabit nefesi beni huzurlu bir uykuya daldırıyor.

DÖRT

GRAYSON

H vanilya kokusunu içime çekerken parlak sarı saçlarının yumuşak dalgaları burnuma çarpıyor. Göğsünün sürekli inip kalkması hâlâ derin bir uykuda olduğunu gösteriyor. Dört saatimi doldurdum ve gitmeye hazırım,

ve görünüşe göre sikim de öyle.

Pişman olacağımız bir şey yapmadan önce buradan gitmeliyim.

Maddie'nin bana karşı davranışlarındaki değişimi sürekli tekrarlıyorum. O mesafe ortadan kalktı ve Maddie oyun oynamaya başladı. Ama içki içtiğinde benden o kadar nefret etmiyor gibi görünüyor, bu kesin. Soyunduğumda dudaklarını yalayışı... Kahretsin, diri göğüsleri artık aklıma kazınmıştı. Dün gece o pembe tomurcuklardan birini emmemek için tüm irademi kullandım.

Şimdi burada, kolumun altında kucaklaşıyor, sırtı göğsüme bastırıyor ve elim neredeyse memesine değiyor. Beni bıçaklamakla tehdit etmesinden bu yana çok yol kat ettik.

Onu rahatsız etmemek için kolumu yavaşça başının altından çekiyorum. Buradan siktir olup gitmem gerekiyor. Bir erkeğin kendini tutabileceği çok fazla şey var, özellikle de aylardır sikmeyi hayal ettiğim kadın çıplak, kışını sikime dayamışken.

Yana döndüğümde yanımda kıpırdanıyor. Onu nazikçe geri yatırıyorum ve başının üstüne yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Hoşça kal, Günışığı." Nedenini bile bilmiyorum; öpüşmeme kuralımı çoktan paramparça etmişti. Şimdi ise duramıyorum. İstedğim tek şey onun dolgun dudakları.

Ve sahip olamadığım tek şey.

Bu yüzden buna bir son vermeliyim. Artık onunla uğraşmaya devam edemem, özellikle de onun da benim kadar derinde olduğunu bildiğimden beri. Dün gece bir şey vardı.

aramızdaki hava tamamen değişti. Sadece bir tartişma daha bizi geri d6nüşü olmayan bir noktaya getirebilir ve ikimizi de kırabilir. Onun yanındayken hissettiğim o tuhaf duygu, sanki kalbim beni içimden çekiyormuş gibi, *neredeyse* giyinmeyi bırakmama neden olacaktı. Ama durmadım. Kıyafetlerimi giyiyorum ve arkama bakmadan yatak odasının kapısına doğru yürüyorum.

"Bugün birbirimizden nefret etmeye geri mi dönüyoruz?" Sersemlemiş sesi dikkatimi çekiyor.

Kolumu kapının pervazına dayayarak ona doğru eğiliyor ve onu içeri alıyorum. Pembe yanakları onu çok kolay ele veriyor.

"Öfkelenmenin bana ne yaptığını tahmin bile edemezsin Maddie."

Kaşları kalktı ve dudakları aralandı. Onu etkili bir şekilde konuşamaz hale getirdim.

"Görüşürüz, Sunshine. Sarhoşken erkeklere mesaj atmayı ve onlar için memelerini açmayı alışkanlık haline getirme. Bundan çok daha fazla klasın var."

Bir yastık aldı ve bana fırlattı. Bir metre önüme düştü.

Gözlerim son saldırı objesi ile onun çatık kaşlı yüzü arasında gidip geliyor. "İnan bana, bu göğüslerimi bir daha son görüşün olacak."

Keşke öyle olmasaydı.

Eğlenerek, "Bu görüntü sonsuza dek beynimde saklı kalacak, merak etme" diyorum.

"Hoşça kal Grayson," diye homurdanarak yorganın altına saklanıyor. "Görüşürüz, Günışığı."

Dün gece güneşe çok yakın kaymış olabilirim.

BEŞ

MADDIE

inleyerek yatağımın soğuk tarafına doğru yuvarlanıyorum. Parmaklarımı burnumun kenarına bastırıyor, gözlerimin arkasına vuran baş ağrısının durmasını diliyorum. Yorganı yavaşça vücudumdan çekiyorum ve meme uçlarım dikiliyor serin hava onlara çarptığında dikkat kesilirler.

Yatağımın başucundaki masanın ortasında bir bardak su ve iki ağrı kesici duruyor.

Onları oraya ben koymadım. Birkaç k a d e h t e n sonra Sarhoş Maddie, Ayık Maddie'nin ertesi sabahki akşamdan kalmalığını umursamazdı.

Grayson.

Göğüslerimi iki kez gördü. Sinirle avuç içimi alnıma vuruyorum, bu da sadece irkilmeme neden oluyor. Çıplak ve utançtan ölmek istercesine otururken hava sanki bir fırına dönüşüyor. Kahretsin, Keller'a söylerse Sienna'dan bunun sonunu asla duyamayacağım.

Yapmaz, değil mi?

Komodinden tabletleri kapıyorum ve biraz suyla birlikte yudumluyorum. Serin sıvı kuru boğazımı rahatlatırken minnettarlıkla inliyorum. Ama vücudumun şu anda çaresizce arzuladığı kahve bu değil. Bir hışımla kendimi yataktan itiyorum ve tuvalet masamın üzerinde bir yığın halinde duran siyah, büyük boy kapüşonlumu üzerime geçirip mutfığa doğru ilerliyorum.

Sienna taşındığından beri burası çok sessiz. Bir oda arkadaşına ihtiyacım olduğundan değil, ama bir arkadaşına hayır demem. Hayattan, yalnız hissetmekten uzaklaşmayı seviyorum.

Mutfığın köşesini döndüğümde duraksadım, şok olmuştum. Lanet olsun, temizlik mi yapmış? Tezgahlarım pırıl pırıl. Kahve makinesi taze kahve ile hazır.

Üzerinde mutlu bir yüz olan kupa. Şu anda benim için fazla neşeli.

Yani, ona teşekkür etmeliyim. Sarhoş kıcımı eve götürdü, beni yatırdı ve görünüşe göre gecenin bir yarısı dairemi topladı. Bardağı makinenin altına yerleştirdim. Vızıldayarak çalışıyor ve siyah sıvı fincana doluyor. Tanrım, bunun için sabırsızlanıyorum. Bar taburesinden gümüş çantamdan cep telefonumu çıkarıp bildirimlerimi kontrol ediyorum.

Flört profilimde 25 yeni eşleşme var. Belki de Bay Doğru bunlardan biridir. Profillerin arasında geziniyor, resimlerini kaydırıyorum.

Bir süre sonra iç çekiyorum ve uygulamayı kapatıyorum. Bugün bununla uğraşamayacak kadar yorgun ve akşamdan kalmayım, Grayson'ın önünde soyunduğum yetmezmiş gibi bir de akşamdan kalmalığım var. 'Aradığım kişiyi' bulamadığım gerçeğiyle uğraşamam.

Telefonum bir mesajla çalıyor ve içeriğini okuduğumda kalp atışlarım hızlanıyor.

GRAYSON

Günaydın, Güneşli. Başın nasıl? Küpelerin arabamda.

Şimdi bu adamın beni neden kızdırdığını hatırlıyorum. Kadınlara Tanrı'nın bir hediyesi gibi davranıyor. Benden *başka* herkesle yatıyor. Onunla yatmak istediğimden değil. Yine de reddedilmek biraz canımı yakıyor.

Benim küpelerim değil, göt herif.

Cevabı anında geldi.

GRAYSON

Oops.

Ciddi mi bu?

Telefonu kaldırmaya gittiğimde, bir mesaj daha geldi.

GRAYSON

ŞAKA YAPIYORUM.

Merak etme ;)

Telefonuma aşık bir ergen gibi gülümsediğimi fark ettiğimde başımı sallıyorum. *O iyi bir adam değil, Maddie.*

Kiminle olduğun beni ilgilendirmez. Ne de olsa bir öpücükten sonra kaçıp gidiyorsun.

Sienna bana onun öpüşmeme kuralından hiç bahsetmemeliydi. Sinirini bozacak bir şey bulmaya çalışırken yüzünün nasıl buruştuğunu hayal edebiliyorum. Artık neredeyse hayatın normal bir parçası haline geldi. Birimiz duracak kadar sinirlenene kadar birbirimizi gaza getiriyoruz.

GRAYSON

Ağzımla yapabildiklerim konusunda herhangi bir şikâyetim olmadı.

Ben de öyle.

Isıtma açık mı yoksa yanmak üzere miyim? Bunu kapatmam gerek. Şimdi. Sadece bu mesajlaşma bile onun yürüyen bir kırmızı bayrak olduğunu kanıtlıyor, listemden çıkarmam gereken biri. Eğer kendime bir erkek bulacaksam, aileme saygıdeğer biri olduğumu kanıtlayacaksam, bu aptalla ilişki kurmayı bırakmalıyım. Dikkatimi dağıtıyor. O öpücük dikkatimi dağıtıyor. O zaman rahatlayabilirim, mutlu olabilirim.

En azından bir süre onu görmek zorunda kalmayacağım. Bununla birlikte duşa doğru ilerleyip sıcak suyu açıyorum.

Tam kıyafetlerimi çıkarırken telefonum tekrar çalıyor. Gidip bakmak için banyodan çıkıyorum.

GRAYSON

Gelecek hafta sonu görüşürüz, Sunshine.

Lanet o l s u n ! Kafamı arkaya atıyorum, tam o sırada bir mesaj daha geliyor. Tanrım, insanlar beni bu hassas halimde yalnız bırakamaz mı?

ANNE

La Brasserie'de 12 Şubat Cuma günü için yer ayırttık. Sevgililer Günü'ne yakın olduğu için yanınızda birini getirebilirsiniz. Şimdiye kadar birini bulmuşsunuzdur herhalde?

Mesajına yüksek sesle inledim. Beni biraz rahat bırakamaz mı? Kafayı takmış. Ona cevap yazacak enerjim bile yok. Bekârlık ve çocuk sahibi olmak için vücudumun saatinin nasıl işlediği hakkında alacağım bir sonraki dersi kaldıramam.

Bu tartışma başka bir gün için.

Telefonumu yatağın üzerine atıp duşa giriyorum.

ALTI

GRAYSON

B Her gün boks salonunda kıcıımı yırtarak çalışmam, yeni işe alınanların sayısını azaltmam ve Luca'nın çoğu gece Marco Falcone'nin en küçük kızına göz kulak olmamı istemesi arasında boku yedim. Aynı zamanda

Beynimi Maddie'den başka bir şeyle meşgul ettiğim için rahatladım. Geceyi onun ince ve mükemmel çıplak bedenine sarılmış olarak geçirdikten sonra, korkarım asla kendime gelemeyeceğim.

Bu onu asla beceremeyeceğimi doğruluyor. Eğer bunu yaparsam, sıçtım demektir.

Bu yüzden öpüşmeme kuralım var. Sadece herhangi bir yakınlaşmadan kaçınmak için. Kaltak eski karım bana kazık attığından beri, kalbime başka bir kadının girmesine asla izin vermeyeceğime yemin ettim. Yine de Maddie'nin yanında olduğum her an, farkında olmadan bu yemini bozuyor gibi görünüyor. O dudakları her yaladığında, onları istiyorum. Tadına baktım ve çok lezzetliydi.

Onu ne kadar uzaklaştırırsam, o kadar kızdırırım. Onu bir kol mesafesinde tutabilirim. Ona dokunmadan ihtiyacımı gidermeye yetecek kadar. O bir baştan çıkarıcı ve ona daha ne kadar direnebileceğimi bilmiyorum.

Bir kot pantolon ve beyaz bir gömlek giyiyorum. Hatta saçıma şekil veriyorum ve kirli sakallarımın kenarlarını düzeltiyorum. İyi temizlenmekten her zaman gurur duymuşumdur. Bu gece Maddie'nin huzurunda olacağımı bildiğimden, bir çentik daha atmam gerekiyor. Söz konusu o olunca kendime engel olamıyorum.

Audi'mi Keller'ın yerleşkesine park ettikten sonra kapıya doğru yürüyorum ve kapıyı çalıyorum. Acaba çoktan gelmiş midir? Geçen hafta sonundan sonra onun yanında nasıl davranacağıma dair hiçbir fikrim yok. Benim yanımda nasıl davranacağını asla tahmin edemiyorum. Ama bugün,

aslında bundan korkuyorum. Özellikle de şimdi vücudunun benimkine nasıl uyduğunu, onu kaşıklayarak uyumayı ne kadar sevdiğimi bildiğim için.

Kapı açıldığında, üzerinde dökümlü lacivert bir elbise ve gri bir hırka olan Sienna parlıyor. Küçük Darcy, onun yanına sokulmuş, beni izliyor.

"Grayson, başarmışsın! İçeri gel."

"Sienna. Küçük Darcy." Eşikten geçip bebeğin bir tutam siyah saçını okşuyorum ve o da kıkırdıyor. "Dünyadaki en şirin şey değil misin sen? Seni özledim," diye mırıldandım.

"Çok güzel görünüyorsun Sienna."

"Teşekkür ederim, Grayson." Gülümsüyor. Geçen yıl boyunca ailemin bir parçası oldu. Kendisinden bile olsa en iyi arkadaşımı kurtardığı için ona her zaman minnettar olacağım.

"Büyük adam nerede?"

"Mutfakta. Bana nasıl yapacağımı söylemesinden sıkıldım, bu yüzden onu orada kendi başının çaresine bakması için bıraktım. Yine de hepiniz minnettar olmalısınız; yemekleri çok daha iyi olacak." Ondan bahsederken yüzü aydınlanıyor.

Kapıyı kapatıp oturma odasına doğru yürüdüğümde Keller'ın elinde tahta kaşıkla ocağın üzerinde yükseldiğini görüyorum. Luca ve Bayan Russo yemek masasının karşısında İtalyanca sohbet etmekle meşguller.

"Luca."

"Kaosa hoş geldiniz," diye yanıtıyor.

"Grayson Amca!" Max bağıyor, sandalyesinden fırlayıp bana doğru fırlıyor ve bacaklarımı tutuyor.

"Benim en sevdiğim küçük boks yıldızım!" Saçlarını karıştırıyorum.

"Bana söylediğin gibi Keller ile üst kesimlerimi çalışıyordum!" "İyi iş çıkardın. Perşembe günü bana gösterebilirsin." Sırıttım.

Keller dönüyor, siyah gömleği beyaz sosa bulanmış. "Grayson, bana bir bira getir lütfen, burada susuzluktan ölüyorum" diyor. Başımı sallayıp kıkırdıyorum, buzdolabına doğru ilerleyip üç şişe çıkarıyorum.

"Keller, git otur, ben hallederim. Sadece Darcy'yi al, lütfen." Stresli Sienna Darcy'yi Keller'ın kollarına atar ve kaşığı elinden alır. Yanından geçmek üzereyken Keller onun bileğinden tutup kolunun altına çeker ve başının üstünü öper. Kulağına bir şeyler fısıldadığında, bilerek duymamazlıktan geliyorum. Göğsüne yayılan kızarıklık bana ne söylediğini anlatmaya yetiyor. Kapaklarını açıp yemek masasına doğru yürüyorum ve Keller ile Luca'nın arasındaki boş koltuğa oturuyorum. Masanın başında, solumda Bayan Russo var.

Başımı arkaya eğip biramdan uzun bir yudum alıyorum. Ön kapı çarparak açıldı ve Maddie fiçı gibi içeri girdi.

"Aman Tanrım, geciktiğim için üzgünüm, müşterim kullandığım altın tonunu beğenmedi." Gözlerini dramatik bir şekilde devirerek ofluyor. Aceleyle mutfığa gidip Sienna'yı kucaklıyor. "Nefis kokuyor," diye mırıldanıyor gözleri masanın geri kalanına kaymadan önce.

Berbat durumda.

Muhteşem bir tane.

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kayıyorum, sikim fermuarıma çarpıyor. O yanımdayken her zaman olduğu gibi. Bu kadında beni etkileyen bir şeyler var.

Bakışları bana doğru kayıyor ama kısa süre sonra Luca'ya çeviriyor ve sonunda masanın başındaki Bayan Russo'ya yerleşiyor. Kadınların topuklu ayakkabılarla Bayan Russo'ya doğru yaptıkları o tuhaf penguen koşusunu yaparken, ince topuklu ayakkabıları mermer zeminde tıkırdıyor.

"Sizi tekrar görmek çok güzel Bayan Russo." Gülümsemesi çok parlak ve içtendi.

"Aaaah, Maddie. Büyüleyici görünüyorsun. Henüz kapılmadın mı?" Bayan Russo Maddie'nin sol elini tutuyor, yüzük arıyor. Yeşil canavar çirkin başını kaldırdığında gömleğimin yakası aniden çok sıkı hale geliyor.

"Pek sayılmaz." Maddie gergin bir şekilde gülüyor. Hepimiz bunun onu etkilediğini biliyoruz. Boğazımı temizliyorum ve dikkati bana yöneliyor. *Oyun zamanı, Günişığı.*

Sandalyemi geri çekip kucağıma vuruyorum. "Oturmak ister misin? Gel, bana her şeyi anlatır mısın?" Kahkahamı bastırmak için elimden geleni yaparak soruyorum.

Onu gaza getirmekten asla bıkmayacağım bir şey var. Yanaklarının kızarması ve dudaklarını her seferinde o mükemmel 'sik beni' ifadesine büründürmesi beni her yönden heyecanlandırıyor. Kendime bunu onu kızdırmak için yaptığımı söylüyorum ama aslında çok ateşli.

İşte... yanaklarını kızartan en sevdiğim kırmızı renk. Bana kaşlarını çatıyor. "Yerde oturmayı tercih ederim, teşekkürler."

"Hey, artık arkadaş olduğumuzu sanıyordum?" Omuz silkiyorum, ona köpek yavrusu gözleri atıyorum.

Başını dehşet içinde Sienna'nınkine çeviriyor.

"Bekle! Sonunda sikiştiniz mi?" Luca araya giriyor. "Keller, bana on bin dolar borçlusun."

"Bu kadar yeter, genç adam," diye karşılık veriyor Bayan Russo, kalın İtalyan aksanı hepimizi sakinleştirmeye yetiyor.

Dirseğimi masaya dayayarak öne doğru eğiliyor ve kaşlarımı kaldırarak en iyi arkadaşlarıma bakıyorum.

"Bana bu bahisten biraz daha bahset."

Onlar daha cevap veremedi Maddie araya girer, "Hayır, vermedik, o yüzden Keller, paran sende kalabilir. Luca onu asla alamayacak." Karşımdaki sandalyeye doğru ilerliyor ve sandalyeyi çekip oturuyor. Kollarını kavuşturmuş, beni öldürmek ister gibi bakıyor.

Mükemmel. Tam sevdiğim gibi.

Sandalyemi geri çekiyorum ve ayağım baldırını sıyırıp geçiyor. Daha ne olduğunu anlamadan, stiletto'sunu baldırıma sapladığında acı kaval kemiğime yayılıyor.

"Lanet olsun Maddie," diye tıslıyorum ve şimdi ona ters ters bakma sırası bende. Dudaklarında muzip bir gülümseme dans ediyor. Uzanıp önümüzde duran şampanya şişesini alıyorum ve ona bir kadeh dolduruyorum.

Narin eli öne doğru fırlıyor, parmaklarının çoğunu süsleyen ışıltılı yüzükler parılıyor. Kahretsin, bana yumruk atsa muhtemelen canım yanardı. Parmakları bardağın etrafını sararken, elim bardağı almasını engellemek için onunkini kapatıyor. Ellerimiz birleşir birleşmez kan sikime hücum ediyor.

"Sanırım bir *teşekkür* var, *Grayson* geliyor," diye takılıyorum. Elini kurtarmaya çalışıyor ama ben elimi sıkıyorum.

"Teşekkürler," diyor bana o sahte gülümsemelerinden birini vererek. Keller yemek tabağını pek de zarif olmayan bir şekilde önümdeki lacivert paspasın üzerine bırakırken sarımsaklı tavuk kokusu midemi guruldatıyor.

"Sağ ol dostum." Başımı salladım.

Maddie'nin elini isteksizce bırakıyorum. Oflayarak bardağı parlak, dolgun dudaklarına götürdü ve bir yudum almak için başını geriye doğru eğdi.

Kahretsin, o dudakları tekrar tatmak için neler vermezdim.

Dudaklarının kenarından bir damla şampanya dökülür. Orta parmağıyla sildi. İnlememi engellemek için ağzımın içini ısırmaktan kendimi alamıyorum. Gözleri tüm zaman boyunca benimkilerden hiç ayrılmadı.

Ne? Sırıtarak konuşuyor. Tehlikeli bir oyun oynuyor.

Ondan etkilenmemiş gibi davranarak başımı sallıyorum. Neyse ki kalkmış sikimin kot pantolonumu zorladığını göremiyor. Eğer bu gezegende başka bir kadın olsaydı, onu şimdiye kadar çoktan sikmiştim. Ama bunu ona yapamam. O tek seferlik değil. Onu kırana kadar daha fazlası için geri gelmeye devam ederdim. Ailemi kaybederim. Şu anda bu masadaki herkes benden nefret eder. Yani onu her gördüğümde buz gibi bir

duşta agresif bir mastürbasyon yapmak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

"İyi misin dostum? Telaşlı görünüyorsun," diye soruyor Luca. Ona bakmadan bile, çektiğim acıdan zevk alarak sırtıttığını biliyorum. Adam zeki, çok zeki. Fark etmediği hiçbir şey yok.

Gözlerimi Maddie'den ayırmadan, "Burası gayet iyi," diye cevap veriyorum. Bıçağımı ve çatalımı alıp yemeğe yumuluyorum. Tavuğu ısıyorum ve ağzımda eriyor. "Kahretsin Sienna, bu harika," diye mırıldanıyorum.

"Bayan Russo bana bir iki şey öğretti. "Sienna bana gururlu bir gülümseme veriyor.

Keller dövme eli karısının uzun siyah saçlarında gezdiriyor; hayranlığı yüzünden okunuyor.

"Kahretsin, kendime böyle yemek yapabilen bir kadın bulmalıyım." Kelimeler ağzımdan öyle bir dökülüyor ki neredeyse boğulacak gibi oluyorum. Maddie'ye doğru bakmayı kendime yediremiyorum.

"Bu gerçekten çıkmak anlamına gelmez mi?" Keller bir kaşını yukarı kaldırarak eğleniyor. Şerefsiz herif.

"Ben iyiyim o zaman," diye omuz silkiyorum ve iştahımı hızla kaybetmeme rağmen yemeğime devam ediyorum.

Maddie arada bir bana doğru bakıyor. Hepimiz bitirdiğimizde masadan kalkıyor ve tabaklarımızı toplamaya başlıyor. Önce diğerlerini dolaşıyor, sonra benim yanımda duruyor.

Yeni favori kokumu içime çekebileceğim kadar yakın. Onun kokusu.

Tabağımı alıp diğerlerinin üzerine koyuyorum, aşağı inerken bilerek elini okşuyorum. Tenimiz temas eder etmez pişman olduğum bir karar. Elimden elektrik fışkırıyor. Kaşlarının yukarı kalkması onun da bunu hissettiğini gösteriyor.

Luca yanımdaki koltuğunda kıpırdanıyor, ceplerini karıştırıyor ve küçük beyaz bir sigara paketi çıkarıyor. Bir tanesini bana uzatıyor.

"Teşekkürler," diyorum ve kahverengi uçlardan birini alıp kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Maddie arkasını dönüyor ve kasıla kasıla mutfığa gidiyor. Luca ayağa kalkıp omzuma vuruyor. Bakışlarımı isteksizce ondan ayırıp onu bahçeye kadar takip ediyorum.

Gözlerinde onunla ilk tanıştığım günkü bakış var. Times Meydanı'nda bir İrlanda barında oturmuş, bir kadeh viskiyi tek başına yudumluyordu. Benim nasıl hissettiğime bakmıştı, ben de en iyi viskilerinden iki tane sipariş etmiştim.

"Nasıl hissettiğimi görüyorsun. Al," diyorum ve bardağı onun neredeyse boş olan bardağının yanına koyuyorum. Kan çanağına dönmüş gözleriyle bana bakıyor ve başını sallayarak

karşısındaki koltuğa oturdu. "Peki, otur bakalım. Birlikte sessizlik içinde mutsuz olabiliriz."

Kıkırdıyorum ve koyu yeşil sandalyeyi çekiyorum, ardından tüm hayatımın tek içeriğini barındıran spor çantamı fırlatıyorum.

Luca çantayı görüyor ve bana şüpheyle bakıyor. "Buraya beni öldürmeye gelmedin, değil mi?" Bu ne lan?

"Hayır, öyle olsaydım şimdiye kadar ölmüş olurdun."

Omuz silkiyor ve içkisinden kalanları geri atıyor. "Dünyadaki en kötü şey olmazdı." "Oh, hadi ama, o kadar da kötü olamaz."

Masaya doğru eğilmeden önce gözleriyle odayı tarıyor. "Her şeyimi kaybettim."

"İnanın bana, bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Bugün buraya taşındım, karımın şu anda ölü olan en iyi arkadaşımınla yattığını öğrendikten sonra."

İçkisi boğazında kalır. "Umarım onu öldüren sensindir."

"Afganistan'da silahla vurulmuş. Bana ölüm döşeginde söyledi."

"Kesinlikle piçler. Karının öldürülmesini istiyorsan bana seslenmen yeterli. Yeni mafya lideriyle konuşuyorsun. Sanırım artık işim bu."

Çatışma gözlerinde açıkça görülüyor. Kendi seçimiyle bir katil değil. Benim gibi değil. Çıplak elleriyle birinin canını almaktan zevk almıyor.

"Neden bu konuda mutlu görünmüyorsun? Bu iş kolunda herkesin istediği şeyin en iyi köpek olmak olduğunu sanıyordum."

Alay ediyor. "Başka seçeneğim yoktu. Hiç bu dünyada değildim. Sokaklardaydım, kardeşimle kavga ediyordum, profesyonel olmaya çalışıyordum. Ta ki babamın yordakçıları, beni doğduğumda terk eden babam ortaya çıkıp beni sokaklardan sürükleyene kadar. Meğer boktan babam sadece çocukluğumu mahvetmekle kalmamış, yetişkinliğimi de cehenneme çevirmiş."

"Sokak dövüşçüsü mü dediniz? Ben boksördüm, birliğimdeki adamları eğitirdim."

Derin düşüncelere dalmış gibi görünüyor. "İş istiyor musun?"

Mafya için mi? Öyle mi? Hayatımı yeniden inşa etmek istiyorum. Yeniden başlamak, bu kan dürtüsünü dizginlemeye çalışmak istiyorum. Bu öfkeyi yatıştırmak.

"Ne yapıyorsun?"

"Kardeşimi eğitiyorum. O iyi, profesyonel oldu. Ağır sıklet. Seni dinlemeyecek, bu konuda seni uyarıyorum. Ama başarabilir, bunu biliyorum. Sadece iyi bir antrenöre ihtiyacı var. Boks salonuna yatırım yapması lazım, bir ortak. Seni dairelerimden birine yerleştireceğim."

Avucumu kirli sakalıma sürüyorum. Başka seçeneğim yok. Yatırım yapacak param var.

Siktir et.

Telefonunu çıkarıp bana doğru uzattı. Benimle hemen hemen aynı yapıda ve boyutta bir adam ekranı dolduruyor, yırtık pırtık bir boks ringine doğru yürüyor. Boynundan ayağına kadar dövme, gözlerinde cani bir bakış.

"Ben yaparım." Elimi ona doğru uzattım. "Bu arada ben Grayson. Grayson Ward."

Elimi sıkıyor ve bana sıkı bir tokalaşma veriyor.

"Luca Russo. Ve ekrandaki de Keller Russo." New York'ta 30 dakika geçirdim ve şimdiden mafyaya bağlandım. İşte bu!

Luca Zippo'sunu açıp sigarasını yakıyor ve bana uzatıyor.

Kendi sigaramı yakıp içime çekiyorum, zehirli kimyasallar ciğerlerimi yakıyor. "Onu gerçekten daha sıkmedin mi?" Luca üfleyerek soruyor.

"Hayır."

"Anlamıyorum. Neden sevişip bu işi bitirmiyorsun, böylece onun için yanıp tutuşmak zorunda kalmazsın. Kendine iyilik yapmış olursun. Bu çok açık." Omuz silkiyor. Keller'la bu konu hakkında çok fazla konuşamam. Sienna'nın öğrenmesi riskini göze alamam. O da hayatını kurtaracak bir sırrı saklayamaz. Yani, Luca gerçekten anlayan tek kişi. Son yedi yıldır, Keller'ı eğitmek ya da onun sağ kolu olmak konusunda bana güveniyor. Ona hayatım pahasına güveniyorum.

"Sevişemeyiz. Ona zarar vermek istemiyorum."

"Evet, biliyoruz Grayson, büyük bir aletin var. Biraz acımasına aldıracağını sanmıyorum." Göz kırıyor.

"Lanet olsun, Luca. Öyle değil. Benden başka herkesin peşinde olduğunu hepimiz biliyoruz. Onu bir kez becerip bırakamam. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

"Başka kadınları becermek ve terk etmekle ilgili bir sorunun varmış gibi görünmüyor." "Onlar o değil, Luca."

"Seni öpmesine izin verdin," diyor sigarasını söndürürken.

"Kim bilir kaç kişiyi öldürdüm. Düzgün düşünemiyordum."

"Yani hayatının en iyi öpücüğü değil miydi?" "Sadece yapamam. Bu kadarla kalsın."

"Sen kaybedersin. Biri onu kapacak ve sen de pişman olacaksın. Sana söz veriyorum."

"Hmm, belki." Başka birinin ona dokunabileceği, ona benim asla sahip olamayacağım şekillerde sahip olabileceği düşüncesi göğsümün daralmasına neden oluyor.

Bir zil sesi konuşmamızı böldü ve "Nico arıyor. Falcone'larla ilgileniyor. Bir saniye içinde geliyorum. Gitmeye hazır ol." Telefonu kulağına götürüp çimlere doğru yürüyor, ben de sigaramı söndürüp tekrar içeri giriyorum.

Maddie bulaşıkları yıkarken kendi kendine mırıldanmakla meşguldü. Hiç düşünmeden ona doğru yöneldim.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Yanına kayarak soruyorum.

"Hayır, teşekkürler," diye mırıldanıyor, elindeki kâseye odaklanıyor. Alt dudağını ısırtıyor, yan gözle beni süzüyor.

Yanındaki siyah bezi alıp kâseyi kurulamaya başlıyor, sonra parmak uçlarına kalkıp başının üstündeki dolap kapağına uzanıyor. Onu içeri kafesliyorum ve kıcı sikime sürtünüyor. *Oh lanet olsun.*

"İzin ver," diye törpüledim, uzanıp dolabın kapağını açtım. Kıcı sikime karşı kıpırdıyor.

"Kes şunu," diye uyarıyorum.

Kollarımda dönüyor, sırtı mermer tezgâha dayanmış durumda. Kaseyi parmaklarının arasından alıp üstümüzdeki dolaba koyuyorum.

"Yap beni." Çenesini yukarı kaldırıyor, kollarını kavuşturuyor ve göğüslerinin üstünden çıkmasını sağlıyor.

Gözlerinde arzu parlıyor. Başımı yana eğiyorum, bakışlarımla onu yiyip bitiriyorum. Bir santim bile kıpırdamıyor; olduğu yerde duruyor.

Bir nefes çekerken şeftali kokusu beni tüketiyor. Tanrım, çok lezzetli.

Burnum kulağına ulaşana kadar çenesine sürtünüyor.

"Seni yapmamı istemezsin. Güven bana, Günışığı," diye fısıldıyorum.

Dudaklarında şeytani bir gülümseme dans ederken kaşlarımı çatıyorum. Sırtını dikleştiriyor, gözlerim göğüslerine takılıyor. O kadar ki sol elinin arkasından fokurdayan sıvıyla dolu lavaboya girdiğini fark etmiyorum.

Eli yüzüme çarpıyor ve yüzümden aşağıya doğru sürüklüyor. Kabarcıklar gözlerimi yakıyor. Onları sıkıp kapatıyorum ve bir tıslama sesi çıkarıyorum.

Maddie'nin histerik kahkahası kulaklarımda çınlıyor. İki büklüm olmuş, karnını tutuyor ve nefes almakta zorlanıyor. Odadaki tüm gözlerin üzerimizde olduğunu hissedebiliyorum.

Eğilmiş bedenine doğru eğildim ama beni fark edemeyecek kadar gülmekle meşguldü. Sırılsıklam süngerini alıp geri çekiliyorum, elimi kaldırıyorum, parmaklarımdan su damlıyor. Başının üzerinde gezdiriyorum.

"Komik bir şey mi var, Günişığı?" Alay ediyorum.

"Yapamam..." diye hırıltılı bir şekilde göğsünü tutuyor. Süngerini başının üstünde sıkarken göğsüm titriyor. Alnından aşağı su damlarken nefesi kesiliyor.

Beni iterken avuç içi göğsüme değiyor. Hareket etmiyorum. Beyaz gömleği artık transparan. Dantelli beyaz sütyeni, şimdi bana bakan o dik pembe tomurcukları örtmüyor. Beni baştan çıkarıyor.

Kızgın değil. Yanaklarına yayılan kızarıklık öfkeden değil. Tahrik olmuş. Vücudumda dolaşan bakışlarını takip ediyorum, zonklayan sikime yerleşiyor. Bu kot pantolonun ona karşı olan ereksiyonumu gizleyemeyeceğini biliyorum.

"Grayson, gitmeliyiz!" Luca arkamdan düzensiz bir şekilde bağırıyor. Maddie'nin vücudu tezgâha yaslanıyor. Kahretsin, ne yapacağımı bilmiyorum. O yüzden en iyi yaptığım şeyi yapıyorum, her şeyden kaçıyorum.

"Görüşürüz, Günişığı."

"Şimdi!" Luca bağırarak kıcımlı tekmeliyor.

Maddie başını sallıyor, o lanet olası alt dudağını ısırtıyor ve arkasını dönüyor. Sandalyemin arkasından ceketimi alıp Sienna ve Darcy'nin başlarına hızlıca bir öpücük konduruyorum.

"Pazartesi görüşür müyüz?" Keller'a başımı sallıyorum. Luca aceleyle evden çıkarken çenesi titriyor. Kardeşi için endişelendiğini biliyorum. Keller her zaman onu koruyan kişiydi. Ve şimdi, sanırım onun yanında olamamakla mücadele ediyor.

"Ona göz kulak olacağım, Keller. Bunu biliyorsun." Bana sıkı bir gülümseme veriyor ve Sienna onun dövmeli elini kendi elinin içine alıyor.

"Teşekkür ederim, Pazartesi görüşürüz." Dikkatini tekrar karısına verir. Neden artık kardeşini korumak için dışarıda olamayacağını hatırlatıyor. Maddie'ye son bir kez bakıyorum. "Kendine *dikkat et*," diyor ve ben bununla ne yapacağımı bilemiyorum. Bayan Russo'ya el sallayıp hızla dışarı fırlıyorum.

Buradan siktir olup gideceğim.

YEDİ

GRAYSON

Luca'nın gotik tarzdaki malikanesinde odanın ortasındaki siyah deri kanepeye yaslanıyor. Oda'nın içinde volta atıyor. Akşam yemeği partisinin olduğu gün, Falcon'lar bir şekilde hackerımız Nico'yu evinden kaçırdılar.

Eve. O zamandan beri, onu saklayabileceklerini düřündüđümüz tüm yerleri arařtırmakla meřgldk. řimdiye kadar hićbir řey bulamadık.

İki hafta oldu ama *henüz* bir ceset almadık, bu yüzden hala hayatta olması muhtemel. Falcon'lar sonunda bizi alt ettikleri ićin kına yakma fırsatını asla kaçırmazlar.

"Onlardan birini sokaktan ćekip almanın bizim ićin ne kadar kolay olduđunu onlara göstermeliyiz," diyor Luca, hâlâ evin ićinde hıřımla dolařırken.

"Biz de tam olarak bunu yapıyoruz."

Zor olmayacak. Falconlar zensiz, evet, sayıları var ama gerćek yetenekleri yok. Nico'yu almak muhtemelen aylar süren bir planlama gerektirmiřtir.

"Onları dışarı ćekmeliyiz. Marco psikopatın teki. Yani, bu kadar adamı nereden buluyor? Onları her indirdiğimizde yeniden doğuyorlar." fkeden kuduruyor.

"Bakın, onları hafife alamayız. Sienna'ya yaptıklarından sonra olmaz. Dikkatsiz olabilirler ama sayıca stnler. Bu noktaya kadar her saldırıyı etkisiz hale getirdik. şimdi ona yakın olan herkese erişimimiz olduğunu göstermeliyiz. Bir tehdit gönderip karşılığında Nico'nun iadesini mi talep edeceğiz?"

Yanlış bir hareket ve Nico'nun hayatı tehlikeye girecek. Falconlar bilgisiz olabilir ama bu şekilde daha tehlikeliler.

"Onun değerli kuzeni Eva'ya yakınlaşmaya ne dersin? O bir joker, aklınızda bulunsun. Onu birkaç randevuya götür, bu onları cezbedecektir.

O zaman mesajımızı iletebiliriz."

Harika. Bir Falcone'u randevulara götür. Tam ihtiyacım olan şey!

Sanki hoşnutsuzluğumu hissetmiş gibi, "Senin için o kadar da zor olmayacak. Çok ateşli."

Ben sadece tüm düşüncelerimi çalan o ateşli sarışın bombayla ilgileniyorum.

"Peki, cazibemi kullanıp ne yapabileceğime bakacağım." Öfkeyle masanın üzerindeki kahveme uzandım.

"Oh, hadi ama, o kadar da kötü olmayacak. Zaten iyi bir sikişe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun." Kıkırdıyor.

Yanılmıyor. Yapsam bile, yine de yardımcı olmayacağı gerçeğini değiştirmeyecek. Tabii Maddie'yi sistemimden atamazsam. Ki bu olmayacak.

"Dün gece uyuşturucu sevkiyatının etrafında şüpheli bir hareketlilik oldu mu?" Konuyu değiştiriyorum.

"Hayır, o cephede işler sakinleşmiş gibi görünüyor."

Harika. En azından işin bir kısmını kontrol altına aldık.

SEKİZ

MADDIE

T Sevgililer Günü'nden önceki Cuma. Aileyle yemeğe gitmek için ne mükemmel bir akşam. Hâlâ bekâırım. Sadece bu da değil, aşk hayatıma ya da hayatımın olmamasına fazlasıyla takıntılı bir annem var.

Grayson'ı Sienna'larda yaşadığımız o garip ama bir o kadar da ateşli tartışmadan beri görmedim. Bu üç haftayı aşkın bir süre önceydi, bu yüzden çabalarımı onu ve o lanet öpücüğü unutmaya yoğunlaştırıyorum. Birkaç randevuya çıktım. Hiçbirinde anlık bir kıvılcım hissetmedim. Beni ölümüne sıkıldılar. İş ve finans hakkında konuşmalarını dinliyordum. *Yawn.*

Hala Grayson'a, büyük kötü mafya tetikçisine, güvende olmasını söylediğim için üzülüyorum. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Bu çok kişiseldi.

Hızla siyah balıkçı yaka örme bir elbise, tayt ve bir çift deri topuklu bot giyiyorum. Sonra uzun, kabarık kirpiklerime biraz maskara sürüyorum, yeşil gözlerimi ortaya çıkarmaya yetecek kadar. O kadar uzun ve kalın ki sonsuza dek sürecektir olan saçlarımı düzleştirmek için zaten bir saat harcadım. Ama annemin bana tepeden bakmasına izin veremem. Görünüşümü mükemmelleştirebilirim, yorum yapacağı bir şey daha azalmış olur. Ergh. Bunu neden kabul ettim ki?!

Prosecco'mun geri kalanını ağızıma atıyorum ve baloncukların dilimde karıncalanmasına izin veriyorum. Bunu atlatmak için tahammül edebileceğim kadarına ihtiyacım olacak. Telefonum tezgahın üzerinde bipleyerek Uber'immin dışarıda olduğunu söylüyor. Bu akşamı atlatsam iyi olacak. İç çekiyorum, bar taburesinden çantamı ve deri ceketimi alıyorum.

Midtown'daki La Brasserie'ye yolculuk hızlı ve olaysız geçiyor. Serin hava vücudumu kırbaçlıyor ve beni titretiyor.

Cam kapıyı açtığımda, şu anda içinde bulunduğum ruh halinden çok daha neşeli bir genç tarafından karşılandım. Tek hissettiğim korku ve endişe.

"İyi akşamlar hanımefendi, rezervasyonunuz var mı?" diye soruyor iPad'ine dokunarak.

Odayı inceliyorum ve odanın ortasında duran annemle babamı görmemek imkânsız. Babam bana gülümseyip el sallıyor, annem ise şarap menüsü olduğunu tahmin ettiğim şeyin üzerinden başını kaldırıyor ve bakışlarını tekrar aşağıya indiriyor.

İyi bir başlangıç.

Babama hızlıca gülümseyip parmaklarımı oynattıktan sonra dikkatimi tekrar sunucuya veriyorum.

"Sadece ailemle tanışmak için buradayım," diye işaret ediyorum.

Garson kız koyu renkli ahşap sandalyeyi çekti, ben de ceketimi çıkarıp oturdum, çantamı ve paltomu dikkatlice yanımdaki sandalyeye yerleştirdim. Flörtümün oturması gereken koltuğa.

"Merhaba tatlım, çok güzel görünüyorsun," diyor babam, sanki bana biraz ilgi göstermesini sağlamak istercesine dirseğiyle annemi dürtüyor.

"Merhaba," diyorum ses tonumdaki şirretliği gizlemeye çalışarak.

"Gregory nasıl, bir gelişme var mı? Onu neden davet etmedin?" Annem tiz sesiyle soruyor.

Burnumun kenarını sıkıyor, zonklayan baş ağrısının oluşmasını bekliyorum. Neden ona ondan bahsetme zahmetine girdim ki? Bekle, çünkü sürekli onu etkilemeye çalışıyorum.

"Birkaç kez çıktık anne, henüz emin değilim. O iyi biri. Hoş biri."

"Maddie, kafanı bulutlardan çıkar. İyi iyidir. İstikrarlı.

Bu senin için yeterince iyi. Yani, hadi ama, sen de bir makyaj sanatçısısın, Tanrı aşkına."

"Carol!" diye azarlıyor babam onu ve bana özür dileyen bir bakış fırlatıyor. "Ne?" Omuz silkiyor, hiç etkilenmemiş gibi.

Her zaman arkamı kolladı ve beni savunmak için elinden geleni yaptı. Ama o acımasız, ona bu kadarını vereceğim. Yapabileceği çok şey var. Onunla bu konuda kavga etmesini de istemiyorum. Tek yaptığı beni olduğum gibi sevmek.

"Kendi makyaj stüdyom ve kendi dairem var. İyi gidiyorum, çok teşekkür ederim," diye bağırıyorum, kanım kaynamaya başlıyor.

Kapının açılması restoranın içinde serin bir esinti yaratıyor, ardından sahte bir kahkaha dikkatimi çekiyor. Karşı koyamıyorum.

Bak. Onu gördüğümde nefesim kesildi. Birden oda sauna gibi oluyor. Onu her gördüğümde, ne kadar durdurmaya çalışsam da kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Grayson'ın sevgilisi dekolteli elbisesi ve neredeyse düşmek üzere olan sahte göğüsleriyle bir modele benziyor. Elini adamın büyük, kaslı kolunda aşağı yukarı gezdiriyor. Siyah özel dikim takım elbisesi içinde muhteşem görünüyor ve kaslarının şişkinliğini görecektir kadar dar. Gıcır gıcır beyaz gömleği, hafif bronz tenine ve kısa kumral saçlarına vurgu yapıyor. İri gövdesinin eğilip kızın kulağına fısıldamasını şaşkınlıkla izliyorum.

Gözlerini benimkilere dikti. Ona gözlerimi deviriyorum, o da bana gülümsüyor. Külotumu ıslatacak kadar. Ona ağzımın suyunu akıttığımı bilme zevkini tattırmak istemediğim için dönüp anneme bakıyorum. Siktir et onu ve aptal seksi gülümsemesini.

Menüye uzanıyorum ve kızarmamı gizlemeye çalışarak açıyorum. Bu şu anda başa çıkamayacağım bir soru dizisi.

Arkamdan ağır ayak sesleri geliyor ve kulaklarımı kanatacak kadar sinir bozucu bir kahkaha atıyor. O yaklaştıkça vücudumdaki elektrik daha da artıyor. Ayağımı masanın altına sokuyorum.

Ayağı benimkiyle birleşiyor ve eli masamıza çarpıyor. Bunun gücü çatal bıçakların havaya uçmasına neden oldu.

"Neler oluyor?!" diye bağılıyor annem, telaşla.

Kahkahalarımı bastırmak için elimden geleni yapıyorum, hâlâ menünün arkasına saklanıyorum. Beni öldürmek istediğini anlamak için bakmama gerek yok.

"Çok özür dilerim efendim, neye takıldığınızı bilmiyorum. İyi misiniz?" diye soruyor garson kız, şok olmuş bir halde. Menüyü yavaşça indiriyorum, düşmanımın yüzüne geliyorum, ölümüne muhteşem düşmanımınla.

Kaşlarını çatarak bana bakarken çenesi titriyor.

"Merhaba, Günışığı," diye mırıldanıyor.

"Grayson," diyorum ses tonumu nötr tutarak. Kızmasını bekliyorum ama onun yerine vücudumda gezinen aç gözleriyle karşılaşıyorum. Öne doğru eğiliyor, yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Nefes alamıyorum ve kalbim göğsümden çıkmak üzere. Dudaklarını yanağıma yaklaştırıyor ve yumuşak bir öpücük konduruyor. İnlememek için kendimi zor tutuyorum. Ayağa kalkıyor. Nihayet kişisel alanımdan çıktığı için rahat bir nefes alıyorum.

"Bunun için üzgünüm. Ne olduğunu bilmiyorum. Sizi akşamınızla baş başa bırakayım." Sırıtarak aileme hitap etti.

Dirseğimi masaya dayayıp çenemi elimin üzerine koyarak ona tatlı ve masum bir gülümseme veriyorum. Bir yandan da üzerine atlama ve belki de o aptal sırtışını yüzünden silme isteğiyle savaşıyorum.

Çıktığı kişi de onu takip ediyor.

Telaşlı garson siparişimizi aldı. Ben biftek ve yanında patates kızartması istedim.

Arada sırada Grayson'a göz ucuyla bakıyorum.

"Eğer böyle erkeklerle birlikte olacaksan, asla seninle kalacak bir erkek bulamayacaksın. Yani, şu ana kadar kaç kişiyle çıktın ve hâlâ bir şey yok. Senin adına utanıyorum." Annem alay ederek sersemliğimi bozdu. Şu anda karşılık verecek gücüm yok. Ağlamamaya konsantre olmakla meşgulüm. Bundan nefret ediyor.

"İzin verirseniz, tuvaleti kullanmam gerekiyor."

Bu da demek oluyor ki Grayson'ın flört şenliğinin yanından geçip gideceğim. Tanrım, keşke bu adam beni bu kadar etkilemeseydi. Keşke hayatımın en güzel öpücüğü olmasaydı.

Yanından geçerken babam elimi sıkıyor, bu küçük jest gözlerimin kenarlarında yaşlar oluşmasına yetiyor. Bunca yıl geçmesine rağmen annem hâlâ beni nasıl inciteceğini biliyor ve ben de buna izin veriyorum. Ona özel olduğumu göstermek için çok çaresizim.

Başımı eğip Grayson'ın masasının yanından hızla geçiyorum. Onu daha ne kadar uzaklaştırabilirim bilmiyorum. Kışkandığımı inkar edemem. Görünüşe göre benden başkasını becerecek diye kıskanıyorum.

Güvenli bir şekilde banyoya girdikten sonra kendimi bir kabine kapatıp kapıyı kilitliyorum ve rahat bir nefes alıyorum. Annemin bir sonraki ızgarasından önce biraz huzura ihtiyacım var. Akşam yemeği bu kadar zor olmamalı. Grayson'ın öpülesi dudaklarının tüm bu süre boyunca benimle alay etmesi de işe yaramıyor. Neredeyse benim tam zıttım olan o kadınla flört ederkenki orantısız sırtışı. Onun ilgilendiği şey bu mu? Acıtmamalı ama acıtıyor.

Kapının çarparak kapanma sesi beni düşüncelerimden koparıyor. Sırtım hâlâ kabinin kapısına dayalı.

"Günüşığı, burada mısın?"

Erkeksi sesini duyunca tüylerim diken diken oluyor. Beni böyle görmesine izin veremem. Buraya benimle alay etmek için gelmemiş olsa iyi olur.

Kapıyı yavaşça açıyorum ve her zamanki sürtük maskemi takıp onunla yüzleşiyorum.

Kalbimi güvende tutmanın tek yolu bu.

"Ne istiyorsun, Grayson?" Bir adım atıyorum ve doğrudan onun sert göğsüne çarpıyorum. Bir kadına göre kısa değilim ama o kocaman. Belki 1.80. Üzerimde yükseliyor. Her santiminden güç ve kuvvet sızıyor.

Ondan uzaklaşıyorum ve yüzüne bakmak için çenemi kaldırıyorum. Her yerine kazınmış endişeyi görünce şok oldum.

"Masadan kalkarken gözyaşlarına boğulacaktım gibi görünüyordun. İyi olduğundan emin olmak istedim." Ellerini teslim olmuş gibi havaya kaldırdı. "Lütfen bana bağırma, randevumun önünde bana çelme taktığın için zaten yeterince utanıyorum." Sırıttı. Tanrım, tam bir pislik. Hem de muhteşem biri.

O sırtış her seferinde iç çamaşırlarımı ıslatıyor.

Bacaklarımı birbirine kenetliyorum ve bir ayağımı diğerinin önünde beceriksizce çaprazlıyorum. Üzerimde böyle bir etkisi var, özellikle de benim alanımı işgal ederken. Baharatlı kokusu duyularıma saldırıyor. Bu çok fazla. Öfke ve kıskançlığın yanı sıra tehlikeli olan arzu da damarlarımda dolaşıyor.

"Bir kazaydı." Omuz silkiyorum, bakışlarımı onunkilerden kaçırıyorum.

Yüzlerimiz aynı hizada olacak şekilde eğilirken işaret parmağı çenemin altında duruyor. Gözlerinde bir açlık parlıyor. Başını benimkine doğru indirmeye başladığında nefes alışım ağırlaşıyor.

Hayır, Maddie, başka bir kadınla randevusu var.

Gözlerimi kapatıyorum ve başımı ondan yana çeviriyorum. Derin bir nefes alıyor ve dudaklarını kulağıma yaklaştırarak hassas tenimi nazıkçe okşuyor.

"Bunun bir kaza olduğunu sanmıyorum. Bence biraz kıskanç olabilirsin." Haksız değil.

Beynim gitmem, ona siktir olup gitmesini söylemem ve onu unutmam için bağırıyor. Ama annemin sözleri zihnimde tekrarlanıyor. "İyi olmak senin için yeterince iyi."

Yüzümü tekrar ona çeviriyorum, dudakları şimdi benimkilerin üzerinde geziniyor.

"Peki ya öyleysem?" Alt dudağımı dişlerimin arasında yuvarlayarak soruyorum.

"Gezegendeki son erkek olsam bile benimle yatmayacağını sanıyordum. Geçen Noel yemek masasında, sana bir daha dokunursam beni oyma bıçağıyla bıçaklamakla tehdit etmeden hemen önce tam olarak bu sözleri söylediğini hatırlıyorum." Kıkırdıyor.

"Bu doğru." Sesim cümlemin yarısında kesildiği için kulağa pek

inandırıcı gelmediğini biliyorum.

"Bu yüzden mi yüzün kızarıyor? Seni bu kadar kızdırıyor muyum? Yoksa beni becermek istediğin için mi?"

"İkisi de," diye dürüstçe cevap veriyorum ve kaşlarının kalkmasına neden oluyorum.

Bu noktaya kadar ona karşı hissettiklerim konusunda hiç dürüst olmadım. Geçtiğimiz yıl boyunca, beni yalnız bırakacağını ve duygularımın yok olacağını umarak zorladım ve zorladım. Ama öyle olmadı.

Elleri belime dolanıyor ve beni içine çekiyor. "Bu kötü bir fikir, Günışığı," diye mırıldanıyor.

"Biliyorum." Kollarımı boynuna dolayarak ona tatlı bir gülümseme veriyorum. Benimkine bakarken dudaklarını yalıyor. Tanrım, o ağız.

"Biriyle çıkmadığımı biliyorsun."

"Şu anda bir randevuda olduğuna göre, aynı fikirde değilim," diye karşılık veriyorum. "Maddie, ne demek istediğimi biliyorsun," diye uyarıyor.

Yenilgiyle iç çekerek ellerimi yavaşça boynundan çekiyorum, ama daha göğüs kaslarına ulaşmadan onları yakalıyor.

"Bak, sorun yok. Bunu unutalım gitsin. Birbirimizden hoşlanmamaya geri dönelim.

Bu daha kolay."

"Bu oyunu sadece birimiz oynuyoruz, Günışığı. Benim sana karşı hislerim ise tam tersi. Sorun da bu zaten. O mükemmel dudaklarını ya da diri göğüslerini düşünmeden edemiyorum. Bana her kızdığında, tek yapmak istediğim seni susturmak için sikimi o güzel ağzına sokmak. Beni uzaklaştırmama izin verdim. Eğer başlarsak bunu durdurabileceğimi sanmıyorum."

Açıklamasından sonra tüylerim diken diken oldu. Bunca zamandır beni hep aynı sebepten uzaklaştırıyordu. Beni kızdırmayı seviyor.

"Bunu istiyorum. Neyin var göster bana koca oğlan."

Sonra bir baktım, sırtım fayanslı duvara çarpmış.

"Benden korkmalısın. Kim olduğumu biliyorsun, ne yaptığımı biliyorsun. Yine de beni kızdırmaktan başka bir şey yapamıyorsun. Bu çok aptalca, gerçekten." Elbisemi yukarı kaldırıp kalçalarımı tutarken benimle alay ediyor. Beni duvara doğru kaldırırken parmakları etimi sıkıyor. Ereksiyonu hassas göbeğime sürtünürken bacaklarımı ona doluyorum.

Temas sırasında dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

"Bana durmamı söyle, Günışığı. Bunun korkunç bir fikir olduğunu söyle." Gözleri benimkileri arıyor ama aradığını bulamıyor.

"Yapamam. Sakın durayım deme."

Bir ömür gibi gelen bir süre boyunca birbirimizin gözlerinin içine

bakıyoruz; siki bana karşı seğıriyor, ağır nefeslerimiz odayı dolduruyor.

"Seni uyarmadığımı söyleme." Bununla birlikte ciğerlerimdeki hava çekiliyor ve dudakları dudaklarıma çarpıyor. Öpücük, dilinin benimkini ele geçirmesiyle hızla çılgınlığa dönüşüyor. Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. İnliyor. Nefes alamıyorum ama şu anda umurumda değil. Sert eli yüzümü kavırıyor ve dudağımı ısıırıyor.

"Ouch."

"Kapa çeneni bebeğim, buna bayılıyorsun," diye dalga geçiyor dudaklarını tekrar dudaklarıma yapıştırmadan önce. Diğer eli kıcımı kavırıyor. "Tanrım, kığın mükemmel. Sikmek için sabırsızlanıyorum" diye mırıldanıyor.

dudaklarıma değdi ve ben
inledim.

Mmm, o bir göt adam.

Parmaklarını önümde dolaştırıyor. Taytımın eteklerine ulaştığında bu his beni ürpertiyor. "Bugün, onca günün arasında, gerçekten de havaya uygun giyinmişsin." Kıkırdıyor, eli bandın altından kayıyor ve saten tangamın içinden zonklayan amımı avuçluyor.

"Kahretsin Sunshine, benim için sıırıslıklamsın," diye homurdanıyor, başını boynuma gömüyor ve köprücük kemiğim boyunca aç öpücükler bırakıyor. Ona daha iyi erişim sağlamak için başımı geriye yatırıyorum ve nerede olduğumuzu unutuyorum.

Külotumu yana itiyor ve parmaklarıyla kıvrımlarımı ayırıyor. Giriş yerimden klitorisime kadar yavaşça ovmaya başlıyor. Cennet gibi hissettiriyor. Gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor.

"Mmm, evet, devam et," diye inliyorum, kalçalarımı onun ritmiyle sallıyorum. "Oh, kahretsin," diye bağıriyorum iki parmağını içimde kaydırırken. Duvarlarım onların etrafında sıkılaşıyor. Diğer eli yukarı fırlıyor ve inlemelerimi boğuyor.

"O güzel çeneni bir kez olsun kapalı tut," diyor elini çekerek, ben de başımı sallayarak karşılık veriyorum.

"Ciddiyim, aksi takdirde seni susturmak için başka yollar bulmak zorunda kalacağım."

Bu sözler, bu talepkâr ton, doğrudan içime zevk dalgaları gönderiyor. Parmaklarının hızını artırıyor. Herhangi bir ses çıkmasını engellemek için dudağımı o kadar sert ısırarak zorunda kalıyorum ki derimi deleceğimden eminim. Başparmağı klitorisimin etrafında dönüyor. İçime girip çıkarken sularımın sesi odayı dolduruyor. Sınıra o kadar yakınım ki dilimin ucunda ona söylemek var.

"Seni tatmak istiyorum. Açlıktan ölüyorum. Burada servis çok yavaş," diye homurdanıyor.

Sanki nerede olduğumuza dair içsel mücadelelerimi hissediyormuş gibi odayı tarıyor. Elleri tekrar kalçalarımın geliyor ve bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum. Bizi banyonun ana kapısına doğru götürüyor, sırtım kapıya çarpıyor. Ona sorgulayan bir bakış fırlatıyorum ve o da bana o sırtışıyla karşılık veriyor.

"Bacaklarını omuzlarımdan üzerinden geçir," diye emrediyor ve dediğini yapıyorum. Titrek bacaklarımdan üzerine indiğimde, önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve bana yakıcı bir arzuyla bakıyor. Birden kendimden emin olmadığımı hissettim.

Elbisemi yukarı itip taytımı ve külotumu tek bir hareketle yırtarken bana düşünmek için fazla zaman vermiyor.

"Lanet olsun, bir daha asla tayt giyme," diye homurdanıyor ve bir ayağımı kaldırıp botumu, sonra diğerini, ardından da iç çamaşırımı çıkararak uzun bacaklarımı sergiliyor.

Bacaklarımdan arasındaki pozisyonuna devam ediyor, önce birini sonra diğerini tutup omuzlarına yerleştiriyor. Ben kapıya doğru yaslanırken vücut ağırlığım ona dayanıyor. Üst tarafımı yukarıda tutmak için ellerimi iki yanımda kapıya doğru açıyorum.

"Tanrım, bunu yapmayı kaç kez hayal ettiğimi bilemezsin," diyor ve iç kalçalarımın öpücükler kondurarak beni tekrar saf bir zevke sürüklüyor.

Dili klitorisimle birleşiyor ve onu yalayıp yutuyor. Yalama ve emme arasında gidip gelirken, parmakları içime girip çıkmaya başladığında beni tamamen şaşırtıyor. Onun kuralını hatırlayarak ön kolumu ağzıma götürüyorum ve inlemelerimi bastırmak için ısıyorum.

Basınç artıyor, kan kulaklarımda pompalanıyor, tüm vücudum yanıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve bu hissin bedenimde yuvarlanmasına izin veriyorum.

"Gözler üzerimde. Yüzüme boşalırken seni yiyip bitirmemi izle." Nefesi amıma çarpıyor.

Gözlerimi tekrar ona çeviriyorum. Ağzı beni emerken çarpıcı mavileri saf bir açlıkla doluyor. Her şey çok fazla geliyor. Her doğru noktaya vuruyor. Orgazmımı yutarken duvarlarım onun etrafında kenetleniyor.

"Aman Tanrım, Grayson," diye bağıryorum. Kuralları sikeyim. Orgazmımı yaşamaya devam ediyorum.

Ben kapıya doğru nefes nefese kalırken o hızını yavaşlatıyor. Sikeyim.

Parmaklarını çekip beni titreyen bacaklarımdan üzerine dikkatlice indirirken içimi bir boşluk kaplıyor. Tamamen dağılmış durumdayım.

Üzerimi örtmek için elbisemi aşağı çekiyor ve ayağa kalkıyor ama benden sadece birkaç santim uzakta duruyor.

Saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve dudaklarını şişmiş dudaklarımın üzerine indiriyor, tatlı sularımın tadı hala üzerine bulaşmış durumda.

"BEN-BEN-" Kelimeler kifayetsiz kalıyor. Pantolonunun üzerinden kocaman sikini avuçladım ve "Peki ya sen?" diye sordum.

"Tüm bunların sadece senin zevkin için olduğunu mu düşünüyorsun?"

Derin kahkahası boş odada yankılanıyor ve midemde keleklerin patlamasına neden oluyor.

"Bunu tekrar yapıyoruz, Günışığı. Bana ne istersen yapabilirsin." Elini yüzünde gezdiriyor ve kesik kesik bir nefes veriyor.

Ne haltlar dönüyor burada?

Kollarımı boynuna doladım ve onu kendime çektim. Dudaklarımı yumuşak bir öpücük için onunkilere yerleştiriyorum, ama o hemen başını yana çeviriyor, böylece dudaklarım kirli sakalının üzerinde geziniyor.

"Bu ne lan, Grayson? Az önce ağzımdan lafı aldın ve şimdi de lanet olası bir öpücüğe sırtını dönüyorsun. Şu anda ciddi misin?"

Onu kendimden uzaklaştırmak için elimi göğsüne götürdüğümde yüzünde acı ifadesi beliriyor. Yine de kımıldamıyor.

"Çekil, Grayson. Sorun yok, bir daha yapmayacağız. Anlıyorum, muhtemelen tek seferlik bir kuralınız var ve ben sadece biletimi kullandım. Bunun için ağlamayacağım. Randevuna geri dön. İşini bitirmek için aletini ona sokabilirsin."

Eğilip kıyafetlerimi ve botlarımı yerden alıyorum ve onun yanından hızla geçerek kabinlere doğru ilerliyorum.

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyor Grayson arkamdan, ama ben sadece gözlerimi devirip yoluma devam ediyorum.

Kabin kapısını açarak içeri giriyorum ve kapatmak için dönüyorum. Grayson'ın güçlü kolu dışarı fırlıyor ve kapıyı açık tutuyor. Deli bir adam gibi üzerime çullandı.

"Çık dışarı."

"Hayır," diyor.

"İşimiz bitti."

Beni

kalabalıklaştırı

yor.

"Maddie, seni istiyorum. Bundan hiç şüphelen olmasın" diyor, benden bir nefes uzakta durarak.

"Öyleyse neden beni öpmüyorsun?"

"Bu biraz karışık, Günışığı."

"Şey, ben karmaşık şeyler yapmam."

"Oh, sanırım biliyorsun. Ama işte, izin ver senin için işleri karmaşık olmaktan çıkarayım," diye fısıldıyor dudaklarıma, kızarmış yanaklarımı elleriyle kavıyor ve boynumdan aşağı karıncalanmalar gönderiyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve en nazik öpücüklerin içine gömülüyorum. Ağzlarımız birbirini en şehvetli şekilde keşfediyor.

Sonsuza kadar böyle kalabilirim.

DOKUZ

GRAYSON

T Yumuşak dolgun dudaklarının benimkilerle dansı, karşılık olarak mırıldanması. Bu mükemmel, bu tehlikeli.

Onu buraya kadar takip etmeme ne sebep oldu bilmiyorum. Yol Gözyaşlarını tutarak masanın yanından geçip gitmesi bana tuhaf bir his verdi. Hakkını vermeliyim; *randevumun* önünde bana çelme takması gerçekten bir başyapıtı. Sarışın bombamdan daha azını beklemezdim. İkimiz de benden nefret etmediğini biliyoruz. Tanrı aşkına, az önce kapıya karşı amını yalamama izin verdi.

Tanrım, eğer bu operatifse, ana yemeği yemek için sabırsızlanıyorum.

Ona doğru düzgün sikilmenin nasıl bir şey olduğunu gösterdiğimde patlayacak.

Bunu yapmamam gerektiğini biliyordum ama neredeyse bir yıl süren bu cinsel gerilimden sonra iş hep buraya varacaktı. Başka bir son yoktu.

Öpüşmeme kuralımı yıktı ve şimdi bana bakıyor, dudaklarını nazikçe okşuyor ve dilimle ağzını keşfediyor, o tatlı prosecco'nun kalıntılarını yalıyor.

Konu Sunshine'im olunca, sanırım bütün kuralları yıkmak üzere.

Öpüşmeyi kesiyorum ve kaşları çatılmış bir halde bana bakıyor. Dudaklarımı alına yaslayıp ince bedenini kendime doğru çekiyorum ve dinleyebilmek için dikkatini dağıtıyorum.

İçimden bir ses bir şeylerin doğru olmadığını söylüyor.

Özel Kuvvetler'de yıllarca eğitim aldıktan sonra, içgüdülerime her zaman güvenmem gerektiğini biliyorum. Tehlikeyi daha gelmeden hissedebilirim. Marco'nun kuzeni Eva ile randevumdayım. Bunun onları dışarı çekeceğini biliyorduk ama Maddie'nin burada olmasını planlamamıştım. Bu işe karışmasını isteyeceğim son kişi o.

Çılgınca İtalyanca bağırarak takım elbise pantolonumun kılıfındaki yarı otomatik tabancaya uzanıyorum. Parmaklarım onu çıkarmak için kaşınıyor. Silah sesleri odanın içinde yankılanıyor. Maddie silah sesleriyle irkilerek bana sarılıyor. Parmaklarımı silahımın kabzasına dolayarak onu kendime daha sıkı bastırıyorum.

"Grayson, o da neydi? Ailem içeride," diyor titreyen bir nefesle.

Maddie bedenime yaslanmış bir yaprak gibi titriyor. Bu benim hayatımda normal bir gün.

"İyi olduklarından emin olacağım. Ben gidiyorum. Hiçbir koşulda bu banyodan çıkmayacaksın. Kapıyı kilitle ve benden başka kimse için açma. Tamam mı?"

Başını sallıyor, gözyaşları yüzünden aşağı akıyor.

"Günüşüğüm, ben bunu yapmak için eğitildim. Oraya gideceğim, sorunu ortadan kaldıracığım ve sonra seni eve götüreceğim." Güçlü kalmasına ihtiyacım var. Tehlikeye doğru yürümesine izin veremem.

"Ya yaralanırsan?" diye fısıldıyor.

"Yapmayacağım. Bana karşı ellerinde hiçbir şey yok, bebeğim." Göz kırpıp dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum ve belimdeki silahı çıkarıyorum. Elimdeki yarı otomatik silahı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

Banyodan aceleyle çıkıyorum ve restorana açılan ana kapıya doğru bakıyorum, bekliyorum ve dinliyorum. Masum sivillerle dolu bir odanın önünde bir şey yapmadan önce bu pisliklerden kaçının burada olduğunu bilmem gerekiyor.

"Bayım, lütfen, silahınızı indirmezsensiz polis çağırmak zorunda kalacağız," diye yalvarıyor bir kadın bir adama. Burada sadece bir kişi olduğunu varsayıyorum.

"Eva, buraya gel. Ne yaptığını sanıyorsun sen? Seni lanet olası aptal kadın," diye bağırıyor bir adam derin İtalyan aksanıyla. Adam yaklaştıkça nefesler odayı dolduruyor. Plan buydu.

Kuzenine boyun eğmeyi reddeden bir joker. Burayı birçok kez araştırdım. Tuvaletlerin yanından mükemmel bir masa seçtim. Planım her zaman tuvalete gitmekti ama Maddie'yle değil. Dikkat dağıtıcı biriydi.

Sessizce durup ayak seslerini dinliyorum. Tam bana ulaştıklarında kapıyı açıyorum ve kısa boylu İtalyan adamı boğazından yakalıyorum. Çılgınca silahını çekmeye çalışırken gözlerinde korku parıldıyor, ben de doğrudan ona bakıyorum.

Silahının namlusunu. Boynunu sıkıca kavradığımda elleri titriyor.

Onu oracıkta öldürmememle aynı sebepten dolayı beni vurmayacak. Üzerimizde çok fazla göz var.

"Hiç sanmıyorum," diye tükürdüm, ses tonumdan şiddet damlıyordu.

Her ne kadar beynini dağıtmak istesem de yapamam. En azından burada. Bir mesaj iletmek için buradayım, çünkü görünüşe göre üç adamıyla depolarını yerle bir etmek ve kokain sevkiyatımızı çalmak yeterli olmamış. Nico'yu alarak misilleme yapacak kadar aptallar.

Elindeki silahı kendi silahımla vuruyorum ve silah yere düşüyor. Arka cebimden bıçağımı çıkardım ve alına doğru götürdüm. Deriyi delecek kadar içeri itiyorum. Yaradan kıpkırmızı damlıyor. Bıçağı alnından yanağına kadar sürüklüyorum ve bunu yaparken etini kesiyorum. Nefesini içine çekiyor, dudağını ısıriyor. Elimde titremeye başlıyor.

Kulağına doğru eğilirken onu daha da yaklaştırdığımda göz kapaklarına damlayan kanın arasından gözlerini kırptırıyor.

"Marco'ya aile üyelerinden birini almanın ne kadar kolay olduğunu söylerseniz beni durduramazsınız. Eğer devam ederse, değer verdiği herkesi teker teker alacağız. Nico'yu sağ salim geri getirmek için 12 saati var. Eğer dönmezsen, şuradaki güzel Eva'ya hoşça kal de," diyorum, manikürlü tırnaklarını ısırarak, rahatsız olmayan Eva'ya başımı sallayarak.

Silahlarını tekmeleyip onu serbest bırakıyorum. Boğazını tutuyor ve nefes nefese kalıyor. Başını salladı, topuklarının üzerinde döndü ve restorandan dışarı koştu.

Maddie'nin ailesi dehşet içinde bakıyor. Annesiyle yaşadığım iki dakikalık etkileşimden sonra onu sevmediğimi söyleyebilirim. Maddie'nin gözyaşları içinde masadan kaçmasının sebebinin o olduğunu anlıyorum. Bir keresinde Sienna'nın Keller'a Maddie için ne kadar endişelendiğini anlattığını dinlediğimi hatırlıyorum. Annesinin Maddie'ye bir erkek arkadaş bulup evlenmesi için çok fazla baskı yaptığını düşünüyor gibiydi.

Evlilikten kaçtığı için şanslı olduğunu söyleyebilirim.

Derin bir nefes alıyorum ve Maddie'nin hatırı için gülümsüyorum. Ama lanet olsun ki onlarla eve gitmesine izin veriyorum. Maddie gibi bir ışık huzmesini hak etmiyorlar, eğer ona böyle davranacaklarsa.

Masalarına yaklaştığımda, annesi bana sıkı bir gülümseme veriyor ama gözleri onu ele veriyor. Benden korkuyor. Olması gerektiği gibi.

"Bay ve Bayan Peters," diye selamlıyorum onları, elimi uzatarak.

Parmaklarımdan kan damlıyor, ben de hemen pantolonumun üzerine silip elimi tekrar uzatıyorum. Maddie'nin babası dehşete düşmüş görünmesine rağmen elimi sıkıyor.

"Robert," diye yanıtlıyor.

"Grayson'dı, değil mi? Maddie'nin nerede olduğunu biliyor musun?" diye soruyor annesi patronluk taslayan bir ses tonuyla.

"O güvende. Şimdi onu eve götüreceğim."

"Bu deli adamla eve gitmesine izin veremeyiz. Az önce ne yaptığını gördün mü?" diye bağılıyor annesi Robert'a.

"Sizi temin ederim, benim yanımda fazlasıyla güvende. Bu bir soru değildi. İyi akşamlar," diyorum, bu yorucu sohbetten uzaklaşıp Maddie'ye dönmek istiyordum.

Tuvalete doğru dönüyorum ve Eva'ya hızlıca göz kırpyorum. Eli uçuyor ve parmaklarımı yakalıyor. Parmaklarımı hemen onun dokunuşundan çekiyorum.

"Kuzenimin ne dediği umurumda değil. Gel, otur, benimle bir içki iç ve sonra beynimi sikebilirsin," diye mırıldanıyor ve beni baştan çıkarmak için garip bir şekilde bacak bacak üstüne atıyor.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap veriyorum ve ağzı açık kalıyor.

Tuvalete doğru yöneliyorum ve kapıyı iterek açıyorum. Maddie'ye ulaşmak için ani bir dürtü beni tüketiyor.

"Günüşiği, benim. Artık açabilirsin."

Kilit tıklıyor ve kapı aralığından dışarı süzülüyor, gözleri şiş ve kırmızı, makyajı yüzünden akıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve sanki gerçekten orada olup olmadığını anlamak istercesine vücudumun üzerinde geziniyor.

"Tanrı'ya şükür, iyisin. Çok endişelendim." Elini göğsüne bastırarak rahatlamış bir şekilde sarkıyor.

"Benim için endişelendin mi?"

En son ne zaman birinin benim güvenliğim için endişelendiğini hatırlamıyorum. "Tabii ki senin için endişelendim. Oraya koşarak gittin Birinin silahı varken!" Sesindeki panik açıkça görülüyor.

Kollarımı ona doğru açtım. "Buraya gel, Günüşiği."

Koşup kollarıma atlıyor, bacaklarını ortama doluyor, yüzünü boynumun kıvrımına sokuyor.

"Bunun neden kötü bir fikir olduğunu şimdi anlayabiliyor musun?" Bu sözleri söylemek içimi parçalıyor ama gerçek bu. Bu benim hayatım.

Yüzü bir anda bana dönüyor, güzel yüz hatlarını maskeleyen ciddi bir ifade. "Bunu hâlâ istiyorum." Gözlerinde yaramazlık dans ediyor.

Amcığı ona yaslandığında sikim canlanıyor. Yemin ederim ondan yayılan ıyıyı hissedebiliyorum. Ellerim kışının yanaklarını kavırıyor ve dudaklarımı boynuna götürüp emiyorum.

Dudaklarından bir inilti dökölüyor ve ben gülümsüyorum.

"Grayson, seni istiyorum, hayır, beni becermene *ihtiyacım var*. Ama beni tuvalette becereceğini sanıyorsan, başka bir şeyle karşı karşıyasın demektir."

İşte benim alıngan kızım.

"O zaman seni lavabonun üzerine yatırıp sikmeden önce buradan gitsek iyi olur. Çünkü o tatlı amını bana sürtmeye devam edersen bunu yapmama bir dakika kaldı," diye fısıldıyorum, bu da bana başka bir inilti kazandırıyor.

Sanırım geri dönüşü olmayan noktayı resmen geçtik.

Bacaklarını aşağı kaydırıyor ve ayakları karo zemine inerken kalçalarını tutuyorum.

"Aileme veda etmem gerekiyor," diyor dudağını ısırarak.

"Gerek yok, onlara zaten benimle geleceğini söyledim." Şok olmuş bir halde yerinden kıpırdamıyor.

"Hadi, taşaklarına kadar içinde olmak için sabırsızlanıyorum. Hadi gidelim." Elimi ona uzattım ve o da kabul etti. Dudaklarında bir sırıtış belirdi.

Arka çıkışa ve otoparka doğru yöneldim. Yolcu kapısını açıyorum ve avuç içimi sırtının alt kısmına koyarak ona yol gösteriyorum. Birbirimize karşı bu kadar nazik olmamız neredeyse tuhaf.

Yolcu camından bana küçük bir gülümseme veriyor ve bu, aklımda dönen tüm şüpheleri unutmama yetiyor.

Benim bir canavar olduğumu biliyor ve yine de beni becermek istiyor.

ON

MADDIE

W Times Meydanı'nın parıldayan ışıklarını uzun zaman önce terk etti. Nerede yaşadığını bilmiyorum ama oradan çok uzakta olmadığını varsayıyorum.

Ama Grayson hakkında ne biliyorum ki?

Tek ses ağır nefes alış veriş. Gizlice bakmaya cesaret edemiyorum, çünkü ona saldırıp beynini sikmekten kendimi alamayabilirim. Direksiyonu tutuş şekli, ellerinden çıkan damarlar bile beni ateşlendirdi.

"Bu kadar uzakta yaşadığını fark etmemiştim," diyorum yüzümü ona dönerek.

"Benim evime gitmiyoruz." Derin ve boğuk sesi kalp atışlarımı hızlandırıyor.

"Peki, nereye gidiyoruz? Bir otele mi?"

"Hayır." Cevap verirken gözleri yoldan hiç ayrılmıyor.

Birkaç dakika geçer ve Grayson keskin bir sola saparak neredeyse tamamen karanlığa gömülür. Tek bir sokak lambası bile etrafı aydınlatmıyor. Arabaya kiminle bindiğimi hatırladığımda korku vücudumu karıncalandırıyor.

Mafya için çalışan bir adam. Kahretsin, mafya için *öldüren* bir adam.

"Bu hiç komik değil Grayson, beni korkutuyorsun. Sadece beni eve götür." Sesimi panik kaplıyor. Sanki korkumdan zevk alıyormuş gibi sırıtıyor.

Bir sanayi biriminin kalıntıları gibi görünen yere yaklaştığımızda arabayı yavaşlatıyor. Değerlendirmek için gözlerimi kısıyorum ama burayı aydınlatan tek şey arabanın farları.

Kim bilir nerede yalnızım.

Motoru kapatır. Sessizlik neredeyse sağır edici.

Bana yoğun bir şekilde bakıyor. Gözlerindeki cinsel açlık ruhumun derinliklerine işliyor. Parmaklarını yüzümün yan tarafına getiriyor ve yavaşça aşağı doğru okşuyor. Tepki olarak irkiliyorum ama içimde biriken arzu bacaklarımı daha da sıkma neden oluyor.

"Grayson, ne yapıyorsun?" İçerideki ışıklar sönüp bizi karanlığa gömerken vücudum alarma geçti.

"Nerede olduğumuzu bilmek ister misin?" Başımı salladım.

"Burası seni Keller'da gördüğüm gün yakıp kül ettiğim depo. Şurada üç tane yanmış ceset var." Sesi sabit.

Ondan daha çok korkmalı mıyım? Muhtemelen.

Ne derse desin ya da ne yaparsa yapsın, kalbim ona doğru garip bir çekim hissediyor.

"Ve? Ne yaptığını bildiğimi biliyorsun. Senden korkmadığımı biliyorsun. Peki, neden?"

"Senin beyaz atlı prensin olmadığımı anlamamı istiyorum, Sunshine. Burada şekerleme yok; seni becermek istiyorum. Geçen yıl seni gördüğüm andan beri seni becermek istiyorum. Ama seni asla sevemem. Ve gerçekten kalbini kırmak da istemiyorum."

Kelimelerin içime işlemesine izin verdim. Sözleri canımı yakıyor ama haklı olduğunu biliyorum. Soğuk hava arabanın içine süzülürken vücudum titriyor. Hayatımda ilk kez kendim için bir şey yapacağım. Bunu istiyorum.

"O zaman sık beni-" Ben cümlemi tamamlayamadan başımın arkasından tutup dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Beni tamamen tüketiyor. Dili benimkinin etrafında dönüyor, viski kalıntılarıyla dolu.

Kollarımı boynuna dolayıp onu kendime çekiyorum ve o da dudaklarıma gülümsüyor. Benden uzaklaşıyor. Parmakları usulca dudaklarımda geziniyor, işaret parmağıyla alt dudağımı aşağı çekiyor.

"Em," diye emrediyor, sonra parmağını ağzıma sokuyor, neredeyse boğazımın arkasına çarpıyor. Parmağını ısıriyorum ve o da nefesini içine çekiyor.

"Em dedim, ısır değil, Günişığı." Nefesi yanağıma çarpıyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Yumuşak dudakları çeneme ıslak öpücükler konduruyor ve ben parmağını emiyorum.

"Bu iyi bir kız. Şimdi bunun benim sikim olduğunu hayal et. Onu siktiğimde o güzel küçük ağzının ne kadar dolacağını düşün," diye fısıldıyor ve ısıriyor

Kulak mememden aşığı, anında külotumu ıslattı.

Bir patlamayla parmağını yavaşça çeker. Muhteşem yüz hatlarında orantısız bir sırtış var.

Orta konsolun üzerinden uzanıyorum ve o arkasına yaslanıp bana daha iyi erişim sağlarken pantolonunu çıkarıyorum. Fermuarını açıyorum ve boxerının kumaşını zorlayan kalın şaftını serbest bırakıyorum. Dudaklarımı yalıyorum, sonra ona baştan çıkarıcı bir gülümseme veriyorum. Pantolonunu ve boxerını indirip sikini serbest bıraktığımda elini yüzünde gezdiriyor ve inliyor. Parmaklarımı şaftın etrafına sarıyorum ve yukarı ve aşığı çekmeye başlıyorum, diğer başparmağımı ucundan çıkan küçük beyaz sıvıyı kaydırmak için kullanıyorum, başparmağımı ağzıma getiriyorum ve meyve sularını yalıyorum. Tuzlu pre-cum dilimin etrafında dönüyor.

Ben sikini pompalamaya devam ederken, "Kahretsin, Günişığı," diye inliyor. Baş koltuk başlığına çarpıyor, gözleri sıkıca kapanıyor.

Sol kolu dışarı fırlıyor, parmakları sıkıca boynuma dolanıyor. Aletini bırakıp kaslı ön koluna tutunuyorum ve nefes borumu kapatan elini çekmeye çalışıyorum. Tutuşundan kurtulmak için geriye yaslanmaya çalışıyorum. Ben geri çekilmeye çalıştıkça sırtıyor, sonra yüzünü boynuma gömüyor. Bir yanım kaçmak istiyor. Ama çoğum da tahrik olmuş durumda. Tek düşünebildiğim, sikini içime sokması ve daha fazla dayanamayana kadar çığlık atmamı sağlaması.

Boğazımı sıkı elini gevşetiyor ve derin bir nefes alıyorum. Rahatlama üzerime çöküyor, yerini saf arzu alıyor.

Ona ihtiyacım var. Şimdi.

"Beni becereceğini söylediğini sanıyordum, Grayson?" Titrek bir nefesle söylüyorum.

Bir parmağını saçımın bir tutamının etrafında döndürüyor, sonra çekiyor ve kafa derime delici bir acı gönderiyor. Yüzümü yukarı kaldırmaya zorluyor, boynum tamamen onun için sergileniyor. "Benim kirli, pis kızım sikilmek istiyor." Hışırtilı sesi hassas tenime çarpıyor ve tüm vücuduma karıncalanmalar gönderiyor.

Siktir, bana "benim" dedi.

Yüzünü tutuyorum ve alt dudağını emiyorum. Eli başımın arkasını kavıyor, saçlarımı kafa derimi yakacak kadar çekiyor. Acı, bu adama duyduğum yakıcı arzuyu daha da yoğunlaştırıyor. Elleri elbisemden taytımın eteklerine kadar uzanıyor.

"Bu lanet taytlar..." diye inliyor sıkıntıyla, sonra onları yırtıp atıyor. Sırada ayakkabılarım var ve sonra elbisemi belime doluyor. "Burası çok sıkışık. Aklımdaki şey için alana ihtiyacımız var."

dedi ve beni yarı çıplak, nefes nefese ve patlamaya hazır bir halde bırakarak sürücü koltuğuna geri oturdu.

"Şu anda ciddi misin sen?"

Kıkırdıyor ve sürücü kapısını açıp dışarı çıkıyor ve kapıyı çarparak kapatıyor.

Ne oluyor lan?

Bir de baktım ki yaslandığım yolcu kapısı uçarak açılmış ve beni geriye doğru savuruyor.

"Grayson!" Kafamı molozlara çarpmak için kendimi hazırlayarak çığlık atıyorum. Güçlü kolları kollarımın altından tutuyor ve beni arabadan dışarı çekiyor. Yüz ifadesi yaramazlık dolu. Bacaklarımı gövdesine doluyorum, taş gibi sert siki kıcıma giriyor.

Bizi arabasının kaputunun etrafında dolaştırıyor, farlar hala bu çöplükteki tek ışık kaynağı. Çıplak kıcımı yavaşça sıcak kaputun üzerine yerleştiriyor, motor hala gürliyor, bana karşı titreşiyor. Beni yere yatırdı ve vücudumu kendi vücuduyla örttü.

"Çok daha iyi. Şimdi seni düzgünce becerebilirim," diye fısıldıyor, dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyor ve elinin ön kısmıyla yanağımı okşuyor.

"Lütfen, Grayson," diye yalvarıyorum.

Parmaklarını elbisemin üzerinde gezdiriyor ve sonunda külotuma ulaşıyor. Gözlerimi kapatıp başımı arkaya eğiyorum. Tangamı yırtıyor, bacaklarımı ayırırken dondurucu hava tenime çarpıyor ve beni ona maruz bırakıyor.

"Tanrım, sırlıslık olmuştun ve sikimi almaya hazırsın, değil mi Sunshine?"

"Hmm..." Mırıldanıyorum.

Parmaklarını uyluğumun iç kısmında gezdiriyor, sadece hassas amımın üzerinde gezdiriyor, bu da hayal kırıklığı içinde inlememe neden oluyor.

"Açgözlü bir kız, görüyorum." İşaret parmağını klitorisimden girişime doğru kaydırıyor ve sadece bu his bile bacaklarımı titretiyor.

Kıkırdıyor ve parmaklarını içime sokuyor.

"Oh, evet, Grayson, daha fazla!" Sırtımı geriye doğru eğerek inliyorum. Hareketlerinin vahşiliği beni neredeyse uçurumun kenarına getiriyor.

"Benim güzel küçük fahişem sikim için hazır mı?"

Benimle hiç böyle konuşulmamıştı ve bu hoşuma gitti. Haftanın her günü onun fahişesi olacağım.

"Lütfen..."

Parmaklarını içimden çekip çıkarıyor ve beni bir boşlukla baş başa bırakıyor. Güçlü elleri belimi kavırıyor ve beni ön tarafıma doğru çeviriyor. Ellerim arabasının sıcak, gürleyen kaputuna çarpmak için önümde uçuyor. Aleti yarığımdan aşağı yukarı kayıyor, kendimi tutmak için alt dudağımı ısırıyorum.

Saçlarımı parmaklarının etrafında kıvrıyor, başımı geriye doğru çekerek boynumu ortaya çıkarıyor, kafa derimi parçaladığı için acı içinde bağırmama neden oluyor, aynı zamanda horozunu bana çarpıyor ve içimden zevk dalgaları gönderiyor.

"Lanet olsun, Grayson."

Sırtıma doğru eğildi, dudaklarını hassas boynuma götürdü ve sertçe ısırdı, bir yandan da vahşice içime girip çıktı. Kalçalarının kış yanaklarıma çarpma sesleri ve yoğun nefes alış verişlerimiz tek gürültü. Tüm vücudum onun etrafında titremeye başlıyor, boğazımı ısırp emerken, diğer eli kış yanağı buluyor ve vücudumu aletine geri çekerek çok sıkı tutuyor.

"Kahretsin, mükemmelsin, Güneşim," diye homurdanıyor itişler arasında.

"Çok yaklaştım," diye haykırıyorum, zevk dalgaları içime hücum ederken gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

Onunla yüzleşmem için beni sırt üstü çevirdi. Beni sikine doğru çekiyor, içime giriyor ve elleri başımın iki yanında, kaslı gövdesini beni kafeslemek için eğiyor.

Yüzünü benimkine yaklaştırarak, "Boşalırken o küçük güzel yüzünü görmek istiyorum, Güneşim," diye fısıldıyor ve dudaklarını dudaklarıma çarparak sonunda beni uçuşumun kenarına getiriyor. Kulaklarımda kan pompalanıyor, beni sikerken ve aynı anda ağzımı yutarken kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak gibi atıyor. Ağzının içinde inliyor, dudağını ısırıyorum. "Benim için çılgılık at Sunshine, cehennemdeki zebanilerin bile adımı haykırdığını duymasını istiyorum" diyor ve ben çözülürken başının iki tarafını tutuyorum, vücudum şiddetle titriyor, ciğerlerimin tepesinden adımı haykırıyorum. "Siktir!" diye kükrüyor, kendi boşalmasına ulaşıyor ve beni dolduruyor.

Hızını yavaşlatıyor, şimdi yavaşça içime girip çıkıyor, bacaklarım hala onun gövdesinin etrafında titriyor.

"Siktir, Sunshine. Bu... siktir," diyor, bakışlarımı onunkilere çeviriyorum, elini yüzünde gezdiriyor ve kesik kesik nefes alıyor. Bana gülümsüyor ve alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Hadi, gidelim buradan." Elini uzattı ve ben de tuttum. Bunu o kadar yer varken burada yaptığımıza inanamıyorum. Düşüncelerim beni cesetlere götürüyor ve elimi geri çekip kolunun altına giriyorum. Şaşkınlıkla bana bir kaşını kaldırıyor. Gözlerimi devirerek yolcu kapısına yöneliyorum ve kapıyı açıp içeri giriyorum.

Sürücü koltuğuna atlıyor ve yüzünde vahşi bir ifadeyle kapıyı çarpıyor.

"Bu da neydi şimdi?"

"Hiçbir şey." Her şey bir ton tuğla gibi çarptı. Bu şimdiye kadar yaptığım en iyi seksti. Ancak, fark ettiğim gibi üzüntü beni tüketiyor.

Bunu tekrar yapamayız. O asla benim istediğim gibi bir adam olamaz, bu yüzden kalbimin bağlanmasına izin veremem.

ON BİR

GRAYSON

H Lanet olsun.

Maddie ile seksin inanılmaz olacağını biliyordum. Ama bu? Bu dünyayı sarsan bir şeydi. Onunla ilgili her şey beni içine çekiyor. O gibi sikikleri

Sadece beni becermek için yaratılmıştı.

Artık tadına baktığıma göre, bundan vazgeçemeyeceğimi biliyorum. Vazgeçemem.

Bizi çatı katıma geri götürürken, ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Arabaya bindiğimizden beri tek kelime etmedi, yolcu penceresinden dışarı bakıyor. Parlak sarı saçları dalgalı ve dağınık, kıyafetlerinin yarısı hala üzerinde. Kısacası yeni sikilmiş ve mükemmel görünüyor.

O lanet öpücükten sonra dünyamı değiştireceğini bilmeliydim. Elimi kalçasına koyuyorum ve o iç çekiyor. Gözleri şiş ve kırmızı.

Bu gece olduğu gibi, onu acı içinde görmek kalbime bıçak saplanmış gibi hissettiriyor. Kahretsin, karının en iyi arkadaşını becerdiğini öğrenmekten bile daha kötü olduğunu söyleyebilirim. Bunun aşk olmadığını *biliyordum*. Maddie'nin beni öptüğü gün bu gerçeği daha da pekiştirdi. Karım beni bir kez bile öpmemişti ve ben gerçek bir sevgi kırıntısı hissetmemiştim. Uzak durdum çünkü onu incitme riskini göze alamazdım. Kara kalbim onu ihtiyacı olduğu şekilde, umutsuzca sevmek için can attığı şekilde sevecek kapasitede değil.

Ama ben bencil bir sikim ve onu becermeme izin verdiği sürece, almaya devam edeceğim.

Gözyaşımı siliyorum ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Günışığı, ne oldu?"

"Sadece biraz zor bir gün geçirdim. Her şey çok fazla. Beni eve götürebilir misin?" diyor.

"Hayır. Bu gece yatağında olmanı istiyorum. Daha yakın ve sabah seni eve götüreceğim. Tamam mı?" Ben daha ne dediğimi anlamadan kelimeler ağzımdan dökülüverdi. Duygusal bir hıyar gibi konuşuyorum ama büyük bir parçam onu kollarıma alıp uykuya dalmak istiyor.

Başını sallıyor ve elime doğru eğiliyor. "Aferin kızıma."

Hüznü gitmiş, yerini arkalarında dans eden açlık almış. Sırıtiyorum ve elimi vücudundan aşağı kaydırıp tekrar kalçasına koyuyorum. Aletim pantolonuma doğru seğiriyor. Direksiyonu kavriyorum ve ayağımı gaza basıyorum. Onu başka bir otoparkta becermeden önce bizi eve götürmeliyim.

Binamın yeraltı garajına girip bariyeri açmaları için iki güvenlik görevlisine başımı salladığımda sinirlerim midemde dans ediyor.

Maddie'nin evime girmesine izin vermek beni korkutuyor.

"Güvenlik görevlisi sizi içeri almak zorunda kaldığında lüks bir yerde yaşadığınızı anlarsınız." Kıkırdıyor.

"Aynen öyle, çok süslü, sen bekle," diye cevap veriyorum ve ona göz kırpiyorum.

Chicago'dan ayrılıp New York'a gelmek, Luca ve Keller ile tanışmak hayatımı değiştirdi. Arabayı belirlediğim yere park ettim ve motoru durdurdum.

"Hadi, seni yatağa götürelim," diyorum göz kırparak. Kahkahaları arabayı dolduruyor. Kapıyı açıp dışarı kayıyorum ve arabanın önünden yolcu tarafına doğru ilerliyorum. Kapıyı açıp eğildim ve onu belinden yakaladım. Bacakları ortama dolanıyor ve kolları boynuma dolanıyor, nefesi boğazıma çarpıyor.

"Zorunda mısın? Yürüyebildiğimi biliyorsun, değil mi?"

"Bacaklarının ne kadar titrediğini gördüm, Günışığı. Sana bir iyilik yapayım dedim."

"Pislik."

Gözlerimi deviriyorum ve kışını tokatlıyorum. Dudaklarından kaçan ve gerçek duygularını ele veren küçük iniltiyi fark etmeden edemiyorum. Asansöre doğru yürüyorum ve düğmeye basıyorum, asansör hızla açılıyor ve ben de içeri giriyorum. 52. kata basıyorum ve kapılar arkamızdan kapanıyor.

Maddie aynalı asansörde etrafına bakınırken başını omzumdan kaldırıyor. Kaşları kalkıyor ve bana baştan çıkarıcı bir gülümseme veriyor.

Ne olduğunu anlamadan asansörün kapıları açıldı ve onu tekrar ayağa kaldırarak bir of çektim.

"Vay canına, bu... tam senlik." Maddie çevresine bakarak şöyle diyor. Çatı katı açık planlı, tavandan tabana pencereler parıldayan ufuk çizgisine bakıyor. İçerisi karanlık, tam istediğim gibi. Siyah ve beyaz monotonlar. Temiz ve düzenli. Elimi sırtının küçük kısmına koyarak onu salondan geçirip mutfığa götürüyorum. Tezgâhtaki bar taburelerinden birine atlıyor, dirseklerini yanlara koyuyor, çenesini avuçlarının arasına alıyor ve ben birkaç bardak alırken beni izliyor.

"İçki?" Kristal bardaklardan birini ona uzatarak soruyorum. "Su, lütfen."

Bir bardak alıp soğuk suyla dolduruyorum ve önüne koyuyorum.

"Mmmm," diye inliyor bardağı yudumlarken, küçük damlacıklar çenesine damlıyor. Elim dışarı çıkıyor ve çenesini kavriyorum. Aramızda dakikalar geçiyor, nefes alış verişlerimiz ağırlaşıyor ama tek kelime konuşulmuyor.

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Ama o tatlı, ısıltılı dudaklar onları öpmem için çılgık atıyor. Eğilip başının arkasını kavriyorum, yüzünü kendime doğru zorluyorum ve dudaklarına sahip oluyorum. Sanki ergenlik çağında ilk öpücüğümü tekrar yaşıyorum. Şimdi duramıyorum.

Öpüşmeyi derinleştiriyorum ve sudan hâlâ soğuk olan dilimi içine sokuyorum. Ağzımın içinde inliyor. Yaptığım her şeye o kadar mükemmel karşılık veriyor ki. Aletim pantolonumun içinde acıyla geriliyor. Onu *tekrar* fena halde becermek istiyorum. Parmaklarımı elbisesinin eteklerine kadar takip ediyorum, öpücüğü kesiyorum ve başının üzerinden çekiyorum.

Önümdeki manzaraya hayranlıkla bakmak için bir dakikamı ayırıyorum. Kalbimin uğruna tek attığı kadın, tadına bakabileceğimi, sikebileceğimi hiç düşünmediğim kadın burada, çatı katında, onu sikmemi bekliyor. Tekrar.

İstediğim buydu, değil mi? O zaman neden ona istediğini veremeyeceğimi bildiğim halde ondan bir şey alarak kendimi bok gibi hissediyorum? Zihnim dönüyor, ama onun sesi beni gerçekliğe geri döndürüyor.

"Grayson, iyi misin?"

Başımı sallıyorum ve parmaklarımı saçlarımın arasından geçiriyorum. Kaşlarını çatıyor ve sinirle oflayıp pufluyor, kollarını arkasına doğru kıvrıyor. Siyah sütyeninin askıları pazularından aşağıya düşerken sütyenini yırtıyor ve başparmağı ile işaret parmağı arasında tutup yere bırakıyor.

Göğüslerini ne kadar sevdiğimi çok iyi biliyor.

Bir bacağı diğerinin üzerine atarken dudaklarına muzip bir gülümseme yayılıyor.

"Orada öylece durup bana mı bakacaksın, yoksa beni becerecek misin? Eğer ilk seçenekse, beni yatak odasına götürmeni öneririm."

Bu beni ona geri getirmeye yetiyor. Onu hayatımda hiç kimseyi istemediğim kadar istiyorum. Ama kafamın arkasındaki bu dırdırcı ses bir türlü susmuyor. Tek kelime etmeden kollarımı gövdesine doluyor ve onu kollarımın arasına alıyorum.

Yatak odama doğru yürüyorum ve kapıyı tekmeleyerek açıyorum. Yorganı kaldırıp onu nazikçe yatağa yatırıyorum ve üstünü örtüyorum. Bana şaşkın bir bakış fırlatıyor. Kıyafetlerimi çabucak çıkarıp odanın köşesindeki taburenin üzerine düzgünce katlıyorum. Yorganın altına kayarak kollarımı ona doluyorum ve onu sıkıca kendime çekiyorum. Tatlı kıcı sikimi okşuyordu. Bir elimle göğsünü avuçlarken, dudaklarımı boynunun arkasına götürüp öpüyorum. Hırıltılı inlemelerinin tatlı sesi odayı dolduruyor.

Onu sadece becermek istemiyorum.

Onu tüketmek istiyorum. Her şeyini almak istiyorum. Ama aynı zamanda, onun da benim her şeyime sahip olmasını istiyorum.

Omurgasından aşağıya doğru öpücükler kondurmaya başlıyorum, ben aşağı inerken sırtı hafifçe kamburlaşıyor. Ta ki kıcı yüzüme gelene kadar. Kıcının yanağını ısırdım, sertçe. Ciyaklamasına yetecek kadar. Kıkırdıyorum, ısırduğım yeri ovuyorum. Sırt üstü dönüyor ve ben de bacaklarını ayırıp aralarına yerleşiyorum, kalçasının iç kısmını öpüp yalıyorum. O da karşılık olarak kalçalarını yukarı itiyor ve ben de onları tekrar aşağı itiyorum.

"Grayson, lütfen," diye sızlanıyor, kalçalarını tekrar yüzüme doğru hareket ettiriyor.

Karnına sert bir el yerleştirerek, girişinden klitorisine kadar tüm yolu yalıyorum ve elimden geldiğince nazikçe tekrar aşağı iniyorum. Tek bir hareketle bacakları başımın yanında seğiriyor.

İşaret parmağımı hızla içine sokuyorum. Bunun onun için yeterli olmadığını biliyorum. Parmağımı boğan sularından yeterince alıyorum ve geri kaydırıyorum, koşuyorum

yavaşça arka girişine doğru itiyorum. Ben deliği kızdırırken vücudu hareketsiz kalıyor ve tepkisini ölçmek için bekliyor.

Kalçalarını tekrar yukarı kaldırıp bana götüne tam erişim sağladığında, işte o an. Parmağım kıkına girerken ağzımı klitorisinin üzerine kapatıp emiyorum.

"Daha fazla, Grayson, daha fazlasına ihtiyacım var!" diye inliyor parmaklarımla kıkını sikerken. Amına üç parmak sokuyorum, kıkındakiyle aynı hızda devam ederek aynı anda onu yalıyorum. Şimdi yüzümü sikerken, ciğerlerinin tepesinden adımı haykırırken aletim patlamakla tehdit ediyor. Vücudu titrerken bacakları boynuma dolanıyor.

Henüz bitirmediğini biliyordum, bu yüzden fırsatımı değerlendirdim. Parmaklarımı çıkardım ve üzerine tırmandım. Bana yer açmak için bacaklarını daha da açıyor. Sol kalçasını tutarak göğsüne doğru büküyorum ve serbest elimi kullanarak sikimi hizalıyorum. Hızlı bir hamleyle içine girdim.

"Aman Tanrım, Grayson!"

"Siktir," diye tısladım.

"Bana yakın olduğunu söyle," diyorum dişlerimi sıkarak.

"Çok yakın."

Kıvranıyor, sikimin etrafında yanıyor. Bırakıyorum, sahip olduğum her şeyi onun içine döküyorum, adını o kadar yüksek sesle haykırıyorum ki sesim vahşi çıkıyor. Onu bırakmadan eğildim ve öptüm. Dudaklarıma gülümsüyor ve ben de yüzündeki bir tutam saçı okşuyorum. İsteksizce ondan ayrılıp yataktan yuvarlanıyorum ve doğruca tuvalete gidiyorum. Kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var.

Soğuk musluğu açarak, beni sakinleştirmesini umarak yüzüme su sıçratıyorum. Kalbim hâlâ hızla çarpıyor. Neden benim için mükemmel olmak zorunda? Neden bunu kendi haline bırakamadım? Kendime engel olamayacağımı çok iyi biliyorum. Onu ilk gördüğüm andan beri bana göre olduğunu biliyordum.

Ve şimdi ona sahibim, geri dönüşü yok, en azından kalbim için.

Sonunda ona layık bir adam bulduğunda, ona asla veremeyeceğim her şeyi verebilecek bir adam bulduğunda göğsümden söküp alacağı.

Son bir kez soğuk su döktükten sonra bir bez alıp yatak odasına geri dönüyorum.

Maddie'nin nefes alış verişleri sabit, ben içeri girerken irkilmiyor bile. Onu çabucak temizliyorum ve tüm bu süre boyunca uyumaya devam ediyor. Olabildiğince sessiz bir şekilde yatağa giriyorum ve ona sarılıyorum. Bu son kez oluyor olmalı.

Gözlerimi kapattığımda kara bir bulut tekrar üzerime
çöküyor. "İyi geceler, benim muhteşem Günışığım,"
diye fısıldıyorum.

ON İKİ

MADDIE

T Güneş ışığı gözlerimi yakıyor. Uyuyan bir Grayson bulmayı umarak yan dönüyorum. Onun yerine sadece bir yastık var ve yalnızlık hissi beni tüketiyor. Onun güçlü kollarıyla uyumak etrafım güzel. Kendimi güvende hissediyorum.

Doğrulup kollarımı uzatıyorum ve bir esneme sesi çıkarıyorum. Aslında ne zaman uyuduğumuza dair hiçbir fikrim yok. Hatta uyuduğumu bile hatırlamıyorum.

Tek bildiğim Grayson tarafından unutulana kadar sikildiğim. Ve şimdi buradayım, onun yatağında ve ipeksi siyah yorganındayım. Yorganın altından sıyrılıp çekmecelere doğru ilerliyorum. Giysilerinin hepsi renk uyumlu yığınlar halinde katlanmış ve aslında bakması çok hoş. Yıllarca dağınık bir Sienna ile yaşadıktan sonra, her şeyin bomba gibi olmasına alışkınım. Ama bu, çamaşır yıkayan ve düzgünce katlayan bir adam, belki de onun hakkında yanılmışımdır.

Onun siyah tişörtlerinden birini giydim. Kısa değilim ama üzerimden elbise gibi sarkıyor. Beni daha kötü kıyafetler içinde de görmüştü.

En-suite odaya gittiğimde beni bembeyaz bir banyo karşılıyor. Güzel ufuk çizgisine bakan tavandan tabana pencereleri var. Grayson'ın bu kadar zengin olduğunu bilmiyordum. Arka köşede çarpıcı bir şelale duşu görüyorum. Misafirliğimi fazla uzatmak istemediğim için hızlıca yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçalamakla yetiniyorum.

Sonra mutfağa gidiyorum. Oradan gelen sesler dikkatimi çekiyor.

"Tanrı aşkına, nerede şu lanet spatula?" diye bağırıyor Grayson, ben bar taburesinin üzerine çıkıp onu izlerken. Eğilip çekmeceleri ve dolapları açmakla meşgul olduğu için henüz burada olduğumu fark etmedi bile.

"Günaydın," diyorum cıvı cıvı.

Tezgâhtan fırlıyor, üzerinde sadece bir şort var ve telaşlı görünüyor. Vücudunu tarıyorum, her yırtık kasını, her iki kolunu ve göğüs kaslarını kaplayan her koyu dövmeyle alıyorum. Bekle, göğüs uçlarını mı deldirmiş? Piercingini ısırığımı hayal ederken dudaklarımı yalıyorum. Tanrım, mükemmel bir V'si bile var.

"Günaydın, Günışığı." Bana o çok nefret ettiğim sırtışlarından birini atıyor.

"Ooo, demek kahvaltayı da ben alıyorum," diye takılıyorum. "Bırak kahvaltayı, yatıya bile kalmadığını sanıyordum. Tanrım, özel biri olmalıyım." Ona arsızca gülümsedim.

Dikkatini kızartma tavaına vermeden önce tek söylediği "Mmm," oluyor.
Tuhaf.

Tezgâhın üzerinde bir telefon
titriyor. "Seninki," diye sesleniyor
Grayson.

Tanrım, telefonumu düşünmemiştim bile. Eğildim ve telefonu aldım.
Gregory'nin adı ekranda yanıp sönüyordu. Kahretsin.

Cevap veriyorum.

"Hey, Maddie, nasılsın?" "Hey,
iyiyim, teşekkürler. Sen
nasılsın?" "Ben iyiyim."

Grayson'ın başı dönüyor, gözleri benimkilere dikiliyor.

Oh, kahretsin. Öksürüyor, o küçük pislik. Ne yaptığını çok iyi biliyor.

"Neredesin sen?" Gregory soruyor.

"Şey, bir arkadaşımda
kaldım." "Ne arkadaşı?"

Bu işin gidişatı hoşuma gitmiyor.

"Grayson."

"Ona katlanamadığını sanıyordum."

Yalan söyledim, "Beni eve bıraktı ve o kadar sarhoştum ki onun evinde kaldım."

"Doğru ya. Ailenle yemeğe çıktığını sanıyordum?" Oops.

"Yaptım. Sonra görüşür müyüz?" Suçlu
hissederek soruyorum. İç geçirdi. "Evet,
İtalyan yemeği ister misin?"

"İtalyan yemeği kulağa hoş geliyor. Görüşürüz o zaman."

Grayson'la nasıl yüzleşeceğimi düşünürken, "Benden hâlâ nefret ediyor musun, Günışığı? Sanırım dün gece adımı kaç kez haykırdığın bana farklı bir şey söylüyor."

"Hatırlatma bana." Cevap veriyorum.

Çırpılmış yumurta tabağını önüme koyuyor, kokusu midemi guruldatıyor ve ne kadar aç olduğumu hatırlıyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum ve yumuluyorum.

Tereyağı dilime değdiği anda inlemeye başlıyorum.

"Evet, aynen böyleydi. *Mmm, Grayson, daha fazla, lütfen,*" diye taklit ediyor. Ben.

Kendi tabağını aldı ve yanındaki bar taburesini çekti. İçinde dakikalar, o zaten hepsini çaldı.

"Suçlu hissediyorum," diye itiraf ediyorum, bakışlarımı yere indirerek. Gregory ile birlikte değilim; birkaç kez çıktık ama hepsi bu.

"Ne için?"

"Sanırım Gregory'yi tanımak için çaba sarf etmem gerekirken seninle yatıyorum."

Sertleşiyor.

"Gregory'yi beceriyor musun? Onu becermeye devam etmek istiyor musun?"

Onunla yatmadım, yatmak da istemiyorum. Grayson'ın bilmesine gerek yok, bizimki tek seferlik bir şeydi.

Bar taburesinden atladı, gözleri öfkeyle doluydu. Belimden tutup beni yukarı çekiyor, kığım ada tezgahına çarpıyor, yüzüm artık onunkiyle aynı seviyede. Ağzını kulağıma götürdüğünde nefesim kesiliyor.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, Sunshine. Yıldızları görene kadar seni becermemi istiyorsan, başka hiçbir erkek sana dokunmayacak. Basit tutacağım. Ben. Paylaşmam. Paylaşmam."

Bu beni nasıl tahrik ediyor?

Sıcak nefesi kulağımın altındaki hassas deriye çarpıyor. Bacaklarımı ona dolamamak ve beni yutması için yalvarmamak için kendimi zor tutuyorum.

Ama yapamayacağımı biliyorum.

Grayson gibi bir adam beni etrafında tutmak istemeyecektir. Gözlerimi kapatıyorum ve iç çekiyorum. Buna boyun eğecek kadar aptal olduğuma inanamıyorum. O öpücükten sonra duramayacağımı bilmeliydim.

"O zaman sanırım kesinlikle tek gecelik bir şeydi," diye fısıldıyorum.

"Tamam." Kendini tezgâhtan iterek benden uzaklaştı. Başını sallayıp hışımla koridora çıkmadan önce bir anlığına bana bakarken çenesi sıkıştı.

Üzerimde sadece onun kocaman tişörtlerinden biri var, bu şekilde eve nasıl gideceğim?

Tezgâhtan telefonumu alıyorum ve hızlıca asistanıma bir mesaj yazıp bulunduğum yeri gösteren bir konum iğnesi gönderiyorum.

EVIE

On beş dakika içinde orada olacağım. Çok fazla sorum var, Maddie!

Oh, kahretsin.

"Grayson," diye bağıryorum. Bugün onun peşinden koşacak enerjim yok. Vücudum ağrıyor ve başım zonkluyor.

Hiçbir şey.

"Ben şimdi gidiyorum. Sonra görüşürüz."

Yanıt gelmeyince iç geçiriyorum ve çantamı kapıp telefonu içine atıyorum. Yavaş ve tereddütlü adımlarla asansöre doğru ilerliyorum. Tam arama düğmesine basmak üzereydim ki, aniden bir el bana çarptı ve beni geriye doğru çekti.

"Ne oluyor lan?"

Beni yüzüne doğru döndürüyor, yüzünde acı dolu bir ifade beliriyor. Neredeyse işkence görmüş gibi görünüyor.

"İyi değil," diyor.

"Ne?" Çenemi ona doğru eğerek soruyorum. Bugün onun ruh hali değişimlerine ayıracak vaktim yok.

"Çekip gitmene izin verebileceğimi sanmıyorum. Başka biriyle yatmana izin veremem Maddie." Alnını benimkine yaslıyor.

İtirafı beni tam kalbimden vuruyor, ciğerlerimdeki havayı çalıyor. İçten içe ben de bunu durdurmak istemediğimi biliyorum. Gregory'nin doğru kişi olmadığını biliyorum. İyi biri, güvenilir biri. Ama benim değil. Grayson gibi içimde bir kıvılcım çaktırmıyor. Hem bir kızın istediğini almasının nesi yanlış?

Yanaklarını okşuyorum.

"Seninle bir anlaşma yapacağım. Bu her neyse, özel olarak yapmaya devam edeceğiz. *İkimiz de* başka kimseyle yatmayacağız. Ama ben çıkmaya devam edeceğim. Kimse bana dokunmayacak ama çıkacağım. Yeterince iyi birini bulursam ve bulduğumda, buna bir son veririz." Aramızda bir işaret yapıyorum.

"Bu seni istediğim yerde ve istediğim zaman becerebileceğim anlamına mı geliyor?" diye soruyor, dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirerek.

Başımı salladım.

"Şimdi mi?" diyor, alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor, parmakları tişörtümün eteklerini sıyrıyor.

Kahretsin. Evie.

Ben onu iterken kaşlarını bana doğru kaldırıyor.

"Arkadaşıma mesaj atmam lazım," diyorum, çantamı karıştırıp telefonumu kapıyorum. Ona endişelenmemesini söyleyen bir mesaj atıyorum. Onun sorgusuyla daha sonra ilgileneceğim.

Telefonum bir mesajla çalıyor ve Grayson eğiliyor.

GREGORY

Rico'da bir masa ayırttım, akşam 7'de.

"Ne kadar orijinal. "Ses tonundan alaycılık damlıyor.

"Ah evet, çıksaydık beni nereye götürürdün?" Sanki derin düşüncelere dalmış gibi kaşlarını kaldırdığında bunu sorduğuma anında pişman oluyorum.

"Dünyada her zaman gitmek istediğin tek yer neresi?" "Londra."

"İşte cevabın."

"Grayson, flört işleri böyle yürümez. Sevgilini dünyanın öbür ucuna uçuramazsın. Bir restoran iyi iş görür."

"Bence yanlış yaptığın yer burası, Günişığı. Eğer bir erkek seni istiyorsa, sen tamamen onun olana kadar durmayacaktır. Dünyayı ayaklarının altına serecek ve gülümsemenin odayı aydınlattığını görmek için hiçbir şeyden vazgeçmeyecektir. Sana tapacaktır." Aramızdaki mesafeyi kapatıyor, sırtım asansör kapısına dayanıyor.

"Seni mümkün olan her şekilde isteyecek. Seni sahiplenecek, sana sahip olacak ve seni nasıl sikilmesi gerekiyorsa öyle sikecek."

Cüretkâr sözleri içimi ısıtıyor.

Dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce söylediği son şey, "Ben de tam olarak böyle yapardım," oluyor. Her santimime hükmediyor, istediğini alıyor ve ben de ona izin veriyorum.

Cebinden gelen yüksek sesli zil sesi öpüşmeyi kesmesine neden oluyor. "Tanrı aşkına," diye mırıldanarak telefonunu cebinden çıkardı.

"İki dakika. Buna bakmam lazım." Burnuma bir öpücük konduruyor. Gülümsemekten yanaklarım acımaya başladı.

"Luca," diye selamlıyor.

Orada öylece duruyorum, sırtım hala kapıya dayalı, o benden uzaklaşırken ağır ağır nefes alıyorum.

Grayson bağılıyor, "Ne demek öldü. Nasıl?" diyerek beni zıplattı. Birkaç dakikalığına onun kim olduğunu, ne iş yaptığını unuttum. Hayatının ne kadar tehlikeli olduğunu.

Artık tek duyabildiğim boğuk fısıltılar. Tanrım, gitmem gerek. Grayson bana doğru adım atıyor, gözleri öfke dolu.

"Gitmem gerek. Yolda seni eve bırakırım."

"Tamam."

Gözleri vücudumda geziniyor. Sonra bir baktım, beni kollarının arasına almış.

Asansöre girdiğimizde, "İyi misin?" diye sordum. Neler oluyor?" diye sordum.

"Nico öldürüldü. Parçalanmış cesedini Luca'nın kapısının önüne bırakmışlar."

"Özür dilerim. Nico, Sienna'nın kaçırıldığı gün gelip beni bulan adamdı, değil mi? Beni sana getiren kişi."

Başını sallıyor. Ciddiyetle.

"Şimdi ne yapacaksın?" Merakımı yenemeyerek soruyorum.

"Onları avlayın ve yavaş yavaş acı çekerek ölmelerini sağlayın." "Sadece güvende ol, Grayson. Bana söz ver."

Kaşlarını kaldırıyor.

"Benim için endişelenme. Ne yaptığımı biliyorum."

"Söz ver bana."

İç çekiyor, beni kavrayışı hafifçe sıkılaşıyor.

"Sana söz veriyorum."

"Teşekkür ederim," diyorum ve sakallı çenesine bir öpücük konduruyorum.

Sessizlik içinde daireme doğru gidiyoruz. Binama yaklaştığımızda arabayı yavaşlatıyor. Kapının koluna uzanıyorum ama ensemden tutup yüzümü ona dönmemi sağlıyor.

"Sana sonra mesaj atarım, tamam mı?"

Başımı salladım.

İsteksizce ondan uzaklaşıyorum ve arabanın kapısını açıyorum. Soğuk esinti tişörtümü uçuruyor ve bana iç çamaşırı giymediğimi hatırlatıyor.

"Hey, şimdi bir hoşça kal öpücüğü almayacak mıyım?" diyor arsız bir sırıtışla. Yolcu koltuğuna dört ayak üzerinde tırmanıyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Dudaklarımız birleşirken nefes alıyor.

Öpüşmeyi kesip sırtarak arabadan iniyorum ve kapıyı çarparak kapatıyorum. Binaya girdiğim süre boyunca bakışlarını üzerimde hissediyorum. Kapıyı açıyorum ve ona hızlıca el sallayarak içeri giriyorum. Bir duşa, uykuya ve biraz dondurmaya ihtiyacım var.

Ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrim yok.

Başka bir adamla randevum var ama tek istediğim Grayson tarafından becerilmek için geri dönmek.

Grayson'ın dün gece beni nasıl orgazm ettiğini hatırladıkça gülümsememe engel olamıyorum.

Ona karşı koyamıyorum.

Belki de randevulara biraz ara vermeliyim.

ON ÜÇ

GRAYSON

T Luca bana Nico'nun öldürüldüğünü söylediği anda aklım Casper'a gitti. Kollarımda son nefesini verdiği an, hayatımı paramparça ettiği an. Tek gördüğüm buydu; acısı içime işliyordu. o günkü kadar acı verici. Nefesimi kesecek kadar.

Öfke, eziyet, yakıcı öldürme dürtüsü beni ele geçirmişti. Hayattan elimi eteğimi çekmiştim. Ta ki Maddie benden güvende olacağıma dair söz isteyene kadar. Yüzündeki endişe ve davranışlarındaki şefkat beni kelimenin tam anlamıyla cehennemden derinliklerinden geri sürükledi.

Bu yüzden bu hafta onunla arama mesafe koydum. Benim ve güvenliğim için endişelenmesi adil değil. Gerçekte, özellikle de şimdi, Maddie'nin bu işten mümkün olduğunca uzak durmasını istiyorum. Onun zarar görmesine izin veremem.

Uyuşturucu sevkiyatlarımızla ilgilenen Carlo'dan bilgi aldık. Şimdilik. Falcone'larla uğraştığından beri dersini aldı ve kullanışlı bir kaynak olduğunu kanıtlıyor. Falconelerin bu sabah kendisine ulaştığını ve gelecekteki sevkiyatları tekrar görüşmek için buluşmak istediklerini söyledi. Luca kabul etmesini söyledi, biz de bir tuzak kurduk. Onlar bizden birinin canını alacak, biz de onlarınkinden iki tane alarak misilleme yapacağız.

Falcone'ların deposuna sessizce gidiyorum. Zihnim ne zaman karanlığa sapsa, Maddie'nin parlak gülümsemesini düşünüyorum. O beni uçurumdan düşmekten koruyor.

Otoparka girdiğimde Luca'nın gümüş rengi Bentley'ini görüyorum. Yanına yanaşıp motoru durduruyorum, eğilip silahımı ve bıçağımı almak için torpido gözünü açıyorum. Luca çoktan arabamın yanına gelmiş, sigarasını üflüyor, ben arabamdan inerken dumanı burun deliklerime doğru yükseliyor. Sigarasından uzun bir nefes çekiyor, kiraz rengi parlak kırmızı bir ışık saçıyor.

ve siyah deri mokasenleriyle yere vuruyor. Frankie onun arkasında, kendine özgü lacivert takımlarından birinin içinde kollarını kavuşturmuş duruyor. Arkaya taranmış siyah saçlarıyla Luca'yla kardeş sayılabilirler.

"Patron," diyorum Luca'ya ve Frankie'ye başımı sallıyorum.

Luca yanıt olarak başını sallıyor ve başının üzerinde duman üflüyor.

"Hazır mısın?" "Her zaman. Bu şerefsizlerin ölmesi gerek."

"Görünüşe göre ne zaman birini öldürsek, bir yerlerden iki tane daha çıkıyor." Ses tonunda bir sıkıntı var. Örgütteki patron konumunu sağlamlaştırmak için çok fazla çaba sarf ediyor. Bu onun seçtiği bir hayat değil; bu ona dayatılan bir hayat.

"Biz hallederiz!" Ona güvence veriyorum, ama gerçekten, bunun nerede biteceğini bilmiyorum.

Frankie Luca'nın omzuna sarılır. "Biz, birlikte, durdurulamazız.

Şu piçlere günlerini gösterelim."

"Şu işi halledelim, sonra gidip içeriz," diyor Luca, Armani takım elbisesinin ceketinden silahını çıkarıp arkasını dönüyor ve harap olmuş depo kapısına doğru yürüyor. Ben de onu takip ediyorum, parmaklarım silahıma sıkıca sarılmış, bıçağım arka cebimde. Kapıya varmadan önce Luca'yı dirseğinden yakalıyorum. Eğer istediği gibi davranırsa, içerideki insan sayısına bile bakmadan içeri dalacaktı. Carlo ona güvenemeyeceğimizi daha önce kanıtlamıştı.

"Carlo'ya güvenemeyiz. Sen burada bekle. İçeride sadece iki Falcon olduğunu doğrulayacağız." Sonra Frankie'ye sesleniyorum, "Sen binanın sağ tarafını al, ben sola gideceğim."

Frankie, "Anladım," diye karşılık veriyor ve Luca gözlerini bize deviriyor.

On yıllık askeri eğitim; kendimi bir ölüm tuzağına sürüklememin imkanı yok.

Silahı önüme doğrultarak kapıya doğru ilerliyorum, tam o sırada sesler binanın içinde yankılanıyor. Kısık sesle İtalyanca konuşuyorlar; şimdiye kadar sadece üç kişiyi ayırt edebildim. Metal yan kapı hafif aralık. Eğilerek aralıktan içeriyi gözetliyorum. Hemen Carlo ve sağ kolu Dimitri'yi görüyorum.

Gri takım pantolon ve beyaz gömlek giyen iki kişi daha var. Görünüşe göre Carlo bizim gözümüze girmeye çalışıyor.

Topuğumun üzerinde dönerek elimi kaldırıyorum ve Luca'ya gelmesini işaret ediyorum. Silahını çekip bana doğru yürürken dudaklarında bir sırıtma belirliyor,

yanımdan geçip gidiyor. Frankie köşeyi dönüp bize katıldı. "Benim tarafımda her şey yolunda."

Luca kapıyı tekmeleyerek açar. Silahını metal çerçeveye vurarak, "Tak, tak, orospu çocukları," diye bağıyor.

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyorum başımı sallayarak. Dürüst olmak gerekirse, orduda on dakika bile dayanamazdı. Arkasından yakından takip ediyorum, silahım sol taraftaki Falcone'a, Frankie'ninki de sağ tarafa doğrultulmuş.

"Seni orospu çocuğu!" diye bağıyor biri, Carlos'a doğru hamle yapıyor ve onu boğazından yakalıyor.

Carlos başını sallıyor, gözleri bana yalvarıyor. Lanet bir uyuşturucu satıcısına göre, tam bir korkak.

Falcone'in diğer adamı silahını çıkarıp Luca'ya doğrultuyor. Daha doğru düzgün nişan almaya fırsat bulamadan, atışımı hizalıyorum ve tetiği çekiyorum. Kurşun doğrudan alnına saplanıyor ve yere düşerken kafasının arkasından kan sızıyor. Kalan Falcone belinden silahını alırken Carlos yere düşüyor.

"Ben olsam yapmazdım," diye uyarıyorum, silahımı ona doğrultmuş durumdayım. Kıpırdamıyor ama işimi şansa bırakmayacağım.

Silahı göğsüne doğru ateşliyorum. Bunun hızlı bir öldürme olmasını istemiyorum. Göğsünü tutarken yüzünün rengi anında soluyor, parlak beyaz gömleği kıpkırmızı oluyor. Dizlerinin üzerine çöktü. Ona doğru ilerliyorum, silahımın namlusu şakağına dayanıyor.

"Lütfen," diye
yalvarıyor. Bu
Nico için.

Arka cebimden bıçağı çıkarıp boğazına dayıyorum ve yavaşça soldan sağa doğru kaydırıyorum. Bıçağın ardından kan akıyor, boynundan aşağı damlıyor. Gargara yapıyor, şimdi de boğazını tırmalıyor. Sol ayağımı kaldırıp göğsüne vuruyorum. Yere yığılıyor, kanlar içinde molozların üzerine düşüyor.

Dikkatimi Carlos'a veriyorum. "Bu gece Marco'ya teslim edildiğinden emin ol."

Çılgınca başını sallıyor, gözleri kocaman açılmış, dehşet içinde yerdeki iki cesede bakıyor.

"Sizinle iş yapmak bir zevkti. Sevkiyatımız için gelecek hafta görüşmek üzere," diye Carlos'a hitap ediyor Luca.

"Hadi, içmemiz gereken viskiler ve sevişmemiz gereken kadınlar var," der ve doğruca kapıya yönelir. Frankie gülüyor ve onu takip ediyor. Başımı

sallıyorum

Carlos arkadan takip etmeden önce.

"Seninle orada buluşuruz patron. Gidip makyajımı tazeleyeyim. Oraya kanlar içinde gidersem Keller beni öldürür."

Luca kıs kıs gülererek arabayı sürer.

Hızlıca eve uğradıktan sonra duş aldım ve kömür grisi bir takım elbise ile beyaz gömleğimi giydim. Saçlarımı dağınık bıraktım ama kirli sakallarımın kenarlarını keskinleştirdim. End Zone akşam 10'a kadar hareketlenmiyor.

Kulübün arka girişinin önüne park ediyorum ve anahtar kartımla kapının kilidini açıyorum.

Koridordan geçip siyah ofis kapılarını geçerek VIP alanına doğru ilerliyorum. Kapının yanında duran ve beni içeri sokan iki güvenlik görevlisine başımla selam veriyorum.

Luca'yı hemen fark ediyorum, kristal kadehini dudaklarına götürüyor, başını geriye atıyor ve bardağı masaya çarpmadan önce içindekileri mideye indiriyor.

Başımı sallayarak kabine ulaşıyorum ve yayılıyorum. Sarışın garson hızla geri dönüyor, önümüze buzlu viskilerimizi koyuyor, yanına da bir kadeh berrak içki koyuyor. Bana utangaç bir gülümseme veriyor ve saçlarını karıştırıyor. Tanrım, tek yapmak istediğim Maddie'yi kucağıma almak ve kendimi o mükemmel amcığa gömmek. Kesik kesik nefes alıyorum ve viskimi kaldırıp sonuna kadar yakıyorum.

Frankie elinde bir tepsi içki ve yüzünde muzip bir sırıtışla bardan döner.

"Kafayı bulmaya hazır mısın, Grayson? Gece dışarı çıktığında tam bir hayvan olduğunu duydum." Frankie göz kırpmıyor, içkileri masaya koyuyor ve birini bana doğru itiyor.

"Ben bir meleğim," diye sırıtıyorum, kadehi indirip Frankie'ye doğru havaya kaldırıyorum. Meyan kökü sambuca boğazımı parçalıyor. İğrenç bir şey.

Frankie, Luca'nın yanındaki kabine geçip içkisini yudumluyor.

Luca arsız bir sırıtışla dirseğiyle kaburgalarımı dürtüyor. Onun görüş açısını takip ediyorum ve sahte memelerini sergileyen, zar zor giyinmiş üç kadın bize doğru yürüyor.

"Gerçekten mi Luca?"

"Ne zamandan beri biriyle yatmak istemiyorsun?" Luca kaşlarını kaldırarak sorar.

İyi bir nokta. Sunshine hayatıma girdiğinden beri. O öpücükten beri, başka kadınları eğlendirmekle pek ilgilendiğimi söyleyemem. Denedim, ama ne yaparsam yapayım, Maddie'yi aklımdan çıkaramıyorum.

"Bu gece pek iyi hissetmiyorum." Omuz silkiyorum, göz temasından kaçınıyorum. "Saçmalık. Sorun Maddie, değil mi?"

"Hayır," diye yalan söylüyorum, yüzümü düz tutarak.

Koluma vuruyor ve gülüyor. "Grayson'ın amcığı kırbaçlanmış. Kimin aklına gelirdi ki?!"

Frankie'nin kafası bana doğru dönüyor ve kıkırdıyor.

"Kim bu kız? Ateşli arkadaşları var mı?" diye soruyor kaşlarını oynatarak.

"Kapa çeneni," diye tükürdüm.

"Oh peki, benim için daha fazla." Luca standımıza yaklaşan kızlara dikkatini yöneltiyor ve iki esmer anında Luca ve Frankie'nin üzerine atlıyor. Onların kucaklarına atlayarak ilgiyi üzerlerine çekiyorlar.

Sarışın yanımda duruyor, üzerinde bilinen en dar, en kısa elbise var. Göğüsleri üstünden dışarı fırlıyor. Yanımdaki kabine girerken dudaklarını ısıırıyor.

"Üzgünüm tatlım, bu gece olmaz," diyorum ve suratını asıyor. İsteğimi görmezden gelerek kucağıma oturuyor, sahte göğüsleri şimdi tam yüzümde. Evet, çekici ama kucağımda olmasını istediğim tek sarışın burada değil.

"Fikrini değiştirebilirim," diye kulağıma mırıldanıyor ve ben gerçekten de burnumu kaldırıyorum.

Odanın sıcaklığı değişiyor. Kalbim sanki kalp krizi geçiriyormuşum gibi çarpmaya başladı. Böyle hissettiğim tek an... Kahretsin. Maddie.

"Hayır dedim. Şimdi siktir git üstümden."

Gözlerimi sımsıkı yumuyorum ve o lanet kapıdan içeri girmemiş olması için dua ediyorum. Kadın sonunda mesajı alıyor ve üzerimden atlıyor. "Siktir git," diye tükürüyor Maddie'nin yanından geçip giderken.

Maddie'nin ifadesi... zarar verici. Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor, topuklarının üzerinde dönüyor ve gidiyor.

Sikeyim. Siktir, siktir, siktir.

Yumruklarımı masaya vuruyorum, bardaklar etrafa alkol saçıyor. "Tanrı aşkına, Grayson. Sonun gelmeden git ve kızını al.

"Luca beni başından savıyor.

Ayağa fırlıyorum ve peşinden koşuyorum. Kızgın bir Maddie'ye katlanabilirim; hatta öfkeli biriyle bile başa çıkabilirim. Ama incinmiş biriyle başa çıkamam.

Kalabalığın arasından ilerleyip o parlak sarı saçları arıyorum. Fazla zamanımı almadı. Başka bir adam ağzına berrak bir içki dökerken başı geriye eğik, ağzı sonuna kadar açık. Bu sırada diğer eli kışının üzerindeydi.

Öfkeyle ona doğru yürüyorum, yumruklarım sıkılı, bana ait olana dokunan bu pisliği boğmamak için tüm irademi kullanıyorum.

Onlara ulaştığımda, yüksek sesle öksürüyorum.

"Merhaba, Grayson, ben..." Kaşlarını kaldırıp hıyara bakıyor. "Mason."

"Evet, Mason. Bu da *arkadaşım* Grayson." Bana başıyla selam verdi ve onu kendine doğru çekti.

Hiç şansın yok.

"Buraya gel, Maddie," diye homurdanıyorum.

Gözleri büyüyor ama kıpırdamıyor. O küçük siyah elbise nasıl hissettiğini gizlemek için hiçbir şey yapmıyor.

"Şimdi olmaz Grayson," diye tersliyor ve sesinde hafif bir titreme oluyor. "Bu bir soru değildi, Günişığı," diyorum yaklaşırken. İğne mesajı aldı ve onu tutmayı bırakıp yoldan çekildi. Ben aramızdaki mesafeyi kapatırken sırtı bara dayanmış durumda. Ellerimi arkasındaki barın iki yanına koyarak onu içeri hapsediyorum. O tatlı, çiçekli koku beni sakinleştiriyor.

"Benimle birlikte." Ona bir bakış attım. "Şimdi."

Parmak uçlarında yükseliyor. "Yap beni." *Oh, işte başlıyoruz.*

"Buna pişman olacaksın." Sesimi alçak tutuyorum ve çenesini yukarı kaldırıyor, ama boynuna doğru süzülen kırmızı kızarıklık onu ele veriyor.

Benim kötü kızım
cezalandırılmak istiyor. Siktir et.

Başının arkasından tutup onu kendime çekiyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerine çarpıyorum. Tekila dilimin etrafında dönüyor. Ağzımın içinde inliyor, alt dudağımla ısıyor. Ben de karşılık olarak tıslıyorum. Sikim şimdiden onun için zonkluyordu. Bir gece kulübünde barın karşısında olmamız umurumda bile değil. Maddie'yle birlikteyken tek odaklanabildiğim şey o.

O bir saplantı haline geldi. Karanlık bir günün sonunda arzuladığım ışık. O, bu gezegende mutluluğu her şeyden önemli olan tek kişi.

"Sana başka kimse dokunmayacak Maddie. Bu anlaşmayı birkaç saat önce yaptık."

Dudakları muzip bir sırıtışa dönüşüyor. "Sanırım senin de bu notu alman gerekiyor, Bay ben-soyguncu-beni-sürükleyen-ben."

Onun da benim gibi hissetmesine sevindim.

"İnan bana, bana dokunmasını istediğim başka bir kadın yok." Dudaklarımı çenesinde gezdiriyorum. "Ve eğer önümüzdeki beş dakika içinde bana dokunmazsan, kışını buradan sürüklemek ve seni bir ara sokakta becermek zorunda kalacağım. Seçim senin."

Gözleri parlıyor.

Bana o bulaşıcı sırıtışlarından birini atıyor ve hızlıca bir öpücük konduruyor. "Aferin oğlum. Şimdi beni bir daha böyle kızdırma." Elimde olmadan gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Peki, ne bekliyorsun?" diye mırıldanıyor ve ihtiyacım olan tek şey bu. Elini tutarak VIP alanını hızla geçiyorum, kartı okutup ofise giriyorum.

Ortada büyük bir meşe masa ve siyah deri bir sandalye bulunuyor.

Bu iyi olacak. Onu içeri sürüklüyorum ve kapıyı ayağımla tekmeleyerek kapatıyorum, onu kapıya geri çarpıyorum.

Bileklerini kavrayıp başının üzerine kaldırdığımda nefes alış veriş küçük pantolonlara dönüşüyor. Diğer elim mükemmel kıvrımlarından aşağıya, alaycı bir şekilde kısa küçük siyah elbisesinin eteklerine doğru kayıyor.

İki parmağımı daldırıp çıplak amını okşuyorum.

"Yani başka bir adamın ellerini bu kadar yaklaştırmasına izin verdiğini mi söylüyorsun?" İki parmağımı içeri sokarak homurdandım.

"Hayır, düşünmüyordum."

"Bunu sana yapmasını sen mi istedin?"

Başını bana doğru çevirdi. "Ne? Hayır.

Asla." İçimi bir rahatlama kapladı.

"Aferin kızıma." Hızımı artırıp üçüncü parmağımı sokuyorum ve bileklerindeki tutuşumu sıkılaştırıyorum. Sırtını kapıya dayadı. Açıkta kalan teni beni baştan çıkarıyor.

Köprücük kemiğinin üstündeki hassas eti ısırarak sertçe emiyorum.

"Aman Tanrım, Grayson!" diye inliyor, göğsü inip kalkıyor
Çılgınca.

Parmaklarımı çektiğimde, vücudu hayal kırıklığıyla benimkine yaslanıyor. Onu belinden tutup kaldırarak Keller'ın evrak ve bardaklarla dolu devasa masasına doğru yürüyorum. Elim bir hamlede masanın içindekileri temizliyor ve camlar ahşap zemine saçılıyor.

Yanımdaki masanın üzerine dizilmiş içkilerin arasında bir şişe Macallan var. Şişeyi dudaklarıma götürüyorum ve büyük bir yudum alıyorum.

"Lezzetli," diye törpüledim, "ama senin tatlı amın kadar lezzetli değil."

Şişeyi yanındaki masaya koyarak eğildim ve elbisesinin fermuarını açtım. Kıçını havaya kaldırıyor, böylece giysiyi vücudundan çekip çıkarabiliyorum ve yanımda yere atıyorum.

"Çok güzel," diyorum, bakışlarım vücudunun her yerini tarıyor, bacakları açılmış, sırılısıklam ve benim için hazır olan amını tam olarak görmemi sağlıyor. Pembe tomurcukları dikilmiş, dikkatimi bekliyordu.

Meme ucunu ağzıma alıp emiyorum. Sonra şişeyi elime alıp amına doğru hizladım.

"Dök. Bırak karnından aşağı yuvarlansın. Aynı anda senin de tadına bakmak istiyorum," diye emrederek şişeyi titreyen parmaklarına yerleştiriyorum.

Dediğimi yapıyor. Ağzımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, gözlerim memelerinin arasından bana doğru yuvarlanan kehribar rengi sıvıya odaklanıyor.

"Dökmeye devam et."

Gözlerimi onunkilere sabitleyerek, onu yutmaya başladım. Dilimi klitorisinin etrafında döndürüyor, tatlı sularının karışmasına izin veriyor, onu açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi içiyorum. Onu ne kadar çok becerirsem, o da o kadar sırılısıklam oluyor.

"Siktir, bebeğim. Seni benim için bu kadar ıslatabileceğimi bilmek kadar tatmin edici bir şey yok." Kendi sesimi zar zor tanıyorum.

"Tadına bakmak ister misin?"

Dudağını ısırıp başını sallarken o göz kamaştırıcı zümrütler içime işliyor.

Son bir yalamayla ayağa kalkıyorum, şişeyi elinden alıyorum ve viskiyi deviriyorum. Şişeyi tekrar yerine koyarak üzerine eğildim, ellerim boğazına dolandı, ağzım sıvıyla doldu.

Dudaklarını yalıyor ve başını arkaya doğru eğerek iyice açılıyor. İpeksi sarı saçları sırtından aşağı dökülüyor. Ağzımdaki sıvıyı onunkine boşaltıyorum. Daha sıkı sıkıttığımda boynundaki kaslar parmaklarımın altında geriliyor.

Yutkunurken boğazı
dügümleniyor. "En sevdiğim iki

tat."

Orta parmağını dudağına götürerek köşeden dökülen damlayı yakalıyor.
"İşte bir erkek bir kadının ağzına içkiyi böyle dökmeli" diyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Şimdi sıra bende," diyor ve kendini yukarı çekmek için gömleğime tutunuyor. "Otur." Siyah deri sandalyeyi işaret ediyor, beni eliyle iterek
Avuç içi.

Ve lanet olsun, bana patronluk taslaması şimdiye kadar yaşadığım en seksi şeydi.

Bacaklarımı açtım ve o da aralarına girdi. Parmakları çılgınca kemerimi ve fermuarımı çözüyor ve zonklayan sikimi serbest bırakıyor. Bana sarılıyor ve parmaklarını şaftımın etrafına dolayarak girişiyle hizalıyor.

"Sür beni, Maddie. O amcığın benim olduğunu kanıtla."

Sikime gömülürken gözleri parlıyor. Duvarları etrafımda sıkıca kenetlendi. "Sen mükemmelsin."

Bana binerken ellerim sandalyenin kollarını sıkıyor, kendini aşağı yukarı itiyor. Alt dudağını ısırarak çenemi kavırıyor.

"Bana sahipmişsin gibi sik beni, Grayson."

Onu kışından yakalayıp ayağa kalkıyorum ve en yakın boş duvara çarpıyorum. Boğazını sıkıca kavırıyorum ve o da nefesini içine çekiyor. Onu sikmeye başladığımda parmakları ön kolumu kavırıyor. Ne kadar hızlı gidersem, boynunu o kadar sıkı kavırıyorum.

Gözlerimi sımsıkı yumarak dudaklarımı onun dudaklarına çarpıyorum, boğazını sıkıca kavırıyorum ki beni düzgünce öpebilsin.

Öpücükler arasında "Benim," diye mırıldandım.

Duvarları sikime kenetlenirken karıncalanmalar tüm vücuduma yayılıyor. Birkaç itiş daha ve ben patladım.

"Sikeyim!" Bağırıyorum, içine akıyorum. Vücudu benimkine şiddetle çarparken kendi boşalmasına ulaşıyor. Adımı haykırıyor ve bu kulaklarıma müzik gibi geliyor. Göğsüm kabarırken benden ihtiyacı olan her şeyi almasına izin veriyorum.

Alnımı onunkine yaslıyorum ve nefeslerimizi düzene sokmaya çalışıyoruz. Hızlı bir öpücük çaldıktan sonra pişmanlıkla kendimi ondan çekip sırtına yerleştiriyorum.

"Bu gece benimle kalır mısınız?" diye sordum.

Alt dudağını dişlerinin arasında yuvarlayarak bana bakıyor. "Tamam, ama uyumadan önce bana en az beş orgazm borçlusun."

Dudaklarımı yanağına değdiriyorum.

"Altı diyelim ve anlaştık." Yumuşak tenine karşı gülümsüyorum ve ısırıyorum, geri çekilip elimi sıkmak için uzatıyorum.

Uzattığım elime bakıyor, sonra narin elini benimkine koyuyor ve sırtarak sıkıyor.

ON DÖRT

MADDIE

W Çatı katına sessizce çıktık.

Ona bir bakış attım. Kahretsin, a r a b a kullanışı bile, direksiyonu tutarken ön kollarından çıkan damarlar

Tekerlek... Dudaklarımı yalıyorum.

"Manzarayı mı seyreliyorsun, Güneşli?"

"Hayır," diye yalan söylüyorum, alt dudağımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum.

İri eli kalçama çarpıyor ve onu sıkıca kavıyor. "Bana yalan mı söylüyorsun?"

"Hayır," diye ciyaklıyorum.

"Sen, tatlım, korkunç bir yalancısın."

Binasına girdik ve park etti. Arabadan inmek üzereyken, arabanın üzerinden yuvarlanıyor ve eğilip beni kucaklıyor, omzunun üzerinden fırlatıyor, eli kışımı sıkıca kavıyor.

"Gerçekten Grayson, asansöre on adım kadar var." Gözlerimi deviriyorum.

"Esmediğini gördüm, enerjini muhafaza ediyorum. Şimdi, kızma, sana burada saklaman için kadın ürünleri gibi birkaç malzeme alma cüretini gösterdim."

"Çok tatlısın, teşekkür ederim."

Hızlı bir asansör yolculuğundan sonra dairesine giriyoruz, bizi doğruca yatak odasına götürürken durmuyoruz bile. Karanlık bizi sarıyor. Beni yumuşak yatağına yatırıyor. Kollarımı başımın üzerine uzatıp gözlerimi kapatıyorum. Parmak eklemleri yanağımı sıyrıyor ve dokunuşunun yumuşaklığı karşısında eriyorum. Elini çeker çekmez kendimi boşlukta hissediyorum. Yatağın başucundaki lambayı yakıyor ve odayı sıcak bir ışık dolduruyor. Ayağa kalkıyorum, elbisemin fermuarını açıyorum ve

yere düşmesine izin verdim. Grayson'ın gözleri açıkta kalan göğüslerimden hiç ayrılmıyor. Aç gözleri benimkilerle buluşana kadar tüm vücudumu tarıyor. Gözlerim kaçınılmaz olarak pantolonunun üzerinde zorlanan ereksiyona takılıyor. Beni yiyip bitirmesi bana güven veriyor.

Topuklarıma fiske vuruyorum. Yerde yuvarlanırken kaşlarını çatıyor. Tahmin etmem gerekirse, dağınıklıktan nefret eder. Etrafındaki her şey, kıyafetlerine ve kirli sakallarına kadar tertemiz. Bense burada yaşıyormuşum gibi eşyalarımı etrafa saçıyorum.

Ona doğru ilerliyorum, parmak uçlarımda yükseliyorum ve vücudumu onun giyinik bedenine sürtüyorum. Vücudum arzuyla karıncalanıyor. Alt dudağını ısıırıyorum ve o da inliyor. Dilimi keskin çene çizgisi boyunca takip ediyorum, kirli sakalı dilimi gıdıklıyor. "Dokun bana," diye mırıldanıyorum kulağına ve bana karşı sertleşiyor.

Elimi vücudunda gezdirerek, en üstten başlayıp aşağıya doğru inerek her bir düğmeyi çözmeye başlıyorum. İnerken parmak uçlarıım taş gibi sert karın kaslarını sıyrıyor. Kemerinin tokasına ulaşp açtığımda nefesi kesiliyor. Geri çekilip takım elbisesinin ceketini ve gömleğini çıkarıyor ve beni onun belirgin vücudu üzerinde salyalarım akarken bırakıyor. Yatağın kenarına oturduğunda kaşlarını çatıyorum, pantolonu hala üzerinde, bacakları yayılmış.

Kalçasına vuruyor. "Otur."

Aramızdaki mesafeyi kapatırken arzu doğrudan merkezime akıyor. Bacağını onunkinin üzerinden kaldırıp kalçasına oturduğumda, ıslak amım onun pürüzsüz takım elbise pantolonuna çarpıyor. Kalçalarımı ona doğru sürtmeye başlıyorum, yavaş hareketlerle hareket ediyorum, kumaşın sürtünmesi doğru noktaya çarpıyor. Göğsümü avuçluyor, ben de sırtımı eğerek ona daha iyi erişim sağlıyorum. Meme ucumu ağzına alıyor, dişleri hassas etimi ısıırıyor. Acı sadece içimde dalgalanan zevki hızlandırıyor. Yalama, öpme ve ısırma arasında gidip geliyor.

"Daha fazla, Grayson," diye inliyorum.

"Pantolonumu ıslatıyorsun, Günışığı. Benim için kesinlikle sırlıslıklamsın."

Aletini arıyorum ama beni durdurmak için kolumu tutuyor. "Dokunamazsın. Henüz değil."

"Ne, neden?" Tam bir muhtaç sürtük gibi sızlanıyorum. Ama umurumda değil, ona ihtiyacım var.

Meme ucumu son bir kez emdikten sonra ağzını çekti. "Dört ayak üzerinde dur ve yatak başlığını tut." Derin sesi şok dalgalarını doğrudan

Kedicik. *Tanrım, bu adam ve ağzı.*

"Bana kendimi tekrar ettirme."

Kucağından inip etrafına dolanıyorum ve titrek ellerle deri yatak başlığına tutunuyorum. Pantolonunu hızla çıkarıp nihayet sikini serbest bıraktığında nefesimi içime çekiyorum. Yatağa doğru ilerliyor, tırmanırken eğiliyor ve arkamda pozisyon alıyor.

"Siktir, Sunshine," diye mırıldanıyor. Parmakları kalçamın iç kısmından amıma doğru ilerlerken küçük dairesel hareketler yapmaya başladığında dili klitorisimle birleştiğinde sarsılıyorum. Parmakları girişime çarptı.

"Oh Tanrım, Grayson," diye nefes alıyorum, göğsüm kabarıyor. O yalamaya ve emmeye devam ederken, kalçalarım onun ritmine uyarak kendiliğinden kalkıyor. Parmaklarını çekerken vücudum sarkıyor, sadece onları arka girişimin etrafında izlemek için. Amım onun ağzının etrafında sarsılıyor. Kalçalarımı geri çekiyorum ve o da bir parmağını sokuyor. Yerini coşkulu bir zevke bırakan yabancı hissini çabucak atlatıyorum.

"Sikimi bu dar deliğe sokmak için sabırsızlanıyorum." "Mmm, evet."

Hızını artırıyor, dili artık beni yalayıp yutuyor. "Çok yaklaştım, Grayson." Bir ucundan gelen yanma hissi, amımdaki hassas hareketle birleşince beni uçurumun kenarına getiriyor. Omuzlarımı yastıklara doğru eğerken bacaklarım titremeye başlıyor.

"Ellerini yatak başlığının üzerinde tut."

"Grayson, lütfen, lütfen sik beni." Daha fazla dayanamıyorum. Tekrar sormama fırsat vermeden benden uzaklaştı ve sikini yarığıma sürtmeye başladı.

"Daha fazla, Grayson."

"Tanrım," diye tısladı, sonra bana çarptı. Yatak başlığı duvara çarpıyor. Avuç içi bir tokatla kık yanağıma değerken, diğer eli beni sıkıca kavırıyor.

"Grayson!" Çılgılık atıyorum, ciğerlerim yanıyor. Eli tekrar aynı noktaya değdiği anda kendimi kaybediyorum. O kadar sert boşalıyorum ki; yıldızlar görüşümü dolduruyor. Kulaklarımdaki çınlamadan Grayson'dan gelen küfürleri seçebiliyorum. Son birkaç hamleyle kendi doruk noktasına ulaşıyor, adımı haykırıyor ve terli bedenini benimkinin üzerine örtüyor.

"Lanet olsun, Sunshine."

Üzerimden yuvarlanmadan önce omurgamın ortasına hafif bir öpücük konduruyor. Yüzümü pelüş yastığa bastırarak yatağa yığılıyorum.

Nefesim normale dönerken Grayson üzerime atlıyor. Başımı yana eğiyorum ve bacaklarımı açıyor, ılık sıvı uyluklarımın iç kısmından aşağı dökülüyor.

Parmağı bacağımda geziniyor, döllerini tenimden siliyor. Parmaklarını içimde kaydırıyor ve eğiliyor. "Benim dölüm ait olduğu yerde, senin içinde kalacak."

Vay canına. Lanet olsun.

"Mmm, bu güzel bir his," diye fısıldıyorum.

"Yarın, Günışığı. Merak etme. Şimdi uyumamız gerek" diyor, yüzümdeki saçları okşayarak. Yorganı geri çekiyor ve beni içine çekiyor, bana sokuluyor. Kolunu yastığımın altına sokuyor ve ben de onun göğsünü kendi göğsüm gibi kullanıyorum. Göğsünün inip kalkması beni rahatlatıyor.

"İyi geceler Grayson," diyorum. Alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Öpücük, sevgi dolu bir erkek arkadaşın yapacağı bir şeydir. Bir seks arkadaşının değil. "Tatlı rüyalar, bebeğim." Ona son bir öpücük veriyorum ve başımı okşuyorum. göğsüne doğru. Güçlü kolu belimi sıkıca sarıyor ve uykuya dalıyorum.

Görüşümdeki bulanıklığı gidermek için birkaç kez göz kırpyorum. Başımı Grayson'ın göğsünden kaldırıp dirseğimin üzerinde duruyorum. Koyu mürekkep her iki göğüs kaslarını ve kollarının aşağısını kaplıyor. Parmaklarımı üzerlerinde gezdirip bulabildiklerimi seçiyorum. Pazusundan yukarı doğru ilerlerken çoğu kabile gibi görünüyor. Bir tarihte duruyorum. 08/22/2015. Hmm, yedi yıl önce... Kahretsin, çocuğu var mı? Yani, bu beni ilgilendiren bir şey değil. Ama bilmek güzel olurdu.

Öksürüğü beni korkuttu. Döndüğümde onu şiş gözlerle ve tek kaşını kaldırmış bana bakarken buluyorum.

"Günaydın, Muhteşem," diyor sert bir ses tonuyla. "Günaydın."

"Soru..." Kendime engel olamayarak başlıyorum, merak beni ele geçiriyor.

"Bunun için biraz erken, ama ateş et." "Bu tarih-2015. Bu ne için?"

Gözlerini sıkıca kapatıyor.

"Kahretsin, bunun için gerçekten çok erken." Garip bir şekilde kıkırdıyor.

"Hey, sorun değil. Belki başka zaman. Hayatını bana anlatmak zorunda değilsin Grayson. Ben senin için hiç kimse değilim."

İri eli benimkini kapatarak dövmenin izini srmemi engelliyor.

"Bu, en iyi arkadaşım Casper'ın çatışmada öldürüldüğü tarih."

Kahretsin.

"Aman Tanrım, çok zgnm." Elini sıkıyorum ve o da bana hüzünlü bir gülümseme verip i çekiyor.

"Sorun değil, Günışığı. O tarih aynı zamanda en yakın arkadaşımın karımı becerdiğini öğrendiğim tarihi."

Vay anasını.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu korkunç bir şey." Elimini onunkinin altından kaydırıp yanağını okşuyorum.

"Seni asla hak etmediler, Grayson."

Neden ilişkilere bu kadar karşı olduğunu anlıyorum.

Başparmağımla yüzünü okşayarak dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve onu tüm gücümle öpüyorum, acısını pp yok etmek istiyorum. Ona, herkesin kalbine bu şekilde damga vuramayacağını kanıtlamak için.

pşmeyi kesiyor, gözleri benimkileri arıyor.

"Benim için özel olduğunu biliyorsun, değil mi Sunshine? Sen sadece 'herhangi biri' değilsin. Hızla *her şeyim oluyorsun.*"

Dudaklarıma yayılan gülümsemeyle durduramıyorum ve bu yanaklarımı acıtmaya yetiyor. O istediğim her şey. Hayatımda daha önce hiç kimseyle böyle bir bağ hissetmemiştim. Gözlerinin içine bakarken, karşımdaki bu güzel adamı içime çekerken, beynim çalkalanırken gülümsemem hızla kayboluyor.

Neden bu ondan başkasıyla olamadı? Hayallerimi gerçekleştirmeyen adamla. Onun düzeltilmeye ihtiyaı yok. Aşk onu değiştirmeyecek ve karanlıktan çekip çıkaramayacak. O orada büyüyor. Beni kendi dünyasına çekmesine izin verebilir miyim?

"Hey." enemi yukarı kaldırıyor. "Bir an için seni kaybettim. O güzel kafanın içinde neler oluyor?"

"Hiçbir şey."

"Bana yalan söylediğinde bunu anlayamayacağımı mı sanıyorsun? Senin hakkında hemen hemen her şeyi bilecek kadar uzun süre seni inceledim," diye homurdanıyor, üstüme doğru yuvarlanıyor ve elleriyle başımın üstündeki bileklerimi kavırıyor.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Hadi, Maddie. Sorun ne söyle bana?" Suratını asıyor, bana karşı yavaşça sürtünmeye başlarken bana şeytani bir sırıtma veriyor.

"Hiç adil değil Grayson," diye sızlanıyorum, başımı arkaya eğerek. Bunu boğazımın hassas derisini emmek için bir fırsat olarak değerlendiriyor. Dudakları dudaklarımla birleştiği anda inliyorum.

"Bana söyleyene kadar sikimi alamazsın."

"Seni sikik." Kavrayışından kurtulmaya çalışıyorum ama bu sadece sikini bana daha sert sürtüyor. Arzu beni dolduruyor.

"Günüşığı, bunu istediğini biliyorsun." Sesinde şakacı bir ton var, bu da beni gülümsetiyor.

"İyi," diye hayıflanıyorum.

"Buraya nasıl geldik, sana karşı ne hissediyorum, kafam karıştı. Aramızdaki şeyin gerçekte ne olduğundan korkuyorum. Hayattan tamamen farklı iki şey istiyoruz, Grayson. Ama birbirimiz için çok mükemmeliz. Sanki hayat seni bana kaderin acımasız bir cilvesi olarak göndermiş." Gözlerini kaçırarak iç çekiyorum.

Geçen hafta birkaç kez mesajlaşmamıza ve telefonlaşmamıza rağmen onu özlemiştim. Tek istediğim onun kollarına sarılmaktı.

"İnsanlar her zaman değişir, Günüşığı. Biraz düşünmemiz gerek." Alnını benimkine yaklaştırırken iç çekme sırası onda.

"Ama-"

"Bundan vazgeçmeyeceğim. Seni istiyorum. Bu kadarının asla değişmeyeceğini biliyorum. Seni ilk gördüğüm andan beri değişmedi. Bu yüzden, bunu birlikte çözeceğiz."

Belki... belki de haklıdır.

"Bu kadar filozof olduğunuzu kim bilebilirdi, Bay Ward."

"Mmm, bana yine öyle diyebilirsin," diye mırıldanıyor, gözlerini kapatıyor.

Onu ilk kez bu kadar kaygısız görüyorum. Arkalarındaki karanlık gitmiş.

"Bu hafta sonu için planın var mı?" diye sorar.

"Yok."

"Burada benimle kalır mısınız? Tüm hafta sonu boyunca seni kendime istiyorum." Başımı salladığımda, gülümsüyor.

ON BEŞ

GRAYSON

M Addie o hafta sonu ve o günden beri her gece burada kaldı. Ona doyamıyorum. Her yemek yediğimizde sırf *tadına bakmak* için tabağımdan yemek çalmasına bile. Yemek yerken kendi kendine şarkı söylemesi.

yemek yapıyor. Son yedi yıldır kimseyi öpmeyi reddeden bir adam olarak, şimdi kesinlikle bunu telafi ediyorum. Dudaklarımı onun dudaklarına değdiremediğim tek bir fırsatın bile geçip gitmesine izin vermiyorum.

Ama gerçekler çağırıyor. Son birkaç haftadır misillememizi planlıyorduk. Luca'yı aklını başına alması için uyardım; Nico için kırıldığını biliyorum. Ama duygularımızla hareket edemeyiz, bu dünyada olmaz.

Luca yolcu penceresinden dışarı bakıyor. Nico'nun öldürülmesi içinde yeni bir öfke patlamasına neden oldu. Savaş bölgelerini bilirim. Kendinizi öldürtmenin en kolay yolunun duygularınızın sizi yönetmesine izin vermek olduğunu biliyorum.

Dikiz aynasına baktım ve Frankie "*O iyi mi?*" diye sordu.

Başımı sallayarak omuzlarımı silkiyorum ve Luca'yı kendine getirmek için bir öksürük salıyorum. Bu çıkmazda onun odaklanmasına çok ihtiyaç var.

Marco Falcones'in kızının kaçırılması. Rosa. Onun küçük prensesi. Bu cesur bir hamle. Sadece ailesine erişebileceğimizi göstermek yeterli değildi.

Eğer bu operasyon boka sararsa, sadece daha fazla tehlikede olmakla kalmayız, Maddie'yi de bu işin içine çekmiş olurum. Onu biliyorlarsa, ona zarar vermek için iki kere düşünmezler. Bunu yapabileceklerini biliyorum. Keller ve Sienna'ya ne yaptıklarını gördüm. Ve o pisliklerden birinin gün ışığıyla aynı alanda nefes almasına bile izin vermeyeceğimden eminim.

Geçen hafta boyunca her gece Rosa ya oda arkadaşlarıyla içmeye ya da

akşam yemeğine çıktı. Onu istediğim z a m a n alabilirdim. İki.

Gardiyanlar onu uzaktan takip ediyor. Bahse girerim babasına kişisel alan istediği için sızlanmıştır.

Bu gece basit bir kapkaç operasyonu yapacağız. Cuma gecesi. Tabii ki kulübe gidecek.

Enzo onun telefonunu dinlemiş. Ülkedeki en prestijli güvenlik şirketini yönetiyor. Ama bu bizim için haydutluk yapmasına engel değil. Sienna ile görevinden ayrıldıktan sonra bize borçlandı. Bize yerini ve birlikte olacağı grup sohbetindeki kızların isimlerini mesaj atıyor. Her zaman birlikte olduğu dört kızdan ikisi, Jasmine ve Elsa'nın ebeveynleri Falcones'in organizasyonunun bir parçası. İkisinin de kendi korumaları var. Yani, altı koruma ve üçümüz.

Çocuk oynucağı.

Rosa'nın uzun siyah saçları beyaz Mercedes'ten sallanıyor. Trance'ın girişine doğru vals yapıyor. Bu gösterişli gece kulübüne adım atma düşüncesiyle gözlerimi deviriyorum. Korumaları da onu takip ediyor.

"Patron, içeri giriyor."

Luca bir sigara daha yakarak başını sallıyor. Bana sadist bir sırıtış atıp dumanı üflüyor.

Kulübün arka tarafında yavaşça duruyorum. Frankie arka koltukta çenesindeki kirli sakalı kaşıyor.

"Hadi yapalım şu işi," diyor Luca sigarasını pencereden dışarı fırlatırken. Her zamanki küstah tavrı yok.

Üçümüz de arabadan çıktık. Frankie sürücü koltuğuna oturdu.

"Unutmayın, burada en fazla yirmi dakikamız var. Daha fazla kalırsak Falcone'ları uyarma ve onların bize eşlik etme riskini göze alamayız. İhtiyacımız olan son şey bir gece kulübünün kan gölüne dönmesi. "diyorum.

"Anladım."

Başımı salladım ve sürücü kapısını kapattım. Kulaklığıma dokunup Enzo'yu arıyorum. Meğer güvenlik şirketleri hemen her CCTV kamerasına girebiliyormuş.

"Enzo, şimdi giriyoruz." Luca başka bir silahı kılıfına sokarken ona bakıyorum. "Anlaşıldı. Hedef barda. Ana kapının yanında bir koruma var.

girişte, diğeri de banyonun yanında. Kalan dört kişi en soldaki kabine yerleştirildi."

"Anladım."

Lanet olsun, banyo yangın merdivenine çıkıyor ve tek çıkış yolumuz orası. Rosa vahşi bir çocuk. Luca'nın tek yapması gereken o küçük çantayı

beyaz pudra ve onu hemen her yerde takip edecek. Çoğunlukla tuvalete. Ancak tipik bir keş değil. Belki de durumu daha iyi anlıyorum. *Siktir, odaklan!*

"Luca, plana sadık kal. Ben tuvaletlerin oradaki nöbetçiyi halledeceğim." Başını salladı. "Hazır mısın, Grayson?"

Parmaklarım cebimdeki bıçağı dolanıyor. Bir süredir ilk kez öldüreceğim ve sabırsızlanıyorum. Sırıtarak, "Ben hazır doğmuşum." diyorum.

Kırmızı kapıya doğru yöneliyor. Biz yaklaşırken kapı tıklıyor ve Enzo "Yangın merdiveni şimdi açık ve banyolar temiz" diyor.

Luca ağır kapıyı sürünerek açıyor, odadan ter ve ucuz alkol kokusu yayılıyor. Koridor boyunca yürüyüp sağ tarafımdaki tuvaletleri geçiyoruz. Müzik bangır bangır, bedenime çarpıyor.

Erkekler tuvaletine vardığımızda duruyorum ve sırtımı kapıya dayıyorum. Luca devam ediyor ve fermuarıyla oynayarak kulübün çift kapısını açıyor. Tanrım, bu adam bir aktör olabilirdi. Rosa'nın korumasına başıyla selam veriyor ve yanından geçip gidiyor.

"Işıklar," diye fısıldıyorum kulaklığıma.

Kelimeleri mırıldandığım anda koridor zifiri karanlık oluyor. Şimdi tek yapmam gereken önümüzdeki beş dakika içinde bu tuvalete kimsenin girip çıkmaması için dua etmek.

Gösteri zamanı.

Kapıyı çekip açtığımda, siyah takım elbise giymiş ve kravat takmış olan gardiyan irkilmiyor bile. Gözleri sadece Rosa ve Luca'ya odaklanmıştı. Adam kulağına bir şeyler fısıldarken Rosa'nın kolu barda adamın koluna dolanmış. Gardiyanın çenesi değiş tokuş sırasında sıkıştı. Bu fırsat penceresini değerlendiriyorum. Bıçağımyı sağ elime alıp sol kolumu boynuna doluyorum ve ön kolumu kullanarak çenesini yukarı bastırıyorum. Boğazını soldan sağa doğru basınçla kesiyorum. Kendini kurtarmak için zayıf bir çabayla kolumu kavramaya çalışıyor ama nafile. Boynunu sıkıca kavrayarak onu geriye, koridora doğru sürüklüyorum.

Cansız bedenini sürüklerken kanı koluma bulaşıyor. Ayakları döşemede gıcırıyor.

"Çıkış temiz."

"Anlaşıldı. Temizlik ekibi yolda," diye yanıtlıyor Enzo.

Bir elimle ölü muhafızı tutarken diğer elimle yangın çıkış kapısını açarken kaslarım yanıyor. Ağırlığımyı sol ayağıma vererek kapıyı tutuyorum.

Planladığım gibi, cesedini çıkışın dışındaki mavi çöp konteynerinin arkasına bıraktım.

"Luca hedefle birlikte binadan çıkıyor."

Hemen tuğla duvara karşı pozisyonumu alıyorum. Rosa'nın tiz sesi gittikçe yaklaşıyor.

Mercedes birkaç metre ötede gümbür gümbür çalışıyor. Yangın çıkış kapısı açılır açılmaz atılıyorum. Soluk gri gözleri korkuyla açılıyor. Avucumu ağzının üzerine kapatıyorum ve minyon bedenini kendime çekiyorum. Elimi burnunun ve ağzının üzerinde tuttuğumda, kollarımda çılgınca çırpınıyor, sıcak nefesi avucuma çarpıyor, ta ki gevşeyene kadar.

Onu kollarıma alıp arabaya doğru yürüdüm ve arka koltuğa yatırdım. Frankie ipi kapıyor ve ön koltukların arasına eğilip bileklerini bağlıyor.

Görev tamamlandı.

ON ALTI

MADDIE

■ Küçük makyaj stüdyomun kapısını iterek açıyor ve ışıkları yakıyorum. Taze boya kokusu hala burun deliklerimi yakıyor.

Annem makyaj sanatçısı olmanın iyi bir kariyer olduğunu düşünmeyebilir, Ama yaptığım işte çok iyiyim ve müşterilerimle meşgulüm. Yani, o bunu emebilir.

Dağınık resepsiyon alanına gidip evrakları yeniden diziyorum. Evie'yi ölesiye seviyorum ama Tanrım, ne kadar kaotik. Müşterimin gelmesine daha otuz dakika var.

Stüdyomda bir sandalye, bir LED ayna ve koyu pembe ve gri renk düzenime uygun pelüş gri kadife bir kanepede küçük bir bekleme alanı var. Arka tarafta kahve makinesi ve mini buzdolabı olan küçük bir mutfak var.

Kahve makinesinin doldurmasını beklerken çantamdan telefonumu çıkarıyorum. Hayatım boyunca hiç bu kadar ağrımamıştı, yine de hayatımda hiç bu kadar sert ve çok kez sikilmemişim.

Hmmm, yeni bildirim yok. İçimi çekip telefonu tezgâhın üzerine bırakıyorum. Neden Grayson'ın birdenbire erkek arkadaşım gibi davranmasını beklediğimi bilmiyorum. Biz sadece seks arkadaşlarıyız. Olağanüstü, akıllara durgunluk veren sevişme arkadaşları. Ama aniden bana sırlıslıkam aşık olmuş ve beni aklından çıkaramıyormuş gibi değil. *O zaman ben neden onu aklımdan çıkaramıyorum?*

Son birkaç hafta ona olan bakış açımı tamamen değiştirdi. O sadece acımasız bir tetikçi değil, ya da benim düşündüğüm gibi bir playboy da değil. Zarar görmüş, incinmiş. Ama benimleyken bana bir prenses gibi tapıyor. Kahve dökülmeyi bitirdiğinde telefonum çalıyor. Kalp atışlarım hızlandı. Telefonu elime aldığımda G harfini görüyorum ve kelebekler uçuşuyor.

mide.

Dün gece yataktan çıktığından beri ondan haber almadım. Neredeyse *normal* bir rutin bulduk. Her akşamı birlikte geçiriyoruz, şarap eşliğinde yemek yiyoruz ve televizyon izliyoruz. Neredeyse gerçek gibi, çok gerçek. Dırdırcı bir kız arkadaş gibi görünmek istemiyorum. Bunun için imza atmadı. Bu beni biraz yiyip bitiriyor.

Gregory. Hayal kırıklığı bulutları üzerime çöküyor. Mesajı kaydırarak açtım ve okudum.

GREGORY

Selam, Maddie. Seni son gördüğümünden beri asırlar geçmiş gibi geliyor. Cuma akşamı bir şeyler yapmak ister misin? Belki bir film ve paket servis için bana gelebilirsin.

Parmaklarım düğmelerin üzerinde geziniyor. Bunu gerçekten kesmem gerek. Benim için doğru *kişi* olmadığını biliyorum. Yeterince iyi biri ama Grayson değil. Cevabımı düşünürken kaşlarım çatılıyor. Belki gidersem onunla yüz yüze konuşabilirim.

Kendi kendime konuşmadan önce hızlıca bir cevap yazıyorum.

Kulağa harika geliyor. Akşam 7 gibi sende olacağım. Bana adresini mesaj atabilir misin?

Hemen adresiyle birlikte mesaj atıyor.

Kapı açılır ve Evie parlak bir gülümsemeyle içeri dalar, pembe röfleli saçları yüzünün etrafında dalgalanır.

"Günaydın Maddie," diye cıvıldıyor ve paltosunu çıkarıp portmantonun üzerine atıyor. "Günaydın," diye mırıldanıyorum ve ona gülümsüyorum.

"Cuma günü David'in doğum günü için dışarı çıkacak mıyız?"

Kahretsin.

"Kahretsin, evet, benim evimde mi hazırlanmak istiyorsun?" Sorduğumda yüzü aydınlandı. Çok fazla arkadaşı olduğunu sanmıyorum. Eğer işte değilse, benimle birlikte çalışmak için makyöz olmaya çalışıyor.

"Omg, evet lütfen!" diye bağılıyor, masa sandalyesinde ayakları havada dönüyor ve bir kalemi çiğniyor.

Gregory'ye hızlıca bir mesaj yazıyorum.

Daha sonra yapmak zorunda kalacak mısın? David'in doğum günü partisine gideceğim.

GREGORY

Merak etme, istersen bende kalabilirsin.

Verdiği cevap karşısında irkildim.

Hayır, sorun değil. Yarın yoğun bir gün olacak. Erkenden Sienna'larda olmalıyım. Yine de teşekkür ederim.

Stüdyonun kapısı çalıyor. Parlak bir gülümsemeyle mutfak alanından çıkıyorum. "Merhaba Francesca, seninle tanışmak çok güzel." Önümde duran çarpıcı modele elimi uzatıyorum. Olmak için makyaja ihtiyacı yok. Göz alıcı.

"Merhaba Maddie, bana son dakikada rezervasyon yaptığın için teşekkür ederim. Çalışmaların muhteşem görünüyor. Seni denemek zorundaydım!"

"Teşekkür ederim. Paltonuzu alayım. Git, bir sandalye kap. Ben hemen geliyorum!" Siyah puffer ceketini çıkarmasına ve rafa asmasına yardım ederek söylüyorum.

Arka odadan telefonum çalıyor. Evie bana şüpheyle bakıyor, hâlâ o lanet kalemi çiğniyor. Sesi susturmak için hemen yanına gidiyorum. Ekranı bakıyorum ve Grayson'ın adı tüm kilit ekranını dolduruyor.

GRAYSON

Bunları burada bırakmışsın, ben de bugün spor salonuna götüreceğim.

Bir kaşımı kaldırıp gönderdiği resmi açmak için kaydırıyorum.

Ekranı dolduran Grayson'ın muhteşem yüzünün resmine bakarken elim ağzımı kapatmak için fırlıyor, parlak pembe külotum mükemmel beyaz dişlerinin arasında.

Yanaklarımda yanan bir kızarıklık yayılıyor.

GRAYSON

Onları saklıyorum, bu arada.

Oluşan ağrıyı yatıştırmak için bacaklarımı sıkıyorum.

GRAYSON

Bugün bütün gün çalışıyor musun?

GRAYSON

Sunshineeeeeeeeeee.

Yanaklarım fiziksel olarak ağrıyana kadar telefonuma ne kadar gülümsediğimi fark etmiyorum.

Evie öksürüyor ve beni gerçeğe döndürüyor. Bir mesaj yazdım ve gönder tuşuna bastım.

1'de bitiriyorum.
Neden?

GRAYSON

Öğle
yemeği
mi?

Kulağa hoş geliyor. İşim bitince seni ararım.

GRAYSON

Beni çok özleme.

Görünüşe göre beni özleyen sensin.

GRAYSON

Gerçek bu değil mi? Birkaç saat sonra görüşürüz.

Haftanın geri kalanı uçup gitti. Her gün öğle yemeği için Grayson'la buluşuyorum. Çoğu gün stüdyoma koşarak geliyor. Her müşteri ona bayılıyor. Ona olan ilgilerini gizleyemiyorlar bile. Ben de onları suçlamıyorum. Bu adam başka bir şey. Gri eşofmanlarıyla her kadının donunu ıslatmaya yeter.

Gardırobumu karıştırırken midemde bir çukur oluşuyor. Sienna taşındığından beri onun odasını ikinci bir gardırop olarak kullanıyorum. Tek başıma yaşamamanın tek faydası bu.

David'in doğum günü gecesi için güzel bir elbiseye ihtiyacım var ama Gregory'ye fikir verecek kadar da güzel olmasın. Onu bir daha görmek istemediğimi söylemek üzere olduğumu düşünürsek. Hafta geçtikçe aklım sadece Grayson'la ilgili düşüncelerle meşgul oluyor. Eğer kişisel alanımı işgal etmiyorsa, her düşüncemi işgal ediyor.

Metalik gümüş elbiseyi kaptığım gibi üzerime geçiriyorum, dalan yakası ve spagetti askıları göğüs dekolteme vurgu yapıyor. Saçlarımı çoktan düzleştirdim ve takma kirpiklerle uyumlu, ışıltılı gümüş rengi bir far sürdüm. Grayson'a yalan söylediğim gerçeği aklımdan çıkmıyor. Ona David'in doğum günü için dışarı çıkacağımı söyledim, ama David'le birlikte

olduğum gerçeğinden bahsetmedim.

Gregory'ye gideceğim. Bugün benimle buluşamayacağını söylemek için mesaj attığında rahatlamıştım. Luca'yla ilgilenmesi gereken işleri olduğunu söyledi. Onu sorgulamıyorum, bilmek de istemiyorum. Tek parça halinde döndüğü sürece sorun yok. Beni saat 22:00'de The End Zone'dan alması için bir Uber ve saat 23:00'te Gregory's'den alması için başka bir Uber ayarladım. Uzun süre kalmak istemiyorum ve içimden bir ses gitmememi söylüyor.

Yatağın kenarına oturup pırlantalı stiletto larımı bağ liyorum. Yatağın üzerinde telefonum çalışıyor ve ekranda Grayson'ın adı yanıp sönüyor. Aramayı kabul etmek için kaydırıyorum ve hoparlörü açıyorum.

"Hey," diyorum, ses tonumu nötr tutmaya çalışarak. Berbat bir yalancıyım, özellikle de ona karşı. Dünyada beni bir kitap gibi okuyabilen tek kişi o.

"Hey, seksi şey," diye sesleniyor, derin sesi bacaklarımı birbirine kenetliyor. "Her şey yolunda mı?" Saç larımı karıştırarak soruyorum.

Kahretsin, gerginim.

"Ben de tam The End Zone'a gidiyordum. Luca bir içki için ısrar ediyor. Çok kötü birkaç gün geçirdik. Düşündüm de, belki sonra seni kendime alabilirim?"

"Errr-"

Kahretsin, Maddie, düşün!

"Regl olmaya yeni başladım," diye ağzımdan kaçırdım. "Ve..."

"Aslında seksle ilgili bir şey yapabileceğimiz yok."

Kıkırdıyor.

"Gerçekten seni sadece bunun için mi istediğimi düşünüyorsun?" "Hayır, ama-"

Bekle, öyle mi?

Ben daha cümlemi tamamlayamadan sözümü kesti. "Hayır, ama yok. Sadece seni istiyorum. Seni çok özledim."

Onun sözleriyle gözlerim kapanıyor. Devime sarılıp uyumaktan başka bir şey istemiyorum.

"Ben de seni özledim." İç çektim.

"Birbirimize nasıl da iyi davranıyoruz."

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama benden önce davranıyor.

"Ayrıca, bu durumda avantajıma kullanabileceğim başka delikler de var."

Ne demek istediğini anladığımda gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Sanki aklımı okuyormuş gibi ekliyor, "Evet, Güneş iğ i, o güzel kıcını sikmekten bahsediyorum."

senin."

"Grayson!"

"Gitmeliyim, Luca'nın evinin dışındayım ve eğer senin kışını daha fazla düşünürsem, aletim zaten zonklamaya başladığı için buna dayanamayacak. İhtiyacım olan son şey patronun beni ereksiyon halinde görmesi."

O sahneyi düşününce gülmekten kendimi alamıyorum. "Bu fikre karşı olduğumu söyleyemem." Nefesini içine çekti ve homurdandı, "Siktir!"

"O zaman yakında görüşürüz," diyorum toplayabildiğim en baştan çıkarıcı tonda ve aramayı kesiyorum.

Derin bir nefes alarak parmak uçlarımı saçlarımda gezdiriyorum. Bundan nasıl kurtulacağım?

Kulübe vardığımda terden sıırıslıklam olmuşum. Bahar olabilir, ama hava pek sıcak değil, ama üzerimdeki deri ceket kollarıma yapışıyor.

Gergin olduğum için ter içindeyim.

Uber'in kapısını çarpıyorum, tüm yolculuk boyunca zihnimde Grayson'la yaptığım konuşmaları tekrarlayarak, onunla eve gitmeyeceğimi nasıl söyleyeceğimi planlamaya çalışıyorum.

"Maddie!" David'in sesi beni kaotik beynimden silkeliyor.

Girişin dışında sigarasını üflerken onu fark etmedim bile. Adımlarımı hızlandırdım, ince topuklu ayakkabılarım kaldırıma vuruyordu.

"Mutlu yıllar, Davey!" Etrafındaki tüm arkadaşlarının etkileşimimizi izlediğini fark etmeden ciyak ciyak bağıryorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor ve konuşurken dumanı yüzüme üflüyor.

David'in uzun boylu, sarışın arkadaşı, "Hadi, gidip bir içki içelim," diye bağıryor, sigarasını yola savuruyor ve kulübe giriyor.

"Evie nerede? Bu gece onu getireceğini sanıyordum?" David soruyor ve ben de neşeli resepsiyonistime karşı hafif bir ilgi hissediyorum.

"Bizimle burada buluşacak. Köpeğini veterinerine götürmesi gerekiyormuş. Birisi pembe saçlı resepsiyonistle ilgileniyor gibi görünüyor." Göz kırpyorum, omzumla onu dürtüyorum. Bu onu kıpırdatmadı bile.

En hafifinden. David 1.80 boyunda, atletik bir adam. Karın kasları da var. Yine de, her zaman şüphelerim vardı, sadece kadınlardan hoşlanmıyor.

Yanakları pembe pembe parlıyor.

"Oh, kapa çeneni, Maddie." Kıkırdıyor, son bir nefes daha çekiyor ve izmariti yere bırakıyor.

"Sadece takılıyorum. Hadi ama, doğum günü çocuğunun tekilaya ihtiyacı var. I."

Kolunu benimkine doladı ve fedailere doğru yürüdük. Ben Beni tanımaları için buraya yeterince geldim.

"Bana neler olduğunu anlatmak ister misin?" Kulübün çift kapısından içeri girmeden önce David soruyor. Başımı iki yana sallıyorum ve ceketimi çıkarıp masadaki sıkılgan görünümlü kızıl saçlıya uzatıyorum.

"Belki sonra," diye omuz silkiyorum.

Kendimi içine soktuğum çıkmazı açıklayabileceğimden bile emin değilim.

Mükemmel derecede iyi bir adama artık onu görmek istemediğimi söylemek üzereyim, çünkü eski bir denizci, mafya tetikçisinin beni gelecek haftaya kadar becermesini istiyorum.

Evlenmek için Bay Mükemmel'i bulma konusunda geçirdiğim onca yıldan sonra, bunu ona söylediğimde David yüzüme gülecek. Ve şu anda bununla yüzleşebileceğimi sanmıyorum.

David kapıları açıyor. Bizi bangır bangır müzik ve kalabalık bir mekân karşılıyor. Havada ter ve içki kokusu dolaşıyor. İçeri adım atar atmaz vücudum ısınıyor ve bara doğru yöneliyorum. David elimi tutup bizi kalabalığın içine doğru iterken, gözlerimi bara odaklayarak kalabalık dans pistinin yanından geçiyorum. Yürürken bedenler omzuma çarpıyor.

Odayı tarıyorum, Grayson'ın ortaya çıkmasını bekliyorum. Burada bizimle olacağından şüpheliyim. Onu VIP alanı dışında hiç görmedim. Beni izleyeceğini biliyorum. O kabinler barı ve dans pistini doğrudan görüyor.

Bir içkiye ihtiyacım var. Ağzım o kadar kuru ki zar zor yutkunabiliyorum.

Sonunda bara ulaştık. Dirseklerimi yapışkan yüzeye dayıyorum. Genç, siyah saçlı barmen bana seksi bir sırıtişla bakıyor ve barın üzerine doğru eğilerek yürüyor. "Senin için ne yapabilirim?" Nefesi yanağıma çarpıyor.

"İki shot tekila, bir sahilde seks ve bir rom ve kola lütfen."

Başını sallıyor ve gözlerini benimkilerden ayırmadan içkilerimizi hazırlıyor. Shot'ları doldurup barda kaydırırken rahatsız bir şekilde ayaklarımı sürüyorum. Benimkini kapıyorum ve içindekileri bir dikişte içiyorum. Alkolün içimi yakmasına izin verdim. Kartımla ödeme yapmaya çalıştığımda elini benimkinin üzerine koyuyor. "Bu gece içkiler benden," diye mırıldanıyor ve bana göz kırpmıyor.

Oh, hayır.

"Teşekkür ederim, ama hayır. İçkilerimin parasını ödemek istiyorum, lütfen." Barın üzerine eğilir.

"Ödeyebileceğiniz başka yollar da düşünebilirim."

Dişlerimi sıkarak hemen bir adım geri çekiliyorum. "Ciddi misin lan sen?!"

"Bir içki için seninle seks yapmak istediğimi de nereden çıkardın! Aslında, bunu bana sorma hakkını sana kim veriyor? Sen tam bir pisliksin."

David kolumdan tutup beni geri çekti.

Herkes bana bakarken yanaklarım ısınıyor. "Oh, ve yarın sabah bir iş bulmayı beklemeyin. Keller'a bunu anlattıktan sonra bir daha buraya adımını atamazsın."

"Yarın sabahı siktir et. Şimdi gidiyor," diye gürlüyor derin, boğuk bir ses arkamdan.

Barmen arkama bakıp geri çekilirken solgunlaşıyor.

Grayson'ım.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum ve burnum gömleğine değiyor.

"Bir saniye bebeğim," diyor ve dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra barın üzerinden eğilip dehşete düşmüş gibi görünen barmeni boğazından yakalayarak barın üzerine sürüklüyor. Vücudunu yere çarparken nefesim kesiliyor.

Grayson'ın üzerimde otoriter ve mağara adamı gibi davrandığını görmek beni azdırıyor.

Üzerine basıp boğazından yakalıyor.

"Seni boğarak öldürmeden önce defol git buradan, seni bok parçası." Grayson öfkeyle kükrer. Barmen boğazını tutarak, arkasına bile bakmadan hızla uzaklaşıyor. Grayson çenemi kavırıyor ve dudaklarını dudaklarımın üzerine getiriyor.

"Bunu kontrol altına almıştım."

"Yaptığını biliyorum. Ben sadece senin için mesajı yineliyordum. Ne kadar korkutucu olabileceğinizi ilk elden biliyorum. Ama bu gece bir adamın gözüne stiletto saplamana izin veremem."

"Bunu sadece senin için saklıyorum."

"Öfkelenmenin beni ne kadar azdırdığını bilemezsin." İşaret parmağı çene çizgimde ve boynumda geziniyor. Odaklanabildiğim tek kişi Grayson ve onun dokunuşu. Eğiliyor, dudakları yanağımı sıyrıp geçiyor. "Sana çok yaramaz şeyler yapmak istiyorum, Sunshine. Bu kadar iyi bir kız olduğun için."

O konuşurken içimdeki yakıcı arzu beni uçuruma sürüklüyor. Bu noktada, sadece klitorisime dokunabilir ve bu beni sarmal haline getirebilir.

"Peki ya kötü bir kız olduysam?" Alt dudağını dişlerimin arasına alıp çekiyorum.

"O zaman seni eve götürüp göstermem gerekecek."

"Bu gece David'le kutlama yapacağıma söz verdim. Sen Luca ile geri dön, ben de seninle 11'de VIP alanında buluşayım. Sonra da eve gideriz? Kutlama için en azından onlarla birkaç kadeh içmem gerek."

Bunu yapmaya hiç niyetim yok; o beni görmeden bir şekilde buradan sıvışmam gerekiyor. Eski bir denizciyi kandırmaya çalışmanın iyi bir fikir olmadığını biliyorum ama şu anda elimdeki tek fikir bu. Bu işi bir an önce bitirmeli ve sonuçlarıyla daha sonra ilgilenmeliyim.

"İyi, Frankie gelene kadar Luca'yı bırakamam zaten."

Dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Canavarı birkaç saat daha evcilleştirmem gerekiyor ve belki de kaybolduğumu bile anlamayacak. Umut edebilirim.

"Birkaç saat sonra görüşürüz, Günışığı. Unutma, iyi bir kız ol. Ve kimse benim olana dokunamaz."

YEDİ

GRAYSON

T Kabini dans pistini mükemmel bir şekilde görüyor. Gözlerimi ondan alamıyorum. Büyüleyici, sadece benim için değil, buradaki her erkek için. Son yarım saattir içtiğim viskime sarılıyorum.

Kıçının müzikle sallanışını izlerken yaşadığı cinsel hayal kırıklığı ile kendisine doğru dönen bir adamdan uzaklaşmak zorunda kaldığı her anki öfke arasında gidip geliyor.

"Biraz daha sıkarsan o lanet camı bir dakika içinde kıracaksın." Luca kıkırdar.

"Hadi ama, neşelen biraz. Gecenin sonunda sana geri döneceğini hepimiz biliyoruz."

Bir noktada, onun için doğru adam olmadığını, ona istediği her şeyi verecek adam o l m a d ı ğ ı m ı anlayacak.

"Rosa ile ne yapacaksın?" Ben soruyorum.

"O benim bodrumumda kilitli. Şimdilik güvende. Planımız onu kullanarak onları dışarı çekmek ve... puf" -elleri bir patlamayı taklit etmek için havaya kalkar

-"Güle güle, Marco."

"Yani büyük plan onları bir buluşmaya götürmek ve binayı havaya uçurmak mı?" Başını sallarken yüzüne sadist bir sırıtma yayılıyor.

"Bana sadece yeri ve zamanı söyle. Hazır olacağımı biliyorsun."

Frankie bir kadeh daha yuvarlamadan önce,

"Ben de varım," diyor. Luca dans pistini izlerken kaşları çatılıyor.

Maddie.

Dans pistinin kenarında, kaşlarını çatmış bir şekilde telefonuna odaklanıyor.

Saat 10'da.

Telefonumu çıkardım ve ona mesaj attım. İki saat boyunca onu izledim. O gümüş elbisenin içinde muhteşem görünürken kendime ancak bu kadar hakim olabilirim.

Başını bana doğru çevirdi. Kızardığını buradan görebiliyorum. Oh, benim için hazır. Bu kadına doyamıyorum. Ayrıca ona bunun sadece seksle ilgili olmadığını hatırlatmam gerekiyor. Hem de hiç değil. Regl olduğunu söyleyip beni geçiştirmeye çalıştığında bir şeyi fark ettim.

Onu görmeyi gerçekten özlemiştim. Yirmi dört saat oldu. Onu aradığımda aklımda seks bile yoktu; sadece sesini duymak istiyordum. Kuku kırbacı yemiş olabilirim. Ama umurumda bile değildi. Bana istediğini yapabilirdi.

Ben tamamen onunum.

Ve bunu anlamasının zamanı gelmişti.

SEKİZ

MADDIE

Grayson'a mesaj atmak için telefonumu aldım. Gregory'yi daha sonra "terk etmeyi" planladığımı biliyorum. Ama Grayson'ın takım elbise içinde beni yemek ister gibi seksi göründüğünü görünce dayanamadım. Gregory artık benim için bir hiç. Kurşunu ısırıp bunu yapabilirim. Artık Hollandalı cesaretine sahibim.

Merhaba, gelemeyeceğim. Aslında, düşünüyordum da. Arkadaş olarak daha iyiyiz. Özür dilerim, sana sonra söylemeyi planlıyordum ama bir işim çıktı. Zamanını boşa harcadığım için özür dilerim.

Telefonum hemen Grayson'ın mesajıyla biyledi.

Grayson: Gitmeye hazır mısın? Seni banyoya sürükleyip lavabonun üzerine yatırmak istemeden kışına daha fazla bakamıyorum. Beni öldürüyorsun, kadın.

"Maddie!"

*Oh, lanet
olsun.*

Gregory.

Onun burada ne işi var!

Geniş bir gülümsemeyle bana yaklaşıyor, siyah saçları tepesinde diken diken. Lacivert bir polo ve kot pantolon içinde sevimli görünüyor ama kalbimi çarptırmıyor ve amımın zonklamasına neden olmuyor.

"Merhaba Gregory."

Beni dostça kucaklıyor ve bunu yaparken sırtıma vuruyor.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Seni benimkine bırakayım dedim."

Ağzımın içini çiğneyerek ona sıkı bir gülümseme veriyorum.

"Mesajımı almadın mı?"

Garip. Kotunun arka cebini karıştırıyor.

Dönmeden, Grayson'ın arkamda olduğunu biliyorum. Aramızdaki hava çatırdıyor. Gregory yeni geleni fark edemeyecek kadar telefonuyla meşgul.

Grayson kulağıma fısıldıyor ve saçlarımı boynumdan uzaklaştırıyor: "Dudakların dudaklarıma değdiği anda benim oldun." Bedenim onun dokunuşuna karşı titriyor. "Şimdi iyi bir kız ol ve sana dokunduğu için ellerini kaybetmeden önce ona kime ait olduğunu söyle."

Kolları karnıma dolanıyor ve beni gövdesine doğru sıkıca çekiyor.

Gregory'nin gözleri benimkilere kayıyor, arkamdaki iri yarı adama odaklanıyor, adeta beni sahipleniyor. Bana başını salladı.

"Anladım," diyor telefonundaki mesajımı göstererek.

"Görüşürüz Maddie."

Uzaklaşmaya başlamak için dönüyor. Grayson'ın kollarında dönüyorum, avuçlarımı göğüs kaslarına yerleştiriyorum.

"Onunla konuşmam gerek. Bir açıklamayı hak ediyor. Sadece bana güven, tamam mı?" "Sana güveniyorum."

Ona sırtıyım ve başını kendime doğru çekerek bir öpücük veriyorum. Cesaretimi kaybetmeden önce topuklarımın üzerinde dönüyorum ve koşuyorum.

"Gregory, bekle!!" Bağıriyorum. Gregory olduğu yerde durdu. Tanrım, terliyorum.

"Konuşabilir miyiz?" Başını sallıyor ve ben de onu çıkışa kadar takip ediyorum. Soğuk hava çıplak kollarımda tüylerimi diken diken ediyor.

"Orada olanlar için özür dilerim. Ben yapmadım. Seni incitmek istemedim. Sana doğru şekilde söylemek istedim. Birlikte olmadığımızı biliyorum ama düzgün bir açıklamayı hak ediyordun. Grayson'la görüşüyorum ve biraz karışık ama belki bir şeyler olabilir. En azından denemezsem sonsuza dek pişman olurum. Umarım anlayabilirsin. Sen harika bir adamsın. Birinin her şeyini hak ediyorsun. Ve ben sana bunu veremem."

"Hey, anlıyorum. Yine de şaşırdım. Ondan nefret ettiğini sanıyordum?"

"Evet, ben de. Nefret olduğunu hiç sanmıyorum. Kızgınlıktı, evet. Ve onu istediğim ve ona sahip olamadığım gerçeği."

Anlayışla başını sallıyor.

"Hey, darılmaca gücenmece yok. Sana bol şans diliyorum. Sen harika bir kadınsın. Nasıl bulursan bul mutlu olmayı hak ediyorsun."

"Teşekkür ederim."

"Görüşürüz Maddie." "Cya."

Kaldırımdan aşağı doğru yürüyor. Arkamı dönüp çıkış kapısına bakıyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. Tabii ki Grayson çoktan orada, siyah deri ceketimi benim için tutuyor. Ona doğru yürüyorum ve arkamı dönüp kollarımı ceketin kollarına sokuyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. "Ben seninim, ha?"

Kirpiklerimi ona fırlatıyorum.

"Aynen öyle, kadın." Eğildi ve beni omzunun üzerinden fırlattı. Soğuk hava kısa elbisemden yukarı fırlıyor.

"Grayson!"

Eli kışımı kavlıyor, ben de o yürürken kışının yanaklarını sıkıyorum. Kahretsin, çok sağlamlar. Bizi kulübün yanından geçirip park yerine götürdü.

Belimden tutarak beni vücudundan aşağı indiriyor.

"Bıraktığın için teşekkürler."

"Her zaman." Göz kırıyor.

Bana doğru eğiliyor ve yolcu kapısını açıyor. Çenemin hemen altındaki hassas deriyi ısırarak, "Sonunda benim olana sahip çıkma zamanı," diye geveliyor.

"Bunu gerçekten yapıyor muyuz?" Bunu istiyorum.

Onu istiyorum.

"Bebeğim, daha önce şaka yapmıyordum. Sana kafayı takmış durumdayım. Her bir parçana. Beni kendinden uzaklaştırmama izin veremem. Bunu istiyorum. Hepsini." Duraklıyor, gözlerime bakıyor. "Asıl soru, sen istiyor musun?"

Bir saniye bile tereddüt etmeden elimi saçlarının arasından geçirdim ve ağzını kendime doğru çektim.

"Seni hep istedim. Birbirimize sahip olduğumuz şey... Bu özel bir şey. İnsanların hayatları boyunca bulabilecekleri bir şey değil. Seni en başta neden öptüm sanıyorsun? "Dudaklarımı kulak memesine değdiriyorum. "Şimdi beni eve götür ve sahiplen. Senin için iyi bir kız oldum."

NINETEEN

GRAYSON

S Birkaç hafta önce kulüpte geçirdiğimiz geceden beri Maddie'yi görmediğim bir gün bile olmadı. İkimiz de işle meşgulüz. Bazen Luca'nın sevkiyatlarını denetlemek için gece yarısı yatağımdan sıvışmak zorunda kalıyorum. O da daha fazla çalınma riskini göze alamaz. Şimdiye kadar çok iyi. Ben ve Frankie iyi bir takım olduk.

Dün gece Keller'la birlikte Kings Gym'de yeni acemileri eğitmeyi bitirdiğimde kalmamıştı. Boku yemiştım. Tek yapmak istediğim onunla kanepeye uzanmaktı. *Kime dönüşüyorum ben?*

Maddie işten sonra Sienna'yla yemeğe çıkacaktı ve sonra da evine dönecekti. *Neredeyse* oraya gidiyordum. Tek başıma uyumak istemiyordum. Yedi yıldır ilk kez, nihayet onunla birlikteyken bütün bir gece uyuyabiliyorum.

Onsuz bir gece daha geçirmeye hiç niyetim yoktu, bu yüzden işten sonra stüdyosuna giderek ona sürpriz yapmaya karar verdim. Akşam 6'da işi biter diye düşünmüştüm ama meğer modellerin günün her saatinde makyaja ihtiyacı varmış. Ben de orada oturup bir saat boyunca onun sihrini izledim.

Evie yirmi lanet soruyla beni eğlendirmeye devam etti. Yaşımı, çocukluğumu, özel kuvvetlerde kaç kişiyi öldürdüğümü, flört geçmişimi anlattık. Bu Maddie'nin başını hızla döndürdü.

Sonunda onu kendime aldım.

Maddie ayaklarını kanepeye uzatmış, televizyonu karıştırırken ben de soğutulmuş bir şişe Sauvignon Blanc çıkarıyorum. Dünyadaki en doğal şey gibi.

Onun benim alanımda olması bile mekâna hayat veriyor. İki bardak dolduruyorum ve ona doğru ilerliyorum. Saçlarını başının üstünde bir top haline getirmiş. Yüzünde en ufak bir makyaj izi yok. Dürüst olmak gerekirse, göz kamaştırıcı. Bana parlak bir gülümseme veriyor ve şarabı benden almak için elini uzatıyor. Yanına oturuyorum ve kadehi dudaklarıma götürüyorum.

Bir yudum alıyor, gözlerini kapatıyor ve yutkunurken bir inilti çıkarıyor. Ne kadar mükemmel olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

"Tanrım, buna ihtiyacım vardı," diye inliyor ve bir yudum daha alıyor. Ben de ona katılıyorum. Tatlı sıvı neredeyse ağzımı kaşındırıyor. Ben daha çok bir viski adamıyım. Hayatımda ihtiyacım olan tek tatlı şey Maddie. Kriptonitli çikolatalı milkshake'im hariç.

"Zor bir gün müydü?" Bardağımı sehpanın üzerine koyarak soruyorum.

"Sadece çok meşguldüm. Evie bana çifte rezervasyon yaptı, bu yüzden iki modeli arka arkaya sıkıştırmak zorunda kaldım." Gözlerini deviriyor ve elindeki bardağı masaya bırakıyor. Bacaklarını kucağıma yerleştiriyorum ve ayaklarının köprüsüne masaj yapmaya başlıyorum.

"Mmmm, bu çok güzel bir his," diye inliyor ve başını kolçağa yaslıyor.

"Hep makyaj sanatçısı olmak istemiş miydin?" Küçük şeyleri bilmem. Son yedi yılda, herhangi biri hakkında gerçekten bir şey bilmek istedim.

Maddie söz konusu olduğunda, kendimi her zaman onun hakkında daha fazlasını ararken buluyorum. Dün gece Kova burcu dövmesini gördükten sonra burcunu araştırdım. Hayatımda hiç burç yorumu okumamıştım ama gecenin 1'inde Kova ve Boğa burçlarının uyumlu olup olmadığını kontrol ediyordum.

Karışık sonuçlar aldım.

"Pek sayılmaz. Sienna ile Columbia'da sosyoloji okudum. Çünkü ailem tanıştıkları yer olduğu için oraya gitmemi istiyordu. En az sıkıcı görünen konuyu seçtim. Ama tüm oda arkadaşlarımıza makyaj yaptım. Oradan ayrılır ayrılmaz, yapmak istediğimin bu olduğuna karar verdim. Ayrıca iyi para da kazanıyordum. Önce bir kuaförde çalıştım, harikaydı. Ama sonra Keller bana kendi stüdyomu açma şansı verdi, bir daha da arkama bakmadım. Özgürlüğü seviyorum. İstedğim zaman kestirebiliyorum. İzin alabiliyorum. Kendimden başka kimseye hesap vermiyorum."

Konuşurken yüzü aydınlanıyor.

"Peki ya sen? Luca'ya katılmak istemene ne sebep oldu? Ünlü bir boks antrenörü olmak yeterli değil miydi?"

"Bildiğim tek şey bu. Ve buna bayılıyorum. Bu işte çok iyiyim. Luca'ya yardım edebilirsem, faydalı olduğumu hissediyorum. Boks harika bir şey ama onu da hallettik. Sanırım susuzluğumu düşündüğüm kadar gidermiyor. Sienna'yı kurtardığım gün her şey değişti. Ordudan ayrıldığımdan beri ilk kez kendimi yeniden kendim gibi hissettim."

Öpücüğünün beni hayata döndürdüğü günden bahsetmiyorum bile.

Hüzünle gülümsüyor, sonra kucağıma tırmanıyor ve başını uyluğuma yaslıyor.

"O gün onu hiç terk etmemiş olsaydım, tüm bunlar hiç yaşanmayabilirdi." "Bu senin hatan değildi, bebeğim. Gittiğine sevindim. Ya orada olsaydın

ve sana zarar mı verdi? Jamie'nin akli dengesi yerinde değildi." Kalçama doğru başını salladı.

"Ayrıca, sonunda her şey yolunda gitti. Yani, şu halimize bak. Aksi takdirde beni asla öpmezdin."

Bu doğru.

O gün hayatlarımızı birden fazla şekilde değiştirdi. Aramızdaki bariyeri yıktık.

"Doğru, bir çifti bir araya getirmek için iyi bir adam kaçırma gibisi yoktur." Sırıttıyor.

"Her aşk hikayesi böyle başlamalı."

Mırıldanıyor ve başını bacağıma yaslıyor.

"Yarın gece düzgün bir ilk randevuya ne dersin?"

Gülümseyerek yüzüme bakmak için kendini üzerimden itiyor.

"Bunu çok isterim."

Poposunu oynatıyor ve bacaklarını çözüyor, sağ bacağını bana doğru sallıyor.

Kalçalarını hafifçe döndürerek tüm kanı doğrudan sikime gönderiyor.

"Duygusal bağımızı derinleştirmeye çalışıyordum," diye mırıldandım. Burç araştırmalarımda okuduğum çizgi.

"Daha derin istediğim tek şey senin sikin. İçimde." Ben kimim ki kadınıma bir şeyden mahrum edeyim?

Zaten akşam yemeğimi yemedim. Ve o benim günün en sevdiğim yemeği. Beyaz tişörtümü başımın üzerinden sıyrırken, gözleri vücudumda geziniyor ve lanet olsun, beni yemek istiyormuş gibi bakışı beni Siktir git.

Baştan çıkarıcı bir şekilde siyah gömleğinin düğmelerini açarak beni takip ediyor. Dantelli kırmızı sütyeni aralıktan dışarı çıkarken gözlerim

göğüslerine takılı kalıyor. Omuz silkiyor

gömleği omuzlarından çıkarıyorum. Ellerim çıplak beline yerleşti. Deri eteğinin hemen üstünde.

"Kahretsin, Sunshine. Ne kadar seksi olduğun hakkında bir fikrin var mı? Kafayı taktım."

Yanaklarındaki kızarıklık derinleşiyor ve işaret parmağımı köprücük kemiklerinin hemen altındaki sıcak teninde gezdiriyorum.

"Tadına bakmam lazım Maddie."

Parmaklarım boğazını sıkıyor. Diğer elim eteğinin altından kayarak çıplak amına sürünüyör.

Onu kendime çekiyorum, böylece burunlarımız birbirine değiyor. "Sakin bana New York'ta iç çamaşırsız dolaştığını söyleme," diye homurdanıyorum.

"Onları arabanda bulacaksın. Senin için küçük bir sürpriz olması gerekiyordu."

"Bütün koleksiyonu istiyorum. Ne renkti onlar?"

"Kırmızı. Sütyenime uysun diye."

Başparmağımla alt dudağını kaydırduğmda, dokunuşuma karşı inliyor.

"Çok duyarlı."

Dikkatimi boynunun yan tarafındaki açıkta kalan deriye verip ısııyorum. Bir elimi memesini avuçlamak için kaydırduğmda, çıplak amını bana doğru sürtmeye başlıyor.

Küçük bir inilti dudaklarından ayrılıyor. Ön sevişme hiçbir zaman bana göre değildi. Öpüşmek de öyle. Maddie ile her şey çok farklı. Orgazmla savaşırken vücudunun kıvranışını izlemek istiyorum.

Onu dışarıda yemek yeni favori eğlencem oldu.

"Yüzüme binmeye hazır mısın, Sunshine?"

"Aynen öyle," diye mırıldanıyor.

"Önce bu dudakları istiyorum," diyorum, başının arkasından tutup yüzünü benimkine doğru iterek dudaklarını yakalıyorum.

"Her santimin çok lezzetli." Onu belinden tutup kaldırarak yanımdaki kanepeye oturtuyorum ve yerde dizlerimin üzerine çöküyorum. Bana bakıyor, bacakları ardına kadar açık, gözleri parlıyor. Kendimi bacaklarının arasına yerleştiriyorum, kalçalarını kavrayıp amını yüzüme doğru çekiyorum. Eteğini yukarı çekiyorum, böylece tamamen sergileniyor, parlıyor ve benim için hazır.

Parmakları saçlarımda geziniyor ve beni içine çekiyor. Benim açgözlü kızım. Pürüzsüz bacaklarını omuzlarıma doluyor ve dudaklarım onu kaplıyor.

zonklayan sıcaklık. Tatlılığı dilimin üzerinde patlıyor. Klitorisine kadar yalayıp, ısırırken ve aynı zamanda karnına bastırırken sırtı kavisleniyor.

"Aman Tanrım!"

Vızıltı anımızı böldü. Onu kucağıma alırken bunu görmezden gelmeye çalışıyorum, kalçaları ritmime uymak için yuvarlanıyor. Kalçalarını kanepeden kaldırıyor ve ben de açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi kışını ısırp emiyorum.

O lanet rahatsız edici titreşim yine başladı. Fark etmemiş gibi görünüyor, ben de devam ediyorum. Yüzüme bu şekilde binmesinden ve beni boğmasından daha seksi bir şey yok.

Telefon tekrar çalar çalmaz, "Tanrı aşkına!" diye homurdandım. Geri çekilip telefonu almak için eğildiğimde vücudu sarkıyor.

Ekranda "Anne" yazısı beliriyor. Maddie bana şüpheyle bakıyor, yanakları kıpkırmızı olmuş. Telefonu ona uzattım. "Parçalara ayırmadan önce cevap ver şuna." Titrek elleriyle telefonu kulağına götürüyor, nefes alış verışı düzensiz. Bu sırada aç gözlerini benden ayırmıyor.

"Merhaba anne."

Topuklarımın üzerine çöküyorum. Bacaklarını kapatmaya çalışıyor, ama dizlerini tutup onları gidebildikleri kadar uzağa itiyorum. Gözleri dehşet içinde açılıyor.

"Ben iyiyim, daireme giden merdivenleri koşarak çıktım."

Yüzümü bacaklarının arasına yerleştirmeden önce ona sırtıyırım ve yavaşça yarığına kadar yalıyorum.

Dudağını ısırarak gözlerini sıkıca kapatıyor. "Gelemem, Cumartesi gecesi meşgulüm."

Klitorisini emerken iki parmağımı içine sokarak onu ödüllendiriyorum.

"Hayır, bu bir randevu değil."

Amına karşı mırıldanıyorum, ona öyle olduğunu hatırlatıyorum.

"Hayır, özel biri değil ve onu Pazar öğle yemeğine getirmeyeceğim."

Sözleri beni durduruyor. Anlaşılan o ki, beni vazgeçirebilmesinin tek yolu buymuş. Ona bakıyorum ve bana özür dileyen bir gülümseme veriyor.

Ne oluyor lan?

Bu neden karnıma yumruk yemiş gibi hissettiriyor? Ben onun küçük kirli sırrı değilim. Dünyadan saklanmaktan bıktım. Aklım başımdan giderken konuşmasının geri kalanını duymuyorum bile.

Hâlâ saçmalamaya devam ediyor. Parmaklarımı çekip ondan uzaklaşıyorum, sonra ayağa kalkıyorum.

Ailemle böyle bir ilişkim olsaydı onu eve, ailemin yanına getirmekten gurur duyardım. Lanet olsun, ailemi yedi yıldır görmedim. Ara sıra telefonda konuşuyoruz. Chicago'dan ayrıldıktan sonra onları da geride bıraktım. İkisi de emekli ve zamanlarını dünyayı gezerek geçiriyorlar. Ben onlar için her zaman bir engeldim, bu yüzden ilk sorun belirtisinde beni apar topar orduya gönderdiler. Yakında onunla tanışmak için eve gelip gelmeyeceklerini öğrenmek için onlara ulaşmayı bile düşündüm.

Ne kadar da yanılmışım.

YİRMİ

MADDIE

T Benden uzaklaşırken Grayson'ın gözlerindeki acı beni paniğe sürükledi.

Annemin şu an ne saçmaladığını bile bilmiyorum. Ben sadece Grayson'a gidip bunu düzeltmeliyim. Kahretsin, bunu neden söyledim!

Grayson'ı annemin sorgusuna çekmek istemiyorum. Henüz değil. İkimizin de buna hazır olduğunu sanmıyorum. Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı. Artık neredeyse içgüdüsel olarak böyle davranıyor. Onun fikirlerinden çok rahatsız oluyorum. Bu süreçte kimi incittiğim umurumda değil. Bu zehirli.

"Bak anne," diye kestim sözünü, "gitmem gerek. Pazar günü görüşürüz." Cevap vermesine fırsat vermedim ve aramayı kestim.

Yatak odasının kapısı çarparak kapandı ve ben sıçradım. Oh, kızmış.

Yatak odasına doğru ilerliyorum ve o çekmeceleri kapatırken kapının yanında duruyorum. Derin bir nefes alarak tokmağı çeviriyorum ve kapıyı açıyorum.

"Grayson, bunun için çok üzgünüm."

Dönüp bana bakmıyor bile; sadece tişörtlerini karıştırıyor.

"Grayson?"

"Sorun değil. Sen git giyin, ben seni eve bırakırım. Sanırım biraz yalnız kalabiliriz."

İçimi çekip kapının pervazına yaslanıyorum ve siyah bir kazağı kafasına geçirmesini izliyorum. Boğazımda oluşan yumruyu yutuyorum.

"Tamam."

İsteksizce oturma odasına geri dönüyorum ve yere atılmış siyah gömleğimi alıyorum. Son düğmeyi iliklerken, Grayson

Kanepenin yanından fırtına gibi geçer ve düğmeye basarak asansöre yönelir.

Vay canına, gerçekten gitmemi istiyor. "Taksi çağırabilirim, merak etme."

"Kızgın olmam seni eve sağ salım götürmeyeceğim anlamına gelmez. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve kanepeden telefonumu alıp çantamı yerden alıyorum. Asansör çalışıyor ve kapılar kayarak açılıyor. Arkasından gidiyorum ve sessizce durup sürgülü kapılara bakıyoruz.

Asansörün diğer tarafından beyninin tik taklarını neredeyse duyabiliyorum. Kapılar otoparka doğru yeniden açılırken nefesimi bırakıyorum. Soğuk hava beni ürpertiyor. Gözlerim yerde, onu Audi'sine kadar takip ediyorum.

Yolcu koltuğuna geçiyorum, motoru çoktan çalıştırmış, elleri direksiyonu kavıyor.

Bu çok kötü.

Güvenlik bariyerlerini geçerken ona döndüm. Keskin çenesi sıkılmıştı. Elimi kalçasına koyuyorum ve irkiliyor.

"Özür dilerim." Elimi kalçasından çekiyorum. Elimi yakalıyor ve parmaklarını benimkilere geçirip sıkıyor.

"Eğer buna hazır değilsen, sorun değil. Bekleyebilirim. Çok sabırlı bir adam değilim ama senin için deneyeceğim. Yine de eve, ailene götürmek isteyeceğin bir adam olacağımı sanmıyorum Maddie."

Onunla tanışmadan önce, yani onu öpmeden önce, haklı olabilirdi. Bu nedenle onunla bir ilişki kurmayı asla düşünmezdim bile.

Ama şimdi, yargılayıcı annemin ne düşündüğü yüzünden bunun elimden kayıp gitmesine izin vermek istemiyorum. Bu gece bunu kanıtlıyor. Benim yüzümden tekrar böyle incindiğini görmek istemiyorum. Güçlü, kuvvetli bir adam olabilir. Ama bunun altında derin bir acı yatıyor. Onun güvenini kazanmalıyım. Ona aşkın hâlâ var olduğunu kanıtlamalıyım.

"Ben hazırım. Annem söz konusu olduğunda, bu çok zor. Onun gözünde kimse yeterince iyi olamaz. Senden gerçekten hoşlanıyorum, Grayson. Daha başlamadan bunu mahvetmesini istemiyorum. Yaptığım her şeye şüpheyle yaklaşan tuhaf bir tarzı var."

"Seni kontrol etmesine izin veriyorsun." Bu benim tepemin tasını attırdı. "Bu doğru değil," diye karşılık veriyorum.

"Gerçekten mi Maddie? Devam et, neden son kim bilir kaç yılını

durmaksızın flört ederek ve prensini bulmaya çalışarak geçirdin?

Gün batımına doğru uzaklaşıyorsun. Bir tür peri masalında yaşadığını mı sanıyorsun?" "Bu ne cüret." Elimi onunkinden çekiyorum.

"Yani yalan mı söylüyorsun?"

Beni zorluyor. Ve işe yarıyor.

"Aşkı bulmaya çalışmanın nesi yanlış, Grayson? Bilirsin, hayatının geri kalanını birlikte geçireceğin birini."

Huffs ve gülüyor. Göt herif.

Beni uzaklaştırmak istiyorsa tamam. Bu oyunu iki kişi oynayabilir.

"Belki de bunun yerine Gregory'yi onlarla tanışmaya davet etmeliydim. En azından o beni anlıyor," diye mırıldanıyorum, pencereden dışarı, grafitilerle dolu kasvetli sokaklara bakarken.

"Az önce ne dedin sen?"

Frene basıp yolun ortasında durduğunda başım öne eğiliyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Arabamdan defol git."

"Ne?" Boğuldum.

Gözlerim etrafı tarıyor. Nerede olduğumuza hiç dikkat etmedim. Sokak lambaları titriyor ve kapüşonlarını kaldırmış bir grup adam caddenin karşısında dolaşıyor. Buradan çıkmamın imkanı yok.

İç geçiriyor, üzerime eğiliyor, bana hiç dokunmuyor ve kapımın kolunu tutup iterek açıyor.

"Çık dışarı. Bu gece senin saçmalıklarını daha fazla dinleyemem. Anladım, ben sadece bir pisliğim. Değerli prenses Maddie için yeterince iyi değilim. Gregory'yi ara, seni alsın. Artık umurumda değil. Nerede durduğumuzu açıkça belirttin."

"Siktir git, Grayson. Ben sadece düzgün bir insan istiyorum. Belli ki bu seni sikmek değil. Memnuniyetle. Gregory bana asla böyle bir şey yapmaz."

Çantamı alıp arabadan iniyorum, arkamdan kapıyı çarparak kapatıyorum ve ona orta parmağımı sallayarak caddede yürüyorum. Yanaklarımdan süzülen yaşlara rağmen başımı dik tutuyorum.

YİRMİ BİR

GRAYSON

M Ben daireler çizerken zihnim dönüp duruyor. Öfkem yatışmaya başlıyor. Çene çizgimdeki kirli sakalları kaşıyarak o konuşmayı tekrar hatırlıyorum.

Sikeyim.

Siktir, siktir, siktir.

Ben tam bir aptalım.

Yumruklarımı direksiyona vuruyorum, ayağımı frene basıyorum.

Arkamdaki araba bana çılgınca bip sesi çıkarıyor.

"Siktir git!" Arabayı olabildiğince hızlı döndürerek bağıriyorum. Ben onu bıraktığım yere geri dönerken Audi havalandı.

Sadece birkaç dakika oldu; iyileşecek.

Tam onu bıraktığım yerde aniden duruyorum ama sarışın güzelimi hiçbir yerde göremiyorum.

Kahretsın.

Torpedo gözünü açıp silahımı kapıyorum. Burada birini vursam bile kimsenin umurunda olmaz; zaten bu her gün olan bir şey. Soğuk hava yüzümü yakıyor. Bayat ot kokusu duyularıma saldırırken burnumu yukarı çeviriyorum.

Bu düşünce boğazıma safra kaçmasına neden oluyor.

Silahımı yanımdan ayırmıyorum, şu anda istenmeyen dikkatleri üzerime çekmeye ihtiyacım yok.

Kaldırımda yürürken, sadece birkaç adım içinde, uyku tulumlarına sarılmış iki evsiz adamın yanından geçtim bile.

"Bırak beni!" diye bağıriyor bir kadın sesi.

Gürültünün nereden geldiğini değerlendiriyorum. Sesi takip ederek sağıma dönüyorum ve caddenin karşısına bakıyorum. Yolun diğer tarafında karanlık bir ara sokak var. Oraya doğru koşuyorum, yaklaşıırken adımlarımı dikkatlice yavaşlatıyorum.

"Ver şu lanet telefonunu!" diye bağıyor bir ses.

Köşeyi döndüğümde Maddie'nin gümüş topuklu ayakkabıları ışıktan parlıyor. Tamamen siyah giyinmiş ve yüzünü kar maskesiyle kapatmış olan adam, Maddie'nin el çantasını kapmaya çalışıyor. Önümdeki silahımı çıkarıp onlara doğru yürüyorum, onu ürkütmemeye dikkat ediyorum. Silahı olup olmadığını Allah bilir.

Maddie göz ucuyla beni izlerken parmağımı dudaklarıma götürüyorum. Silahımın namlusu bu pisliğin kafasının arkasına dayandığında bakışlarını benden kaçırıyor.

"Bırak onu. Şimdi!" Ses tonumdan şiddet sızıyor.

Arka cebinden en ufak bir gümüş parçası -bıçak- çıkardığında, içgüdüsel olarak tepki veriyorum ve tetiğe basıp beynini dağıtıyorum. Kulaklarım silah sesiyle çınlıyor, ardından Maddie'nin çığlıkları geliyor.

YİRMİ İKİ

MADDIE

"Y Sen lanet bir canavarsın, Grayson. Senden nefret ediyorum!"
Vücudum titrerken sesim bir oktav yükseliyor.

Ölü adamın üzerinden geçip bana sarılıyor. I
Toplayabildiğim tüm güçle göğsünü itiyorum ama faydası yok. Hareket etmiyor, gitmeme izin vermiyor. Beni asla bırakmayacak.

"Haklısın, Günışığı. Ben bir canavarım. Ama ben senin canavarınım."

"Çok özür dilerim," diye ekliyor, sanki bana bakmak istemiyormuş gibi gözlerini kapatarak. Ceset için özür dilemediğini biliyorum.

"Eğer üzgünsen, siktir git üstümden ve beni eve götür." Kollarım hâlâ iki yanımda, yumruklarım sıkılı.

İç çekti ve beni bıraktı. Kolunun altına girip koşmaya başladım. Bana yetişip kolumdan tutuyor. Tek kelime etmeden bizi arabasına götürüyor ve kapıyı açıyor. Ben biniyorum, o da sürücü koltuğuna geçiyor. Yolcu camından dışarı bakıyorum ve tek duyabildiğim onun hırıltılı nefesleri. Kendimi bıçaklanmış gibi hissediyorum.

Araba yolculuğu sessizlik içinde geçti. Bana her bakışında tenimin diken diken olduğunu hissedebiliyorum. Eli kalçamı sıyırdığında bir nefes çekiyorum.

"Get. Al. Siktir. Çekil. Beni." Ona bakmadan her kelimeyi tükürüyorum. Onun dokunuşuyla kanım kaynıyor. Nefes alışının gürültüsüne daha fazla dayanamayarak müziğin sesini sonuna kadar açıyorum.

Dairemin önüne yanaşıyoruz ve o daha arabayı tam olarak durdurmadan kapımı açıp dışarı çıkıyorum, neredeyse kaldırıma tökezliyorum.

"Siktir et," diye tıslıyorum, omurgamı dikleştiriyorum ve ona dönüp bakmadan binama doğru koşuyorum.

Merdivenleri koşarak çıkıyorum, dairemin kapısına ulaştığımda ciğerlerim yanıyor. Çantamdan anahtarlarımı almaya gittim-

Hayır,

hayır,

hayır.

Siktir.

antam yanımda değil. Ellerimi dairemin kapısına çarpıyorum ve alnımı kapıya dayıyorum. Nefesimi zor tutuyorum. Gözlerimden yaşlar şelale gibi dklyor. Korku, fke, hepsi tek bir duygu patlamasında birleşiyor.

Hava aniden arkamda değişiyor. Tüylerim diken diken oldu. O burada.

Arkamı dönecek enerjim bile yok. Beni böyle görmesini istemiyorum.

Berbat halde. Beni ne kadar incittiğini bilmesini istemiyorum.

Beni etrafında döndürüyor, belimden sabit tutuyor. Dokunuşu iimin derinliklerine işliyor. Buz mavisi gözleri beni arıyor.

Üzerime eğiliyor ve kilidin tıkırtısı beni rahatlatıyor. Elinden kurtuluyorum, anahtarlarımı kapıyorum, daireme giriyorum ve kapıyı çarparak kapatıyorum. Kapı boyunca kayıyorum, yere düşüyorum ve dizlerimi göğsüme bastırıyorum.

İimdekileri dökerken oda dönmeye başladı. Hıkırıkların arasında nefesimi zorlukla tutabiliyor, neredeyse hiperventilasyon geçiriyordum.

Kapı sırtıma çarpıyor. "Günışığı,

beni içeri al," diye bağırıyor.

Hareket etmiyorum.

Kıpırdayamıyorum.

Kalbim yle şiddetli atıyor ki boğazımda bir yumru oluşuyor. Kahretsin, ölüyor muyum? Elimi göğsüme götürüp sertçe bastırırken panik beni kavırıyor. Görüşümde yıldızlar oluşuyor. Kendimi dört ayak üzerine atıyorum, ciğerlerim kabarıyor.

"Yardım edin!"

YİRMİ ÜÇ

GRAYSON

M Kapının diğer tarafından aşağı kaydığını duyduğum an kalbim boğazıma düğümlendi. Her feryat göğsüme saplanıyor.

Daha önce yaptığım korkunç şeylerin hiçbirisi için kendimi suçlu hissetmemiştim.

Yaptım. Ama bu beni yiyip bitiriyor. Şu anda istediği son kişi benim. Bunu biliyorum. Öfkeli ve incinmiş durumda. Onu yaraladığım diğer tüm zamanlarda beni bıçaklamak istediye, şimdi katil olacak.

Çılgınlıkları giderek daha çılgınca, hatta histerik bir hal alıyor. Kendini kaybediyor. Bu duyguyu çok iyi bilirim. Gerçekliğin kaymaya başladığı anı, içeri sızan ve tüm bedeninizi tüketen karanlığı. O karanlık çukura bir kez girdiniz mi, kendinizi geri çıkarmak çok ama çok zordur. Bu yüzden artık cehennemde yaşıyorum. Burada gelişmeyi öğrendim. O haklı; ben bir canavarım. Ama karanlığın Güneşimi çalmasına izin vermeyeceğim.

"Güneş, beni içeri al." Bir şey yok.

Kulağımı kapıya dayayıp dinliyorum. Hıçkırıkları giderek yükselirken irkiliyorum. Sanki hıçkırıkların arasında nefes almak için mücadele ediyor. Her nefeste bir hırıltı var.

Sikeyim.

Boğuk bir hareket var, eli fayans döşemeye çarpıyor. Güzel, uzaklaşıyor.

Keskin bir nefes alıyorum. "Yardım edin bana!"

"Güneş, kapıdan uzaklaş!"

Sol ayağımı kaldırıyorum ve tüm gücümle kapıya çarpıyorum. Açıldı ve duvara çarptı. Yerde bir yığın halinde yatıyordu. Onun

göğsü çılgınca aşağı yukarı hareket ediyor.

Sikeyim.

Ona doğru atılıyorum, dizlerimin üzerine bir gümbürtüyle düşüyorum. Sıcak nefesi yüzüme çarpıyor. Güzel, nefes alıyor. Yüzünü ıslatan saç tellerini okşuyorum ve başını yavaşça yerden kaldırıyorum.

"Bebeğim, hadi, bana geri dön," diye fısıldıyorum kulağına, buz gibi yanağını okşayarak. Vücudu bana karşı titriyor. Donuyor amına koyayım. Başını kucağıma koyup kollarının altından kavriyorum ve bedenini göğsüme doğru çekerek onu bir bebek gibi kucaklıyorum. Hâlâ uyanmamış olması beni endişelendiriyor. Saatimi kontrol ediyorum; ambulans çağırmadan önce otuz saniyesi daha var.

"Günüşığı, lütfen. Bana geri dön." Gözlerim yaşardı. Ona ne yaptım ben?

Onu kaldırdım ve ayağa kalktım.

"Grayson..." Zar zor bir fısıltı.

"Hey, Günüşığı."

Bizi yatak odasına götürüyorum ve onu yatağa yatırıyorum. Yanına oturduğumda yatak eğiliyor. Maskarası yüzünden akıyor. Hareket etmiyor, sadece bana bakıyor.

"Nasıl hissediyorsun?" Onu ürkütmek istemediğim için fısıldıyorum. "İyiyim."

"Seni hastaneye götürmem gerekiyor mu? Orada ne oldu?"

"Sadece bir panik ataktı. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım, bayılacak kadar değil." Yüzüne renk gelmeye başlıyor, iki parmağımı boynuna götürüp nabzını kontrol ediyorum. Sabit, biraz hızlı ama endişe verici değil.

"Sana bir şey getirmemi ister misin? Biraz su?"

Başını sallıyor.

"Gitmeni istiyorum. Sadece burayı kastetmiyorum, kendimi de kastediyorum. Bu her neyse bitti."

Alt dudağımı o kadar sert ısııyorum ki dilime bakırımsı bir tat damlıyor. Onu böyle bırakamam, ama burada olmam onu kızdırırsa, kalamam.

"Bu gece seni bırakamam Maddie. Bundan sonra olmaz. Sana banyo yaptıracam, yatağına yatıracağım ve boş odada uyuyacağım. Sen uyandığında ben gitmiş olacağım. Sadece iyi olduğunu bilmem gerek."

İçini çekiyor ve başını sallıyor, hâlâ bana bakıyor.

Benden uzaklaşıyor ve ben bunu durdurmak için hiçbir şey yapamıyorum.

YİRMİ DÖRT

MADDIE

bir başlangıçla uyandım. Yorganım boynuma dolanmış. Grayson dün gece bana ılık bir banyo yaptırdıktan sonra pek bir şey hatırlamıyorum.

Göğsüm ağrıyor. Onsuz zaten boş hissediyorum. Ben gitmiyorum. Onun gibi beni tamamen tatmin edecek başka bir adam bulamazdım. Bir öpücükten sonra bağlandım. Ama bunun için onu affedemem.

Tartışmak neyse de, beni bir çete savaşı bölgesinin ortasında sokağa atmak tamamen çizgiyi aşmaktır. Banyoya girdim. Yansımama bakıp yüzümü buruşturarak dişlerimi fırçalıyorum ve nemlendirici sürüyorum.

Mutfağa doğru ilerlerken kahve makinesini çalıştırıyorum ve siyah sıvı fincana dolarken öylece bakıyorum. Dün gece bir şey yemedim. Yakında içime bir şeyler koymazsam titremeye başlayacağım. Parmak uçlarımda yükselip başımın üstündeki dolabı açıyorum ve kahverengi şekeri bulmak için elimi arkaya doğru uzatıyorum.

Buralarda bir yerde olduğunu biliyorum.

Parmaklarım metal bir şeye çarptı. O da neydi öyle?

Parmaklarımı etrafına doladım ve tuttum. Gözlerim elimdeki küçük gümüş silaha odaklanıyor. Parmaklarımın ucundan düşüyor, tezgâha çarpıyor ve beni geriye doğru zıplatıyor.

Ne oluyor lan?

Grayson boğazını temizlerken kafamı çeviriyorum.

Göt herif.

"Dışarı!" Kapıyı göstererek bağıyorum.

Başını sallamadan önce yüzünde acı ifadesi belirliyor. Yaklaşıyor ve ben de hemen tezgahdan silahı kapıp göğsüne nişan alıyorum.

Aradaki mesafeyi hızla kapatırken elim titriyor.

"Dolu." Sesim titriyor.

Üzerimde yükselerek bana sırtıyor.

"Biliyorum. Lanet şeyi ben yükledim."

Parmaklarını silahın namlusuna doluyor ve göğsüne doğru bastırıyor.

"Çık dışarı," diye

fısıldadım. "Hayır."

"Benden kurtulmanın tek yolu beni öldürmek. Eğer gerçekten istediğin buysa, yap. Bunu hak ediyorum. Ben lanet bir canavarım. Kara bir kalbim olabilir ama hepsi senin. Cehenneme geri çağrılacağım güne kadar, ve o zaman bile, her zaman sen olacaksın. Yap o zaman. Vur beni."

"Buna hiç başlamamalıydık," diye boğuluyorum, ellerim yaprak gibi titriyor.

"Yanılıyorsun Maddie. Bundan asla pişman olmayacağım. Seni hak etmediğimi biliyorum ama ne olursa olsun sana her şeyimi vermek istiyorum. Dün gece için çok özür dilerim. Seni bir daha *asla* incitmeyeceğim. Tek bildiğim sensiz yaşayamayacağım. Seni istiyorum. Hepinizi istiyorum. Ve hak ettiğin gibi bir adam olmaya çalışabilirim. Bunun için sana söz verebilirim. Sadece... lütfen beni bırakma, Günışığım."

Sözleri beni göğsümden vurdu. Parmaklarımı silahın etrafından çektim ve o da silahı elimden aldı. Şu an kafam çok karışık. Bir kahkaha patlamasına engel olamıyorum. İki büküm, ellerimi dizlerimin üzerine koyup nefes almaya çalışıyorum.

"Sen lanet bir aptalsın, Grayson. Sana ne kadar kızdığımı bildiğin halde neden silahını burada bıraktın?"

"Bunu bana yöneltmeni hiç beklemiyordum. Ama her kelimesinde ciddiym Maddie." Silahı aramızda tutuyor ve dudaklarım şaşkınlıkla aralanıyor. "Seni bir daha asla incitmeyeceğim. Öleceğim güne kadar. Eğer beni oraya gönderen sen olacaksan, öyle olsun."

Silahının ucunu köprücük kemiğimin üzerinde gezdiriyor, soğuk metal tenimde tüylerimi diken diken ediyor.

"Yine de biraz ateşliydi," diye geveliyor ve silahı göğüslerimin arasında gezdiriyor. Vücudumdan aşağı kayan bu dolu ölüm makinesine bakmadan duramıyorum.

Şortumun kemerini vücudumdan uzaklaştırıyor.

"Bu silahla yapabileceğim daha ateşli bir şey düşünebilirim."

Eğer dün geceki tepkisi bir şey ifade ediyorsa, bana zarar vermeyecektir.

"Benim için bacaklarını aç, güzelim," diye fısıldıyor ve onun için tam bir fahişе gibi yapıyorum.

Silahın buz gibi namlusu, yavaşça ileri geri kaydırırken sıcaklığıma sürtünüyor. Eğilip dişlerini kulak mememe sürtüyor. Bir nefes çekiyorum, hareket edemeyecek kadar korkuyorum ama aynı zamanda çok tahrik oluyorum.

"Seni bu şekilde hayal etmeden bir daha asla silah kullanamayacağım."

Amıma karşı hissettiğim soğukluk, saf adrenalinle karışarak damarlarımda dolaşıyor. Silahı çıkarırken vücudum sarkıyor. Gözlerini benimkilerden ayırmadan silahı ağzına götürüyor. Dilini namlu boyunca gezdiriyor.

"Çok lezzetli," diye inliyor.

Silah tezgaha çarptı. Orada öylece durdum, ağzım açık, ona bakıyordum. Vay anasını.

"Öp beni." Ne dediğimi anlamadan kelimeler dudaklarımdan döküldü.

Kaşları çatıldı.

Son bir öpücüğe ihtiyacım var. Grayson gibi beni nasıl tatmin edeceğini bilen bir adam bulma şansım yok denecek kadar az.

"Lütfen." Dudaklarımı yalayarak somurtuyorum. Onu baştan çıkarıyorum.

Dudakları dudaklarıma çarpıyor, amımın zonklamasına neden oluyor. Siktir, çok iyi. Kollarımı boynuna dolayıp onu kendime çekerek öpüşmeyi derinleştirirken dilim onunkini buluyor. Ağzımın içinde inliyor, bu da vücudumdaki kıvılcımları ateşliyor.

"Eğer bunu şimdi durdurmazsak, seni tezgâhın üzerine yatırıp kahvaltıda o lezzetli amcığınla ziyafet çekmek zorunda kalacağım."

"Yap şunu," diyorum çenemi yukarı kaldırarak. Elimini yontulmuş karın kasları boyunca kaydırarak, aşağı ve aşağı hareket ediyorum ve kotunun içinden ereksiyonunu kavırıyorum.

"Önce kahvaltımı edeyim o zaman." Dizlerimin üzerine çöküyorum, kotunu çözüyorum ve sikini serbest bırakıyorum. Elimini tabanının etrafına sarıyorum, bu da onu kocaman gösteriyor. Dudaklarımı yalayarak onu ağzıma alıyorum, tuzlu ön spermi boğazımdan aşağı kayıyor.

"Siktir," diye tıslıyor.

"Açgözlü bir fahişе gibi her şeyimi al," diye inliyor, ben de daha derine iniyorum, ucu boğazımın arkasına çarpıyor. Öğürmemeye çalışıyorum. Başımı ona doğru daha da itip boğazımı açarak içeri girmesine izin verirken gözyaşlarım akıyor.

"Mmm, benim iyi kızım."

Ağızma sokuyor, boğazımın arkasına vuruyor. Tekrar ve tekrar.

"Siktir, daha sert em."

Ellerim kaslı kalçalarını kavırıyor, tırnaklarım deriye batıyor. Bana karşı geriliyor; yakın olduğunu biliyorum. Beni saçlarımdan tutup yukarı çekiyor ve acı kafa derimi parçalıyor. Ama şu anda umursamayacak kadar tahrik olmuş durumdayım.

Beni tezgâhın üzerine kaldırıyor, kığım soğuk tezgâha çarpıyor. "Senin içinde olmalıyım. Şimdi."

Küçük şortumu ve külotumu indirip yere attı. Bacaklarımın arasına girerek onları açtı ve beni kendine doğru çekti.

Parmakları uyluğumun iç kısmında geziniyor ve sonra onları dikiş yerim boyunca kaydırıyor. "Tanrım, benim için ıslanıyorsun. Yatağımızın başucundaki çekmeceye silah eklemem gerekecek mi?" Klitorisimi çimdikliyor ve ben çığlık atıyorum. Tek hamlede sikini içime soktu. Dudakları dudaklarıma çarpıyor, dili ağızımın etrafında dönüyor. "Benim," diye mırıldanıyor ilkel bir tonda. Beni unutulana kadar beceriyor. Birbirimize çarpan tenlerimizin sesi kulaklarımı dolduruyor. Göğüslerimi serbest bırakarak meme ucumu ağzına alıyor.

"Siktir, Grayson," diye inleyerek başımı arkaya attım.

"Adımı daha yüksek sesle haykır, Günışığı," diye törpülüyor, boynumu ısıtıyor. Beni vahşice sikerken parmakları klitorisimin etrafında dönüyor.

"Gözler üzerimde." Sesi emredici. Gözlerimi tekrar ona dikiyorum.

"Benim için gel."

Bu beni uçurumun kenarına gönderdi. Adını haykırırken vücudum ona karşı titriyor.

"Siktir, Sunshine." İçime doğru salınıyor. Dudakları benimkileri buluyor ve ellerim yanaklarını kavırıyor. Bu çok samimi bir an.

Alnını benimkine yastıyor.

Bu çok fazla. Bu adamı her şeyden çok istiyorum ama hayatımı bu şekilde yaşayamam.

Bunu özleyeceğim. Onu özleyeceğim.

"Gitmeni istiyorum," diye fısıldıyorum. Aleti hâlâ içimde seğiriyor. Kalbimin istediği bu değil ama beynim bunu yapmam için çığlık atıyor.

Başını sallarken adem elması sallanıyor.

"Sana zaman vereceğim. Ama alacağın tek şey bu. Söylediklerimde ciddiydim. Ve söz veriyorum, bunu düzelteceğim." Sesi yumuşak. O fırçalar

Gözyaşlarımı başparmağıyla sildi.

"Ağlamandan nefret ediyorum,
bebeğim."

Bulanık bir görüşle gözlerinin içine bakıyorum. Alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Ayrılır ayrılmaz kot pantolonunu çekiştiriyor.

"Yakında görüşürüz," diyor. Elleri benimkileri güven verici bir şekilde sıkıyor. Her şeyi içimde tutuyorum. Hareket edemiyorum, konuşamıyorum. Konuşursam içimdeki her duygunun patlayacağını ve onun asla gitmeyeceğini biliyorum. Mutfaktan çıkıp gidiyor. Ön kapının açılıp tekrar kapandığını duyana kadar nefesimi tutuyorum. İçimdeki her şeyin dışarı çıkmasına izin verirken bedenim sarkıyor.

Hayatım nasıl bu hale geldi ve neden o kapıdan çıktığı anda kalbimin üzerine damga vurulmuş gibi hissediyorum. Tezgâhtan atlayıp yatak odasına koşuyorum ve yan taraftan telefonumu alıyorum.

Sienna'nın isminin üzerine geldim. Dudağımı ısırarak
aramaya basıyorum. "Hey, Maddie!"

"Hey, Si. Bir dakikan var mı?"

"Senin için yaptığımı biliyorsun. Her şey yolunda mı?"

Gerçekten iyi olmadığınız halde birinin size iyi olup olmadığını sorduğu an her zaman acıtır. "Pek sayılmaz Si. En iyi arkadaşıma gerçekten ihtiyacım var."

"Keller! Maddie'lere gidiyorum, gelip Darcy'yi benim için alır mısın lütfen?" diye bağırır.

Ben oturup tırnaklarımın etrafındaki deriyi karıştırırken o kocasıyla boğuk konuşmasına devam ediyor.

"Tamam, sadece üstümü değiştirmem gerekiyor ve ben buralarda olacağım,
tamam mı?"

"Teşekkür ederim, Si." İçimi bir rahatlama kapladı. Gerçekten yalnız kalmak istemiyordum.

"Bana teşekkür etme. Geçen yıl benim için yaptıklarını hatırlıyor musun? Ne olursa olsun biz çok iyi arkadaşız. Lütfen beni aramaktan asla çekinme. Birlikte yaşamıyor olmamız senin yanında olmadığım anlamına gelmez. Beni duyuyor musun?"

Anaç ses tonuna gülüyorum ama şu anda ihtiyacım olan şey bu. Birinin beni sarıp sarmalamasına ve her şeyin yolunda olduğunu söylemesine ihtiyacım var.

"Anladım."

"Tamam, yakında görüşürüz. Seni seviyorum, Mads."

"Ben de seni seviyorum." İç çekiyorum, aramayı kesiyorum ve yatağa geri dönüyorum. Gerçekten kendime gelmem gerekiyor.

YİRMİ BEŞ

MADDIE

A Uzun ve azarlayıcı sıcak bir duştan sonra kendimi daha iyi hissettiğimi söylemeliyim. Grayson evden ayrıldığı andan itibaren aklımdan hiç çıkmadı. Bir ara kahkahalarla ağladım.

Profesyonel bir tetikçiye silah doğrulttum. Ne düşünüyordum ki? Sonra o silahla ne yaptığını düşününce vücudum ısındı.

Şu anda onunla nerede durduğuma dair hiçbir fikrim yok. İkimiz de sıçtık batırdık. Birbirimiz için doğru kişi değiliz. Deri koltuğa çöküp ellerimi kapüşonumun koluyla kapatıyorum. Televizyonu açıp haberleri tarıyorum ve tıklıyorum. Sienna gelene kadar yaklaşık yirmi dakikam var.

Sienna beni sıcacık bir kucakla sararken ön kapının açıldığını bile duymuyorum. Titreyen ellerimden telefonu aldı.

"Maddie, iyi misin?" Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni inceliyor. Burnumu çekiyorum ve başımı sallıyorum.

"Tamam, bize ekstra kremalı bir sıcak çikolata yapacağım. Sonra da sen bana neler olduğunu anlatacaksın. Grayson'ı az önce Keller'la benimkinden bıraktım ve o da en az senin kadar berbat görünüyor."

Onun adını andığı anda gözyaşları daha da sert düşer.

Bana bir mendil uzatıyor ve saçlarımı okşuyor. "Sana söz veriyorum. Her şey yoluna girecek."

Birkaç dakika sonra burnumun dibinde dumanı tüten bir sıcak çikolata belirliyor. "Teşekkür ederim, Si."

Yanımda oturuyor, içkiye üflerken sandalyede bacak bacak üstüne atıyor.

"Yani, dökül. En başından itibaren."

Derin bir nefes alıyorum. Saatler gibi gelen sonraki birkaç dakika boyunca her şeyi içime attım. Geçen yılki öpüşmemizden bu sabaha kadar. Hiçbir ayrıntıyı atlamama gerek yok; Sienna mafya yaşam tarzına fazlasıyla alışkın.

"Maddie, sence de diğer kişinin sana ne sunabileceği o kadar önemli değil. Birbirinizi ne kadar sevdiğinizle ilgili. Birbirinize deliler gibi aşık olduğunuz çok açık, ama bunu kavga ederek gizliyorsunuz. Sizinle birlikte olmak için dünyayı yakıp yıkabilecek bir adamınız var. Seni sevmek için mi? Tüm bu çılgınlıkların altında, sana kafayı takmış."

Şakaklarımda oluşan zonklayıcı baş ağrısını hafifletmek için gözlerimi birbirine kenetliyorum.

"Sadece bir düşünün. Bu senin hayatın ve buna sadece sen karar verebilirsin. Ne ben, ne annen, ne de ailen. Sadece sen karar verebilirsin. Kalbinin sesini dinle. Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum. Ve bence bu Beyaz Atlı Prens arayışı gerçekten istediğin şeyin önüne geçiyor. Gerçekten *kimi istediğine*."

O haklı.

Bütün bu takıntı annemi memnun etme arayışından kaynaklanıyor.

Bir kez olsun annemin beni hor görmesini değil, benimle gurur duymasını istiyordum. Bunun tek yolu da saygın bir koca bulmaktı.

"Buraya gel," diyor, kollarını bana doğru açarak. Kendimi onun kollarına bırakıyorum ve o da beni sıkıca sararak saçlarımı okşuyor.

Her şey boka sardığında, en iyi arkadaşım hep yanımda olacak.

YİRMİ ALTI

MADDIE

A Sienna ile geçirdiğim, dondurma yediğim ve romantik komedi izlediğim bir hafta sonundan sonra kendimi daha iyi hissediyorum. Annemin onaylayacağını düşündüğüm erkekleri aramaya devam ediyorum, bana bu hayat fikrini verecek

Daha fazlasını isteyip istemediğimden bile emin değilim. Aslında şu anda tek başıma mutlu olduğum bir yerdeyim. Bir dairem, bir stüdyom ve gelişen bir kariyerim var. Neden Bay Mükemmel'e ihtiyaç duymayı bu kadar takıntı haline getirdim ki?

Bütün haftayı işle meşgul olarak geçirdim. Şu anda her yer pırıl pırıl. Tüm malzemelerimi düzenli kaplara yerleştirdim; Evie'nin kalemlerini bile renk geçişlerine göre dizdim. Aklımı ondan uzak tutmak için her şeyi yaparım.

Annem dün beni aradı ve benden dört yaş küçük olan kuzenim Masie'nin yıl sonunda evleneceğini söyledi. Yanıma birini alarak davet edildim. Daha doğrusu, beni bir artı bir bulmaya zorluyor. Ne yazık ki, her zaman isteyeceğim tek adam bana göre değil.

Bazen bazı şeyler olması gerektiği gibi değildir.

Ama bu, onsuz geçirdiğim en uzun hafta oldu.

The End Zone'daki VIP kabinine yaklaşırken Sienna bana bakıyor. Sahiplenici bir Keller kolunu onun beline dolamış. Ona el sallayarak adımlarımı hızlandırıyorum.

"Maddie." Luca başını sallıyor, kehribar rengi sıvı dolu bardağını bana doğru tutuyor.

Frankie başını sallıyor, gri gözleri koyu renk yüz hatları ve zeytin teniyle çarpıcı. Yalan söyleyemem; çok çekici biri. Grayson değil ama Yunan tanrısı havası var, güçlü ve karanlıkla örtülü.

Belki de benim ilgilendiğim şey budur.

Luca yanındaki koltuğa vuruyor ve ben de ona katılıyorum. Keller bana bir k a d e h şampanya dolduruyor ve masanın üzerinden bana uzatıyor.

"Her şey yolunda mı Maddie?" diye soruyor, konuşurken kaşlarını kaldırıyor.

O biliyor.

"Evet." Flütü kaldırıp içindekileri boşaltıyorum. Luca yanımda kıkırdıyor. Harika. Hepsi biliyor.

İçkimi yudumlarken hepsinin gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. O anda odadaki hava değişiyor ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

"İyi akşamlar." Sesi içime doğru elektrik gönderiyor.

Grayson.

Herkes onu selamlıyor ama ben başımı dik tutuyorum. Sienna'nın yanındaki kabine, benim karşıma kayıyor. "Günüşığı."

"Merhaba," diyorum sıkı bir gülümsemeye, oturduğum yerde kıpırdamamak için kendimi zor tutarak.

Zar zor giyinmiş bir barmaid koşarak gelip önüne bir bardak viski bırakıyor. Parmakları adamın pazusuna yapışmış siyah gömleğe değiyor. Elim bardağın etrafında sıkılaşıyor. Bu sırada gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Yutkunurken adem elması sallanıyor ve ben dudaklarımı yalamaktan kendimi alamıyorum.

Luca bana doğru eğildi. "Hey, sakın ol. Bir saniye içinde paramparça edeceksin."

Hemen bardağı tutuşum gevşedi.

"Alışılmadık derecede sessizsin Maddie. Ne oldu?" diye soruyor. Bu beni biraz şaşırttı. Luca'yla pek çok etkinliğe katıldım ama hiçbirinde pek sohbet etmedik. Gerçi o her zaman şakalar ve yorumlar yapar.

Yine de, her zaman izliyor. Her şeyi içine alıyor.

"Sadece başımda bir sürü şey var, dürüst olmak gerekirse ne yaptığımı bilmiyorum." Grayson'ın bakışlarının yüzümün yan tarafını yaktığını hissedebiliyorum.

"O olmuştur içinde ve aynı ruh hali Bu haftalık sikiş acı verici." Kıkırdıyor.

Birbirimiz olmadan gerçekten perişan oluyoruz.

Luca'nın kulağına fısıldıyorum. Sigarayla karışan güçlü sandal ağacı tıraş losyonu duyularıma saldırıyor.

"Onu geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar kızdırdığımdan oldukça eminim."

"Onu kendinden uzaklaştıracılabileceğini hiç sanmıyorum. Sana kafayı takmış durumda; geçen yıldan beri öyle. Yine de onu incittin. Daha önce ona ne olduğunu bir düşün. O derinlerde bir yerde yumuşacık biri. Ama aynı zamanda asabi biri. "Grayson'a yan gözle bakarak sırıtıyor.

"Belki ikiniz de birbirinizi sevdiğinizi kabul ederseniz, hayat bizim için daha kolay olabilir. Birbirinizi itmeyi bırakın."

Sevgiler.

Bu gezegende geçirdiğim yirmi altı yıl boyunca hiç bu kadar her şeyi tüketen, bu kadar tutkulu, bu kadar saf bir şey hissetmemiştim.

"Belki. Sanırım göreceğiz."

"Sadece bir düşün." Omuz silkiyor.

Gözlerim Grayson'ın gürleyen ifadesiyle buluşuyor ve yanaklarım ısınıyor. Tanrım, sinirlendiğinde çok seksi oluyor.

Bacaklarımı masanın altından geçiriyorum, bilerek kaval kemiğine sürtünüyorum.

Yüzü öfkeden açlığa dönüşüyor, gözleri arzuyla parlıyor ve doğrudan içimi yakıyor.

Ayağa kalktı. Elini uzatarak üzerimde yükselirken başımı kaldırıyorum.

"Benimle dans eder misin?"

Masanın etrafındakiler kafalarını bize doğru çeviriyor. Luca kalçamı kendi kalçasıyla dürtüyor ve beni harekete geçiriyor.

Elimi onunkinin içine sokuyorum ve bunu yaptığım anda damarlarıma sıcaklık doluyor.

İnsan kalabalığını yarararak bizi dans pistine doğru götürüyor.

Beni önünde döndürürken ve güçlü kollarını gövdemin etrafına sararken tek kelime etmiyor, başı omzuma yaslanıyor. Müzik eşliğinde sallanıyoruz, kığım ona sürtünüyor.

Etrafımızdaki herkes arka planda kayboluyor. Sadece biz varız. Onun kollarında dönüyorum, kollarımı boynuna doluyorum. Hiçbir şey söylemiyoruz, sadece birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz.

Haklıydı; bu işe başladıktan sonra asla geri dönüş yoktu. "Yarın buluşalım mı? Spor salonumda mı? Saat 1'de mesela?"

"Bekle, kalmıyor musun?"

"Frankie'yi almaya geldim. Sana biraz zaman sözü vermişim ve bunu yerine getirmek istiyorum Maddie. Geçen hafta sonu bizim için bile çok fazlaydı. Gerçekten ne istediğine karar vermelisin. Senin bir parçanı istemiyorum. Hepsini istiyorum. Her bir santimini. Daha azını değil. Bu gece iyi eğlenceler. Yarın, kararı sen ver. Tamam mı?"

Kelimeler dilimin ucunda, beni eve götürmesini söylemek için.
Hepsini istiyorum. Ama bir şey beni durduruyor.

Bir bakıma haklı ama onu kaybetme düşüncesi, son bir haftadır olduğu gibi onsuz olmak bana ihtiyacım olan tüm cevapları veriyor.

"Yarın." İnatçı çenesini avuçluyorum. Bu an çok çığ.

Başımın tepesine bir öpücük konduruyor ve beni bırakıyor. Frankie bize doğru geliyor.

"Ne olursa olsun, her zaman sen olacaksın." Grayson topuklarının üzerinde dönmeden önce elimi tutup sıkıyor. Çıkışa doğru ilerliyorlar ve bir de bakıyorum ki Sienna bana sarılıyor.

Bunu yapabilir miyim? Ona gerçekten her şeyi verebilir miyim?

"Gidip bir şeyler içelim Mads. Bir içkiye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun." "Hmm, evet."

YİRMİ YEDİ

MADDIE

Tüzgâr saçlarımı yüzüme savuruyor. Kaldırımında durmuş, boks salonunun ön kapısına bakıyorum. Kahretsin, bunu gerçekten yapıyorum. Büyük kız külotumu yukarı çekip kapıyı iterek açıyorum. Bana vurdu ter ve deri kokusu. Homurtular ve ardından yumruk sesleri odada yankılanıyor. Kapı arkamdan çarparak kapanıyor. Birdenbire tüm hareketler durdu ve tüm gözler bana çevrildi.

Her yerde kaslar var!

Grayson, "İşinizin başına dönün," diye emrediyor ve herkes hemen yumruk atmaya başlıyor. Odanın ortasındaki boks ringinin kırmızı iplerinin üzerine eğilmiş. Saçları terden sıırıslıkm olmuş, pazuları gerilmiş, ışıkların altında parlıyor.

Çıplak... yani en azından üst kısmı. Belirgin kasları ter parıltısıyla vurgulanıyor.

"Buraya gel, Güneşli."

İplerin altından geçiyor ve merdivenlerden aşağı inerek aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Bana ulaştığında başımı kaldırıyorum. Hırkamın koluyla oynuyorum. Yanındaki parlak kırmızı boks eldivenlerine bakıyorum.

"Seni çok özledim," diye fısıldıyor. "Ben de seni çok özledim."

Beni kendine çekerken yüzüm yapış yapış sert göğsüne gömülüyor, güçlü kollarını o kadar sıkı sarıyor ki zar zor nefes alabiliyorum.

"Özür dilerim. Bir daha asla ama asla seni incitecek bir şey yapmayacağıma söz veriyorum." Sesi titriyor. O da en az benim kadar acı çekiyor. Hayır, beni bırakıp gitmemeliydi. Ama ben de onun güvensizliğini

onu bu şekilde. Eğer ailesiyle benim hakkımda böyle konuşmış olsaydı, onu ellerimle öldürmek isterdim.

"Seni incittiğim için özür dilerim." İç çekiyorum ve başımı göğsüne yaslıyorum, kalbinin düzensiz atışları kulağıma çarpıyor.

"Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok, bebeğim. Hepsi benim suçum. şimdi bunu telafi etmeme izin verir misin?"

"Neyin peşindesin?"

"Bu bir sürpriz. İyi bir sürpriz olacağına söz veriyorum. Sadece bu seansı bitirmem gerekiyor ve sonra tamamen seninim." Burnumun ucuna bir öpücük konduruyor. Yanaklarından tutup onu aşağı çekiyorum ve ağzını talep ediyorum.

Oda kurt ısıklıklarına boğuldu. Dudaklarıma gülümsüyor.

"Birbirinizin suratını sikmek için bütün akşamınız var Grayson. Kıçını buraya getir ve seni yumruklamama izin ver. Seansımın bitmesine on dakika kaldı," diye gürlüyor Luca.

"İkimiz de bana yumruk atmayacağını biliyoruz, bana bir dakika ver."

Luca göz kırparak, "Seni kız arkadaşının önünde rezil edemem," diye karşılık verir.

Grayson'ın kahkahası dikkatimi tekrar ona çekiyor. "Ben o saksocuyu bayılıta kadar bekleyebilir misin?" dedi. "Sonra sana sürprizini göstereceğim."

Heyecan midemde kabarcıklar oluşturuyor. "Bir ipucu alabilir miyim? Lütfen." "Çabuk ol, Grayson," diye homurdanıyor Luca.

Grayson gözlerini deviriyor. "Sabırlı ol bebeğim," diye fısıldar. "Git, otur ve adamının dövüşünü izle."

"Anladım, *efendim*." Göğsünün ortasına vurarak göz kırpiyorum.

Arkasını döndü ve ringe geri döndü. Hemen solumda, tavana zincirlenmiş kum torbasının yanındaki minderlere doğru ilerliyorum. Yere çöküp bacaklarımı önüme doğru açıyorum ve sırtımı duvara yaslıyorum.

Grayson Luca'ya, "Haydi o zaman, bana nelerin olduğunu göster," diye sataşır.

Luca bir yumruk atıyor ve Grayson yolundan çekiliyor. "Gerçekten mi, Luca? Çok dikkatsizsin. Vur bana," diyor Grayson. Luca sol elini Grayson'ın yanağına doğru fırlatıyor. Elin isabet etmesiyle adamımın başı geriye savruluyor. Başını sallıyor ve Luca'ya sırtıyor. "Daha iyi, ama hâlâ yeterince sert değil."

On dakika uçup gitti. Grayson ve Luca ellerini dizlerine koymuş, derin derin nefes alıyorlar. Grayson'ın alnından aşağı ter damlıyor. "Ben gidiyorum, haftaya görüşürüz," diyerek Luca'yı selamlıyor ve geri çekiliyor.

İpleri. Eldivenlerini çıkararak bana doğru geliyor. "Hazır mısın?" Sarılı elini uzattı. Elini tutuyorum ve beni ayağa kaldırıyor.

Spor salonunun arka tarafındaki ahşap kapıdan çıkıyoruz. Keller ve Grayson'ın Keller'ın Dünya Şampiyonluğu maçındaki resimleri duvarda çerçevelenmiş. O günü hatırladığımda dudaklarımda bir gülümseme oluşuyor. *Öpüşmeden* sonra Grayson'ı ilk kez o zaman görmüştüm. Düğüne kadar benden olabildiğince uzak durmuştu.

Odanın ortasında evraklarla dolu büyük bir meşe masa duruyor. Biri bebek pembesi, diğeri siyah iki küçük valiz gördüğümde kaşlarım çatıldı.

Grayson arkamda dönüyor, kollarını karnıma doluyor ve başını omzuma yaslıyor. "Her zaman gitmek istediğin yer neresi?"

"Rusya mı?"

Yalan

söyledim. "Pek sayılmaz."

"Londra mı?" Heyecanımı bastırmaya çalışıyorum ama yine de daha çok bir gıcirtı gibi çıkıyor.

"Sana hayatının en iyi randevusunu vermek üzereyim, bebeğim."

"Aman Tanrım!" Çığlık atıyorum. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim." Boynunun her tarafına öpücükler konduruyorum.

"Ne zaman gidiyoruz?"

"Şimdi."

"Bekle, ne, daha valizimi bile hazırlamadım!"

"Her şey halledildi, ihtiyacın olan her şey orada." Bavula doğru başını sallıyor.

"Nasıl?"

"Ben çok becerikli bir adamım, Güneşli."

"Peki, git duş al. Yetişmemiz gereken bir uçak var." Omzunu itiyorum.

"Bu özel bir jet, bebeğim."

Beni kaldırıyor ve bacaklarımı beline doluyorum. Dudakları dudaklarıma çarpıyor, dili ağzımı yağmalıyor. Ağzının içinde inliyorum. Sert siki külotuma sürtünüyor ve içime elektrik akımları gönderiyor.

"Kahretsin, Sunshine," diye homurdanıyor. "Bir daha asla sensiz bir hafta geçirmek istemiyorum."

"Ben de öyle."

Sırtımı arkamızdaki kapıya çarparken kapı tıkırdıyor. "Mile High Club'a katılmaya hazır mısın, bebeğim?"
"Siktir, evet."

YİRMİ SEKİZ

GRAYSON

E Heyecan bulaşıcı dalgalar halinde ondan yayılıyor. Geçen hafta sonu ihtiyacım olan şeyin farkına vardım. Onu kaybedemem.

Her lanet gün, öğlen koşuma onu da dahil ettim. rotamdaki stüdyo. Onunla birlikte olamasam da onu görmem gerekiyordu. O benim uyuşturucum. Kalbim Maddie'ye ait. Geçen yıl beni gözümünden bıçaklamakla tehdit ettiği ilk andan beri öyle olduğuna eminim. Ama şimdi, ne yapmam gerektiğini biliyorum. Onun için daha iyi *olmalıyım*. Ona hak ettiği her şeyi vermeliyim.

Onunla ilgili her şeye bağımlıyım. Gücüne, parlak kişiliğine, şımarıklığına. Her şeyine. Ve onu elimde tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bu, ailesini ondan uzak tutmak için onların önünde maske takmak anlamına gelse bile.

Hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Sadece bir hafta iletişim kurmamak beni neredeyse raydan çıkarıyordu. Onu nasıl geri getireceğim ve elimde tutacağımdan başka bir şeye konsantre olamıyordum. Bu kadın dünyayı hak ediyor, işte buradayız, otuz beş bin fit havada, hafta sonu için Londra'nın parlak ışıklarına gidiyoruz.

Şampanyasını yudumlayıp Kindle'ında bir şeyler okumakla meşgul. Ekranında *sık* kelimesini kaç kez gördüğümü bilmiyorum. Bir dakika içinde bir tanesine binmek üzere. Hostesin etrafımızda dolanmayı bırakmasını sabırla bekliyorum.

Maddie'nin pembe hançer tırnakları ön koluma saplandı ve kibarca ona "Siktir git" dedim. Hostes dehşet içinde bana baktı ama tek yapabildiğim omuz silkmek oldu. Maddie beni sahiplendiği için özür dilemeyeceğim. Bu çok seksi.

Hostes nihayet kokpite çekildiğinde, pilotun ona nasıl baktığını gördüm ve bahse girerim bir süre meşgul olacaklar. Fırsatımı değerlendirdim.

"Hey! Onu okuyordum," diye sızlanıyor e-okuyucusunu elimden aldığımda. Ağzımı boynuna götürüyorum ve o da başını pencereye doğru eğiyor. İpeksi tenini çenesine kadar yalıyorum. Dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor.

"Burada hazır ve sizi bekleyen bir horoz varken horoz hakkında okumak zorunda değilsiniz."

Elim çıplak bacakları boyunca, dar siyah elbisesinin eteklerine kadar ilerliyor. Bir çift dantelli tanga bulmayı umarak parmaklarımı altına kaydırıyorum. Çıplak amına erişmemi sağlayacak kadar hafifçe bacaklarını açıyor.

"Mmm, bugün bana külot yok mu?" Ben törpülüyorum, o da başını sallıyor. Arabamda onun külotlarından oluşan bir koleksiyon edinmeye başlıyorum. Boynundaki eti ısıyorum ve çiçek parfümü dilimin etrafında dönüyor. "Kucağımda," diye fısıldıyorum.

"Burada mı?"

"Bu bir soru değildi, bebeğim. Üstüme çık. Şimdi."

Dudaklarını yalıyor, elbisesini hafifçe yukarı kaldırıyor, kıkırını arkadan örtecek kadar, ama bana o sırsıklam amcığının tam görüntüsünü veriyor. Kan sikime hücum ediyor. Kucağıma tırmanıyor, bacaklarını benimkilerin iki yanına yerleştiriyor, deri sandalyelere dayanıyor. Kolları boynuma dolanıyor, göğüsleri artık doğrudan göz hizamda. Elim altından geçiyor ve üç parmağımı içine sokuyorum. Diğer elimi kullanarak elbisesini aşağı çekip göğüslerini ortaya çıkarıyorum. Meme uçlarından birini ağzıma alıp, parmaklarımla onu becerirken aynı anda emiyorum. Kalçaları ritmik bir şekilde dönüyor. Ben emmeye ve ısirmaya devam ederken pantolonunu indiriyor. Nefes nefese inlemeleri beni teşvik ediyor. Öne doğru eğiliyor ve parmaklarımı dışarı kaydırıp yeniden konumlandırıyorum, böylece işaret parmağım onun kıkır deliğini kaplıyor. Orta ve yüzük parmağım amına geri giriyor. İşaret parmağım yavaşça içeri girerken dudakları bir O şeklinde ayrılıyor.

"Fuckkkk!" diye inliyor. İnlemelerini avucumun içiyle bastırıyorum. Hızımı yavaşlattığımda bana hançerler fırlatıyor. Ona sırtıyıyorum ve parmaklarımı içinden çıkarıyorum.

"Eğer önümüzdeki yirmi saniye içinde sikimi içine sokmazsam, patlayacağım," diye homurdandım.

Elleri doğrudan kot pantolonuma gidiyor, kemerimi karıştırıyor ve sonunda agresif bir şekilde sertleşmiş sikimi serbest bırakıyor. Ellerini tekrar pantolonuma götürüyor.

Omuzlarını kaldırıp kendini yukarı kaldırıyor ve aletimin tam üstüne yerleşiyor. Sonra yavaşça aşağı iniyor. Bu his tüm vücudumda karıncalanmalara yol açıyor. Duvarları sikimin etrafını sarıyor, sıkıyor, nefesi kesiliyor, tabana ulaşıyor. "Yüce Tanrım. Beni öldüreceksin, kadın!" Kendini tekrar yukarı kaldırıp aşağıya çarparken homurdanıyorum. Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Amcığı her seferinde bana sürtünüyor. Klitorisini çimdikliyorum ve başını geriye atmasına neden oluyorum.

"Öp beni," diye inliyorum, kendimi zar zor zapt edebiliyorum.

Bir ritmi kaçırmadan dudaklarını dudaklarıma çarpıyor, beni sürerken ağzımın içinde inliyor. Onun ritmine uymak için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum. Dişlerimiz birbirine çarpıyor. Başının arkasını kavırıyorum ve onu daha da içime itiyorum. Vücudumdaki her bir kas geriliyor. "Şimdi!" Homurdanıyorum. Bir inilti kaçıyor, ben de onu susturmak için dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Şiddetle sarsılıyorum, içine dökülüyorum.

Lanet olsun.

Birkaç dakika geçiyor, nefes alış verişimiz düzene girerken alnı benimkine yaslanıyor.

"Peki, mil yüksekliğindeki servisiniz nasıldı, Bayan Peters?" Şişmiş alt dudağını okşayarak alay ediyorum.

"Hmmm, mükemmel. Bu uçuşta daha kaç saatimiz var?" Elimini altından çekerek sırtıyor.

"Yaklaşık üç saat."

"Pekala, Bay Ward, bundan sonra ağzınızı amımda hissetmem gerekebilir. Bir saat içinde diyelim mi?"

"Ne zaman istersen yüzüme oturabileceğini biliyorsun, Günışığı."

Kendini üzerimden kaldırıyor ve tekrar kendi koltuğuna oturuyor.

E ğ i l i p Kindle'ını aldım ve ona uzattım.

"Kitap pornosundan daha mı iyi?"

"Tanrım, çok daha iyi." Kıkırdıyor, başını omzuma yaslıyor ve ekranını aydınlatıyor.

Başımı onunkinin üzerine koyuyorum ve gözlerimi kapatıyorum, kolumu arkasına doğru kaydırıyorum, böylece bana sarılabiliyor.

"Hey, biraz bekle, okumak istiyorum," diyorum.

"Söylemeliyim ki, bence ağzını bu adamdan daha iyi kullanıyorsun."

"Oh, gerçekten mi? Bu durumda, tadına bakmak için bir saat beklemeyeceğim." Vücudu

benimkine karşı titreşiyor, en sevdiğim kırmızı allık göğsüne yayılıyor.

Bu hayatımın en iyi uçuşu olabilir.

YİRMİ DOKUZ

MADDIE

Aondra'ya iner inmez Grayson bizi Heathrow Havaalanı'nın dışında siyah bir limuzine bindirdi. Nerede kalacağımızı ya da ne planladığını bilmiyorum ama umurumda değil.

Limuzin Londra'nın kalabalık caddelerinde ilerliyor ve yol üzerindeki her bir trafik ışığında durduğumuza eminim. Aldırdığımdan değil; pencereden etrafı seyretmekten mutluyum. Grayson telefonuyla meşgul, diğer eli de benimkinin içinde. Londra bu sabah oldukça gri... telefonuma göre öğleden sonra. Saat dilimleri bana göre değil; bunu çözmeye çalışmak bile başımı ağrıttıyor.

Sokaklar insanlarla dolup taşıyor. New York'un daha küçük bir versiyonu gibi. Büyük tekerlek dikkatimi çekiyor. Sienna her zaman gün batımında manzaranın ne kadar muhteşem olduğunu anlatırdı. Telefonumu kaptığım gibi hızlıca bir fotoğraf çekip ona gönderiyorum.

"Hey, Grayson."

"Evet, bebeğim?" Telefonunu kucağına bırakıyor. "London Eye'a gidebilir miyiz?"

"Kırk sekiz saate sığdırabildiğimiz kadar turistik yer sığdıracağız, ya da, yani, ufuk çizgisine bakarak seni becerirken ne kadar becerebilirsek, o kadar." Göz kırıyor ve ben heyecandan ciyaklamamak için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum.

"Beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim. En iyisi. Randevu. Şimdiye kadarki." "Gezilecek yerler listenin başında bir şey var mı?"

"Buckingham Sarayı. Gece aydınlatılmış Tower Bridge. Ohhh, ve belki Oxford Caddesi'nde biraz alışveriş." Surat astım.

"Sanırım Sienna size geniş bir liste vermiş."

"Ona mesaj atmış olabilirim."

"Uyum sağlayamadığımız şeyleri bir dahaki sefere yapsak nasıl olur?"

Bir dahaki sefere.

Düşüncesi bile midemi

bulandırıyor. "Anlaştık."

Araba kırmızı halıyla kaplı girişin dışında durur. Cadde boyunca gösterişli arabalar sıralanmıştır. "Bu harika görünüyor, Grayson."

"Kadınım için sadece en iyisi," diye cevap veriyor ve limuzinden iniyor. Ciddi görümlü, siyah takım elbiseli şoför kapımı açık tutuyor ve Grayson bana elini uzatarak görüş alanıma giriyor.

Siyah üniformalı, komik şapkalı iki adam bagajdan valizlerimizi alıyor. Grayson cüzdanını çıkarıp bir tomar parayı şoföre uzatıyor, şoför de ona başıyla selam veriyor.

"Hazır mısın, bebeğim?" diyor.

Başka ne yapacağımı bilemeden başımı sallıyorum. Shangri-La'nın döner cam kapılarına doğru yürürken, etrafımın ışıltı ve zenginlikle çevrili olması beni tamamen bunaltıyor. Ben buraya ait değilim. Motorcu botlarım parlak gri mermer zeminde gıcırıyor. Resepsiyon alanında bergamot kokusu yayılıyor. Mermere karşı altınla mükemmel bir şekilde detaylandırılmış.

Grayson bizi içeri alıyor, ben de arkasında bekliyorum. Elimi tutup bana güven verici bir gülümseme verdikten sonra bizi asansöre doğru götürüyor, üzerinde etkileyici kristal avizelerin asılı olduğu parlak kırmızı çiçeklerden oluşan devasa vitrinlerin önünden geçiyor.

Boş bir asansör bizi karşılıyor. İçeri girerken ona sımsıkı sarılıyorum. Asansör 39. katta çalışıyor. Kapılar açılıp süitimiz ortaya çıkınca nefesim kesiliyor. Oda nötr tonlar ve çiçekli ipek duvar kâğıtlarıyla dolu. Grayson bizi içeri götürüyor ve gözlerim hemen Londra silüetine takılıyor. Tower Bridge'e hayran kalmaktan kendimi alamıyorum. Kahverengi yastıkların serpiştirildiği krem rengi kanepenin yanından geçiyorum. Sehpanın üzerinde küçük bir Çin çay seti duruyor.

Bavullarımız yatağın yanına özenle yerleştirilmiş. Heyecandan içim içime sığmıyor, kendimi yatağın üzerine atıyorum ve yatağa gömülüyorum.

lüks örtüler. Sırt üstü uzandım ve deniz yıldızı oldum. "Grayson, buraya gel. Bu şimdiye kadar bulduğum en rahat yatak."

Devasa gövdesi bana katılırken şilte alçalıyor. Çenemi elime dayayıp yüzümü ona dönüyorum. Kumral saçları dağınık, yontulmuş çenesi her zamanki kadar sıkı değil. Kahretsin, siyahlar içinde çok güzel görünüyor.

"Bir saat içinde bir yerde olmalıyız."

"Ne yapıyoruz biz?"

"Bu sürpriz unsurunu mahveder."

Başparmağının ucunu yanağımda gezdiriyor. "Çok güzelsin Maddie." Bakışlarımı indiriyorum. Sanırım kusurlarınızı bulup çıkarmayı hiç ihmal etmeyen bir anne tarafından büyütüldüğünüzde, alıştığınız tek şey bu oluyor.

İşaret parmağıyla çenemi tekrar yukarı kaldırıyor. "Sen bu lanet gezegendeki en güzel kadınsın. Benden saklanma, Günişğim. Onu kucakla."

"Denerim."

"Güzel, sana asla yalan söylemem."

Öpüşmemiz yavaş ve şehvetli. Derinleştirirken eli çenemi kavıyor. Bacağımı kalçasına geçiriyorum.

Alt dudaklarını ısıriyorum ve ağzımın içinde inliyor. "Benim," diye geveliyor, alnını benimkine yaklaştırıyor.

"Senin," diyorum gülümseyerek.

Bileğimi yakalıyor ve avucumu, parmaklarımın altında kaburgalarının arasından güçlü bir şekilde atan kalbinin üzerine getiriyor. "Ve bu da senin."

"Bu konuda bana güvendiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum. Onu çok fazla zorlamak istemiyorum; yaralarının derin olduğunu biliyorum. Bu, onun da aynı şekilde hissettiğini bilmem için yeterli bir onay.

"Hadi, duş alalım ve randevumuza gidelim." Ayağa kalktığı anda bileğinden tutup Rolex'ini yakalıyorum. Başını bana çevirip kaşlarını çatıyor. Elini tutup kalçama götürüyorum ve bacaklarımı onun için açıyorum.

"Duş. Şimdi."

İkinci kez söylenmesine gerek yok. Yataktan atlıyorum ve elbisemi yerde bir yığın halinde bırakarak dışarı çıkıyorum. Çıplak bir Grayson her hareketimi izliyor. Alt dudaklarını ısırarak önünde duruyorum ve "Gidip başlayayım" diyorum.

Beni kovalıyor.

OTUZ

GRAYSON

"W Şapka giyeyim mi?" diye sesleniyor banyodan çıkarken, bir havluyla saçlarını kurutuyor, diğerini vücuduna sarıyor. Su porselen banyosunda parıldıyor.

Derisi. Sadece birkaç dakika önce içinde olmama rağmen sikim seğiriyor.

Kapı çalınıyor. "Ben bakarım," diyerek kapıya doğru koşuyorum. Onun için ilk küçük sürprizim.

Kapıyı sadece belime sardığım bir havluyla sallanarak açıyorum. Beni gülümseyen yaşlı bir adam karşılıyor ve bana bir şişe şampanya ile iki küçük siyah kutu veriyor.

"Kim o?" Maddie bağırır.

Adam başını sallıyor ve ben daha bahşiş bile vermeden kapıyı benim için kapatıyor. Kutuları alıp birini sinsice bavuluma geri koyuyorum. Diğer elimde kalıyor. Bunu açtığı anda yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum. Yatak odasına geri dönüyorum.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve arkasında durup aynadan ona bakıyorum. Ben yaklaşırken gülümsüyor, saç kurutma makinesini kapatıyor. Ellerim arkamda. Koltuğunda dönüyor ve başını bana doğru eğiyor. Kahretsin, o mükemmel.

"Ellerini uzat ve gözlerini kapat," diyorum.

Dediğimi yapmadan önce kaşlarını kaldırdı. "Sikini ağzıma sokmasan iyi edersin."

"Peki neden olmasın?"

"Şaka yapıyorum." Bademciklerini görebilmem için ağzını sonuna kadar açıyor ve teklifini kabul etmemek için kendimi zor tutuyorum. "Peki, devam et o zaman."

Kutuyu ağzına yerleştiriyorum ve dişleri ısırıyor. Gözleri şaşkınlıkla açıldı. Kutuyu ağzından çıkarıp kapağını yırtıyor. Gözleri el yapımı pırlanta işlemeli, güneş ışığı kolyeye takılıyor.

Gözleri doluyor ve titreyen elleriyle işaret parmağıyla kolyeyi okşuyor.

"Grayson, aman Tanrım. Bu çok güzel." Burnunu çekiyor. "Gerçekten giymek için fazla güzel. O kadar sakarım ki kaybedebilirim."

"O zaman sana bir tane daha alırım. O gülümsemenin yüzünü aydınlattığını görmek paha biçilemez." Kolyeyi kutudan çıkarıp bana uzatırken gözyaşları yanaklarından süzülüyor. Saçlarını yana doğru çekerek arkasını dönüyor, böylece sırtı bana dönük oluyor.

Mücevherleri sabitliyorum. Altın zincir teninde büyüleyici görünüyor. Eğilip boynunun arkasına bir öpücük konduruyorum ve yanına çömelıyorum.

Koltuğunda dönüyor.

"Biliyorsun, bunların hiçbirisi parayla ilgili değil. Sadece bunu bilmeni istiyorum. Beni burada tutmak için hediyelere ihtiyacım yok. Sadece sana." Duraklıyor. "Ve senin kocaman sakin."

"Lanet olsun, hangimizin daha kötü olduğunu bilmiyorum."

"Cennette yapılmış bir eşleşme," diye alay ediyor, bacaklarını açıyor ve sonra geri dönüyor. Elimi yüzümde gezdiriyorum ve hırıltılı bir nefes veriyorum. Günün hiçbir dakikası onun içine girmeyi düşünmüyorum. Kalbimde bunun sevişmenin çok ötesinde olduğunu biliyorum. Ona sarılmayı, onu öpmeyi, onunla gülmeyi, onu gaza getirmeyi seviyorum. Hepsini onunla istiyorum. Kahretsin, onu seviyorum.

"Benim için iyi bir kız ol ve giyin. Gitmemiz gerekiyor. Bence bu seksten bile daha iyi olabilir."

Dehşet içinde nefesi kesiliyor. "Beni becermek istemiyorsan bana iyi kız deme Grayson. Bunun beni sıırılsıklam edeceğini biliyorsun."

Vay anasını.

Saç kurutma makinesi tekrar canlandı.

Görünüşe göre diğer odada giyiniyorum, çünkü bu baştan çıkarıcıya karşı koyabilmemin tek yolu bu. Ve bu sürprizi kaçırmayacağız.

OTUZ BİR

MADDIE

T Bentley sokağın köşesindeki küçük bir barın önüne yanaştı. London Eye sağında gökyüzünü kırmızı renkte aydınlatıyor.

Grayson araçtan iniyor, etrafta dolaşıyor ve

Kapı, her zamanki gibi seksi görünüyorum, bu gece siyah bir takım elbise, yeni bir beyaz gömlek ve siyah kravatla daha da seksi. Siyah dar elbise dizimin hemen üzerinde duruyor ve hareketlerimi kısıtlıyor. Bir centilmen olan Grayson, ayağa kalkarken kendimi sabitlemem için kolunu uzatıyor.

Havada acı bir serinlik var. Nisan ayına yaklaştığımız için biraz daha sıcak olacağını düşünmüştüm. İyi ki bana deri ceketimi paketlemiş. Küçük barı geçip caddenin karşısındaki büyük tekerleğin hemen önündeki çimlere doğru ilerliyoruz. "Vay canına, şuna bak."

"Büyüleyici," diye cevap veriyor, gözleri sadece bende, bu da beni kızartıyor. "Londra'yı gökyüzünden görmeye hazır mısınız?"

"Hayatta olmaz, kapalı, değil mi?" "Bizim için değil, Güneş'i."

Bizi metal korkuluklara götürüyor ve genç bir adam bizi bekliyor. Kırmızı ipi açarak platforma geçmemize izin veriyor. Thames Nehri, ufuk çizgisi parıldarken ışıklarla titriyor. Gerçekten büyüleyici.

Podyumda bizi açık bir cam bölme bekliyor. Önümdeki manzarayı seyrederken gözlerim yaşıyor. Kürsü, fenerlerin içindeki mumların titremesiyle aydınlanıyor. Ahşap zemine kırmızı gül yaprakları serpiştirilmiş.

"Grayson," diye hıçkırıyorum, ellerimle yüzümü kapatıyorum. Beni sıkıca kucaklıyor. "Bebeğim, ne oldu?"

"Bütün bunları benim için yaptığına inanamıyorum," diye boğulmayı başarıyorum.

"Hey, bana bak." Omuzlarıma sıkıca tutunarak bir adım geri çekiliyor. "Dünyadan daha azını hak etmiyorsun. Sana bunu vermek için elimden geleni yapacağıma söz verdim. Her zaman da vereceğim. Buna alış, durmayı planlamıyorum."

Kendimi onun kollarına bırakıyorum, ellerimi boynuna doluyorum, onun elleri de kıçımı kavrayarak beni ona doğru tutuyor.

Arkamda her şey parıldıyor, ama odaklanabildiğim tek şey bu adam. Karanlığın adamı bana ışığı getirecek tek kişi. Yanlış olabilir; mükemmel olmayabilir. Ama o benim ve onu seviyorum.

"Seni seviyorum Grayson," diye fısıldıyorum yanağına. "Sen benim çizgimi çaldın."

"Ne demek istiyorsun?"

Kalp atışlarım hızlanıyor, nemli ellerim neredeyse zonkluyor.

Göz'ün tepesini göstererek, "İşte sana söylemek istediğim buydu," diyor.

"Sorun yok. Şimdi yapabilirsin."

"Seni seviyorum."

Kalbim küt küt atıyor. Tanrıya şükür.

"Seni her şeyden çok seviyorum. Sen benim şımarık güneş ışığımsın. Seni gördüğüm an boku yediğimi anladım. Neden bu kadar mücadele ettik bilmiyorum. Ama pes ettiğimiz için mutluyum."

"Yani, bu beni kız arkadaşın mı yapıyor?"

"Ne istersen olabilirsin. Sen benim her şeyimsin. Ciddiyim, senin için her şeyi yaparım."

Kalbim bu kadar aşkı kaldıramaz. Yanmanın eşiğinde. Bir bütünlük hissi kaplıyor içimi. Sanki evren bana ruhumun diğer yarısını vermiş gibi. Kayıp parçamı.

"Yine de annenin bunu nasıl karşılayacağından emin değilim." Kıkırdıyor. "Ben onun prensesi için uygun bir prens değilim."

"İyi ki sıkıcı bir prens istemiyorum. Kötü adamın beni sevdiğini söylerken beni bir fahişe gibi becermesini istiyorum. Hayatımı başkaları için yaşamaktan bıktım. Sadece seni istiyorum. Sadece seni."

"Kötüler nasıl sikişeceklerini çok daha iyi bilirler." Kahretsin, bu kapsülün etrafta dolaşması ne kadar sürer? "Bana sonra hatırlatabilirsin," diye takılıyorum.

"Neden bütün London Eye'ı kiraladığımı sanıyorsun?"

"Seni sevdiğimi söyleyeceğimi nereden biliyordun?" Alt dudağımı ısırarak soruyorum.

"Çünkü bunu inkâr etmenin hiçbir yolu yok." Ben cevap veremedim elimi tuttu ve bizi kapsüle götürdü.

"Gördün mü, içinde bir yerlerde küçük bir romantik var." Ona dönüyorum ve göğsünü dürtüyorum. Parmaklarını benimkilere doluyor ve dudaklarına götürüyor. Kapılar arkamızdan kapanıyor ve biz hareket etmeye başlayınca zemin sarsılıyor.

İşaret parmağımı ağzına alıyor. O parmağımı emerken bakışlarımı parıldayan ufuk çizgisinden uzaklaştırıyorum. Parmağımı çekiyorum ve çenesinden aşağıya, boğazına doğru sürüklüyorum. Kravatını gevşetiyorum ve gömleğini çözmeye başlıyorum, her seferinde bir düğme, kemerine ulaşana kadar. Kabile dövmeleri aralıktan görüldüğünde neredeyse salyalarım akıyor.

Dizlerimin üzerinde yere çöktüm ve kemerini çözerek kocaman sikini serbest bıraktım. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Dilimi ucunun etrafında döndürüp tuzlu sıvıyı emiyorum.

Onu boğazımın arkasına kadar ağzıma aldığımında, sulanmaya başlayan gözlerimi kapatıyorum. "Eğer boğulmuyorsan, doğru yapmıyorsun demektir," diyor boğuk bir ses tonuyla ve öğürmemek için elimden geleni yaparak başımı daha da aşağı itiyorum.

"Gözlerini buraya dik, Günışığı. Sikimde boğulurken seni görmek istiyorum. Belki daha sonra seni ellerimle boğarım."

Sikini yukarı aşağı kaydırmaya başladığımda bacaklarımı birbirine kenetliyorum, ucuna kadar ve gidebildiğim kadar geri.

"Daha derine, bebeğim. Buna değmesini sağlayacağım. Söz veriyorum," diye homurdanıyor.

Elini yüzüme götürüyor, başparmağı yanağımdaki bir damla gözyaşını kovalıyor.

"Aferin kızıma."

Ağzıma birkaç kez girip çıktıktan sonra ellerimle kalçalarını tutuyorum. Elimin tersiyle ağzımı siliyorum.

Her santimim yanıyor. Onun etrafında patlamaya hazırım.

"Ayağa kalk. Çıkar şu elbiseyi. Avuçlarını pencereye koy.

"Topuklular benim için kalsın."

Başımı sallayıp pencereye doğru ilerliyorum, avuçlarım soğuk camın üzerinde. Şimdi neredeyse Eye'in tepesindeyiz, Londra şehri altımızda, gecenin içinde parılıyor. Muhteşem.

Grayson'ın sıcak nefesi omzumun arkasına çarpıyor. Omurgamdan aşağıya doğru yalıyor, sırtımı kamburlaştırıyor, memelerim artık ezilmiş

durumda

Pencereye yaslanmış, kıcımı ona bastırıyordum.

"Her bir santimin çok lezzetli."

Dizlerinin üzerine çökme sırası ona geldiğinde altımdaki zemin sallanıyor. Baldırlarımın iç kısmına dokunuyor ve bacaklarımı daha da açıyorum. Güçlü elleri kalçalarımın arasına girip önlerini iterek beni kalçalarımın büküldüğünde, ellerim hâlâ camın üzerindeyken beklentiyle titriyorum.

"Benim," diye homurdanıyor ağzı amımı kaplamadan hemen önce. Yavaş hareketlerle giriş yerimden klitorisime kadar tüm yolu yalıyor ve geri dönüyor.

"Lanet olsun, Grayson."

"Sana bundan daha yüksek sesle ulaşabiliriz, bebeğim." İhtiyacım olan yere geri dönüyor. Dilini içime sokup çıkarmaya başladığında gözlerimi sıkıca kapatıyorum, ellerini kalçalarımın etrafında sıkıyor, beni tam anlamıyla diliyle beceriyor. "Gözlerini aç, bebeğim. Altımdaki şehri izlemen istiyorum.

benimsin."

Gözlerimi açtığımda yansımamızla karşılaşıyorum. Grayson arkamda hareket ediyor ve gözleri yansımada benimkileri yakalıyor. Saf açlıkla dolu, gözlerini benden ayırmıyor, elleri yanaklarımı okşuyor. Kıcımın yanağını sertçe ısırdı. Acı içime doğru fırlıyor. Sonra oraya ağzı açık bir öpücük konduruyor. Daha önce sırlıklam olmadıysam bile şimdi kesinlikle sırlıklamım.

Göğsümü avuçluyor ve etimi ısıyor. "Şimdi doldurulmaya hazır mısın?"

"Senin tarafından, her zaman."

Doğrudan içime girmeden önce sikini dikiş yerim boyunca kaydırarak vücudumun öne doğru itilmesine neden oldu. "Siktir." Beni germesine uyum sağlarken dişlerimi gıcırdatıyorum.

"Mmm, ne kadar iyi bir kız."

Eli sol kık yanağımı tokatlarken çığlık atıyorum. "Hoşuna gitti mi, Sunshine?"

"Evet, yine!"

"Benim pis fahişem," diyor avucu aynı noktaya değmeden önce. "Dudaklarını istiyorum," diye geveliyor ve beni kalçalarımın tutup havaya kaldırıyor, bizi geriye, salonun ortasındaki yuvarlak ahşap banka doğru götürüyor.

Odaya. Oturuyor ve ben de kucağında dönerek ona bakıyorum.

Saf bir zevkle başımı arkaya atarak aletine gömüldüm. "Sür beni, Güneşli."

Şişmiş dudaklarımı ısırdım. "Evet, efendim." Dudaklarımı onun dudaklarına çarpmadan önce göz kırpyorum, ona binerken klitorisimde biraz sürtünme elde etmek için kalçalarımı yuvarlıyorum.

Bir eli kıcımda, diğeri yanağımı okşarken öpüşmeyi derinleştiriyor ve ağzımın içinde inliyor. Bu andaki her şey mükemmel. Gözlerinde vahşi bir bakışla öpüşmeyi keserek iki parmağını ağzıma götürüyor. "Em" diye emrediyor.

Gözlerimi kapatıyorum, hala sikişinin üzerinde aşağı yukarı zıplıyorum ve emiyorum. Onları dışarı çekiyor, diğer eli şimdi kık yanaklarımı ayırıyor.

Parmakları girişin etrafında dolaşiyor. "Rahatla Günişığı," diyor beni öpmeden önce, aynı anda parmaklarını içeri kaydırıyor. Onlar girerken hareketsiz duruyorum, yanma hissinden ziyade onun ağzına, benimkine odaklanıyorum. Oraya bir parmaktan fazlasını sokmayalı uzun zaman olmuştu.

"Tanrım, Maddie. Çok seksisin." Boynuma biberli öpücükler konduruyor. Aşağı yukarı hareket etmeye başlıyorum, daha fazlasını istiyorum, her şeye ihtiyacım var. Parmakları girip çıkarken, sikilmeye ihtiyacım var.

"Daha fazlasına ihtiyacım var, Grayson. Beni daha sert becer."

Daha ne olduğunu anlamadan, beni üzerinden kaldırıp döndürdüğünde nefes nefese kalıyorum. Ellerim tahta sıraya çarpıyor. Bir eli aletini yanaklarımda gezdiriyor ve tam büzülmüş deliğimin girişinde duruyor.

"Her deliği ben sikerim." Kendini içeri yönlendiriyor. "İyi kız, benim için hareketsiz kal."

Göğsünü sırtıma dayayarak omurgam boyunca öpücükler konduruyor ve vücuduma karıncalanmalar gönderiyor. Parmakları tekrar amıma uzanıyor. "Bacaklarını benim için daha geniş aç," diye fısıldıyor sırtıma doğru. Ben de açıyorum.

"Tanrım, çok güzel, benim için yayıl." Sıcak nefesi sırtımı gıdıklıyor. Parmakları içime girip çıkarken aynı zamanda arkamdan da girip çıkıyor. Her iki deliğimi de dolduruyor. Baskı, zevk, hepsi bir araya geliyor ve bedenimi salıverilmenin eşiğine getiriyor. Grayson'ın elleri üzerimde sıkılaşıyor.

"Uzun zamandır seni götten becermeyi hayal ediyordum," diyerek pantolonunu indirdi ve hızını artırdı.

Parmakları boğazıma dolanıyor, nefes borumu sıkıyor. Vay anasını.

"Benim için gel, bebeğim." diye tıslarken yıldızlar görüşümü dolduruyor. Ve vücudumu ateşe vermek için gereken tek şey bu, serbest bırakılmam beni tüketiyor ve o da kendi bedenine ulaşıyor.

"Lanet olsun."

Boğazımdaki tutuşu gevşediği için hava almak için mücadele ederek banka doğru sarkıyorum. Kendini içimden çekiyor ve başımı tahtaya yaslıyorum.

"Seni seviyorum, Maddie. Hem de çok." Beni yerden kaldırdı, yüzümü ona çevirdi ve göğsüne bastırdı.

"Demek sonunda seni susturmak için o kadar sert sikmem gerekti, ha?"

Başımı onunkine doğru kaldırıyorum. Gözleri hayranlık dolu, arkamızdaki ufuk çizgisi gibi parlıyor.

"Söz veriyor musun?" Kollarımı boynuna dolayarak soruyorum.

"Tüm kalbimle. Hiçbir yere gitmiyorum ve sen bile beni buna zorlayamazsın."

"Seni seviyorum, Grayson. Sadece sen olduğun için. Bunu asla unutma."

"Seni her zaman koruyacağımı biliyorsun, değil mi? Kapımıza herhangi bir tehlikeyi geri getirmemek için her şeyi yapacağım. Bu konuda söz veremem; ama senin için hayatımı ortaya koyacağımı bil. Bu benim karanlık ve tehlikeli dünyam. Bunu bilmelisin. Ama her seferinde beni geçeceksin. Tamam mı?"

Onu durdurmayacağım. Sadece onun güvende olmasını ve benim de güvende hissetmek istiyorum. Henüz bunu yapmamam için bir sebep vermedi.

Ben de temkinli bir şekilde başımı salladım. "Bunu düşünmek bile beni hasta ediyor Grayson. Senden asla benim için dünyanı değiştirmeni istemem; sadece ikimizi de güvende tut. Tek istediğim bu. Sen de en az benim kadar önemlisin. Sana burada, yanımda ihtiyacım var."

Yüzümü kendine doğru itiyor ve dudaklarıma yapışıyor. "Öpüşmeme kuralımı bozmana sevindim, ama lanet olsun, durabileceğimi sanmıyorum."

"Bu gerçekten doğru muydu?"

"Evet, hiçbir şekilde yakınlaşmak istemedim. Amelia'nın yaptıklarından sonra, evet, sevişmek istiyordum ama kimsenin yanımda kalmasını istemiyordum. Bu, çizgilerin bulanıklaşmasını engelliyor gibiydi. İşe yaradı. Ta ki sen gelene kadar."

O kaltak kadını tokatlamak isterdim, ama aynı şekilde, işi berbat ettiği için de mutluyum çünkü artık o benim.

"Dudaklarımın size hizmet edebilmesine sevindim." Kaşını kaldırıyor, hiç eğlenmemiş gibi.

"Uzun zamandır sadece beni öptüğünü bilmek içimi ısıtıyor ve tüylerimi diken diken ediyor, kötü mü?"

Derin, boğuk bir kahkaha atıyor.

"Hayır, bana karşı sahiplenici olmanı seviyorum. Çünkü ben de senin

hakkında tam olarak böyle hissediyorum. Seni öpen her erkeği kıskanıyorum."

"Şu andan itibaren beni öpen tek erkek sen olacaksın ve hiçbir erkek beni böyle becermedi," diyorum en baştan çıkarıcı tonumla ve ona hızlı bir öpücük konduruyorum. Ona sarılıp başımı omzuna yaslıyorum.

"O adam bölmeyi açıp çıplak kıçımınla karşılaşmadan önce giyinsek iyi olur."

Kıçımı tokatlıyor.

"Tanrı aşkına, Grayson. Bunu yapamazsın ve benden öylece giyinmemi bekleyemezsin."

"O kış artık benim," diye kulağımı tırmalıyor ve kulak mememi ısırıyor.

Giyisilerimi giydiğimde, tekerlek peronda duruyor ve kapılar açılıyor. El ele dışarı çıkıyoruz. Grayson bizi içeri alan adama teşekkür ediyor ve Thames Nehri'ni çevreleyen taş duvara doğru yürüyoruz.

"Akşam yemeği için hazır mısın?" Grayson beni düzgünce yanına yatırarak soruyor ve anında içimi ısıtıyor.

"Açlıktan ölüyorum, o yüzden evet, lütfen."

Mutlu ve aşık, geceye doğru yürüyoruz.

OTUZ İKİ

MADDIE

A Londra'da fırtınalı bir hafta sonunun ardından yorgunluğum iliklerime kadar hissediyorum. Dün gece tam on saat uyuduk. Saatin kaç olduğunu bile bilmiyorum. Grayson çıplak bir şekilde telefonunu karıştırıyor. Sarıldım

parmaklarım karın kaslarının dış hatlarında geziniyordu.

Buckingham Sarayı'na sığmayı başardık, Tower Bridge'de bir yürüyüş yaptık. Kuğular küçük çocukların elinden ekmek yerken Hyde Park'ta bir bankta oturup dondurma yedik. Biraz garip, ama sanırım bu tam İngilizlere göre. Yakın zamanda elimi bir kuğuya yaklaştırmayacağım.

Hatta Saray'ın önünde bir selfie çekip Sienna'ya gönderdik. Tabii ki çok mutlu görüldüğümüz için çıldırdı. Bu noktada kimin daha mutlu olduğundan emin değilim.

Grayson kıkırdayarak beni gerçekliğime geri döndürüyor. Beynim aşırı hızlanıyor. Yolculuğumuzda Boğa burcu olduğundan bahsetmişti, yani doğum günü gelecek ay.

"Bekle, kaç yaşındasın?" Hâlâ karnının üzerinde gezinerek soruyorum. "35. Sorun mu var?" Bana kaşlarını çatı.

"Tamam, dokuz yıl, iyiyiz. O zaman sana *baba* demeye başlayayım mı?" Yüzümü asmamak için elimden geleni yapıyorum.

Üstüme yuvarlanıyor, vücuduyla bacaklarımı açıyor. Aleti külotumun üzerinde seğiriyor. Bakışları o kadar yoğun ki, arzuyla yanıyor. "Bana ne sikim istersen diyebilirsin. Aletimin üzerinde zıplarken benim için bağırdığın sürece umurumda değil."

"Sanırım şimdilik *Beyefendi*'yle devam edeceğim" diye mırıldanıyorum ve ona mahcup bir sırıtış atıyorum.

Yatağının başucundaki masadan telefonu çalıyor. Böldüğüm için oflayıp puflayarak ağırlığını tek koluna veriyor ve damarlar çıktıkça neredeyse ağzımın suyu akıyor

dövmeli kollarından. Diğer uçta bir erkek sesi konuşuyor Grayson'ın kaşları kalkıyor ve bana bakıyor.

"Tamam, onu beklemiyordum ama yukarı gönder. Mutfakta beklemesini söyle," der ve aramayı kesip telefonu kenara fırlatır.

Omzum sıkışıyor.

"Görünüşe göre bugün annemle tanışacaksın, Günışığı." Işıldıyor ve yüzümdeki renk uçup gidiyor.

Kahretsin.

Tutuşundan kurtulmaya çalışıyorum ama o sadece bir eliyle bileklerimi kavıyor ve başımın üzerine yerleştiriyor.

"Seni sevecek. Söz veriyorum. Ayrıca beni yatak odama vals yaparak gelmeyecek kadar iyi tanıyor."

"Tamam," diye ciyaklıyorum ve o da gülümseyerek öne doğru eğilip dudaklarımı dudaklarına alıyor. Kaçan iniltiyi engel olamıyorum.

"Grayson, giyinmemiz gerek" diyorum, ellerimi tutuşundan çekmeye çalışıyorum, ama o sadece tutuşunu sıkılaştırıyor.

"Buraya gelmeyecek." Sertleşmiş sikini amıma bastırıyor. "Artı, oraya azgın bir ereksiyonla gidemem." Sikini aşağı yukarı kaydırırken yanaklarım ısınıyor ve tüm vücudum vızıldıyor.

"Sessiz olabilir misin?" diye fısıldıyor boynumu ısırarak. "Deneyebilirim."

"Aferin kızıma." Dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor ve siki ıslaklığıma doğru kayıyor. Dişlerimi sıkıyorum, etrafını gererken bir tıslama sesi çıkarıyorum. Bacaklarımı beline dolayarak ona daha iyi erişim sağlıyorum.

"Kahretsin, Günışığı," diye homurdanıyor.

Tam o sırada yatak odasının kapısı açılıyor ve Grayson'ın yüzü boynuma gömülürken bir kadın şok olmuş bir halde orada duruyor.

Bunun annesi olmasına imkan yok.

"Grayson," diye tıslıyorum, bana çarparken alt dudağımı ısırıyorum, gözlerim hâlâ kapı aralığımızdaki kadında.

"Yatak odamızda bir kadın var."

Hemen duraksıyor ve boynunu kapıya doğru uzatıyor. Kaşlarını çatarak bize bakıyor, göğsünde bir kızarıklık yayılıyor.

"Neden kocamı becerdiğini açıklamak ister misin?" Tiz sesi gözlerimi devirmeme neden oluyor.

İçimden bir kıkırtı kaçıyor. Bu sürtük kim olduğunu sanıyor? Ağır ve sahte bir nefesle, "Grayson, bunu nasıl yaparsın!" diyorum.

Şaşkın bakışlı Grayson dikkatini tekrar bana çeviriyor. Eski karısı olduğunu tahmin ettiğim ölüm bakışından önce ona göz kırpyorum.

"Orada öylece durup aval aval bakacak mısın yoksa katılmak mı istiyorsun?" Ses tonum patronluk taşıyor. Ağzı açılıyor, yanakları kızarıyor ve gözleri benimle Grayson arasında gidip geliyor. Neyse ki yorganın altındayız.

Bir an sessizlik oldu. Grayson göbekli bir kahkaha patlatıyor, üstüme yığılıyor ve yüzünü boynuma bastırıyor. Vücudu bana karşı titreşiyor, siki hâlâ güvenle içimde.

Nefesini toparladığında gözleri benimkilere dikiliyor. O buz gibi maviler hayranlıkla dolu "Seni seviyorum Günışığı," diyor, şuradaki kaltağın duyabileceği kadar yüksek sesle. Ona bakmak istemiyorum, yapamam, erkeğimin büyüüne kapılmış durumdayım. Şu anda tek gördüğüm o.

"Ben de seni çok seviyorum."

Bana gözlerinin kenarındaki kırışıklıkları gösterecek kadar geniş bir gülümseme verirken mükemmel beyaz dişleri ortaya çıkıyor.

Rahatsız edici bir öksürük anı bozar. Başını ona doğru çeviriyor - mutlu Grayson gitmiş, öfkeli canavar geri gelmiş. Ona baktığı anda gözlerinin karardığına yemin edebilirim.

"Evimden defol git, Amelia. Bunu açıkça belirttiğimi sanıyordum. O iğrenç yüzünü bir daha asla görmek istemiyorum." Ses tonundan öfke damlıyor, elleri hala bileklerimi sıkıyor, bu yüzden onu sakinleştiremiyorum bile. Onun yerine bacaklarımı beline daha sıkı sararak sikini daha da içime itiyorum.

Hâlâ orada duruyor, bize bakıyor.

"Bana kendimi tekrar ettirme Amelia," diye uyarıyor. "Seninle konuşmam gerek... özel olarak," diye fısıldar.

"Evet, şu anda yapmam gereken daha önemli şeyler var. Ve senin için *kız arkadaşımı* tatminsiz bırakmayacağımdan eminim. O yüzden çıkarken kapını kapatabilir misin?" Onu kovuyor ve dikkatini tekrar bana çeviriyor. Kapı tıkırdayarak kapanıyor ve gözlerini kapatarak gözle görülür bir şekilde rahatlıyor.

"Grayson, bana bak."

"Onun için üzgünüm. Kahretsin, bugün görmek istediğim son kişi o. Sana söz veriyorum, o benim karım değil ve buraya hiç gelmedi."

Bileklerimi kavrayışını bırakıyor, parmaklarım artık tamamen uyuşmuş durumda. "Sorun yok. Duygularını gösterebileceğini biliyorsun, değil mi? Özellikle de

Benimle. Seni incitti, Grayson. Seni tanıyorum. Sana güveniyorum. Şimdi git ve o kaltağı hayatımızdan çıkar ve buraya gelip beni becer. Yapma.

Beni senin için çırılçıplak ve sırlsıklam bırakmana izin verdiğimi sanıyorsun. Bu sadece senin için olacak."

"Siktir!" diye inliyor.

Avuçlarını göğsüne götürerek onu geri itiyorum. "Hadi koca oğlan, adını haykırmak istiyorum. O gidene kadar yapamam. Sahne korkusu yaşayacağım." Sırıtiyorum. İstemeye istemeye, oflaya puflaya kendini içimden çekip çıkarıyor. O gri bir eşofman altı giyerken ben de örtüyü kapıp boynuma geçiriyorum.

"Ciddi misin? Oraya gidiyorsun, gri bir eşofmanla ona güzel vücudunu gösteriyorsun. Sikinin üstüne atlamasını mı istiyorsun?"

Bana kaşlarını çatıyor ve yatağa doğru yürüyor.

"Bir şeyi çok açıklığa kavuşturalım. Sikimin üzerinde zıplamasını istediğim tek kadın sensin. Her santimim tamamen sana ait."

Yoğun sözleri karşısında nefesim kesiliyor. Eğiliyor ve dudaklarıma en yumuşak öpücüğu konduruyor. Ellerimi kafatasının arkasına doluyor ve onu daha da içime itiyorum.

Öpüşmeyi keserek yerden siyah bir tişört alıyor ve başına geçiriyor. Kumral saçlarının üstü dağınık. Bana göz kırptıyor ve kapıya doğru yürüyor.

"Ben işimi bitirmeden önce beş dakikan var," diye uyarıyorum onu kapıdan içeri girerken.

"Boşalmanın tek yolu benim sikimin amında ve parmağımın kıcında olması. O yüzden beklemenı öneririm" diye bağırıyor.

Harika. Sikilirken annesiyle mi yoksa eski karısıyla mı tanışmak daha kötü bilmiyorum.

Yorganı başımın üzerine kadar çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Zonklayan amımdan başka bir şeye konsantre olamıyordum.

Acele etse iyi olur.

OTUZ ÜÇ

GRAYSON

T Köşeyi döndüğümde eski karımın lanet olası çatı katında kendini evinde gibi hissettiğini gördüğümde tüm neşesi gitmiş, yerini öfke almıştı. Dolapları karıştırıyor, bir fincan arıyordu. Çaydanlık arka planda kaynıyor.

"Kalmıyorsunuz, o yüzden kahve yapma zahmetine girmezdim."

Onun boynunu kırmak istememi engelleyen tek şey Maddie.

"Saçmalama Grayson. Git ve küçük sürtüğünden kurtul ve benimle doğru düzgün konuş." Dudağını ısıırıyor, gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor.

Kafası mı güzel lan?

Ona doğru adım atarken çenem titriyor. "Hiç sanmıyorum. Ve sakın kız arkadaşına sürtük deme. Arkamdan en iyi arkadaşımı kimin becerdiğini unutma. Bu evde sadece bir fahişe var, o da sensin."

"Öyle demek istemedin, beni sevdin."

"Öyle mi, gerçekten mi?" Patladım, sabrım tükeniyordu. Hayatımda sadece bir kadına karşı aşk hissettiğimi biliyorum ve o da benim yatağımda.

"Evet, birlikte dört harika yıl geçirdik. Bunu gerçekten unutabilir misin? Seni özlüyorum." Uzun kırmızı tırnakları göğsüme doğru uzanıyor. İrkildim ve bir adım geri attım.

"Neden buradasın?"

Ayaklarını sürüyerek yürüyor, bakışları yere düşüyor.

"Geçen gün bizimkinin aşağısındaki kafede annene rastladım. Bana New York'taki heyecan verici yeni hayatından bahsetti. Geçen yıl Keller'la olan kavganı gördüm. Düşündüm ki, belki de, yeterince zaman geçti

sonunda beni affetmeni istiyorum. Yeniden bir yuva kurabilir, bir hayat inşa edebiliriz." Yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor, midem bulanıyor.

Burun deliklerim alevlendi, annem ne halt ettiğini sanıyor. Zaten onunla çok az konuşuyorum, neden şimdi müdahale etmeye karar versin ki?

"Yarın onun doğum günü." Yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor ve bu beni hasta ediyor.

"Seni boğmadan önce gitmen gerek." Şaka yapmadığımı göstermek için ona ters ters bakıyorum. Ben artık onun evli olduğu adam değilim.

"Birbirimize yardım edebiliriz. Belki de içini benimle dökmen, eskiden yaptığın gibi beni becermen gerekiyordur," diyor ve ben yumruklarımı öyle sıkıyorum ki, vücudumdaki tüm kaslar dışarı fırlıyor.

Öfke, saf lanet öfke, görüşümü kör ediyor. Evimin etrafına bakarken gözleri neredeyse dolar işaretleriyle parlıyor.

"Ne dersin, eski günlerin hatırına sevişelim mi? Yas tutmamıza yardım etmek için?" Dudaklarını yalayarak kıpırdanıyor ve ben de bir adım geri çekiliyorum.

Hayalperest.

Arkamdan bir şey sürtünerek geçiyor ve başımı çeviriyorum. Tek gördüğüm parlak sarı bir saç demetinin yanımdan hızla geçip gittiği.

"Yeterince duydum. İpucunu al, kadın. Seni becermek istemiyor. Senden nefret ediyor. Şimdi ben seni öldürmeden defol git."

Maddie öfkeyle fırlar ve Amelia'yı saçlarından tutup ön kapıya doğru sürükler.

"Grayson, al şu deliyi üstümden!" Amelia acı içinde çığlık atarak Maddie'nin kollarını pençeliyor.

Ön kapıyı açarken gülmemi engellemeye çalışıyorum ve Maddie bana bir bakış atıyor. "Teşekkürler."

Kadınım onu dışarı iterken Amelia bir gümbürtüyle yere yığılıyor.

"Seni lanet orospu!" Ayağa kalktı ve Maddie'ye saldırdı ama ben hızla önüne atladım ve Amelia bana çarptı. "Dışarı!"

Kükredim.

"Bir daha asla yanıma yaklaşma Amelia. Bu gezegendeki hiçbir şey beni sana geri getiremez." Maddie'yi yanıma doğru çekiyorum. "Bu kadın benim hayatım. Şimdi mülkümden defol git."

Gözleri yaşlı, gidiyor.

Aman Tanrım.

"Teşekkür ederim." İç çektim.

Yüzü aydınlanıyor. "Duvarlarınız oldukça ince. Onu gerçekten öldürebileceğinden biraz endişelendim. Sonra sana evlenme teklif ettiğini duyunca onu kendim öldürmek istedim. Ayrıca, kışın hapse girerse beni beceremezsin."

Gün ışığının biraz karanlık bir tarafı var.

"Sen mükemmelsin, bunu biliyorsun, değil mi?"

Dudağını ısıyor, kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Senin için mükemmel, belki."

"Benim için mükemmel, evet."

Bu kadın içimdeki her duyguyu ortaya çıkarabilir. Ama bu, arzuladığım duygu. Beni görebilmesi, beni kabul edebilmesi. Bu Amelia ile hiç paylaşmadığım bir şey. Tüm ilişkimizi bir maskenin arkasına saklanarak, normal bir hayat yeterliymiş gibi davranarak geçirdim. Görevdeyken işlediğim cinayetleri hiç duymak istemedi. İçimdeki canavarı sakinleştirmenin tek yolunun bu olduğunun farkında değildi.

Yine de Maddie... beni anlıyor. Değişmemi istemiyor; sadece güvende olmamı istiyor. Sadece sevilme istiyor.

İşte günlerimin geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kişi bu.

"Daha önce söylediklerimde ciddiydim. Seni seviyorum." Parmağımı ona Londra'da aldığım altın güneş ışığı kolyesine götürüyorum.

"Seni seviyorum, Grayson. Bana kız arkadaşım demen mükemmeldi. Tekrar yap."

Hayatım ne kadar karanlık olursa olsun, onun ışığına her gün ihtiyacım olacak. "Bir gün kız arkadaşımdan daha fazlası olacaksın."

Ağzının kenarında beliren küçük gülümseme bana haklı olduğumu kanıtıyor. O benim karım olacak.

OTUZ DÖRT

MADDIE

W Oldukça normal bir rutine girdik. Geçen ay kaltak eski karısını kapı dışarı etmesinin heyecanından sonra, ayrılmaz bir ikili olduk. Birlikte yemek pişiriyor, kanepede sarılıp

Filmler. Çoğu gece işe gitmek için yataktan kaçıyor. Dudaklarını yanağıma değdirip beni sevdiğini söylediğinde hâlâ uyuduğumu sanıyor. O eve sağ salim dönene kadar bütün gece huzursuz oluyorum.

Nedense bu gece, diğer gecelerden daha kötü. Ne kadar dönüp dursam da zihnim kapanmıyor, en kötüsünü hayal ediyorum. Son birkaç gecedir, güneş doğana kadar eve gelmiyor. Duş alıyor ve doğruca yatağa giriyor.

Endişeleniyorum.

Bir hışımla battaniyeyi tekmeleyip oturma odasına giriyorum ve kanepenin yanındaki yığının üzerindeki ilk kirli kitabı alıyorum.

Kendimi kanepeye bırakıp kitap ayraçlarımı çıkarıyorum ve Sienna'nın bana ödünç verdiği son müstehcen kitabı açıyorum.

Çatı katının asansörü çalışıyor. Ayağa kalkıyorum ve kitabı yere bıraktıktan sonra asansöre doğru ilerliyorum.

Londra'ya gittiğimizden beri Grayson'la bir gün bile ayrı kalmadık. Her gün öğle yemeği için benimle buluşuyor. Onun çatı katında kalıyoruz ama geçen ay birkaç kez benim evimde kaldı.

Grayson asansörden tökezleyerek çıkarken nefesim kesiliyor. Gözlerim boynundan damlayan kıpkırmızıya takıldı. "Kahretsin, Grayson, aman Tanrım!" Kolumu ona doladım ve kanepeye kadar ona yardım ettim.

"Siktir," diye tıslıyor.

"Ne yapmamı istiyorsun?" Kandan kaçınarak soruyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve yüz hatları yumuşuyor.
"Lavabonun altında tıbbi bir kutu var. Benim için alabilir misin bebeğim?"
Hemen atılıp dolabın kapağını açıyorum ve kırmızı tıbbi kutuyu
kapiyorum.

"Ah, bir de bez!" diye bağıyor ve ardından nefes nefese tıslıyor.
Topuğumun üzerinde dönerek, drenaj tahtasının üzerindeki siyah bezi
alıyorum ve ona doğru koşuyorum. Bezi havaya kaldırıp yaraya
bastırıyorum.

"Tamam, sırada ne var?"
Koltuğun üzerine rastgele beyaz eşyalar dizerek karıştırıyor, ardından
paketlerden birini dişleriyle yırtarak açıyor.

"Bu mendili kullan, yarayı temizle ve bana kesiğin ne kadar büyük olduğunu
söyle."
Titreyen parmaklarımla yaranın etrafını elimden geldiğince nazikçe
siliyorum.

Bölge temizlendikten sonra, boynunun sol tarafında yaklaşık iki inç
kadar temiz bir yatay kesik var.

"O kadar da büyük değil, neden şikayet ettiğini anlamıyorum."
"Oh, bir dahaki sefere bıçaklandığımda daha az korkak olmayı
hatırlayacağım." *Bir dahaki sefere.*

Kahretsin, bir dahaki sefere daha kötü olabilir.
Bana komik görünümlü dikişler uzattı. "Bunu kesiğin üzerine yapıştır,
sonra da pansuman yap, yeni gibi olacağım."

Bandı kesiğin üzerine koyarken ağzımın içini çiğniyorum. Avucumu
sargı bezi için uzatıyorum. Yastıklı sargıyı tutarak kenarlarını bantlıyorum.

"Her şey tamam, yaralı askerim," diyorum ellerimi birbirine sürterek.
"Benim için yapabileceğin ve beni gerçekten iyileştirecek son bir şey
var." "Hmmm?"

Elini önünde tutuyor ve bileğini oynatarak yanına gelmemi işaret
ediyor. Bileğimi yakalıyor ve beni kucağına çekiyor. Popom onun sert
kalçasının üzerine düşüyor. Bacaklarımı kaldırıp onunkilerin üzerine
koyuyorum.

"Peki hemşireniz size nasıl yardımcı olabilir?"
İşaret parmağını dudaklarına götürüyor. Gözlerimi deviriyorum.
Kıkırdıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan eli başımın arkasını
kavırıyor ve yüzünü bana doğru iterek ağzımı istiyor. Gülümsüyorum ve alt
dudağını ısıriyorum.

"Teşekkür ederim." Ses tonundan samimiyet damlıyor.
"Bunu alışkanlık haline getirmemeye çalış. İşinde iyi olduğunu
sanıyordum," diye takılıyorum.

"Ne diyebilirim ki, eve, sana dönmek için çok hevesliydim. Arabamın yanında beni bekleyen adamı fark etmedim. Yine de, hala nefes alan benim, bu yüzden bana biraz kredi verin."

Sözleri bana bir ton tuğla gibi çarptı.

Yaralanmasının sebebi benim. Bana olan saplantısı onu öldürebilir. "Hey." Çenemi yukarı kaldırıyor.

"Bu benim sorunum. Senin suçun değil. Sana tamamen saplantılı olduğum gerçeğini değiştiremezsin, kadın. Hep öyle olacağım. Sadece isteyken seni bir şekilde beynimden uzak tutmaya çalışmam gerekiyor."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum ve kendimi tuttuğu yerden çekiyorum.

"Hadi, yatağa gitmemiz gerek. İş için erken kalkmam gerekiyor," diyorum ve ona hızlıca bir öpücük veriyorum. Doğruca yatak odasına gidip kapıyı arkamdan kilitliyorum.

Kahretsin.

Sırtımı kapıdan aşağı kaydırırken gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanıyor.

Bu adamı dünyadaki her şeyden çok seviyorum. Ona bir şey olursa ben ne yaparım?

"Bebeğim, beni içeri alır mısın?" Derin sesi odada yankılanıyor.

Burnumu çekerek burnumu siliyorum ve ayağa kalkıp kapıyı açıyorum. Beni böyle görmesini istemiyorum. Acıması bir durum.

Beni kendine doğru çekip vücudumu ona doğru sıkıştırırken sıcaklık beni sarıyor.

"Bebeğim, bana neler olduğunu anlatmalısın. Kahretsin, beni yamamak zorunda kaldığın için üzgünüm. Bir daha olmayacak. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Bana bak." Yüzüm ona doğru kalkıyor ve gözyaşlarımın arasından gözlerimi kırptırıyorum. Yüz ifadesi çok kederli.

"Maddie, seni asla ama asla terk etmek istemiyorum. Seninle bir hayat istiyorum, seninle yaşlanmak istiyorum. Tüm bunların sona ermesi uzun sürmeyecek. Yerimizi sağlamlaştırmaya ve Falcon'ları ortadan kaldırmaya çok yaklaştık. Ondan sonrası daha kolay olacak. Sadece duygularını benden saklama. Sana bunu yapanın ben olduğumu bile bile seni bu kadar mutsuz görmeye dayanamam."

Sözünü kestim. "Mutsuz değilim; senin için endişeleniyorum. Sana bir şey olacağını düşünmek bile midemi bulandırıyor."

"Önceki hayatımda seni hak edecek ne yaptım bilmiyorum Maddie." İç çekerek alnını benimkine dayadı. "Sadece bana güven, her zaman sana geri döneceğim. Ne olursa olsun."

"Her zaman bu kadar kötü olmayacak mı?"

"Hayır. Marco'yu hallettiğimizde Falconlar düşecek. O zaman Luca'ya liderlik etmek ve şehri ele geçirmek düşer. Gerçekten olduğu gibi bir lider olacak. Sonra evimize döneriz."

"Tamam. Belki bana ne yaptığınızı söylerseniz yardımcı olur. Bu şekilde hayal gücüm çılgına dönmez."

Tereddüt ettiğini hissediyorum.

"Tüm grafik detaylara ihtiyacım yok." Elimi yontulmuş çenesinde gezdiriyorum.

"Eminim hayatınızın böyle olacağını hiç düşünmemiştiniz. Peri masalı gibi değil, değil mi?"

Bu mu?"

"Bu daha iyi. Hayallerimin erkeğine aşığım. O biraz kaba ama bunu pek çok başka şekilde telafi ediyor."

"Sen mutlu olduğun sürece, bebeğim. Önemli olan tek şey bu. Şimdi yatağa dönelim. Maddie'ye sarılmadan uyuyamam."

Bölüm Otuz Beş

Grayson

Maddie'ye mesaj atıp eve geç geleceğimi söylüyorum. Geçen haftaki bıçaklama olayından sonra, gece geç saatte ayrıldığımda yüzündeki acıyı görebiliyorum. Bunu benden saklamaya çalışması canımı yakıyor. Onu asla incitmek istemiyorum. Ama o yatağa atladığı canavarı biliyordu.

Ama şimdi durum farklı.

O sadece yatağımda değil. Tüm hayatımı, kalbimi ve aklımı tüketiyor. Sadece onu üzmemenin bir yolunu bulmalıyım.

Bu yüzden ben ve Frankie Luca'ya Falcon'ları ortadan kaldırmak için çabalarımızı artırmamız gerektiğini söyledik. Ne kadar çabuk giderlerse, geceleri o kadar az dışarıda olurum. Kings'te yüzlerce dövüşçüm var, hepsi de ateşlenmiş ve kan dökmeye hazır. Frankie ve benimle çalışmalarını için onları hemen eğitebilirim. Luca bu fikri reddetti ama daha fazla adama ihtiyacımız olduğu gerçeğini inkar edemeyiz. Ben ve Frankie bu işi tek başımıza ancak bu kadar sürdürebiliriz. İyiyiz ama yenilmez olmayabiliriz.

Geçtiğimiz hafta boyunca Falcon'ların şehrin dış mahallelerindeki yeni buluşma noktalarını araştırdık. Tercihleri hâlâ eski, terk edilmiş depolar. Motoru durdurdum ve torpido gözünü açtım. Frankie dizini yoldan çekmek zorunda kalınca ofluyor. Maddie'nin bir çift küçük kırmızı tangası silahıma sarılmış halde gözüme çarpınca gözlerim açılıyor.

Frankie kahkahalara boğulur.

"Siktir, Grayson. Böyle bir kadını nereden buluyorsun?"

"Şanslıydım," diye dürüstçe cevap verdim, silahı aldım ve tangasını cebe attım.

"Bugün nasılız bakalım?" Torpido gözündeki el bombalarını görünce sırtıyor.

"Birkaç haftadır hiçbir şeyi havaya uçurmadık. Bir patlama hayal ettim."

"İçeride kaç kişi var?" Ben soruyorum.

"En az yedi tane. Carlos'un dediğine göre bir sevkiyatın gelmesini bekliyorlarmış."

Kaşlarını oynatıyor, iki el bombasını çıkarıp birini bana uzatıyor.

"Hadi gidip bir şeyleri havaya uçuralım," diyorum ve o da kıkırdıyor.

Arabanın kapısını çarpıyorum ve bir elimde el bombası, diğer elimde silahımla binaya doğru ilerliyorum.

Binaya yaklaştığımda, siyah giyimli adamlardan biri silahını bana doğrulttu. Hiç tereddüt etmeden tetiği çekiyorum ve onu tam göğsünden vuruyorum. Göğsünü tutarak bir yığın halinde yere yığıldı. Kanıyla boğulurken ağzından kan akıyor.

İkinci bir bakış bile atmadan onu yolumdan çekiyorum.

"İyi atıştı," diye sesleniyor Frankie arkamdan.

"Teşekkürler. Sen arka çıkışa git." Rolex'imi kontrol ediyorum. "Tam altmış saniye içinde burayı havaya uçuracağız."

"Anladım patron."

Saniyeler geçiyor ve içimden heyecan akıyor. Bir şeylerin yanıp kül olmasını izlemeye bayılıyorum.

On saniye.

Metal kapıyı açıyorum, kilit koluna basıyorum ve pimi çekiyorum. Odadaki herkesin başı dönüyor. El bombasını içeri atıp kapıyı çarparak kapatmadan önce onlara bir gülümseme veriyorum. Ve olabildiğince hızlı bir şekilde bacağımı sürüyorum.

Bina alevler içinde patlıyor. Otoparkın ortasında duruyorum, dönüyorum ve manzarayı hayranlıkla izliyorum.

"Havaya uçurulmanın canı cehenneme. Gerçi sanırım bunu diri diri yakılmaya tercih ederdim," diyor Frankie, yüzü tamamen ciddi.

"Bunu not edeceğim, olur da bir gün seni öldürmek zorunda kalırsam diye." "Teşekkürler Bud."

"Bu iyi bir doğum günü hediyesi değil mi?" Hınzır bir sırıtışla bana döndü.

Öyle.

Ama Maddie'nin bana vereceği doğum günü hediyesini dört gözle bekliyorum.

"Hadi gidelim. Sizin gibilerin görmesi için külotunu bıraktığı için kızıma bir şaplak atmam lazım. Luca'yla tekrar konuş, ona yeni askerlerle ilgili planımızı ilerletmemiz gerektiğini söyle. Keller'la konuşup onu da ikna edeceğim."

"Tamamdır patron."

Ön kapıdan içeri girerken taze pişmiş kekin kokusu çarpıyor yüzüme. Ceplerimi karıştırıp kırmızı tangasını çıkarıyorum ve parmaklarıma doluyorum. Mutfağa yaklaştığımda Maddie'nin sarışın topuzunun tezgâhın üzerinde sallandığını görüyorum. Yerde dizlerinin üzerine çökmüş, dikkatle fırına bakıyor ve keklerin kabarmasını izliyor. Tezgâhlar beyaz pudraya bulanmış. Mutfağım bir uyuşturucu yuvasını andırıyor.

Maddie ile birlikte olmak böyle bir şey. Çok heyecan verici. Eve döndüğümde neyle karşılaşacağımı asla bilemiyorum. Garip bir yoga pozunda mı, poposu havada ve üzerinde transparan bir taytla mı? Bazı günler evine gittiğimde yarı uykulu bir şekilde kitap okuyor oluyor. Diğer günler, şişeden şarap yudumluyor, Eminem'e rap yapıyor.

Hayatımda hiç bu kadar gülümsememiştim. Luca ile çalışırken günüm ne kadar karanlık olursa olsun, ona geri döndüğüm anda günümü aydınlatıyor. Her seferinde. Sanırım bu yüzden elime geçen her fırsatta onunla birlikte olmaya bu kadar takıntılıyım.

"Hey, Muhteşem, "diye sesleniyorum, külotunu dişlerimin arasına alarak. Başını çeviriyor.

"Hey, doğum günü çocuğu." Yerden sıçradı ve kendini bana doğru fırlattı, kollarına atladı ve kollarını boynuna doladı. "Görüyorum ki bir numaralı hediye alıyorsun."

"Kim söyledi sana?" Kaşlarını kaldırıp ona bakarak "Kim söyledi?" diyorum. Casper öldüğünden beri doğum günü kutlamıyorum. Doğum günlerimiz o kadar yakındı ki birlikte kutlardık. Her zaman.

"Keller'ı bana söylemesi için zorlamış olabilirim ya da olmayabilirim. Yani bana Boğa burcu olduğunu söylemiştin. Şunu da eklemeliyim ki, sen tipik bir Boğa burcusun.

Harika bir aşık. Aslında bir yıl boyunca birbirimize katlanamadık."
Kıkırdıyor. "*Kova burcunun* Boğa burcuyla uyum puanı pek iyi değildir."

"Günüşığı, kendine en sadık burçtan bir adam bulmuşsun. I,
Ancak, ne yapacağı kestirilemeyen, bazen karamsar Kova
burcuna sahibiz." "Yani, özgür ruhlu ve sapık."

"Oh, hepsini biliyorum. Kova burcu övgüden hoşlanır" -ağzımı kulağına
götürüyorum- "ve analdan."

Doğru, arattığımda karşıma bu çıktı. Bunu nasıl bulduklarını
anlamıyorum.

Ellerim kıcını buluyor ve sıkıyorum.

"İşte bu bir doğum günü hediyesi fikri," diye mırıldanıyor, gözleri parlıyor.

Fırın zili çalıyor ve kendini elimden kurtararak fırına doğru koşuyor,
kapağından buhar çıkarken çırpınıyor. Keki dikkatlice dışarı çıkarıyor ve
tezgâhın üzerine bırakıyor.

"Siktir, bu çok ateşli."

Tahta kaşığı kaptığı gibi, kolunun altında duran beyaz kâsede tereyağı
kremasını şiddetle çırpmaya başlıyor. Ön kolunu alına silerken beyaz bir
toz izi bırakıyor. O kadar çok gülümsüyorum ki yanaklarım acıyor.
Kendimi bildim bileli geçirdiğim en güzel doğum günü bu.

Arkasından yürüyorum ve kollarımı ortasına dolayarak onu kendime
doğru çekiyorum. Kıçı ona sürtünürken sikim seğiriyor.

"Grayson..."

"Evet,
bebeğim."

Umarım o güzel dudaklardan çıkacak iki kelime 'sık beni' olur. Ne de
olsa bugün benim doğum günüm.

"Bir kekin üzerine oturup bir horoz yemeyi mi tercih edersiniz, yoksa
bir horozun üzerine oturup kek yemeyi mi?"

"Bir horozun üzerine otur ve pasta ye. Neden mükemmel bir pastayı
ziyan edelim ki?" Kıkırdıyorum. "Ama asıl istediğim, bana kek yedirirken
sikimin üzerine oturman. Bu bir seçenek mi? Bugün benim doğum günüm,
Günüşığım."

Yüzünü göremiyorum ama o zümrüt gözlerin arzuyla dolu olacağını ve
yanaklarının pembe pembe olacağını biliyorum. Avuçlarımı yeleğinin altına
daldırıp pürüzsüz karnına doğru kaydırıyorum ve muhteşem yuvarlak
göğüslerinin ellerimi doldurmasına izin veriyorum, başparmağımı şımarık
meme uçlarına sürtüyorum. Başını bana doğru eğerek ince boynunu ortaya
çıkartıyor. Bir yandan boynunu ısırırken bir yandan da meme uçlarını
çimdiklemeden kendimi alamıyorum. Bana karşı inliyor, sırtını
kamburlaştırıyor.

"Sen mükemmelsin, Sunshine." Boğazını yalıyorum ve tatlı parfümünün kalıntıları dilime dolanıyor. Ellerimden birini kaldırıp işaret parmağımı hâlâ kucağında tuttuğu tereyağı kremasına daldırıyorum ve büyük bir topak alıyorum. "Aç kapıyı, Güneşli." Sıcak dili parmağımın uzunluğunu yalıyor, ta ki tamamını ağızına alıp sertçe emene kadar.

"Grayson!" diye çığlık atarak elimden kurtuldu.

"Kutlama için dışarıda bir gece organize etmiş olabilirim ya da olmayabilirim. Ki bu çok yakında gerçekleşecek."

Kahretsin.

Yapamam. Bu gece kumarhanede halletmem gereken bir iş var. Marco'nun iki üst düzey danışmanı kumarhanede bir hayır gecesine katılacak. Luca, müdürü bu iki Falcone adamını ortadan kaldırma planımıza ikna etmeyi başardı. Karşılığında paramızı onların kumarhanelerine aktaracağız.

"Bebeğim, bu gece çalışmak zorundayım."

"Ama bugün senin doğum günün. Kimse doğum gününde çalışmamalı, Grayson!" diye mızızlanıyor ve bana surat asıyor.

"Tatil talep edebileceğim bir işte çalışmadığımı biliyorsun, değil mi?" Gülüyorum ama planlarını mahvettiğim için içim parçalanıyor.

Belki bu gece ikisini de alabilirim. Hızlı ve temiz bir iş. Luca ve Frankie bizimle olacak. Halka açık bir alanda.

"Peki ya bu gece benimle gelsen?"

"Seninle gelmeme gerek olduğunu sanmıyorum. Biraz titizimdir."

"Kumarhanede. Vuruş yapmama bile gerek yok. Frankie orada olacak. Sadece hiçbir şeyin boka sarmadığından emin olmalıyım. Ben seninle kalacağım ve masalarda bahis oynayabiliriz. Vuruş bitince zaten temize çıkarız. Ne dersin?"

Bu hayatımın en aptalca fikirlerinden biri olabilir. Onu asla böyle riske atmam. Asla. Onu kaybetmek beni öldürür.

"O zaman Sienna ve Keller'la daha sonra kulüpte buluşabilir miyiz? Keller'ın senin ve Luca'nın pisliğine yaklaşmasını istemiyorum. Bu hiç adil değil. O hayatın dışında."

Tanrım, beni şaşırtıyor.

"Tamam bebeğim, teşekkür ederim." Kollarımı ona doladım ve onu yerden kaldırdım.

"Gidip hazırlanmam lazım o zaman. Yağlı saçları pudra şekeriyle kaplı bir kadınla kumarhaneye giremezsin. Ayrıca, bu pastayı bitirmeliyim ki

sikinin üstüne oturup onu sana yedireceğim. Mutlu yıllar." Ben cevap vermek için ağzımı bile açamadan dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

Bununla birlikte, kendini kollarımdan itiyor ve gözlerinde muzip bir bakışla elinde kâseyle mutfağa geri dönüyor. Bar taburesine doğru yürüyüp oturuyorum ve bu fişeğin mutfağında doğum günü pastamı süslemesini izliyorum.

Doğum günüm için gerçekten ne istediğimi biliyorum. Umalım da onu ikna edebileyim.

OTUZ BEŞ

GRAYSON

■ Maddie'ye mesaj atıp eve geç geleceğimi söyleyeceğim. Geçen haftaki bıçaklama olayından sonra, gece geç saatlerde ayrıldığımda yüzündeki acıyı görebiliyorum. Bunu benden saklamaya çalışması canımı yakıyor. Bir daha asla

ona zarar verdi. Ama yatağa atladığı canavarı tanıyordu.

Ama şimdi durum farklı.

O sadece yatağımda değil. Tüm hayatımı, kalbimi ve aklımı tüketiyor. Sadece onu üzmemenin bir yolunu bulmalıyım.

Bu yüzden ben ve Frankie Luca'ya Falcon'ları ortadan kaldırmak için çabalarımızı artırmamız gerektiğini söyledik. Ne kadar çabuk giderlerse, geceleri o kadar az dışarıda olurum. Kings'te yüzlerce dövüşçüm var, hepsi de ateşlenmiş ve kan dökmeye hazır. Frankie ve benimle çalışmalarını için onları hemen eğitebilirim. Luca bu fikri reddetti ama daha fazla adama ihtiyacımız olduğu gerçeğini inkar edemeyiz. Ben ve Frankie bu işi tek başımıza ancak bu kadar sürdürebiliriz. İyiyiz ama yenilmez olmayabiliriz.

Geçtiğimiz hafta boyunca Falcone'ların şehrin dış mahallelerindeki yeni buluşma noktalarını araştırdık. Tercihleri hâlâ eski, terk edilmiş depolar. Motoru durdurdum ve torpido gözünü açtım. Frankie dizini yoldan çekmek zorunda kalınca ofluyor. Maddie'nin bir çift küçük kırmızı tangası silahıma sarılmış halde gözüme çarpınca gözlerim açılıyor.

Frankie kahkahalara boğulur.

"Siktir, Grayson. Böyle bir kadını nereden buluyorsun?"

"Şanslıydım," diye dürüstçe cevap verdim, silahı aldım ve tangasını cebe attım.

"Bugün nasılız bakalım?" Torpido gözündeki el bombalarını görünce sırtıyor.

"Birkaç haftadır hiçbir şeyi havaya uçurmadık. Bir patlama hayal ettim."

"İçeride kaç kişi var?" Ben soruyorum.

"En az yedi tane. Carlos'un dediğine göre bir sevkiyatın gelmesini bekliyorlarmış."

Kaşlarını oynatıyor, iki el bombasını çıkarıp birini bana uzatıyor.

"Hadi gidip bir şeyleri havaya uçuralım," diyorum ve o da kıkırdıyor.

Arabanın kapısını çarpıyorum ve bir elimde el bombası, diğer elimde silahımla binaya doğru ilerliyorum.

Binaya yaklaştığımda, siyah giyimli adamlardan biri silahını bana doğrulttu. Hiç tereddüt etmeden tetiği çekiyorum ve onu tam göğsünden vuruyorum. Göğsünü tutarak bir yığın halinde yere yığılıyor. Kanıyla boğulurken ağzından kan akıyor.

İkinci bir bakış bile atmadan onu yolumdan çekiyorum.

"İyi atıştı," diye sesleniyor Frankie arkamdan.

"Teşekkürler. Sen arka çıkışa git." Rolex'imi kontrol ediyorum. "Tam altmış saniye içinde burayı havaya uçuracağız."

"Anladım patron."

Saniyeler geçiyor ve içimden heyecan akıyor. Bir şeylerin yanıp kül olmasını izlemeye bayılıyorum.

On saniye.

Metal kapıyı açıyorum, kilit koluna basıyorum ve pimi çekiyorum. Odadaki herkesin başı dönüyor. El bombasını içeri atıp kapıyı çarparak kapatmadan önce onlara bir gülümseme veriyorum. Ve olabildiğince hızlı bir şekilde bacağımı sürüyorum.

Bina alevler içinde patlıyor. Otoparkın ortasında duruyorum, dönüyorum ve manzarayı hayranlıkla izliyorum.

"Havaya uçurulmanın canı cehenneme. Gerçi sanırım bunu diri diri yakılmaya tercih ederdim," diyor Frankie, yüzü tamamen ciddi.

"Bunu not edeceğim, olur da bir gün seni öldürmek zorunda kalırsam diye." "Teşekkürler Bud."

"Bu iyi bir doğum günü hediyesi değil mi?" Hınzır bir sırıtışla bana döndü.

Öyle.

Ama Maddie'nin bana vereceği doğum günü hediyesini dört gözle bekliyorum.

"Hadi gidelim. Sizin gibilerin görmesi için külotunu bıraktığı için kızıma bir şaplak atmam lazım. Luca'yla tekrar konuş, ona yeni askerlerle ilgili planımızı ilerletmemiz gerektiğini söyle. Keller'la konuşup onu da ikna edeceğim."

"Tamamdır patron."

Ön kapıdan içeri girerken taze pişmiş kekin kokusu çarpıyor yüzüme. Ceplerimi karıştırıp kırmızı tangasını çıkarıyorum ve parmaklarıma doluyorum. Mutfağa yaklaştığımda Maddie'nin sarışın topuzunun tezgâhın üzerinde sallandığını görüyorum. Yerde dizlerinin üzerine çökmüş, dikkatle fırına bakıyor ve keklerin kabarmasını izliyor. Tezgâhlar beyaz pudraya bulanmış. Mutfağım bir uyuşturucu yuvasını andırıyor.

Maddie ile birlikte olmak böyle bir şey. Çok heyecan verici. Eve döndüğümde neyle karşılaşacağımı asla bilemiyorum. Garip bir yoga pozunda mı, poposu havada ve üzerinde transparan bir taytla mı? Bazı günler evine gittiğimde yarı uykulu bir şekilde kitap okuyor oluyor. Diğer günler, şişeden şarap yudumluyor, Eminem'e rap yapıyor.

Hayatımda hiç bu kadar gülümsememiştim. Luca ile çalışırken günüm ne kadar karanlık olursa olsun, ona geri döndüğüm anda günümü aydınlatıyor. Her seferinde. Sanırım bu yüzden elime geçen her fırsatta onunla birlikte olmaya bu kadar takıntılıyım.

"Hey, Muhteşem, "diye sesleniyorum, külotunu dişlerimin arasına alarak. Başını çeviriyor.

"Hey, doğum günü çocuğu." Yerden sıçradı ve kendini bana doğru fırlattı, kollarıma atladı ve kollarını boynuna doladı. "Görüyorum ki bir numaralı hediye almışsın."

"Kim söyledi sana?" Kaşlarımı kaldırıp ona bakarak "Kim söyledi?" diyorum. Casper öldüğünden beri doğum günü kutlamıyorum. Doğum günlerimiz o kadar yakındı ki birlikte kutlardık. Her zaman.

"Keller'ı bana söylemesi için zorlamış olabilirim ya da olmayabilirim. Yani bana Boğa burcu olduğunu söylemiştin. Şunu da eklemeliyim ki, sen tipik bir Boğa burcusun - cehennem gibi inatçı, harika bir aşık. Aslında bir yıl boyunca birbirimize katlanamadık." Kıkırıyor. "*Kova burcunun* Boğa burcuyla uyum puanı pek iyi *değildir*." "Günüşiği, kendine en sadık burçtan bir adam bulmuşsun. I, Ancak, ne yapacağı kestirilemeyen, bazen karamsar Kova burcuna sahibiz."

"Özgür ruhlu ve sapık demek istiyorsun."

"Oh, hepsini biliyorum. Kova burcu övgüden hoşlanır" -ağzımı kulağına götürüyorum- "ve analdan."

Doğru, arattığımda karşıma bu çıktı. Bunu nasıl bulduklarını anlamıyorum.

Ellerim kıcıını buluyor ve sıkıyorum.

"İşte bu bir doğum günü hediyesi fikri," diye mırıldanıyor, gözleri parlıyor.

Fırın zili çalıyor ve kendini elimden kurtararak fırına doğru koşuyor, kapağından buhar çıkarken çırpınıyor. Keki dikkatlice dışarı çıkarıyor ve tezgâhın üzerine bırakıyor.

"Siktir, bu çok ateşli."

Tahta kaşığı kaptığı gibi, kolunun altında duran beyaz kâsede tereyağı kremasını şiddetle çırpıma başlıyor. Ön kolunu alına silerken beyaz bir toz izi bırakıyor. O kadar çok gülümsüyorum ki yanaklarım acıyor. Kendimi bildim bileli geçirdiğim en güzel doğum günü bu.

Arkasından yürüyorum ve kollarımı ortasına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. Kıcı ona sürtünürken sikim seğiriyor.

"Grayson..."

"Evet,
bebeğim."

Umarım o güzel dudaklardan çıkacak iki kelime 'sik beni' olur. Ne de olsa bugün benim doğum günüm.

"Bir kekin üzerine oturup bir horoz yemeyi mi tercih edersiniz, yoksa bir horozun üzerine oturup kek yemeyi mi?"

"Bir horozun üzerine otur ve pasta ye. Neden mükemmel bir pastayı ziyan edelim ki?" Kıkırdıyorum. "Ama asıl istediğim, bana kek yedirirken sikimin üzerine oturman. Bu bir seçenek mi? Bugün benim doğum günüm, Günişığım."

Yüzünü göremiyorum ama o zümrüt gözlerin arzuyla dolu olacağını ve yanaklarının pembe pembe olacağını biliyorum. Avuçlarımı yeleğinin altına daldırıp pürüzsüz karnına doğru kaydırıyorum ve muhteşem yuvarlak göğüslerinin ellerimi doldurmasına izin veriyorum, başparmağımı şımarık meme uçlarına sürtüyorum. Başını bana doğru eğerek ince boynunu ortaya çıkarıyor. Bir yandan boynunu ısırırken bir yandan da meme uçlarını çimdiklemekten kendimi alamıyorum. Bana karşı inliyor, sırtını kamburlaştırıyor.

"Sen mükemmelsin, Sunshine." Boğazını yalıyorum ve tatlı parfümünün kalıntıları dilime dolanıyor. Ellerimden birini kaldırıp işaret parmağımı hâlâ kucağında tuttuğu tereyağı kremasına daldırıyorum ve büyük bir topak alıyorum. "Aç kapıyı, Günişığı." Sıcacık dili

Parmağımın tamamını ağzına alıp sertçe emene kadar.

"Grayson!" diye çığlık atarak elimden kurtuldu.

"Kutlama için dışarıda bir gece organize etmiş olabilirim ya da olmayabilirim. Ki bu çok yakında gerçekleşecek."

Kahretsin.

Yapamam. Bu gece kumarhanede halletmem gereken bir iş var. Marco'nun iki üst düzey danışmanı kumarhanede bir hayır gecesine katılacak. Luca, müdürü bu iki Falcone adamını ortadan kaldırma planımıza ikna etmeyi başardı. Karşılığında paramızı onların kumarhanelerine aktaracağız.

"Bebeğim, bu gece çalışmak zorundayım."

"Ama bugün senin doğum günün. Kimse doğum gününde çalışmamalı, Grayson!" diye mızızlanıyor ve bana surat asıyor.

"Tatil talep edebileceğim bir işte çalışmadığımı biliyorsun, değil mi?"
Gülüyorum ama planlarını mahvettiğim için içim parçalanıyor.

Belki bu gece ikisini de alabilirim. Hızlı ve temiz bir iş. Luca ve Frankie bizimle olacak. Halka açık bir alanda.

"Peki ya bu gece benimle gelsen?"

"Seninle gelmeme gerek olduğunu sanmıyorum. Biraz titizimdir."

"Kumarhanede. Vuruş yapmama bile gerek yok. Frankie orada olacak. Sadece hiçbir şeyin boka sarmadığından emin olmalıyım. Ben seninle kalacağım ve masalarda bahis oynayabiliriz. Vuruş bitince zaten temize çıkarız. Ne dersin?"

Bu hayatımın en aptalca fikirlerinden biri olabilir. Onu asla böyle riske atmam. Asla. Onu kaybetmek beni öldürür.

"O zaman Sienna ve Keller'la daha sonra kulüpte buluşabilir miyiz? Keller'ın senin ve Luca'nın pislğine yaklaşmasını istemiyorum. Bu hiç adil değil. O hayattan çıktı."

Tanrım, beni şaşırtıyor.

"Tamam bebeğim, teşekkür ederim." Kollarımı ona doladım ve onu yerden kaldırdım.

"Gidip hazırlanmam lazım o zaman. Yağlı saçları pudra şekeriyle kaplı bir kadınla kumarhaneye giremezsin. Ayrıca bu pastayı bitirmeliyim ki sikinin üzerine oturup sana yedirebileyim. Mutlu yıllar." Ben daha cevap vermek için ağzımı açamadan dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

Bununla birlikte, kendini kollarımdan itiyor ve mutfğa geri dönüyor, kase hala elinde, gözlerinde yaramaz bir bakışla. Ben de yanına gittim.

bar taburesine oturup bu fişegin mutfağında doğum günü pastamı süslemesini izliyorum.

Doğum günüm için gerçekten ne istediğimi biliyorum. Umalım da onu ikna edebileyim.

OTUZ ALTI

MADDIE

M Onu gördüğünüzde nefesiniz kesiliyor. Mükemmel dikilmiş siyah smokini ve papyonuyla yürüyen bir seks tanrısı. Kumral saçlarının tepesinde hafif bir diken var. Kirli sakalları kusursuz bir şekilde şekillendirilmiş.

O katil çene hattı. Ona bakmak bile beni tahrik ediyor. Göğsümde bir kızarıklık oluşmaya başladı bile. Güçlü, zengin, mafya tetikçisinin her parçasına benziyor.

Bir elimde askılı gümüş stiletolarımla ona doğru ilerliyorum. Gözleri hep üzerimdeydi. Bakışlarını vücudumda gezdirirken alt dudaklarını ısıyor, bakışlarındaki sıcaklık amımı sıkıyor. Dilimin ucunda ona burada kalıp kalamayacağımızı sormak var.

"Tek kelimeyle büyüleyicisin." Dudaklarımda bir gülümseme oluşuyor.

"Ve siz, *efendim*, yürüyen bir seks tanrısı gibi görünüyorsunuz." Göz kırıyorum ve ben yanından geçip kanepeye uzanırken nefesini içine çekiyor. Elbisem o kadar dar ki, dizlerimin hemen üzerinde duruyor, kelimenin tam anlamıyla hareket edemiyorum. Bu gece resmen bir penguen gibiyim. Ama buna değer; bu tatlı yaka göğüslerimi inanılmaz gösteriyor ve dar korsaj regl şişkinliğimi içine çekiyor. Ayakkabılarımı giymeye çalışıyorum, bacağımı ellerimle buluşturmak için yukarı kaldırıyorum. Bir of çekip kendimi öne doğru itiyorum ama nafile. İçimi çekerek, sinirli bir şekilde kendimi kanepeye geri atıyorum. Görünüşe bakılırsa gerçekten diyet yapmam gerekiyor.

Tek kelime etmeden dizlerinin üzerine çöküyor.

Sağ ayağımı kaldırıyor ve kalçasına yerleştiriyor. Tokayı takıyor ve dokunuşuyla bacağım karıncalanıyor.

"Seni benim için dizlerinin üzerinde görmek hoşuma gidiyor," diye takılıyorum.

"Bunu bana söyleyen tek kişi sen olacaksın." Diğer ayağını kaldırmadan önce bileğime zarif bir öpücük konduruyor. Kalbim onun nezaketiyle

kabarıyor.

Tekrar ayağa kalkıyor, büyük elini bana uzatıyor, elimi onun elinin içine koyuyorum ve beni ayağa kaldırıyor. Başımı yüzüne doğru eğiyorum, parmak eklemleri yanağıma değiyor ve ben onun dokunuşunda eriyorum. O kışımı avuçlarken ben de kollarımı boynuna doluyorum.

"Yedi yıl, Maddie. Son öpücüğümden bu kadar zaman önceydi. Sen hayatıma girmeden ve o mükemmel dudaklarını benimkilerin üzerinde ezmeden önce." Kıkırdıyor "ama iyi ki yapmışsın. Söz veriyorum, ne olursa olsun öpeceğim son kişi sen olacaksın."

Gözlerim yaşardı, hayatım boyunca beni bu kadar tutkuyla seven bir adam bulmayı hayal ettim. Onu tüm kalbimle seviyorum. Ama kalbimi, beni ancak bu kadar sevebilecek, bana sonsuza kadar veremeyecek bir adama verdiğimi biliyorum. Bakışlarımı yere indiriyorum. İşaret parmağı çenemin altında duruyor ve yüzümü tekrar onunkine doğru eğiyor.

"Nereye gittin, Sunshine?"

Yüzüme bakıyor, endişesi yüz hatlarına kazınmış, kaşları çatılmış. Onunla ilişkiye girmeden önce kim olduğunu ve bana neler sunabileceğini biliyordum. Aptal ben, her zaman peri masallarına inanan, kalbimin kendini kaptırmasına izin veren ben. Gizliden gizliye kötü adamın prens olmasını diledim.

"Hiçbir yerde." Konuşurken sesim titriyor. Omuzlarımı tutuyor ve geriye yaslanıyor.

"Bana yalan söyleme. Seni bundan daha iyi tanıyorum.

Üzgünsün, neden?" "Bunun bitmesini istemiyorum," diyorum dürüstçe.

Sözlerim karşısında yüzünü buruşturdu.

"Günüşığı, burada güç sende. Öleceğim güne kadar senin olacağım. Tamamen ve tamamen senin," diyor ve boğazıma bir hıçkırık düğümleniyor. Gözyaşımı parmağının ucuyla silerek bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Seni seviyorum. Sanırım seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum. Hayatın boyunca kafanda kurduğun peri masalı bu olmayabilir. Ama şunu bil ki, sana her gün bir prenses gibi davranacağım. Seni seilmeyi hak ettiğin gibi seveceğim. Sadece bir prense değil, bir canavara aşık olduğunu kabul etmelisin. Ben o değilim, asla o olamam, onun gibi davranmaya çalışmak bile istemiyorum. Ama söz veriyorum, sana vereceğim aşk ve hayat bunu on kat telafi edecek."

Her kelimesine inanıyorum.

Ben canavara aşığım. Grayson'la çıkmaya başladığımdan beri aklımdaki son şey düğünler ve peri masallarıydı. O sadece hayatımı tüketiyor.

Bana verebileceği her şeyi istiyorum. Ve bunu kabul edeceğim. Hayatımın geri kalanında bu adam tarafından sevmek. Başka neye ihtiyacım olabilir ki?

"Söz veriyor musun?"

"Yemin ederim."

"Seni seviyorum, Grayson. Sen yanımda olduğun sürece başka hiçbir şeye ihtiyacım yok."

"Senin için yeterli olduğuma söz veriyor musun?" diye sorar endişeyle. Bu güçlü adam yeterli olup olmadığından şüphe ediyor.

"Oh, güven bana, sen fazlasıyla yeterlisin."

Kırmızı halı boyunca kol kola kumarhaneye doğru yürüyoruz. Slot makinelerinin yanıp sönen parlak ışıkları önce benim dikkatimi çekiyor.

Grayson bizi bara götürüyor, gözleri odanın diğer ucunda. Şu anda tamamen askeri modda. Kolunda olabilirim ama akli hiç bende değil. Bakışlarını takip ediyorum ve siyah takım elbisesini giymiş Luca'yı görüyorum. Yanındaki adam iri yarı, koyu kestane saçlı ve zeytin tenli. Yoğun bakışları beni geriyor. Biraz korkutucu biri. Grayson'ın kolunu sıkıca kavıyorum.

"Bir içki ister misin, bebeğim?" diye mırıldanarak beni düşüncelerimden uyandırdı.

"Şampanya, lütfen."

Grayson barın üzerine eğilir ve barmene emir verir.

"Al bakalım." Grayson bana flütü uzattı, ben de bir yudum aldım.

Odayı taramakla meşgul, gözleri bir yerden diğerine atlıyor, çenesi gergin. İç çekerek şampanyanın geri kalanını bir dikişte içiyorum. Olmadığım biri gibi davranmanın bir anlamı yok. Onun yerine sarhoş olacağım.

Grayson'ı göreviyle baş başa bırakıp barmene gülümseyerek dikkatini çekiyorum ve ağzımı açıyorum: "Bir tane *daha alabilir miyim?*" Elimdeki flüte vuruyorum. Kıkırdıyor ve bardağı elimden alıp ağzına kadar dolduruyor. "Teşekkür ederim."

Arkamı döndüğümde Luca ve Frankie'sinin bir dakika önce durdukları yerde olmadıklarını fark ediyorum. Sanırım ortalık karışmak üzere. Grayson

Parmaklarını benimkilere geçiriyor. "Bunun için üzgünüm. Yakında her şey bitecek, o zaman gidebiliriz."

Bana baktığında yüz hatları bir anlığına yumuşuyor, sonra maskesini tekrar takıp bizi önümüzdeki ilk rulet masasına götürüyor.

Kırmızı kadife tabureyi benim için çekip çıkarıyor, ben ayağa kalkarken belimi tutuyor. Onun sert karnına yaslanıyorum. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Üzerime eğilip, boyu on santim kadar olan sarı poker fişlerini diziyo.

"Bunlarla ne yapmamı istiyorsun?" Cipslerden birini alıp parmaklarımla arasında yuvarlayarak soruyorum.

"Ne istersen, senindir." Omuz silkiyo.

Vay anasını. Bir çip bin dolar. Burada en az yirmi tane olmalı.

"Grayson," diye tıslayarak dikkatini çekiyorum.

"Paranı bu şekilde çöpe atmayacağım."

"Neden? Sadece para."

"Çok fazla para. Ne yaptığımı bilmiyorum." "İşin güzelliği de bu."

Çipi geri kalanının üzerine koyup kendime doğru itiyorum ama beni durdurmak için kolumu tutuyor.

"Peki, kendi bahsimizi oynamaya ne dersin?" "Dinliyorum..."

"Bölüşürüz. Sen yarısını kırmızıya koy, ben de siyaha. Kazanırsan, para sende kalır. Kazanırsam yanıma taşınır mısın?"

"Affedersiniz," diye bağıriyorum, yanaklarım alev alev yanıyor.

"Beni duydun. Eğer çatı katımı beğenmezsen, bize başka bir yer alırım. Bunun isteyebileceğim en iyi doğum günü hediyesi olacağını biliyorum." Daha da eğilerek ağzını kulağıma yaklaştırdı.

"Pasta yedirirken bana binmen ikinci sırada. İşte bunun için sabırsızlanıyorum."

"İlişkimizin bu halinden çok memnun olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Bebeğim, yapmak istemediğim bir şeyi asla yapmam. Ben seni istiyorum. Sen

İhtiyacım olduğunu bilmediğim her şey. Benim güneş ışığım, her zaman." Yoğun bakışları beni tam kalbimden vuruyor.

"Ama önce kazanmam gerek." Göz kırpmıyor, üzerime eğilip fiş yığını alıyor, ikiye bölüyor ve bana koleksiyonumu uzatıyor. I

onları titrek ellerle al.

Krupiye tüm bahislerin oynanmasını ister.

Stilettolarımı taburenin altındaki çubuğa asıp ayağa kalkıyorum, öne uzanıp tüm fişlerimi kırmızı kutuya kaydırıyorum. Grayson'ın avuç içi sırtımın alt kısmına dayanıyor ve o da fişlerini soğukkanlılıkla siyah kutuya kaydırıyor. Krupiye parlak topu rulet çarkının üzerine bırakıyor. Gözlerimi kapatarak nefes alıyorum.

Lütfen siyah ol, lütfen siyah ol.

Masa döndükçe, döndükçe ve yavaş yavaş durdukça zaman yavaşlıyor gibi görünüyor.

"On altı. Kırmızı."

Numarayı söylediğinde omuzlarım çöktü. Kendimden geçmiş olmalıydım; az önce bir sürü para kazandım.

"Bu sefer sen kazandın, bebeğim."

"Evet," diye sinirli bir şekilde ciyaklıyorum, hayal kırıklığımı gizlemek için sıkı bir gülümseme taklidi yapıyorum. Grayson yanımda oflayıp puflayarak kazancımı topluyor ve bana uzatıyor. O da en az benim kadar hayal kırıklığına uğramıştı.

"Yeni bir anlaşma talep ediyorum," diyorum ve cipslerimi toplayıp ona uzatıyorum.

Bana sorgulayan bir bakış attı.

"Taşınmam karşılığında parayı geri alacaksın." "Anlaştık."

Cebini karıştırıyor, küçük ve gümüş bir şey çıkarıyor. Onu dişlerinin arasına yerleştiriyor ve elimdeki cipsleri kapıp masanın üzerine bırakıyor. Gözlerimi ağızındaki anahtardan alamıyorum. Sırtarak anahtarı alıyor ve avucunun içine yerleştiriyor.

Onu alıp sütyenimin içine sokarken elim onunkine değiyor.

Parmaklarımı Grayson'ın koluna koyarak eğildim ve kulağına fısıldadım, "Ben hanımlara uğrayacağım. Dönerken bir içki daha alırım." Fişlerini düzgün bir sıraya diziyor. Tabureden atlıyorum ve parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum.

"Tamam, bebeğim." diyor taburenin üzerine çıkarak. Sadece bu hareket bile amımın zonklamasına neden oluyor.

"Eğer on dakika içinde dönmezsem, gel ve beni bul. Muhtemelen bu aptal elbisenin içinde sıkışıp kalacağım." Kıkırdıyorum, şampanya bana vurmaya başlıyor.

Tuvaletlere doğru yöneliyorum. Meyve makinelerinin yanıp sönmesi dikkatimi çekiyor ve aniden vücudum aniden duruveriyor,

sağlam bir yapıya çarpıyor. Kollarımı açtım ve başımı önüme eğdim. Hay aksi! Doğruca iri yarı bir adamın göğsüne bakıyorum; gömleğinin üst açık düğmesinden siyah kalın kıllar görünüyor. Ew.

"Aman Tanrım. Çok özür dilerim." Hemen bir adım geri çekildim.

Kalın bir İtalyan aksanıyla, "Sorun yok hanımefendi," diyerek bana doğru bir adım atıyor. Sahte bir gülümsemeyle yanından olabildiğince hızlı geçip banyoya giriyorum ve kapıyı çarparak kapatıp kendimi bir bölmeye kilitliyorum. Kalbim kaburgalarımın çarpıyor. Birkaç derin nefes alıyorum.

Bu adam beni çok etkiledi.

Gülünç derecede dar elbisemin fermuarını açmaya başladığımda, banyo kapısı gıcırdayarak açılıyor ve çarparak kapanıyor. Ağır ayak sesleri gittikçe yaklaşıyor. Nefesimi tutarak ölümcül bir şekilde hareketsiz kalıyorum.

Yanımdaki bölme tıkırdayarak açılıp etrafımdaki duvarları titretince sığıyorum.

Sikeyim.

Gözlerimi sıkarak bekliyorum, kan kulaklarımda gümbürdüyor.

"Günüşği, burada olduğunu biliyorum." Aynı kalın İtalyan aksanı kulaklarımı deliyor.

Yüzümden kan çekiliyor.

Deli adam odamın kapısına vurmaya başladı. Titreyen bacaklarımla, sırtım tuvaletin yanındaki fayanslı duvara çarpana kadar geriye doğru yürüyorum. Gidecek hiçbir yerim, kaçacak hiçbir yolum yok.

Çantamdan telefonumu çıkarıp Grayson'ı arıyorum. Cevap vermeyince sulu gözlerle mesajlarımızı açıyorum.

Yardım
edin!!!

Çılgınca ne yazdığımı zar zor görebiliyorum.

Lütfen.

Kapı hızla açılırken soğuk bir esinti çarpıyor yüzüme ve telefonum parmaklarımdan düşüp yere çarpıyor.

"Beni içeri alabilirdin, Günüşği." Adımı söyleme şekli midemi bulandırıyor. Sadist bir gülümsemeyle bana doğru yürüyor, bileğimi yakalıyor ve beni arkasındaki kabinden dışarı çekiyor.

"Canımı yakıyorsun!"

"Güzel."

Pazılarımdan tutarak beni lavaboların üzerindeki aynaların önüne itti.

"Bırak lan beni!" Bağıriyorum ama o sadece elini sıkıyor, parmak eklemleri bembeyaz oluyor. Aynaya bakıyorum, simsiyah saçlarını eliyle geriye atmasını dehşet içinde izliyorum. Elini enseme götürüyor ve lavabonun üzerine eğilmem için beni kuvvetle itiyor. Tüm gücümle direnmeye çalışıyorum ama faydası yok. Ayağıyla bacaklarıma tekme atıyor. Bileğim bükülürken acıdan kıvranıyorum.

"Hmmm, nefis kokuyorsun," diyor, saçlarımı sırtımdan çekip omurgamı yalayarak. Boğazımda safra birikiyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Hareket edemeyecek, hatta nefes alamayacak kadar korkmuş bir haldeyken, elleri göğüslerimin yanlarında gezinirken irkiliyorum.

"Lütfen bunu yapma," diye yalvarıyorum.

Pantolonunun fermuarını açarken çıkardığı ses odayı dolduruyor. Banyonun dışından gelen boğuk bağırışlar dikkatimi çekiyor. Arkasını döndü. Kendini benden uzaklaştırdığında içimi bir rahatlama kaplıyor, pantolonunu tekrar yukarı çekmeye çalışırken yüz hatlarındaki panik belli oluyor. Ben daha ayağa kalkamadan banyonun kapısı açılıyor ve öfkeli Grayson içeri giriyor, silahını İtalyan adama doğrultmuş. Titrek bir nefes alıyorum ve omurgamı düzeltiyorum.

Grayson'ın gözleri benimkilere kayıyor, sanki hasarı değerlendiriyormuş gibi vücudumun üzerinde dolaşıyor. Hâlâ tamamen giyinik olduğumu fark ettiğinde rahatladığını neredeyse hissedebiliyorum.

"Maddie, bebeğim. Kabine geri dönüp kapıyı kapatmanı istiyorum."

Başımı salladım ve en yakın kabine girdim. İçeri girdikten sonra parmaklarımı kilidin üzerinde gezdiriyorum ama bir şey bırakmam için bana bağıriyor. Bu adamın bunu başka bir kadına asla yapamayacağından emin olmak istiyorum. Yavaşça kapıyı çekip açıyorum, sadece aralıktan bakabilecek kadar.

Grayson otoriter bir tavırla, "Dizlerinin üzerine çök," der. Adam yere çöküyor.

"Ona elini sürdüğün için öleceksin. Seni pislik," diye tükürür.

Grayson'ın silahı kafasına isabet edince nefesim kesildi.

Tetiği çekiyor ve adam yere yığılıyor, kafasından kan sızıyor.

Hay sikeyim.

Dengesiz bacaklarımdan üzerinde kapıyı açarak kendimi Grayson'a doğru fırlatıyorum, yere yığılmış cesedi ıskalamaya dikkat ediyorum. Ben kollarını açarken o da kollarını açtı.

Vücudumu onunkinin içine atıyorum. Beni sıkıca kavırıyor, o kadar sıkıyor ki sanki bırakmaya korkuyor.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. "O öldü mü?" Hıçkırıyorum.

Başını sallıyor. "Sana zarar verdi mi?" Başımı sallıyorum. Başını arkaya eğerek hırıltılı bir nefes veriyor. "Kahretsin," diye iç geçiriyor. "Çok özür dilerim."

"Bunu bana sen yapmadın. Beni kurtardın."

Şimdi onu kendi şeytanlarından kurtarma sırası bende. Yüzünü avuçlarımla arasına alıyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Öpücüğümün içinde eriyor ve vücudu benimkinin etrafında gevşiyor. Kolları belime dolanırken silahı yere düşüyor.

"Seni seviyorum, Grayson."

"Tanrım, seni çok seviyorum, Günışığım."

OTUZ YEDİ

GRAYSON

H Yüzümü ona döndüğümde eli pazıma dolanıyor. Yüz hatları solgunlaştı. "Grayson, kendimi pek iyi hissetmiyorum." Sesi titriyor. İçimi yakıp kavuran öfke paniğe dönüşüyor. Luca'ya söyledim Yeni elemanlara ihtiyacımız vardı, ona bir plan sunduk. Bizi dinleseydi bunlar olmazdı.

Tökezleyerek ilerledi ve göğsüme çarptı. Onu sabitlemek için omuzlarından tuttum. Kahretsin. Gözleri çırpınarak kapandı. Panik göğsümde yükseliyor. Sakin kalmalı ve konsantre olmalıyım. "Maddie, bebeğim. Beni duyabiliyor musun?" Sesimi ona ulaşacak kadar yükseltiyorum ama cevap vermiyor. Onu kollarımın arasına alıyorum ve gevşek bedenini kendime sarıyorum. "Sorun yok, Günışığım. Ben yanındayım." Bizi yangın çıkış kapısından aceleyle çıkarıp arabama doğru koşarken ve anahtarlarımı bulmak için ceplerimi karıştırırken dünya bir bulanıklık içinde hareket ediyor. Yolcu kapısını açtığımda yüzü göğsüme değiyor. Neredeyse rahatlayarak sarkacaktım. Uyanmıştı.

Çömelerek, onu nazikçe yolcu koltuğuna yerleştiriyorum. Gözleri hâlâ buğulu, uyanık ama tam olarak değil. Avucumu serin yanağına götürüyorum ve yüzü dokunuşuma gömülüyor. "Seni şimdi hastaneye götürüyorum, sadece benim için uyanık kal. Seni bırakmayacağım. Söz veriyorum." Bana zayıf bir baş sallaması veriyor ve ben de ayağa kalkıp arabanın ön tarafına koşmadan önce alnına bir öpücük konduruyorum.

Hastaneye giderken bir uyuyup bir uyanıyor. Yol boyunca elini sıkıyorum, iyi olduğuna dair güvenceye ihtiyacım var.

Onu acil servise taşıdım. İçeri girer girmez klinik kokusu burun deliklerimi yakıyor. Kulaklarımdaki çınlamadan bekleme odasındaki konuşmaları zar zor duyabiliyorum. Resepsiyon görevlisine doğru ilerliyorum.

"Bir doktora ihtiyacım var. Kız arkadaşım Maddie Peters yere yığıldı ve şuuru gidip geliyor. Yardıma ihtiyacı var. Hemen."

Bilgisayar ekranından başını kaldırıp Maddie'nin kollarımda hareketsiz duran bedenine bakıyor. Maddie'ye bakarken yüz hatlarında bir endişe titreşimi beliriyor. "Şimdi." Dalga geçmiyorum.

"Benimle gelin, efendim." Kendini sandalyesinden itti ve cam kapıdan dışarı çıktı. Parlak beyaz koridorlarda onu takip ediyorum. Sağ taraftaki odayı açıyor. Bir yatak ve bir plastik sandalyeden oluşan küçük bir oda karşılıyor beni. "Hemen bir doktor gönderiyorum."

Ona başımla selam veriyorum ve yatağa doğru yürüyüp Maddie'yi usulca yatırıyorum. "Hey, bebeğim, doktorlar şimdi geliyor."

Gözleri açılır ve kaşları çatılır. "Neredeyim ben?" "Hastanedesin."

"Ne oldu?" diye soruyor.

"Üzerime bayıldın. Bir şeye ihtiyacın var mı?" Ben soruyorum, o başını sallıyor.

Gözlerindeki ışıltı geri dönüyor, bu da yüzüme bir gülümseme getiriyor. "Belki bir öpücük?" diyor tatlı tatlı, dolgun alt dudaklarını ısırarak.

"Her zaman, Günişığı. O tatlı dudakları öpmeyi asla bırakmak istemiyorum," diye fısıldıyorum. Öne doğru eğildim. Kapı tıkırtısı beni yolumda durduruyor. Kapı aralığından biri boğazını temizliyor ve Maddie kıkırdıyor, sıcak nefesi dudaklarıma çarpıyor. Kapıya dönmek için kendimi itmeden önce ona hızlı bir öpücük veriyorum. Genç, uzun boylu, siyah saçlı doktor nereye bakacağını bilemeden orada duruyor.

"Bayan Peters?" diye neredeyse ciyaklıyor, bana doğru bakamıyor. "Benim," diyor Maddie.

Bunu bir işaret olarak kabul edip zavallı plastik sandalyeye oturuyorum.

Doktor elindeki evrakları karıştırarak yanına geliyor. Ona bakabilecek nitelikte mi?

"Sakıncası yoksa birkaç kan almak istiyoruz?" diye soruyor, Maddie'nin yatağının yanına yaklaşırken sırtı bana dönük.

"Elbette, teşekkür ederim

Doktor." "Şimdi nasıl

hissediyorsun?"

"Daha iyiyim. Başım ağrıyor ve kendimi biraz hasta hissediyorum. Ama bunun dışında iyiyim."

Doktor kanını alıyor. Maddie başını ters yöne çeviriyor, gözlerini sıkarak kapatıyor. Doktor bize beklememiz gerektiğini söyledi.

Eve gitmeden önce sonuçları bekliyoruz. Bu arada sandalyemi yatağının yanına çekip elini elime alıyorum. Gitmesine izin vermek istemiyorum.

Gözleri gömleğimdeki kana kaydı. Bayılmasının sebebinin ben olabileceğimi hatırlatan bir şey. Şeytana tanık oldu.

İçimdeki kargaşayı sezmiş gibi elini benimkinin altından çekip kendi elini üst tarafa yerleştiriyor. "Rahatsız değilim, Grayson." Kaşlarımı kaldırıp ona bakıyorum. "Biliyorsun, daha önce olanlar hakkında. Beni kurtardın. Bunu asla unutmayacağım."

Vücudum kaskatı. Birinin beynini duvara uçurdum ve o bana teşekkür ediyor. Bu saçmalığa ihtiyacı yok. Çok daha fazlasını hak ediyor. Benim sunabileceğimden çok daha fazlasını.

Önümdeki beyaz duvara bakıyorum. "Grayson, beni dinle. Kim olduğunu, ne yaptığını biliyorum. Senden korkmuyorum."

Şimdi bunun ne yeri ne de zamanı. Onun için hissettiğim şeyleri hissetmemeliyim. Kendini kara kalbime iyice yerleştirdi ve ışığını tüm hayatıma yaydı. Mideme yerleşen korkuya engel olamıyorum. O benim değil.

"Güzel," diye sırtarak cevap veriyorum.

Bana sorgulayan bir bakış fırlatıyor, konuşmaya hazır ama kelimeler çıkmadan ağzını kapatıyor. Bunun yerine iç geçiriyor ve hala elimi tutarak yastığa yerleşiyor.

Böyle sessizce duruyoruz.

Kapı uçarak açılıyor ve doktor içeri giriyor, sanki böyle bir giriş yapmak istememiş gibi kapının tokmağıyla uğraşıyor. Gözlerimi devirmekten kendimi alamıyorum.

"Bayan Peters, sonuçlar geldi. Biraz yalnız kalmak ister misiniz?"

Omurgamı dikleştirip yüzümü ona döndüm.

Gözleri sadece Maddie'ye odaklanmıştı. Parmaklarının titremesi korkusunu ele veriyor. Maddie elimi sıkarak dikkatimi tekrar ona yöneltiyor. Kalp atışlarının boğazındaki deriye çarpışını görebiliyorum.

"Kalabilirim ya da gidebilirim. Bu sana bağlı, Günışığı."

Diğer elimi onunkinin üzerine koyarak onu rahatlatmak için elimden geleni yapıyorum. "Grayson kalıyor." Konuşurken sesi titriyor. Nefesimi tutup bir sonraki sözlerini bekliyorum.

"Bayan Peters, hamilesiniz. Tebrikler."

Maddie nefes nefese kalıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Oda dönmeye başladı. Hay sikeyim.

Siktir. Siktir. Siktir.

OTUZ SEKİZ

MADDIE

H Lanet olsun. Hamile misin?
Doktor özür diler ve odadan çıkar.

"Grayson, konuş benimle. Lütfen." Sıcak gözyaşları yüzümden aşağı akıyor. Nefesim daralıyor. Ne yaptım ben?

"Bunu bilerek yapmadım, sana söz veriyorum. Özür dilerim," diye hıçkırarak ellerini bırakıyorum.

Dizlerimi göğsüme çekip kollarımı dizlerime doluyorum ve başımı kalçalarımın bastırıyorum. Yatak gıcırıyor. Dizlerimin üstünden bakıyorum. Grayson yatağın kenarında oturuyor, eli benimkine uzanıyor.

"Ne yapacağız Grayson?"

Eli benimkini sıkıyor. Gözlerinden yaşlar süzülüyor, bu da benimkilerin daha da düşmesine neden oluyor.

"Bununla birlikte başa çıkacağız. Ne yapmak istiyorsan sana destek olacağım Maddie." Konuşurken sesi neredeyse kesiliyor ama kendini toparlıyor.

"Elbisemin bu kadar dar olmasına şaşmamalı!" Hıçkırıyorum ve bana hüznü bir gülümseme veriyor, gözleri kısa bir süreliğine karnıma yerleşiyor ve o sırada aydınlanıyor.

"Uzan," diyor ve her zaman olduğu gibi o otoriter ses tonunu kullandığında vücudum anında tepki veriyor. Başım yastığa çarpıyor. Kendini yataktan iterken şilte alçalıyor. Eğiliyor, başı karnımın alt kısmına dayanıyor. Kendimi dirseklerimin üzerine itiyorum.

Karnımın etrafına öpücükler konduruyor.

"Bizim," diye mırıldandı. Başını bana yaslıyor, ben de ağırlığımı sağ koluma verip diğer kolumla ona uzanıyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Dünyanın geri kalanı için bu mükemmel bir an olurdu.

Bizim için bunun ne anlama geldiğinden emin değilim.

Hep anne olmayı hayal etmişimdir. Çok iyi bir anne olacağımı biliyorum. Ama hayatımıza gerçekten bir bebek getirebilir miyim?

"Düşüncelerini buradan duyabiliyorum, Günişığı." Kendimi ona cevap vermeye bile zorlayamıyorum. Veremiyorum.

"Seni ve bu çocuğu her şeyimle koruyacağım. Bundan asla şüphe etme. Kimse benim olana dokunamaz ve hikayeyi anlatacak kadar yaşayamaz." Ses tonundaki şiddet sırtımdaki tüyleri diken diken ediyor.

Ondan şüphem yok.

Bu adam bizim için her şeyi riske atar.

Sormak için cesaretimi toplayarak derin bir nefes alıyorum.

"Baba olmak istiyor musun? Bu senin planında yoktu. Seni olmadığın bir şey olmaya zorlayamam. Bana değişmeyeceğini söylemiştin. Bu"-karnımı işaret ediyorum-"hayatında büyük bir değişiklik, Grayson."

Bunu tek başıma yapamam.

Ben de onsuz olamam.

"Bunların hepsi sana aşık olmadan önceydi Maddie. Sana her şeyi vermek istiyorum. Kahretsin, sen benim için her şeyi değiştirdin, Sunshine. Tıpkı yapacağını bildiğim gibi."

Gözleri benimkilerle çakışıyor, tıpkı benimkiler gibi yaşlarla doluyor. "Bunu istiyorum."

Çenemi tutuyor.

"Ne diyorsun, Günişığı?"

"Ben de bunu istiyorum."

Başımın üstünü öpüyor. "Seni seviyorum."

Göğsüne sokuluyorum ve gözlerimi kapatıyorum; tıraş losyonunun taze kokusu beni uyutuyor.

Bir bebeğimiz olacak.

OTUZ DOKUZ

GRAYSON

G sevdim ve gitmeye hazırım.

Son kırk sekiz saattir bıçak sırtında yaşıyorum. Neredeyse hiç uyumadım. Zihnim allak bullak oldu. Onu koruyamadım.

Başka bir adamın pis elleri onun üzerindeydi.

Bugün o pisliklerin her birinin işini bitirmeye hazırım. Ama yapamam.

Kafam bu haldeyken olmaz. Baba olacağım. Hangi çocuk baba olarak bunu hak eder?

Kesin olarak söyleyebileceğim tek şey bunu istediğim. Her şeyden çok istiyorum.

Bu yüzden onları koruyamamak beni öldürüyor.

Maddie bana kaç kez iyi olduğuna, bebeğin iyi olduğuna, onu *kurtardığıma dair* söz verirse versin, bu kan dürtüsünü dizginleyemiyorum. İçimde her an patlamaya hazır bir öfke kabarıyor. Geceleri orada oturup onun dönüp durmasını, uykusunda ter damlamasını izledim. O anı yeniden yaşadığıma şüphe yok.

Keller bu sabah yeni boksörlerimizin eğitimine yardım etmemi isteyen bir mesaj gönderdiğinde hemen kapıdan çıktım. Boks bir zamanlar öfkem için bir çıkış yoluydu, belki bugün yine işe yarar. Bir şeyler olmalı.

İplerin altından geçerek, en umut verici acemimiz Jax 'Kaos Kralı' Carter'a ringde katılıyorum.

"İyi misin Gray?" Keller bağırır.

"İyiyim."

"Hadi yapalım şu işi. Neyin var göster bana. Bir sonraki Keller olmak istiyorsan, içinde olduğunu bana kanıtla."

Jax ringin ortasına doğru koşuyor, eldivenleri havada ve saldırmaya hazır. İlk hamlesini bekleyerek duruşunu taklit ediyorum. Sol kroşeyle üzerime geliyor. "Lanet olası özensiz," diye alay ediyorum.

Karşılık olarak homurdanıyor ve bu sefer sağ kolu fırlatarak çenemin alt tarafıyla birleşiyor. Temasla birlikte başım geriye savruluyor, yüzümden acı fişkırıyor.

Çabucak toparlanıp, yumruklarımınla ona saldırdım. O kaçıyor ama ben bırakmıyorum. Eldivenlerimi ona geçirdiğimde geri sıçradı.

"Grayson, ne yapıyorsun lan sen!" Keller ringin yanından bağıyor.

Şu anda tek gördüğüm Maddie'ye tecavüz etmeye çalışan o adi herif.

Öfke içimi yakıp kavuruyor. Jax'in zayıf bedenini kavrayıp onu tuvale fırlatıyorum, kan kulaklarımda gumbürdüyor.

"Yeter," diye bağıyor Keller, beni Jax'ten koparıp göğsümden sertçe itiyor. Kafamın yan tarafına öyle sert vuruyor ki neredeyse yıldızları göreceğim.

"Git biraz hava al, sonra da benimle ofiste buluş. Hemen!" diye bağırır. Kaşından kan damlıyor. Hay sikeyim.

Oda ölümcül bir şekilde hareketsiz.

Sessiz. Ne yapıyorum ben?

Keller, Jax'in yanında dizlerinin üzerine çöker ve onunla ilgilenir. "Siktir git!"

Eldivenlerimi yere fırlatıyorum ve kapıyı çarparak ofise giriyorum.

"Otur lan aşağı." Keller ofisimizdeki kanepeyi işaret etti.

"Siktir, özür dilerim."

"Özre ihtiyacım yok. Bana neler döndüğünü anlatmanı istiyorum. Jax'i öldürebilirdin. Hem de herkes izlerken. Bize saygı duyuyorlar. Biz onları eğitmek için oradayız ve sen bu saçmalığı yapıyorsun. O yüzden aydınlat beni."

Açılmamış bir viski şişesi çıkarıp önündeki masaya çarpıyor. Ardından iki kristal bardak beliriyor. Onları neredeyse dolduruyor

Yarı yolda, benimkini bana doğru
kaydırdı. "Önce şunu iç, bok gibi
görünüyorsun." Kendiminkini
kaydırarak ben de aynısını
yapıyorum.

"Maddie geçen hafta sonu kumarhanede saldırıya uğradı." Bunu
yüksek sesle söylemek bile bana acı veriyor.

"Ne demek saldırıya uğradım?"

"Falcon'lardan biri ona tecavüz etmeye çalıştı."

Görüntüler tekrar kafamda canlanırken boğazımdan yukarıya
doğru safra yükseliyor. "Lanet olsun. İyi misin?" diye soruyor.

"Hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum ve lanet olsun, bunu yüksek
sesle söylemek iyi hissettiriyor. "Yakınından bile geçmiyor. Maddie hamile.
İkisini de hayal kırıklığına uğrattım. Nasıl baba olacağım? Bunu
yapabileceğimi sanmıyorum Keller."

Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor. Başımı eğip ellerimin arasına alıyorum.

Her şeyi berbat ettim. Karımın en iyi arkadaşımı becermesine bile engel
olamadım, o zaman bana iyi bir koca olabileceğimi düşündüren ne? İyi bir
baba? Bu iş için biçilmiş kaftan değilim.

Masanın etrafında bana doğru dönerken sandalye parke zemine
sürtünüyor.

"Bana bak, Grayson."

"Kendini toparlaman lazım. Tüm bu şüpheler kafanın içinde. Kimse
Maddie'yi ve bebeğini senden daha iyi koruyamaz. Bu gezegendeki tek bir
kişi bile. O şimdi iyi, değil mi? Adamın öldüğünü varsayıyorum?"

Başımı salladım.

"Bana hep söylediğin şeyi unutma. Kafan içinde değilse asla bir dövüşü
kazanamazsın. Bir numaralı kural, Grayson. *Senin* kuralın. Şimdi buna göre
yaşa. Sana söylememe gerek yok, efsanevi bir baba olacaksın.
Sorunlarından kaçarsan olamazsın. Ya da öfkenin seni ele geçirmesine izin
verirsen. Sen bundan daha iyisin. Bunu ikimiz de biliyoruz."

Orada yaptığım şeyin hiçbir mazereti yok. O haklı. Öfkemin beni
yönetmesine izin veriyorum.

"Şimdi evine, kadınının yanına git ve bunu ne kadar istediğini ona
göster. Şu anda onun ihtiyacı olan erkek ol, çünkü yükselen boksörlerimizi
öldürmeye çalışarak bunu yapamazsın."

O haklı.

Kafam tehlikeli bir yer. Her zaman öyleydi. Ama kontrol bende.
Maddie yanımdayken her şeyi yapabilirim.

"Teşekkürler, Keller. Sanırım buna ihtiyacım vardı."

"Tebrikler. Bu dünyadaki en iyi iş. Sana söz veriyorum."

Ne kadar da yufka yürekli.

Beni daha sıkı kavırıyor. "Ama bir daha orada kendini kaybedersen, hiç tereddüt etmeden seni yere sererim. Anladın mı beni?" Kaşlarını kaldırıyor, ben de kıkırdıyorum.

"Denemeni görmek isterim."

KIRK

MADDIE

A Geçen Cumartesi kumarhanede geçirdiğimiz gecenin ardından, bu hafta akşamın geri kalanını tüm eşyalarımı onun çatı katına taşıyarak geçirdik. Yani, biraz renk katmak iyi olabilirdi. Hayatımı, bir şeylere bakarak geçirmek istemiyorum.

siyah ve gri duvarlardan uzak durmaya çalışıyorum. Grayson'ın çıplak minderlerin, duvarda asılı olan Londra'daki fotoğraflarımızın ve Sienna'nın düğününün eklenmesiyle ne kadar eğlendiğinden pek emin değilim.

Yavaş yavaş birilerinin gerçekten yaşadığı bir ev gibi görünmeye başlıyor.

Zihnimi meşgul ediyordu. Hamileliğin şoku, birinin bana tecavüz etmeye çalıştığı ve erkek arkadaşımın beynini patlatmasını izlediğim gerçeğini maskeleydi. Her ikisi de bana uykusuz geceler yaşıyor. Güçlü olmak ve cesur bir yüz takınmak için elimden geleni yapıyorum. Grayson zaten bastırılmış bir öfke yumağı, patlamayı bekliyor. Bu hafta başında spor salonunda Keller'la olanları anlattı. Çok acı çektiğini ve bana söyleyemediğini bilmek kalbimi kırdı.

Ona bunun onun hatası olmadığını söylediğimde demek istemiştin. Beni kurtardığını. Bu gezegende kadınına dokunduğu için birini öldürecek çok fazla erkek yoktur. Grayson tereddüt bile etmedi.

Sadece birkaç haftalık hamileyim, en fazla altı. Bu yüzden bir ay kadar daha kendimize saklamaya karar verdik. Bir şeylerin ters gitmesinden çok korkuyorum. Bunu çok istiyoruz. Hayatın her zaman aradığım o mükemmel sona sahip olmama izin vermeyeceği hissine engel olamıyorum.

Grayson kahverengi bir kutu dolusu giysimi boş odaya taşıırken gülümsüyorum. Ya da artık onun deyimiyle, gömme gardırobuma.

"Kaç tane elbisen var senin?" diye bağıyor ve kutuyu yere fırlatıyor. Mutfak tezgahına yaslanıyorum.

Henüz oyuncak koleksiyonuma rastlamadı. Kesinlikle bu kutulardan birinde. Yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum.

Telefonum yandan titremeye başladı.

Kabul düğmesine basıyorum ve nefesimi tutarak salona geçip kanepeye oturuyorum.

"Merhaba tatlım, bu akşamki yemeğimiz için hala uygun musun?"

Grayson koridordan dikkatle beni izliyor. Bana doğru yürüdü ve yanıma oturdu.

"Evet. Aslında tanışmanı istediğim biri var." Anneme gergin bir şekilde söyledim.

"Oh, nihayet. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Bunu duydun mu, Robert?"

Maddie'nin bir erkek arkadaşı var!"

Gözlerimi deviriyorum. "Tamam, sonra görüşürüz," diyorum telefonu kapatmadan önce. Tanrım, şimdiden bundan korkmaya başladım.

"Yani bu gece lord hazretleriyle resmen tanıştırılacağım. Ne kadar özel."

Yüzümü ona döndüm.

"Ya katil erkek arkadaşını onaylamazlarsa? O zaman ne yapacaksın?" Sesini hafif tutuyor ama içinde bir parça ciddiyet de var.

"Ooh, bilmiyorum. Muhtemelen seni terk etmek zorunda kalacağım," diyorum alt dudağımı ısırarak.

"Hmm. Bu doğru mu?" Ağzı benimkinin üzerinde geziniyor.

"Deneyebilirsin. Ama benden o kadar kolay kurtulamazsın." Kollarından birini kaldırıp parmağını kalçamda gezdirirken alt dudağımı ısırtıyor ve ardından karıncalanmalar bırakıyor.

"Hadi, Günışığı. Hazırlanmamız gerek. Ve o duşta seninle en az yarım saate ihtiyacım var."

İsteksizce öpüşmeyi kesiyor ve beni azgın bırakıyor. Tanrım, sinir bozucu ama haklı. Sevgili anneciğime geç kalamam.

Elini uzatıyor ve beni koltuktan kaldırırken parmaklarımı onunkilere geçiriyorum.

Yarım saat bir saate dönüştü. Hiç bu kadar temiz olmamıştım. Sanki buraya gelirken sinirlerimi hissetmiş gibi çünkü arabaya bindiğimizden beri elimi bırakmadı.

Şimdi de birkaç ay önce ona çelme taktığım masada oturuyoruz. Ailemin gelmesini beklerken bacağım masanın altında zıplıyor.

Güçlü eli kalçamı kavırıyor ve zıplayıp durmaması için onu zorluyor. Bir nefes verdim ve ona döndüm.

"Her şey yoluna girecek, Günışığı. Ailenle sadece akşam yemeği yiyeceğiz. Bu gece en iyi şekilde davranacağım, söz veriyorum" diye fısıldıyor, saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Tabii biri içeri girip yine etrafa silah doğrultmazsa. O zaman bir sorunumuz olabilir."

Gülmekten kendimi alamıyorum.

"Yine de, ondan sonra olanları tekrar yaşamaya hayır demezdim." Derin sesi arzu dolu. Bacaklarımı birbirine kenetliyorum.

Yanağıma kıkırdıyor ve yumuşak bir öpücük konduruyor.

Annemin ev sahibesine geldiklerini bildiren sesi sırtımı dikleştirmeme neden oluyor.

Babam saçımı karıştırıyor.

"Hey!" diye bağıryorum, o da kıkırdıyor. Annem yanımdan geçip gitti.

Karşımızdaki koltuklara oturdular. Grayson ayağa kalkıyor ve babama elini uzatıyor, o da babamın sıkı tokalaşmasını kabul ediyor.

"Sizi tekrar görmek güzel Bay Peters."

"Aaah, evet, Grayson, değil mi?" Babam ona gülümseyerek şöyle diyor. Tamamdır. *Biri gitti, biri kaldı.*

Grayson ona elini uzatıyor ama o şüpheyle bakıyor. Sonra da tiksintiyle bakışlarını aramızda gezdiriyor.

"Anne, bu Grayson. Erkek arkadaşım," diyorum. "Evet, tanışmıştık." Alay etti.

"Carol," diye azarlıyor babam, özür dileyen bir gülümsemeyle. Garson sessizliği bozuyor.

Grayson'ın kalçamdaki elini tutup sıkarak kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Bu lanet kadın.

"Size içecek bir şeyler getireyim mi?" diye soruyor garson. "Bir su alayım lütfen," diyorum.

Garson gittikten sonra annemin dikkati tekrar bana döndü.

"Peki, ne zamandır birliktesiniz?"

Grayson, "Dört ay oldu ama birbirimizi bir yıldan fazladır tanıyoruz," diye yanıtlıyor.

Gözlerini deviriyor.

"Çıkar ağzındaki baklayı anne. Bize gerçekten ne düşündüğünü söyle. Bu bakışlardan ve yorumlardan bıktım artık."

Grayson'ın parmakları bacağıma dokunuyor ve ben de kendimi onun tepkisine hazırlarken parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Eğer bu tip bir adamla yetinmek istiyorsan, bu senin kötü kararın. Haydutlarla ilgilendiğini fark etmemiştim. Yani, hadi ama, sana uzun vadeli bir teklif sunması zor; muhtemelen sadece seni kullanıyor. Biliyor musun," diyor, sanki ucuz bir fahişeymişim gibi beni bir aşağı bir yukarı süzerek.

Grayson yanımda kaskatı kesiliyor ve onu sakinleştirmek için elini sıkma sırası bana geliyor. Öğrendiğim bir şey varsa o da Grayson'ın beni savunmaktan asla çekinmeyeceğidir.

"Onun sözlerinin seni etkilemesine izin verme. Seni seviyorum, Günışığı," diye fısıldar.

Yıllarca beni aşağıladı, hayal kırıklığı gibi hissettirdi. Aslında ihtiyacım olan her şey yanı başımda dururken beni bu peri masalı fantezisini istemeye zorlaması.

Annem yüzünü kapatarak menüsünü aldı. Elinden çekip alıyorum.

"Hamileyim," diye ağzımdan kaçırdım.

"Tebrikler tatlım," diyor babam, yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle. Annem kötü bir cadı gibi kıkırdıyor.

"Sakladığını söyleme bana," diye tükürüyor annem.

Üzüntü beni tüketiyor, ama öfke hızla beni ele geçiriyor. "Bu ne cüret!"

Grayson sandalyesini yaklaşıyor ve bir kolunu omuzlarıma doluyor.

"Hayır. Yetti artık. Beni eğlendiriyorsun. Gerçekten bu şekilde mi İlk torunun hakkında konuşmak için mi? Ne cüretle bana böyle davranmaya devam edersin? Benden bu kadar. Yıllardır senin boktan davranışlarına, küçümseyici yorumlarına ve düpedüz saygısızlığına katlandım. Artık seni memnun etmek için hayatımı yaşamaya devam etmeyeceğim anne. Bu benim; sevmeyi seçtiğim adam bu. Senin mükemmel hayat hayalini istemiyorum. Ben kendiminkini istiyorum ve bu senin için yeterince iyi değilse, kapının nerede olduğunu biliyorsun. Çocuğuma asla böyle davranmayacağımdan emin olacağım. Senin olmadığın her şey olmayı hedefleyeceğim. Bana nasıl anne olunmayacağını öğrettiğin için teşekkür ederim."

"Benimle böyle konuşmaya cüret etme Maddison."

Titreyen ellerimi masaya vurup ayağa kalkıyorum. Grayson bana katılıyor, kolunu belime doluyor ve neredeyse beni dik tutuyor.

"Grayson, beni eve götür, lütfen." Tutmak için çok uğraştığım gözyaşlarım damlıyordu.

"Tabii ki bebeğim."

Cebinden cüzdanını çıkarıyor ve masanın üzerine bir tomar para atıyor. Annem paraya bakarken gözleri büyüyor.

"Bu, istediğin her şeyi fazlasıyla karşılar. Ailemden uzak durmanızı öneririm. Kimse Maddie'ye böyle davranamaz. Onu ve bebeğimizi korumak için her şeyi yaparım. Neler yapabileceğimi gördün."

Onu susturuyor.

Bizi restorandan kaldırıma çıkarırken eli tekrar belime gidiyor. Hayatım boyunca beni geride tutan zincirler kırılmış gibi hissediyorum. Hayatımda ilk kez kendimi özgür hissediyorum. Gözyaşlarımın beni ele geçirmesine izin verirken kollarım karnımı kavlıyor. Beni kaslı gövdesine çekiyor ve yüzümü göğsüne gömüyorum, misk kokulu tıraş losyonu beni rahatlatıyor. Kalbi kulağıma çarpıyor.

"Shhh, Sunshine. Seninle çok gurur duyuyorum. Kendini savunduğun için, sonunda gerçekte olduğun kişi olmak için savaştığın için. Seni hak etmiyor olabilirim, bana bahsettiğin bu hayatı hak etmiyor olabilirim. Ama teşekkür ederim." Konuşurken sesi titriyor.

"Seni seviyorum, Sunshine. Hem de çok."

Yüzümü göğsünden ayırıp ona bakıyorum. Bana bakarken gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Seni daha çok seviyorum. Şimdi beni eve götür."

KIRK BİR

GRAYSON

O La Brasserie'ye giderken Maddie yolcu camından dışarı bakıyor. Annesinin başına gelenlerden bu yana son birkaç haftadır alışılmadık derecede sessiz. Bunun onu incittiğini biliyorum. Bunu Daha hak ediyor. iyi.

Öyleyse onu geri getirmenin, onu meşgul edecek bir şey vermenin daha iyi bir yolu var mı?

Yüzündeki o parlak gülümsemeyi geri getirecek bir şey. Bir düğün.

Düğünümüz.

Maddie'den önce hayatım üzerine bahse girerdim ki bir daha asla evlenemezdim. Sanırım bu yüzden ona karşı böyle bir bariyer oluşturmaya çalıştım. Derinlerde bir yerde, içgüdülerim bana onun aradığım kişi olduğunu söylüyordu. Amelia ve Casper'ın damgasını vurmasından sonra kalbimi bir daha asla açmak istemedim.

Maddie artık benim kalbim. Sadece onun için atıyor.

Dudaklarımız birbirine değdiği andan itibaren bunu biliyordum. Bu yüzden nişan yüzüğünü Londra'da yaptırdım. Bunu her şeyden çok istiyorum. Hayatımın geri kalanını yanımda onunla geçirmek, yaşamak istediğim tek yol.

Motoru durdurup ona dönüyorum.

Başparmağımı çenesine götürerek, "O küçük güzel kafandan geçen her şeyi benimle konuşabileceğini biliyorsun," diyorum.

"Biliyorum," diye iç geçiriyor ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "İnternete göre muhtemelen hormonal bir durumdayım. Anneme kızgınım. Hayatımı ne kadar manipüle ettiğini fark etmediğim için kendime daha çok kızgınım. Keşke bunca yılımı onun çarpık hayat anlayışını yaşamaya çalışarak geçirmeseydim."

"Mutlu musun? Seni mutlu ediyor muyum?"

"Aman Tanrım, Grayson. Mutlu musun? Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Hiç bu kadar aşık olmamıştım. Sana ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Sen olmasaydın bunların hiçbirini yapacak gücüm olmazdı."

Kemerini çözdü ve konsolun üzerinden kucağıma atladı. "Huysuz bir sürtük olduğum için özür dilerim. Gerçi bu biraz da senin suçun." Düz karnına bakıyor.

Onu karnında bir şişlikle görmek için sabırsızlanıyorum. Bu ilkel dürtü, bunu ona *benim* yaptığımı bilmek, çocuğumu taşıyor olması, dünyadaki en seksi şey.

"Huysuz olman umurumda değil. Bana yepyeni bir hayat veriyorsun. Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum, bebeğim. Şeytanlarını korkutup kaçırmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Her zaman. Tamam mı?"

Bana karşı ayaklarını sürüyerek hafifçe sikimi okşuyor, bu da anında kanımın oraya hücum etmesine neden oluyor.

"Hadi yemeğe gidelim, açlıktan ölüyorum. Bir daha sikime dokunursan seni yiyeceğimi biliyorsun."

Kaşlarını oynatarak sırtıyor.

"Tamam, sonra dilini alacağıma söz verdiğin sürece." Bana doğru eğildi ve kapıyı açtı.

Bana çelme takmaya karar verdiği küçük, şirin İtalyan restoranının ahşap kapısını açar açmaz bir şeylerin ters gittiğini anladım. Bunu içimde hissediyorum.

Ben ona kapıyı açık tutarken Maddie yanımdan geçip giderken oda ürkütücü bir sessizliğe bürünüyor. İnce topuklu ayakkabıları ahşap zeminde tıkırdıyor. İçgüdüsel olarak arkasından gidip onu yanıma çekiyorum.

"La Brasserie'ye hoş geldiniz. Rezervasyon adınızı alabilir miyim?" diye soruyor garson kız, gözlüklerini burnunun üzerine geri iterek.

"Bay Ward."

Gözleri parlıyor ve bana bilmiş bir gülümseme veriyor.

"Ahh, Bay Ward. Lütfen beni takip edin. Sizi masanıza götüreceğim."

Maddie bana şüpheyle bakıyor. Belki de gergin olduğum için her şey ters geliyordur. Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum.

Bizi restoranın uzak köşesine sıkışmış iki kişilik bir masaya götürüyor. Geldiğim andan beri beni dikkatle izleyen dört İtalyan erkeğin masasını gözlüyorum. Masa, beyaz örtünün üzerine koyu kırmızı gül yapraklarıyla kaplanmış. Ortada bir sütun mum titriyor. Tahtayı çıkarıp

Maddie için sandalye. Oturmadan önce kısa siyah elbisesinin eteklerini çekiştirir ve oynatır.

Masanın etrafında yürüyorum ve odanın köşesindeki yerime oturuyorum.

Sarışın genç bir garson gülümseyerek koşar ve iki kadeh şampanya koyar.

"Ama biz bunları sipariş etmedik-" diyor Maddie, flütü alıp garsona geri verirken.

"Müesseseden, madam," diye cevap veriyor kısık bir sesle.

"Teşekkür ederim."

Maddie bardağını bana doğru kaydırıyor. "Yapamam."

"Bu, önümüzdeki yedi ay boyunca çift içki içeceğim anlamına mı geliyor?"

"Hiç sanmıyorum." Gözlerini kısıyor ama bir an için sırtıttığını yakalıyorum.

Bir yudum daha alıp gözlerinin içine bakıyorum ama o başını sallıyor ve o bulaşıcı parlak gülümsemesi parlak dudaklarından geçiyor. Sadece varlığıyla bile bir odayı aydınlatıyor.

Başını çevirip odayı izliyor. En son ne zaman bu kadar gergin olduğumu hatırlamıyorum. O dikkat etmediği için, takım elbise ceketimin içinde kutuyu arıyorum.

Boğazımı temizliyorum ve kafası tekrar bana dönüyor. Elimdeki kutuyu fark etmemişti. Bana bakarken gözleri parlıyor.

Kahretsin, burada terliyorum.

Ayağa kalkıyorum ve sandalye ahşap zemine çarparak gıcırıyor. Maddie masanın etrafından dolaşıp ona doğru yürürken ve bir dizimin üzerine çökerken şaşkınlıkla beni izliyor.

Kutuyu ona açtığımda, daha küçük doğal elmaslarla çevrelenmiş ve altın bandın etrafına yayılmış büyük bir siyah elmas ortaya çıktı. Bunu onun için yaptırdım, ilişkimizin mükemmel bir yansıması. Siyah kalbimin sahibi o.

Nefes nefese kalıyor ve elini ağzına götürüyor. Gözlerinde yaşlar oluşuyor.

"Günüşiği, sana her şeyi veremeyeceğimi söylemiş olabilirim. Ama vermek istiyorum. Sana hak ettiğin hayatı vermek istiyorum. Hayal ettiğin gibi olmayabilir. Bu gezegende seni benim kadar şiddetle ve tüm kalbiyle seven birini bulabileceğini sanmıyorum. Seni mümkün olan her şekilde benim yapmak istiyorum. Çocuğumuz için her şeyi doğru şekilde yapmak. Karım olmanı her şeyden çok istiyorum."

Sesim titriyor, bu yüzden kendimi sabitlemek için bir nefes alıyorum.

"Maddie, karım olma şerefine nail olur musun? Benimle evlenir misin?"

Bana şok içinde baktığı birkaç dakika geçti. Sanki bir ömür gibi geliyor.

"Günüşığı, bir şey söyle."

Bana doğru uzanıyor ve elimdeki kutuyu kapatıyor.

"Grayson, seni her şeyden çok sevdiğimi biliyorsun, değil mi? Buna ihtiyacım yok. Sen ve bu ufaklık yanımda olduğu sürece, ihtiyacım olabilecek her şeye sahibim. Tekrar evlenmek istemediğini biliyorum. Annemle yaptığım o konuşmadan sonra düğüne ihtiyacım olmadığını fark ettim. Sadece sana ihtiyacım var."

Bunu ne kadar istediğimi nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

"Grayson, bana bak."

Bunu yaparken, odanın karşısındaki masada bir hareketlilik olduğunu fark ediyorum.

İlk üç adam masanın yanından geçip tuvaletlere doğru yürürken zaman bulanıklaşıyor. Sağ elim içgüdüsel olarak pantolonumun arkasındaki silah kılıfını kavırıyor. Son adam masasıyla tuvalet arasında, benden yaklaşık beş metre uzakta duruyor. Sonra sadist bir gülümsemeyle bana dönüyor ve silahını çıkarıp Maddie'nin kafasının arkasına doğrultuyor.

Yok artık.

Hâlâ tek dizimin üzerinde, Maddie'nin sandalyesini koruyarak aynı anda silahımın kılıfını çıkarıyorum.

Gerekirse onu hayatım pahasına korurum.

Banyo kapısı sağ tarafıma doğru açıldı. Vücudumu ayarlıyorum ama yine de silahımı önümdeki adama doğrultuyorum. Silahını kaldırıyor ama tetiği çekmeden nişan alıp ateş ediyorum. Kurşun kafasının yan tarafına isabet etti. Maddie arkamdan nefes nefese kaldı. Adam bir yığın halinde yere yığıldı.

Çarpmanın etkisiyle vücudum titrerken silahın patladığını duymuyorum. Geriye doğru sendeleyerek Maddie'nin sandalyesinin arkasına çarpıyorum. Ağrı göğsümden yayılıyor, o kadar şiddetli ki görüşüm bulanıklaşıyor.

Sikeyim.

Ona nişan almaya çalışıyorum. Şerefsiz orada değildi. Başımı banyoya doğru çevirdiğimde, kapıdan bir figürün koştuğunu görüyorum, ama ateş edemeden, oda etrafımda kaosa, tiz çığlıklara, çılgınca koşuşturan bedenlere patlıyor.

"Grayson!"

Burada ölemem, onu ortada bırakamam.

Boştaki elimle gömleğimi kavrıyorum. Parmak u larımdan ılık sıvı sızıyor. Lanet olsun. Oda dönüyor, acı her düşüncemi ele geçiriyor.

Hayır. Onu buradan  ıkarmalıyım.

Sahip olduğum tüm g  le, kendimi ayakta tutmak için onun sandalyesine tutunuyorum. Bunun iyi olmadığını biliyorum. Ellerime akan sıcaklığı hissedebiliyorum. Ama hala ayakta durabiliyorum. Onu buradan çıkarmak için zamanım var.

"Maddie, gitmemiz gerek," diye boğuk bir sesle söylüyorum.

Elime pamuklu bir bez tutuşturuyor ve ben de onu kurşun yarasının üzerine bastırıyorum.

Kollarını belime doluyor. Hı kırıklarının sesi beni parçalıyor. Dişlerimi sıkarak, tüm ağırlığımı ona vermemeye çalışarak topallaya topallaya ilerliyorum. Caddeye doğru yürürken, mavi ışıklar görüş alanımda yanıp sönüyor.

"Ara sokakta," diye zorladım.

Keskin bir sola döndük ve ben irkildim. Bu hayatımın en uzun yürüyüşü. Her adım cehenneme bir adım daha yaklaşmak gibi geliyor. Maddie bana iyi olacağımı söyleyip duruyor ama sesindeki panik beni pek de rahatlatmıyor.

Arabaya ulaştığımızda nefes nefese kalıyorum ve elimi Audi'min tavanına vuruyorum. Maddie anahtarlarımın şıngırtısını duyana kadar takım elbisemin ceketini karıştırıyor. Yolcu kapısını açıyor ve içeri girmeme yardım ediyor. Biner binmez koltuğu arkaya yaslıyorum ve kana bulanmış gömleğimi yırtıp açıyorum. Kurşunu hissetmeye çalıştım. Diğer taraftan çıkmamış; orada bir yere sıkışmış.

"Grayson, her şey yoluna girecek."

Sanırım  leceksem, en azından güneş ışığım yanımda olacak.

"Sadece benimle kal, Grayson."

"Seni seviyorum, Sunshine."

KIRK İKİ

MADDIE

Hastaneye kadar yarışalım. Sıcak gözyaşları yüzümden aşağı akıyor. Bu hayatımın en uzun yolculuğu. Onun kıymetli bebeğine nasıl çarpmadım, bilmiyorum.

Tüm bu süre boyunca kalbim boğazıma düğümlendi.

Grayson masadan söktüğüm masa örtüsünü yarasının üzerinde tutuyor, Ama kan hâlâ karın kaslarından sızıyor.

"Grayson, bebeğim, benimle kal."

Cevap olarak mırıldanıyor.

"Sakin benim yüzümden ölmeye kalkma. Bana sonsuza kadar yaşamayı teklif ettin. Bunu bizden alma."

"Seni seviyorum Sunshine," diye mırıldanıyor ve ben sesini zar zor tanıyorum.

"Hayır, bunu yapmayın.

Lütfen." Kalçasını sıkarak

hıçkırdım.

"Benimle kal, lütfen. Sana yalvarıyorum."

"Grayson!" Sesimdeki panik açıkça belli oluyor. Nefes alış verişi ağırlaştı ama cevap vermiyor. "Grayson!"

Hiçbir şey.

Hastanenin önünde durdum, frene bastım ve arabadan dışarı fırladım.

"Biri bana yardım etsin, erkek arkadaşım vuruldu!"

Üç adam koşarak yanıma geldi, biri sigarasını söndürdü.

"O arabada."

Bir başkası sedyeyi getirirken titrek bir nefes alıyorum. Cansız bedenini sedyeye sürükleyip girişe doğru götürüyorlar.

Koşup arkalarından kapıyı kapatıyorum ama orta konsola uzanıp telefonunu ve restoranın zemininden aldığım siyah zil kutusunu almadan önce değil. Cam kapılardan geçerek arkalarından geldim.

"Hanımefendi, burada beklemeniz gerekiyor. Onu doğrudan yoğun bakıma alacaklar."

Bekleme odasının hemen sonunda bir tuvalet görüyorum. Koşarak oraya gittim ve kapıyı arkamdan çarparak kapattım. Telefonu ve kutuyu fayans döşeli zemine koyuyorum ve tuvaletin kapağını kaldırıp midemdekileri boşaltıyorum. İşim bitince sifonu çekip yere oturuyorum.

İyileşecek.

Telefonu yanımda çalmaya başlıyor ve ekranda Luca'nın adı yanıp sönüyor.

"Sen mi yaptın?" Luca'nın sesi telefonda gürliyor. Belki de nişandan bahsediyordur.

"L-Luca, o vuruldu."

"Neredesin Maddie?" diye sormadan önce küfrediyor. "St. Lukes-Roosevelt Hastanesi."

"Maddie, şimdi beni çok dikkatli dinlemeni istiyorum."

"Tamam."

"On beş dakika içinde orada olacağım. Bu arada Grayson'ın gözünün önünden ayrılmasına izin verme."

"Ameliyatta, Luca. Kendimi banyoya kilitledim." "Siktir!"

"Tamam, Maddie. Şimdi yoldayım. Sen olduğun yerde kal. Seni güvende tutmak zorundayız. Kapıyı kilitli tut ve oraya geldiğimde kapını çalacağım."

"Luca, ya ölürse?"

Nefes almaya çalışıyorum ama faydası yok.

"Maddie, her şey yoluna girecek. Grayson savaşmadan ölmez.

İkinize de geri dönmek için her şeyi yapacaktır. Yakında görüşürüz."

Telefonu kapattım ve yanımdaki yere geri koydum. Ve bekledim.

Banyo kapısının alınması beni ürkütüyor.

"Maddie, benim." Nedense bu beni sakinleştiriyor. Luca'nın ikimize de göz kulak olmak için burada olduğunu bilmek.

Kutuyu ve telefonu unutmadan ayağa kalkıyorum ve kapının kilidini açıyorum, kan çanağına dönmüş yeşil gözlerinin bana baktığını görmek için içeri bakıyorum.

Kapıyı iterek açıyorum ve kendimi gğşsne atıp kollarımı ona doluyorum. Vücudu kaskatı kesiliyor, sonra gevşediğini ve sarılmaya karşılık verdiğini hissediyorum. Grayson şu anda bana dokunduğu için kıına tekmeyi basmak için burada değil. Benim de sarılmaya ihtiyaım var. Kaslı gövdesini sıkıca kavrıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"şşşt, her şey yoluna girecek, Mads," diye mırıldanıyor. Sakin tonuna rağmen kalbi hızla çarpıyor.

"Bizi odasına götürüyorlar. Bir süre daha ameliyattan çıkamayacak ama onu orada bekleyebiliriz."

Bırakmak istemeyerek gğşsne doğru başımı sallıyorum. "Frankie, git bize iki kahve getir lütfen."

Luca fısıldıyor, "Frankie sana zarar vermez. O bizden biri."

Gğşsne doğru başımı sallıyorum ama içimden bir ses ona gvenmemem gerektiğini haykırıyor.

"Hadi, gidelim."

Beni omuzlarımdan tutup bir adım geri attı. "Hazır mısın?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve o da elimi tutup çift kapıyı açıyor.

Bizi gri koridorda ilerletiyor ve o iğrenç klinik kokusu burun deliklerimi yakıyor. 14 numaralı odada iki deri sandalye, beyaz bir masa ve birkaç monitör var. Tek gürültü saatin tik takları.

Ben oturuyorum, Luca da yanıma oturuyor. Frankie kısa süre sonra elinde dumanı tüten iki fincan kahveyle geliyor. Bana uzatırken yüzüme bile bakmıyor. Tuhaf.

Frankie odadan çıkar çıkamaz Luca, "ok zgnm Maddie," diye ağzından kaçırıyor ve kendini kapının dışında konumlandırıyor. şu anda bir mafya savaş alanının ortasında olduğumuzu tamamen unutmuşum.

"Bu senin hatan değil Luca. Onu sen vurmadin."

Grayson'ın Luca için çalışmayı sevdiğini biliyorum. Yanlış olabilir ama bu o.

"Misilleme yapacaklarını bilmeliydim." İ çeker ve kahvesini yudumlar.

"Misilleme mi?"

"Marco'nun en küçük kızını kaçırdık. O velet şu anda benim evimde yaşıyor ve başıma her türlü belayı açıyor."

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Ama Nico'yu öldürdüler,
değil mi?"

Yüzünü bir hüzün kaplıyor. Elini siyah saçlarında gezdiriyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor.

"Bu organizasyonu kontrol altına almam lazım. Ben lanet bir başarısızım." "Hey, kes şunu." Uzanıp elini tuttum.

"Grayson size saygı duyuyor; saygı duymasaydı sizin için çalışmazdı. Her şey her zaman planlandığı gibi mükemmel gitmeyebilir. Bu gece kötü şanstı. Belki de Grayson bana bu kadar bağlı olmasaydı, bunlar asla yaşanmazdı."

Luca'nın gözleri elime kayıyor. "Yüzük
nerede?"

Gözlerim doluyor ve başımı sallıyorum.

"Hayır dedim Luca. Bu onun benimle ilgili son anısı olabilir." Elimi onunkinden çekip yüzümü kapatıyorum.

"Maddie, beni dinle. Grayson seni seviyor; seni ilk gördüğü andan beri seviyor. Bunu asla unutma."

"Neden hayır dedin? Hep evlilik hayalleri kurduğunu sanıyordum?"
Bacak bacak üstüne atmış, dikkatle bana bakıyor.

"Yaptım. Yani istiyorum. Sadece Grayson'ın benimle evlenmeye zorlandığını hissetmesini istemedim, bilirsiniz işte..." Gözlerimi karnıma dikiyorum. "Seninle evlenmekten başka bir şey istemiyordu Maddie. O
yapmıyordu

Çünkü senin istediğini düşünüyordu. Kendisi de istediği için yapıyordu."

Sözleri kalbimi parçaladı. Bunu nasıl bu kadar yanlış anladım?

"Sıçıp batırdım."

Luca ayağa kalkıyor ve yan masadaki siyah kutuyu alıp ellerime tutuşturuyor.

"Onunla evlenmek istiyor
musun?" "Evet."

"O zaman yüzüğü tak. Uyandığında ve seni bunu takarken gördüğünde tüm acısını unutabilir."

Kutuyu açıyorum ve kutunun içinde parlayan muhteşem yüzüğe bakıyorum. Mükemmel bir şey. Yani, bir buçuk ifade ama Grayson bu.

Yüzük parmağımın üzerinden kaydırıyorum. Elim i ışığa tutuyorum ve nasıl parladığını hayranlıkla izliyorum.

"Asla bilemezsin, hayır dediğini unutmuş olabilir." Luca kıkırdıyor ve bana göz kırpmıyor.

Gözlerimi yüzüğümde ayıramadan kahvemi yudumlarken zaman akıp gidiyor. Luca yanımda telefonunu tuşlamakla meşgul. Saate bakıyorum, saat 11. İki saattir ameliyatta.

"Hey, Maddie. Sadece dışarı çıkmam gerekiyor. Bir sevkiyatım var ve sorunsuz gittiğinden emin olmalıyım. Frankie'yi burada seninle bırakacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa ona sorarsın. Birkaç saat içinde dönerim. Herhangi bir gelişme olursa bana haber verin."

Başımı sallıyorum ve o da telefonunu cebine koyarak yanıma geliyor. Başımın tepesine bir öpücük bırakıyor.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara." "Teşekkür ederim, Luca."

KIRK ÜÇ

MADDIE

Üç saat oldu ve hala Grayson yok. Kimse yok. Frankie yine göz teması kurmadan bir kahve daha getirdi. Luca gittikten hemen sonra Sienna'yı aradım, benim için buraya gelmeye kararlıydı. Burası Gecenin bir yarısı ve Keller'la uğraşmak zorunda kalacak. Grayson'ı kardeşi gibi sevdiği için bunu hiç de iyi karşılamayacaktır.

Nişan yüzüğü parmağımda ağırlaşıyor. Bunu parmağımda hiç göremeyeceğini anladığımda hüznün kaplıyor içimi. Gözyaşlarımın bittiğini sanıyordum ama şimdi yanağımdan süzülenler bana farklı şeyler söylüyor.

Aniden gelen tuvalete gitme dürtüsü dikkatimi dağıtıyor. Ayağa kalktığımda karnımın alt kısmından tıpkı regl sancısı gibi bir ağrı yayılıyor. Ama daha kötüsü, iki bacağımdan aşağıya ve belime doğru yayılıyor. Bir nefes çekiyorum ve avucumu duvara dayıyorum.

Kahretsin, bu acıtıyor.

Her ne halt ettiysem üstesinden gelmek için bir süre bekledikten sonra kendimi duvardan itip kapıya doğru ilerliyorum. Tökezleyerek ilerliyorum, acı geri dönerken kapıya çarpıyorum, bu sefer çok daha kötü. Görüşümde yıldızların oluşmasına yetecek kadar. Kapı kolunu bulmaya çalışarak etrafta dolaniyorum. Yardıma ihtiyacım var. Doğru olmayan bir şeyler var.

Panik başladı. Kapıyı açtım, ancak başka bir acı dalgasıyla karşılaştım. İki büküm oldum. Frankie önümde çömeldi.

"İyi misin?" diye sorar.

"Hayır."

"Acıyor amına koyayım," diye bağıriyorum, kollarımı karnımın etrafında sıkıp acıyı bastırmaya çalışıyorum.

"Git ve birini getir!" Acı içinde kıvranarak bağıyorum. Frankie dehşete düşmüş görünüyor.

O koridorda koşarken gözlerimi kapatıyorum. İkisini de kaybediyorum. Sevdığım her şey beni terk ediyor. *Lütfen iyi ol, küçüğüm. Annenin şu anda sana her şeyden çok ihtiyacı var.*

Frankie, arkasında saçlarını sıkı bir topuz yapmış bir doktorla birlikte döner.

"Bayan Peters, lütfen benimle gelir misiniz?"

Frankie başını sallıyor, ben de kendimi duvardan itip ayağa kalkıyorum. Acı bir anlığına azalıyor. Kolunu bana uzatıyor. Ona tutunuyorum ve beni koridorda sağdaki bir odaya götürüyor.

Bizi yatağa doğru götürüyor ve kendimi yatağa çekiyorum. Zaten dik bir pozisyonda, bu yüzden uzanıyorum, odanın dönmeye başlamasından korkuyorum.

Doktor kapıyı arkamızdan kapatıyor ve elinde panosuyla yatağa doğru yürüyor. Beni biraz olsun rahatlatan sıcak bir gülümsemesi var. Şuradaki Bay Sıkılmış Çene'nin aksine.

"Kaç haftalıksın?"

"Ummm, şimdi on civarı. Birkaç hafta içinde on iki haftalık randevum var."

"Karnınıza ulaşabilmem için elbisenizi yukarı çekebilir misiniz? Ultrason yapmak istiyorum. Babası bu mu?"

İkimiz de hep bir ağızdan "Hayır," diyoruz.

Havadaki garipliği sezmiş olacak ki odadan dışarı fırlıyor.

"Hiç kanamanız oldu mu?" diye sorar doktor.

"Dışarı çıkmadan önce biraz daha erken yaşadım. İnternette baktım ve lekelenme olabileceği yazıyordu. Sadece birazcıktı."

Saçmaladığımın farkındayım. Ya bir şeyi atladıysam. Grayson'a söylemek istemedim.

"Ultrasonu getireyim de bir bakalım. Tamam mı?" Başımı salladım ve o da kapıdan çıktı.

"Gitme zamanı, Maddie." Frankie aceleyle içeri girer. "Ne, gidemem."

Bana ters ters bakıyor. Yatakta ondan uzaklaşıyorum.

Arkasına uzanıp kolunu düzeltiyor ve silahını doğrudan kafama doğrultuyor.

"Ne yapıyorsun?"

Bir elini kara sakalının üzerinde gezdiriyor. "Ya şimdi benimle gelirsın ve yaşarsın. Gelmezsen ölürsün."

Zihnim aşırı hızlanıyor.

"Ama sen Luca için çalışıyorsun," diyorum şiddetle. "Ben kimse için çalışmıyorum."

Lanet olsun.

"Luca ve Grayson seni öldürecek."

Grayson onu avlar ve bana dokunursa onu cehenneme gönderir.

Ama Grayson artık sana yardım edemez Maddie.

"Şu anda Grayson bir bok yapamaz. Planımın işe yaraması için senin yolumdan çekilmen gerek."

Bu bana hiç mantıklı gelmiyor.

"Ne planı, bu da ne böyle?"

Bana doğru bir adım atıyor ve ben ürkerek ondan uzaklaşıyorum. "Benden uzak dur," diye bağıriyorum.

Eliyle ağzımı kapatarak odanın öbür ucuna fırladı. Nefes nefese, kaslı kollarına vuruyor, tutuşundan kurtulmaya çalışıyorum.

"Şşşt, Maddie. Grayson senin ateşli olduğunu söylemişti. Kahretsin, haklıydı." "Bunu benim için kolaylaştıramazsın, değil mi? Bunu senin için yapıyorum.

İkinizi de kurtaracağım," diye ekliyor mücadelemi bırakmayı reddettiğimde.

"Maddie, sakın ol. Sana zarar vermeyeceğim. Sadece benimle gelmeni istiyorum. Eğer kalırsan, Marco kızına karşılık senin peşine düşer. Grayson'a ihtiyacım var. Öfkeli ve şehri yakıp yıkmaya hazır olmalı."

Hayır, bu olamaz. Grayson'ı terk edemem.

"Konuşmana izin verirsem sessiz olur musun?"

Eline karşı başımı sallıyorum. Elini bırakıyor ve ben nefes nefese kalıyorum, ellerim boğazımı tutuyor.

"Onu bırakamam," diye hıçkırıyorum.

"Bu geçici bir durum. İkinizi de güvende tutmanın *tek* yolu bu. Grayson şu anda seni koruyamaz. Ben koruyabilirim. Şimdi ona bir mektup yazıp ondan ayrılmalısın. Onu dizginleyebilmem gerek. Sana bir şey olduğunu düşünerek dikkati dağılırsa bunu yapamam."

"Ne, hayır, bunu ona yapamam. Lütfen bana bunu yaptırmayın. Bebeğim ne olacak?"

Katlanmış bir kâğıt parçası ve siyah bir kalem çıkararak bana uzatıyor. Titreyen ellerimle dövmeli parmaklarının arasından kapıyorum.

Onu gözünden bıçaklayıp kaçmak istiyorum. Ama dışarıda ne kadar tehlikeli olduğunu biliyorum. Artık beni koruyacak Grayson yok. Ayrıca, bu delinin bana doğrulttuğu bir silah var.

"İnandırıcı olsun Maddie. Bunun için onun tüm dikkatine ihtiyacım var." Onun kalbini kıracak kelimeleri nasıl bulacağım?

Sevgili Grayson,

Seni her zaman seveceğimi bilmeni istiyorum.

Sen hayallerimin erkeğisin. Senin tarafından bir prenses gibi muamele görmek her kadının hayalidir.

Ama artık seninle olamam.

Benim için kendini riske attığın bir hayatı yaşayamam.

Artık karanlıkta yaşayamam. Çocuğumuzla olmaz.

Lütfen beni bulmaya çalışma.

Kalbini kırmak istemiyorum. Bu zaten benimkini de parçalıyor.

Ama en iyisi bu.

Asla birlikte olmamız gerekmiyordu. Ama bu son birkaç ayı birlikte geçirdiğimiz için mutluyum.

Paylaştığımız her anın değerini bileceğim.

Özür dilerim.

Maddie. Xx

Mektubu ikiye katlıyorum ve Frankie almak için elini uzatıyor.

"Bunu onun odasına koymak istiyorum."

"İyi," diye homurdanıyor. "Çabuk olmalıyız Maddie."

Yataktan kayıyorum ve onu takip ediyorum. Grayson'ın kapısına ulaştığımızda tokmağı çeviriyorum. Orada yatarken, ağzından tüpler çıkarken, monitörler düzensiz bir şekilde biplerken kalbim boğazımda. Ama o yaşıyor.

"Düzgünce veda etmem gerek."

"Beş dakika. Luca on dakika içinde dönecek."

Nefesimi tutarak içeri girdim ve yatağının yanına bir sandalye çektim. O kadar sakın, o kadar huzurlu ki. Oturuyorum ve elimi onunkinin üzerine koyuyorum.

"Grayson, beni duyabiliyor musun bilmiyorum. Seninle evleneceğim. Yüzüğü ve her şeyi taktım, yani artık bundan kaçış yok. Lütfen beni aramayı bırakma. Sana yalvarıyorum."

Gözyaşları koluna dökülüyor. Mektubu telefonuyla birlikte yan sehpanın üzerine koyuyorum.

"Seni bir gün tekrar göreceğim. Yakında, umarım."

şu anda güçlü olmalıyım. Bebek için, Grayson için.

Başımı dik tutarak, kaçmak için bir şansım daha var.

Frankie saatini kontrol edip koridordan girişe doğru bakarken pencereden içeri bakıyorum.

Kapıyı olabildiğince sessizce açıyorum, gözlerim soldaki kırmızı çıkış tabelasına takılı. Hastanelerin yoğun olduğunu sanıyordum, peki herkes hangi cehennemde? Doktorum hangi cehennemde?

Derin bir nefes alıp kapıyı açarak yangın çıkışına doğru olabildiğince hızlı koşuyorum.

"Maddie," diye hırlıyor.

Ağır ayak sesleri arkamda gittikçe yükseliyor. Bariyeri itiyorum ve kapıdan içeri düşüyorum, arkamı dönüyorum ve kapıyı iterek kapatıyorum, doğruca öfkeli Frankie'nin üzerine.

"Biri yardım etsin," diye bağıriyorum.

Kapı uçarak açılıp bana çarpıyor ve beni moloz yığınının doğru savuruyor; doğruca kığımın üstüne düşüyorum. Ellerim yerde kayarken acıyor. "Siktir," diye tıslıyorum, Frankie üzerimde yükselirken geri çekiliyorum.

"Peki, nasıl istersen öyle olsun" diye mırıldanıyor, eğilip beni kollarının arasına alıyor ve omzunun üzerinden atıyor.

Morarmış ellerimi olabildiğince sert bir şekilde sırtına vuruyorum ve bacaklarımı çılgınca tekmeliyorum.

"Bırak gideyim, seni pislik!"

"Kapa şu lanet eneni."

Siyah Mercedes'inin ışıkları yanıp sönerken bizi karanlığın içinde otoparka doğru yürütüyor.

"Lütfen bunu yapma, Frankie."

"Seni ve Grayson'ı hayatta tutmanın tek yolu bu. şimdi arabaya bin ve artık kaçmak yok. Eğer bunu yaparsan, Grayson'ı hastane yatağında öldürtmek için sadece bir telefon etmem yeterli olacak. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum, gözyaşlarımı tutuyorum.

KIRK DÖRT

GRAYSON

L Uca'nın yüzü bulanık görüşümü dolduruyor. Duyabildiğim tek şey sürekli bip sesi. Görüşümü netleştirmek için birkaç kez göz kırpyorum, lanet olası beyaz ve parlak ışıklar yardımcı olmuyor.

Tanrım, ağzım çok kurudu. Ben
Öksürüyorum, sol tarafıma keskin bir ağrı
saplanıyor. "Lanet olsun!" Tıslıyorum.
"Grayson, doktoru çağırayım."

Doktor mu?

Kendime gelmem biraz zaman alıyor.

Maddie.

Maddie nerede?

Panik içime hücum etti ve yatakta dikleştim. Bu muhtemelen yapabileceğim en kötü şeydi çünkü acı neredeyse dayanılmazdı.

"Yere yat, Grayson. Neredeyse ölüyordun, Tanrı aşkına!" "Maddie nerede?"

"Luca, Maddie hangi cehennemde?" Kükrüyorum ve hemen öksürük krizine giriyorum.

Elime plastik bir bardak su tutuşturuyor. Bardağı dudaklarıma götürüp bir yudum aldığımda kollarım çok ağırlaşıyor. Yutkunmak için harcadığım çaba bile yorucu.

"Sadece bekle. Doktorlar işlerini yapsınlar, sonra konuşuruz."

Ona bir bakış attım. Doktor yanıma geliyor. Önlüğümü açıp kaburgalarımın hemen altındaki sargıyı geri çekerken soğuk hava dişlerimi sıkıma neden oluyor.

"Her şey güzelce iyileşiyor. Enfeksiyon belirtisi yok. Şanslısınız. Her iki tarafta sadece birkaç milimetre olsaydı muhtemelen çok daha kötü durumda olurdunuz.

Ölmedim. Dinlenmeye ihtiyacın var. İki gündür bilincin gidip geliyor."

Harika.

"Sizi burada birkaç gün daha gözlem altında tutmamız gerekiyor. Bayım.

Russo konaklamanızı

karşıladı." "Harika,

teşekkürler."

Doktor çıkarken kapı tıkırdıyor.

"Çıkar ağzındaki baklayı, Luca."

Koltuğunda rahatsız bir şekilde kayıyor. Yatağımın başucundaki masaya doğru eğiliyor ve bana düzgünce ikiye katlanmış beyaz bir mektup uzatıyor.

Ne oluyor lan?

Kağıdı açıyorum, gözlerim kelimelerini tarıyor. Ellerim öfkeyle titriyor.

"Bu saçmalık Luca."

"Biliyorum."

Mektubu tekrar tekrar okudum. Gözyaşları siyah mürekkebi lekeliyor ve kirletiyor. Buna inanmıyorum, bir saniye bile. Kağıdı elimde buruşturarak odanın diğer ucuna fırlatıyorum.

"Siktir!"

Birden yanımdaki makineler balistik hale geliyor ve karanlığa geri dönerken Luca'nın adımı söylediğini duyuyorum. Bu sefer beni geri getirecek güneş ışığı yok.

KIRK BEŞ

GRAYSON

T Maddie'nin mektubunu okuyup kendimden geçtiğimden beri üç lanet gün geçti. Üç gün boyunca aynı donuk beyaz duvarlara baktım. Luca ve Keller'ın saçma sapan konuşmalarını dinleyerek.

Maddie'nin boktan mektubunu tekrar okudum. Buruşturdum ve odanın öbür ucuna fırlattım.

Güneş ışığımı bundan daha iyi tanıyorum ve görünüşe göre o da beni iyi tanıyor.

Siyah mürekkebi lekeleyen kurumuş gözyaşı lekeleri bana bir şeylerin doğru olmadığını söylüyor. Maddie beni yüzüme karşı terk ederdi. Asla korkakça bir çıkış yolu seçmez. Ayrıca, çocuğumu alıp kaçacak ve benden oturup beklememi bekleyecek kadar aptal değil.

"Siz iki piç neden Maddie'yi aramak için dışarı çıkmadınız da buradasınız?" Ciğerlerime acı saplanırken tıslıyorum.

Piçler beni iyi hakladı. Kurşun ıskaladı. Ama çok acıyor. "Grayson, Enzo ve ekibi ellerinden geleni yapıyor. Benim Adamlar Falcon'ları izliyor. Seni vurmak onların son oyunu değildi. Bu sadece bir başlangıç."

"Peki ya lanet olası ülkede değilse?" Feveran ediyorum.

"Avrupa'daki bağlantılarıma ulaştım. Bir anlaşma için birkaç bağ olabilir. Bunun üzerinde çalışıyorum. Bana güvenin."

Keller ona şüpheyile bakıyor ve ihtiyacım olan son şey onun Luca'yı bundan vazgeçirmesi.

Bir savaş yaklaşıyor ve bir orduya ihtiyacımız var.

Keller bana döndü. "Grayson, ya seni yeni terk ettiyse? Ya boşluğa ihtiyacı varsa? Teklifini reddetti."

Luca fısıldayarak Keller'a çenesini kapatmasını söylüyor.

"Hayır, Grayson, o yüzüğü takıyor. Bak." Luca yüzük kutusunu bana doğru itti. Yüzük gitmişti.

"Yıkılmıştı. Ona tekrar evlenme teklif edecek olsaydın ne derdi diye sordum. O da evet dedi. Ben de ona yüzüğü verdim ve o da taktı. Seni seviyor. Hiç şüphe yok."

"Frankie ne dedi?" Ben sordum.

"Kayıp olduğu konusunda beni uyardı. Başka bir odaya götürüldüğünü, karnının ağrıdığını falan söyledi. O zamandan beri onu görmemiş."

Bebeğimiz.

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Bu çok fazla. "Enzo tıbbi kayıtları çıkardı mı?"

"Evet, o güne ait hiçbir şey kaydedilmedi."

"Tanrı'ya yemin ederim ki, onları ele geçirir geçirmez kafalarını boyunlarından ayıracağım."

Luca kıkırdar. "Bundan hiç şüphem yok."

"Beni bu cehennem çukurundan çıkarın. Hoşunuza gitse de gitmese de bize o orduyu kuruyorum. Bir savaş ilan ettiler ve ben de bunu bitirmeye niyetliyim. Kings Gym'de en az elli adamım var, etraftaki en iyi dövüşçüler. Bana birkaç hafta verin, onları acımasız birer ölüm makinesine dönüştüreceğim."

"Var mısın?" Keller'a soruyorum.

O cevap veremedi, gözyaşları içinde, yorgun bir Sienna burnunu çekerek kapıdan içeri giriyor. Onu kendine doğru çeker.

"Annesiyle, erkek kardeşiyle, üniversite arkadaşlarımızla konuştum. Kimse onu görmemiş." Başını onun göğsüne yaslar ve ağlar.

"Prenses, her şey yoluna girecek," diye fısıldıyor.

"Dışarıda onu aramana ihtiyacım var Keller, evde benimle oturup herkesin onu bulmasını bekleyemeyecek kadar yeteneklisin. Lütfen, Şampiyon."

Keller'ın gözleri ben ve Luca arasında gidip geliyor. Bu işe dahil olmak için can attığını biliyoruz. Sienna sonunda ona yeşil ışık yaktı.

Luca uyarıyor, "Tek iş, Keller."

"Kardeşim, şu anda bana ne yapacağımı söyleyen tek kişi Sienna."

Ayağa kalkar ve Keller'ın kulağına fısıldar. Kadın konuşurken adamın kaşları havaya kalkar.

"Lütfen en iyi arkadaşımı bulun," diye burnunu çekerek başucuma doğru yürüdü.

Elini benimkinin üzerine koyuyor ve bana gülümsüyor.

"Seni seviyor, Grayson."

"Biliyorum, ben de onu seviyorum. Onu bulacağım, sana söz veriyorum."

"Evde görüşürüz, bebeğim. Darcy'ye babandan bir öpücük ver," diye bağılıyor Keller giderken arkasından.

Beni tam kalbimden bıçaklıyor. Bu benim hayatım olabilirdi, ama şimdi, bu benim için bir ömür boyu uzakta gibi geliyor. Vurulmanın acısı bununla kıyaslanamaz bile.

Keller yeni bir kararlılıkla koltuğundan kalkar.

"Siktir et, lanet olası bir ordu kuralım."

KIRK ALTI

GRAYSON

İki hafta sonra...

Daranlık etrafımı sarıyor, viskiyi yudumluyorum ve içimi yakmasına izin veriyorum. Spor salonu nihayet boşaldı ve şimdi beynimin çılgınca çalışma zamanı.

İki lanet hafta.

Bardağı ofisimin ahşap masasına çarpıyorum.

Günüşiği, neredesin?

Onu bulamadığım her dakika, karanlığa daha da gömülüyorum.

Hiçbir şey.

Ondan tek bir iz bile yok.

Sanki buhar olup uçmuş gibi.

Beyaz tavana bakarken gözlerimden yaşlar süzülüyor.

Hayatımda hiç bu kadar umutsuz hissetmemiştim. Bu kadar kaybolmuş. Luca'nın doktorları beni taburcu etmeye zorlamasından beri bu boks salonundan ayrıldığımı sanmıyorum. Fiziksel gücümü geri kazanamamış olabilirim ama bu dövüşçülerimi kana susamış savaşçılara dönüştürmeme engel değil. Keller hiç aksatmadan her gün burada. Aramızda kalsın, Luca'yı hesaba katılması gereken bir güç haline getiriyoruz. Enzo'nun girebildiği her güvenlik sistemine girmesini sağladık. Pasaportunun kullanıldığına dair bir kayıt yok, tıbbi kayıtlar ortaya çıkmıyor. Kartları kullanılmamış.

Frankie benim için Falcon'ları avlamakla meşgul. Luca'nın emirleri doğrultusunda her gün spor salonuna uğrayıp beni bilgilendiriyor ve iyileşip iyileşmediğimi kontrol ediyor. Kaosa geri dönmek, bu lanet şehri yerle bir etmek için can atıyorum. Ama Frankie ve Luca haklılar; henüz oraya gidip kendimi riske atamam. Hepsini alt etmek için tam gücümde olmalıyım. Ölürsen Maddie'yi bulamam. Onu koruyamam.

Hastanedeki kamera kayıtları tamamen silinmiş. Enzo ve ekibiyle bile çalışacak bir şeyimiz yok.

Onu kaybetmek nefes alma yetimi kaybetmek gibi bir şey. Boğuluyorum. Şu anda, onun güvende olduğundan emin olmak için her şeyimi, kendi hayatımı bile verebilirim.

Bebeğimizi düşünemiyorum bile. Eğer düşünürsem, gerçekten aklımı kaybedebilir ve aptalca bir şey yapabilirim. Enzo'nun görüntülerini izleyerek ve Frankie ile saldırı planları yaparak kendimi meşgul ettim. İçimde bir şeyler doğru gitmiyor.

İnsanlar öylece ortadan kaybolmazlar; Falconlar bunun için yeterince zeki değiller. Aklıma yatmayan şeyin ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum. Bir elimi saçlarımda gezdirerek kristali alıp duvara fırlatıyorum.

Telefonum masanın üzerinde çalışıyor. Yukarı kaydırıp Luca'dan gelen son mesajı tarıyorum.

Capris'lerle anlaşma ayarlandı. Londra'da aramaya başladılar. Yarın geri döneceğim. Ben dönmeden aptalca bir şey yapmayın.

Çoğu gün aynı uyarıları alıyorum. Bu yüzden, Frankie bebek bakıcısı. Capriler iyi bilinir. Avrupa'nın en büyük mafya örgütü, neredeyse yok edilemez, kurnaz bir birim. Bizim tarafımızda olmaları çok önemli. Luca'nın bunun için ne bedel ödediğini merak ediyorum.

Kapı açılır ve Frankie'nin darmadağın hali ortaya çıkar. Beyaz gömleğinin düğmeleri çözülmüş, kıpkırmızı olmuş. Ayaklarının altında çıtırdayan camlara bakar.

"Öfkeni kristalden çıkarmayı siktir et. Hadi gidip Falcone piçlerini öldürelim." Kaşlarını çatarak bana bakıyor, Glock'unu kılıfından çıkarıp kabzası bana dönük olacak şekilde çeviriyor.

Kesinlikle evet.

"Önce nereye gidiyoruz?"

"Marco'nun gelecek hafta yeni bir pizzacısı açılıyor. Mutfakta bir yangın çıkarsa çok yazık olur."

"Adamlarından birkaçı da yemek pişirdiği sürece ben de varım." Elimi silahın etrafına doladım.

"Geri dönmene sevindim." Omzuma bir tokat atıyor ve ben de ona ters ters bakıyorum. Kahretsin, neden vücudum hâlâ otobüs çarpmış gibi hissediyor?

"Geri dönmek güzel. Şimdi bana bir daha böyle tokat atarsan seni bayıltırım. Anlaştık mı?"

"Üzgünüm patron, yaralı bir asker olduğumu unutmuşum." Şerefsiz.

Spor salonunun cam kapılarına doğru hızla ilerlerken adrenalin damarlarımda vızıldıyor.

Hayatımı geri almanın zamanı geldi. Gün ışığımı geri almanın.

KIRK YEDİ

MADDIE

Kapı gıcırdayarak açılırken başımı minderden kaldırıyorum. Frankie iki elinde kahverengi alışveriş torbalarıyla içeri girerken, "Uyanın bakalım, tembel kemikler," diye anons ediyor.

Kim bilir hangi şehrin ortasındaki bu küçük dairede bir ay yaşadktan sonra Frankie'nin arkadaşlığını *umursamadığımı* söyleyebilirim. Baştaki öfkemden sonra, şu ana kadar onun hakkında yanıldığımı kanıtladı.

"Tembel sayılmam. Sadece çok sıkıldım, hamileyim ve yorgunum."

"Ben daha fazla müstehcenlikle geliyorum." Kıkırdıyor ve mini mutfğa gitmeden önce kitap dolu çantayı yanıma bırakıyor.

"Bir anne ve bebek kitabı da ekledim. Beyniniz penislere ara vermek isterse diye."

"Hey! Onların da bir planı var."

Onu mutfğa kadar takip ettim. Buzdolabını şekerlemelerle doldurmakla meşguldü. Hatta aşerdiğimi söyleyerek talep ettiğim kocaman bir kutu çilekli dondurmaya bile görüyorum.

"Bu akşam bize carbonara yapacağım, annemin tarifi."

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordum.

"Hayır. Uzun sürmez. Ben bir profesyonelim."

Bana iki kez söylemesine gerek yok. Ne de olsa yemekleri çok lezzetli.

Yeni kitaplarımı yatak odamdaki rafa dizip, onları okumak istediğim sıraya göre düzenlediğimde, Frankie bana sesleniyor.

"Güzel kokuyor." İki kişilik küçük masaya otururken gülümsüyorum.

Spagettiği bıçağımla doğramaya başladığım her seferinde Frankie'nin kaşlarını çatmasına engel olamıyorum. Sanırım bu şekilde yenmemesi gerekiyor.

"Grayson nasıl?" Ben soruyorum.

"O iyi."

Asla fazla bir şey söylemez. Bana Grayson'ın vurulduktan sonra nasıl iyileştiğini ve nasıl yatağa bağlandığını anlattı. Bunun dışında hep aynı iki kelimelik cevapları alıyorum. Ama sormak zorundayım, iyi olduğunu bilmek zorundayım.

"Gün olarak ne kadar?"

"Bilmiyorum. Bir yılı aşkın süredir bunun üzerinde çalışıyorum. Şimdi berbat edemem."

"Doğru... Bu büyük plan da neyin nesi?"

"Tüm düşmanları ortadan kaldırın, hakkım olanı geri alın." Omuz silkiyor, sarımsaklı ekmeği ısıtıyor.

"Peki ya Grayson ve Luca? Onlar bu *dünyayı ele geçirme* operasyonunun neresinde?" Endişeyle soruyorum, umarım onlar onun sonunu getirecek araçlar değildir. Gerçi şimdiye kadar onlardan bahsederken sadece saygı gösterdi.

"Bunu daha çok ortak bir girişim olarak düşünün. Ben ve Luca dünyaya hükmedebiliriz."

"Tabii önce seni öldürmezlerse." Sırıtıyorum.

"Yani, eğer benim için onlara iyi şeyler söyleyebilersen, hayatta kalabilirim."

Kıkırdıyorum.

"Burada ne kadar kalacağıma bağlı. Her geçen gün, senin hakkında güzel bir şey söyleme ihtimalim azalıyor."

"Grayson'ın seni neden sevdiğini anlıyorum. Ruh dolusun." "Vay be, teşekkürler."

"Hadi, yemek yemelisin. Artık sadece senin için değil, küçük olanı da düşün" diyor.

Hastanedeki olaydan bu yana Frankie her hafta beni ve bebeği kontrol etmek için özel doktorlar getirtti. Artık kanamam yok ve görünüşe göre her şey olması gerektiği gibi gidiyor.

"Yarın yeni bir televizyon geliyor. Parçaladığın televizyonun yerine yenisini alırım diye düşündüm." Sırıtıyor.

Oops.

"Evet, bunun için üzgünüm."

"Hayır, değilsin. Yine de beni iyi kitaplara geri döndürüyor mu?"

"Peki, tamam. Sadece acele et ve her ne yapıyorsan bitir ve hayatıma geri dönmeme izin ver."

"Deniyorum. Sana söz veriyorum. Gitmen güvenli olduğu anda, sana izin vereceğim."

"Her neyse, nasıl oluyor da çoğu gece gelip benimle yemek yemek için bu kadar çok vaktin oluyor? Karın ya da eve gidecek biri yok mu?"

Sormak için can atıyordum. Eminim seçenekleri az değildir, ayrıca otuzlu yaşlarının sonunda olmalı. Henüz birinin hayatına zorla girmediğine inanmakta zorlanıyorum.

"Hayır. Bunun için çok meşgulüm." "Bir aile istemiyor musun?" "Dikkat et."

"Sadece bir gözlem," diyorum ve ağzımı makarna ile dolduruyorum. "Frankie Amca olmaktan çok mutluyum."

"Bunu söylediğine pişman olabilirsin. Amcalar çok fazla bebek bakıcılığı yapmak zorunda, biliyorsun," diye takılıyorum.

"Sorun değil, ne kadar zor olabilir ki. Ben büyük bir ailede büyüdüm. Bir sürü yeğenim var."

"Sanırım göreceğiz." Omuz silkip tabağımı itiyorum. Arada bir, bu ezici üzüntü beni tüketiyor. Grayson'ı çok özlüyorum.

Ne olursa olsun, Frankie'nin bunu düzeltmesini sağlayacağım. Şimdilik hayatta ve sağlıklı olduğumuz için minnettarım.

KIRK SEKİZ

GRAYSON

Luca'nın New York'un kenar mahallelerindeki gotik malikânesinin kapısının şifresini giriyor ve çakıllı yoldan aşağı iniyorum.

Enzo ile birlikte çalışıyorum ve Avrupa'daki operasyonları koordine ediyorum

Capris'lerle. Geceleri, şeytan oynamak için ortaya çıkıyor. Frankie, Falcone'ların operasyonlarını incelemekle meşgul, böylece geceleri onları nereden vuracağımızı biliyoruz. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama oldukça iyi. Bir kez bile yanılmadı.

Yeni acemilerimizin eğitimini tamamlamak üzere Keller'dan ayrıldım. Son altı haftada uzun bir yol kat ettiler. Kaosa katılmaya hazır olduklarını söyleyebilirim.

Dün gece Falcones'in ana sanayi birimlerinden birine baskın düzenledik. Uyuşturucu kaynaklarını temizledik ve binayı yerle bir ettik. Alevlerin binayı yerle bir edişini izlerken soğuk ruhum ısındı.

Marco'nun dört danışmanını da öldürdüm. Teker teker kendi evlerinde. Oturup gece poker oyunlarından eve gelmelerini bekledim. Kapılarını açtıklarında beni kanepelerine yayılmış halde gördüklerinde yüzlerindeki şaşkınlık paha biçilemez.

O şerefsizlerin hiçbiri Maddie hakkında bana bilgi vermedi. Aslında, kimden bahsettiğimi bile bilmiyorlar. Direksiyonu daha sıkı kavriyorum.

Bu konuda bir şeyler bana doğru gelmiyor.

Arabadan inip kapıyı arkamdan çarpıyorum. Paniklemiş bir Luca kapıyı açtı.

"Sorun nedir?"

"Sadece içeri gir."

Frankie büyük merdivenin yanında duruyor. Lacivert takım elbisesi ve kravatıyla mükemmel giyinmiş.

Frankie'ye başımı sallıyorum ve Luca'ya dönüyorum.

"Eee?" Bu noktada sinirlendiğimi bile saklamadan soruyorum.

Maddie gittiğinden beri kimseye ya da hiçbir şeye tahammülüm kalmadı. "Rosa öldü."

Lanet olsun.

Frankie yanımda sertleşiyor ve başımı ona doğru eğiyorum. Çenesi kıpırdıyor ama bana bakmıyor.

Garip.

"Ve?"

"Maddie için Falcon'larla pazarlık kozumuzdu."

"Görünüşe göre içlerinden biri konuşana kadar onları öldürmeye devam etmeliyiz. Aslında bir sonraki adımda Marco'yu öldürmeyi önerecektim. Bıktım artık."

Frankie rahatsız bir şekilde yanımda kayıyor. Bugün onun nesi var böyle?

"Bir sorunun mu var senin?"

Homurdanıyorum. Ellerini kirli sakalında gezdiriyor.

"Sorun değil. Cesedi ayırmamı ister misin patron?"

"Evet, tamam. Gidip depodan malzemeleri al ve geri gel. Grayson, benimle gel."

Luca hışımla yanımdan geçip merdivenlerden yukarı çıkıyor. Onu takip ediyorum, bir yandan da Frankie'nin şüpheli davranışlarına bakıyorum.

Ofisine girerken kapıyı arkamdan kapatıyorum. Luca koyu meşe masasının önündeki siyah deri koltuğunda oturuyor. Kâğıtlar masanın her tarafına dağılmış. Maddie'nin hastaneden ayrıldığı gecenin güvenlik kamerası görüntüleri.

"Marco'ya bir taziye kartı göndereyim mi?" Sırıtiyorum ve Luca bana uyarıcı bir bakış fırlatıyor.

Oturuyorum.

"Şimdi ne bok yiyeceğiz patron?"

Ofis kapısı uçarak açılıp arkadaki duvara çarpınca başım dönüyor.

"Luca, kahve makinesini çalıştıramıyorum!" diye bağırıyor bir kadın ve ben birkaç kez gözümü kırpmak zorunda kalıyorum.

Rosa Falcone. Canlı canlı.

İpeksi siyah bornozu açık, dantelli iç çamaşırını sergileyerek yanıma gelirken kaşlarımı kaldırıyorum. Gözlerimi ayırıp Luca'nın

Sinir bozucu. Gözlerini ondan ayırmıyor; ya benden kaçmak istiyor ya da odada olduğumu bile hatırlamayacak kadar onunla göz göze gelmekle meşgul.

Boğazımı temizlediğimde başını bana doğru çeviriyor. Rosa kollarını onun boynuna doluyor. Oh, işte bu ilginç. Parmak uçlarında eğilerek kulağına bir şeyler fısıldıyor.

Eğilip kulağına yanaklarını kıpkırmızı yapan bir şey söylemeden önce bana bir şey söyleme der gibi bir bakış fırlatıyor.

Tabii ki düşmanın kızını öldürmek zorunda.

Bana mahcup bir sırıtış attıktan sonra parmak uçlarında odadan çıkıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Luca ellerini siyah saçlarında gezdirerek ofluyor.

"Demek esirini korkutuyorsun. Bu senin için yeni bir şey." Gülmemek için ağzımın içini ısırıyorum.

"Siktir git. Öyle bir şey değil."

"Her neyse patron. Umurumda değil. Umurumda olan Frankie'ye neden yalan söylediğin."

İç çekerek cebinden telefonunu çıkarıyor. "Sanırım Frankie Falcon'lar için çalışıyor. Haklıydın; bir şeyler doğru gitmiyor. Bir anda ortaya çıkıp benim için çalışmak istiyor. Angelo Capri ile Sicilya'da tanıştım. Frankie sadece lanet bir koruma değildi. Onun sağ koluydu. New York'ta ilgilenmesi gereken aile işleri olduğu için ayrıldı. Her seferinde Falcon'ların yeni saklanma yerlerini biliyor. Maddie'yi en son gören oydu."

Sikeyim.

O haklı.

Bunu nasıl göremedim?

"O zeki biri. Capris'i Avrupa'da o yönetti. Rosa'nın ölümüne verdiği tepki tam da şüphelendiğim gibiydi. Onun yanına yaklaşmayı reddetti. Onu kontrol etmemek için hep bir bahane buldu."

"Onu tanıyacağı için mi?" Cevap veriyorum.

"Aynen öyle."

"O döndüğünde bu onuru bana verir misin?" "Neden burada olduğunu sanıyorsun?"

Lanet olası pislik yavaş ve acılı bir şekilde ölecek.

"Tanrı'ya yemin ederim ki, kızıma dokunursa onu lime lime ederim."

"Buna güveniyorum. Onu orada nasıl vurmadım, bilmiyorum. Onu öldürmeden önce Maddie'yi yakalayacağız. Her an Enzo'nun aramasını bekliyorum. Şu an bizim için onu araştırıyor. Senden öğrendiğim bir şey varsa, harekete geçmeden önce istihbarata ihtiyacımız olduğudur."

Maddie'yi bulmaya yaklaştıkça kalbimde umut çiçekleri açıyor.

Biz Enzo'nun bilgi almak için aramasını beklerken, Luca'nın telefonu masanın üzerinde vızıldamaya başlar.

Cevap verdiğinde yüz hatlarından geçen öfke yanlış anlaşılabilir.

"O şimdi nerede?" diye soruyor, ses tonundan şiddet damlıyor.

Bunun için çok hazırım.

"Onu takip edin. Marco restorana geldi mi?" Marco'dan bahsedilince ayağa kalktım.

"Frankie ölü bir adam. Marco'yla aile restoranında buluşmaya gidiyor. Buna hazır mısınız?" Luca telefonu kapatırken bana sordu.

Odanın köşesindeki koyu gri kabi açıyor ve beni bir dizi silah ve bıçak karşılıyor. Yüzümde kocaman bir sırıtışla bakıyorum.

"Evet, hadi yapalım şunu."

Seçtiğimiz silahlarımızı alıyoruz.

"Hemen Keller'ı ara. Yeni elemanlarımızdan bazılarını getirsin ve bakalım kim bu işi becerebilecek." Sırıttıyor.

"Tamamdır," diyorum ve telefonumu çıkarıp onun cep telefonunu arıyorum.

Luca adımlarında kararlılıkla yanımdan geçip gidiyor. Onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Sabırsızlanıyorum. Silahımı kılıfına sokup cebime bir bıçak koyarak onu takip ediyorum.

KIRK DOKUZ

MADDIE

C Kırk dokuzuncu bölüm.
Maddie.

Kapı uçarak açıldı, arkadaki duvara çarptı ve beni derimden sıçradım. Sırtım metal parmaklıklara çarpana kadar yatakta geriye doğru kayıyorum.

Yüzü kızarmış bir Frankie içeri giriyor. Neredeyse nefessiz kalmıştı. "E yalarını topla, buradan siktir olup gitmen gerek." "Ne, neden?"

Yata ın ucuna doğru yürüyor. Kahretsin, çok bitkin görünüyor. Her zamanki bozulmamış siyah sakalları uzamaya ba lamı . Siyah g mle inin ilk birkaç d  mesi açık, d  meler eksik.

Yata ın  zerine bir bavul atıp fermuarını açtı. Ele ge irilm  bir i gibi odanın içinde ko turuyor ve benim minimal e yalarımın hepsini içine atıyor.

"Bu güvenli değil. Eğer sana bir şey olursa Grayson beni kesinlikle öldürür ve şimdilik ona yanımda ihtiyacım var."

"Neden bilmece gibi konu uyorsun?"

"D   nd   n gibi değil, tamam mı? Eminim Grayson seni eninde sonunda bilgilendirecektir. Sadece  unu bil ki, bunu sana göz kulak olmak için yapıyorum. Bunca zamandır yapt  ım tek şey buydu." Sert dış g r n   n n altındaki ses tonunda bir hüzün var.

Ama bana yalan söylüyor, daha da kötüsü Grayson ve Luca'ya da yalan söylüyor.

Her şeyi paketledikten sonra çantanın fermuarını çekiyor ve yüzlerce kilidi olan o çatlak  n kapıya doğru yürüyor. Hapishane kapıma.

"Hadi, Maddie!"

" imdi beni nereye götürüyorsun?"

"Eski bir arkadaşım Theo ile Londra'ya gideceksin."

"Bu lanet ülkeyi terk etmeyeceğim Frankie." Ellerimi göğsümde birleştirdim. Bunu atlatmamı sağlayan tek şey Grayson'a yakın olduğum gerçeği idi.

"Bu bir soru değildi. Lütfen seni sürüklemek zorunda bırakma beni. Gerçekten istemiyorum." Yüz hatları yumuşadı.

"Sadece birkaç gün daha. Sonra ait olduğun yere döneceksin ve güvende olacaksın. Sana söz veriyorum."

İç çekerek bacaklarımı yataktan aşağı sallıyorum ve motorcu botlarımı giyiyorum.

Elime siyah bir bere tutuşturdu ve "Bunu tak" dedi. Hazır olduğumda koşarak merdivenlerden iniyor ve yangın merdiveninin kapısını açıyor. Güneş ışığı içeri süzülüyor.

Tanrım, temiz havayı
özlemişim. Bu cehennemde
sadece birkaç gün daha.

Tekrar tamamlanmama birkaç gün kaldı.

Çenemi dik tutarak siyah Mercedes'e doğru ilerliyorum. Frankie benim için arka kapıyı açıyor ve krem rengi deri koltuğa kayıyorum. Sürücü olduğunu tahmin ettiğim Theo dikiz aynasından bana bakıyor.

"Tüm bunlar için üzgünüm Maddie. Umarım bir gün beni anlarsın ve asla bilemezsin, belki gerçekten arkadaş olabiliriz."

Bir kahkaha attım.

Sanki Grayson bunun olmasına izin verir de. Bunun yerine ona gülümsedim.

Bana siyah bir kart uzattı. "Bunu al. Güvende olduğunda Theo'ya haber vereceğim. Ne istersen yap, biraz Londra'da kal, gez, istediğin gibi harca, umurumda değil."

"Beni kaçırdığın için özür dileme şeklin bu mu?"

Elini arabanın tavanına dayıyor. "Senden hoşlanıyorum Maddie. Grayson'ın sana neden takıntılı olduğunu anlıyorum. Sen iyi birisin."

"Güle güle, Frankie. Sakın Grayson'ımı inciteyim deme." Sırıtarak kapıyı çarptı ve biz de uzaklaştık.

Elimdeki siyah Amex'le oynuyorum, ama altınla yazılmış isim dikkatimi çekiyor.

Frankie Falcone.

Sinsi pislik.

ELLI

GRAYSON

W Rico's-Marco's aile restoranı olan köhne görünümlü İtalyan restoranının karşısındaki sokağa park ediyoruz. Tabeladaki 'I' harfi neredeyse asılı duruyor. Pencerenin üzerindeki çimen yeşili gölgelik artık soluk bir kahverengi.

Keller motoru kapatıyor ve Enzo Rico'nun CCTV'sinin canlı yayını izliyor. Parmaklarım onun boynuna dolanmak için kaşınıyor. Aslında, biraz sabırsızlanıyorum.

"O pisiği öldürmek için sabırsızlanıyorum," diye homurdanıyor Luca, gözleri restoran kapısından ayrılmıyor.

"Sen de ben de. Ama unutmayın, o ölmeden önce Maddie'nin nerede olduğunu bulmamız gerekiyor. Tamam mı?"

Luca kafayı yemeye çok yakın. İş o noktaya gelirse, gidip onu almak için ikisini de öldürmekten bile vazgeçebilirim. Bu son umut kırıntısına tutunuyorum.

Luca'nın telefonu kucağında yanar. "Frankie az önce arka çıkışa girdi. Gitme vakti geldi." Bana sırtarak bakıyor. Arabadan inip kapıyı arkasından çarparken nefes alıyorum. İşte bu kadar. İhtiyacım olanı almak için kafamı sakın tutmalıyım.

Keller dönüp sürücü koltuğundan bana bakıyor, hâlâ direksiyonu tutuyor. "Onu güvende tut, Grayson. Şu anda uçurumun kenarında. Enzo'nun yayınından izliyor olacağım. Adamlarımız binanın etrafını sardı, talimatımı bekliyorlar."

Sadece birkaç hafta içinde Luca'nın organizasyonundaki sayılar iki katına çıktı ve biz de sıkı bir mücadele veriyoruz.

"Elimden geleni yapacağım." Başımı sallıyorum ve çoktan Rico'nun evine doğru yola fırlamış olan Luca'ya yetişiyorum. Tanrı aşkına, ihtiyacım olan son şey onun oraya gidip biz cevaplar için fırsat bulamadan ikisini de vurması.

"Luca, bekle amına koyayım," diye tıslayarak arkasından adımlarımı hızlandırıyorum.

Ona ulaşıyorum ve kapıyı açmadan omzundan tutuyorum. "Bu işi berbat etme Luca. Bu Maddie için, bunu unutma."

"Önce ben gireceğim."

Hırpalanmış kırmızı kapının metal kolunu tutuyorum. Açmak için ittiğimde gıcırıyor. Silahımı tam karşıya doğrultup içeri bir adım atıyorum.

Marco ve Frankie odanın ortasında oturuyorlar. Silahımı rahatlamış görünen Frankie'ye doğrultuyorum, o da bana gülümsüyor ve iki elini önündeki masaya koyuyor.

"Hoş geldiniz, gelin, oturun." Karşısındaki iki boş koltuğu işaret ediyor. Marco bana kaşlarını çatıyor ama kımıldamıyor. Elleri sandalyenin arkasında bağlı. Frankie'ye bir bakış fırlatıyor ama sessiz kalıyor.

"Hiç sanmıyorum Frankie. Onun yerine seni vurmama ne dersin?" Luca yanımdan geçip ona doğru ilerlerken silahını başının yanına dayıyor.

Frankie gülüyor ve bana bakıyor. Lanet Luca.

"Eğer değerli Maddie'ni tekrar görmek istiyorsan bunu yapmamalısın."

Kalp atışlarım hızlanıyor ve bu pisliği gözlerinin ortasından vurmamak için tüm irademi kullanıyorum.

"Nerede lan o?" Bağırıyorum.

"Bunu size söylemenin neresi eğlenceli olabilir ki? Gelin ve oturun." Mükemmel bir şekilde hazırlanmış masayı işaret ediyor.

Luca'ya kaşlarını kaldırıp sandalyeye doğru başımı sallıyorum ve sandalyeyi çekip karşısına oturuyorum. İki rakip mafya babasının ve kız arkadaşını kaçırdığı öfkeli bir canavarın bulunduğu bir odada olduğunu düşününce çok sakın.

"Frankie, vur şu pisliği," diye homurdanıyor Marco ve Frankie ona bir bakış fırlatıyor.

Luca silahını Frankie'nin kafasının yanından çeker ve Marco'ya doğrultur.

"Kardeşimi öldüren biri varsa, o da benim."

Luca'nın ağzı açık kalır. Frankie lacivert takım elbisesinin içinden bir tabanca çıkarır, Marco'nun gözlerinin arasına bastırır ve hiç vakit kaybetmeden tetiği çeker.

ürkmek kadar.

Sikeyim.

Marco'nun başı öne düşer, kan beyaz masa örtüsüne sıçrar. Silah hâlâ Frankie'nin elinde tutulmaktadır. Luca ona saldırır. "Seni orospu çocuğu!" diye bağırır Frankie'ye, sonra da çenesine bir yumruk indirir.

Bana kalırsa çok iyi bir yumruktu.

Frankie çenesini ovuşturur ve Luca'ya eğlenerek bakar. "Bunu kabul ediyorum. İyi atıştı," diyor bana bakıp başını sallayarak. "Seninle birkaç seans yapmam gerekebilir."

"Hiç sanmıyorum."

Frankie, "Lütfen, sadece otur. Önce her şeyi açıklayacağım."

Luca isteksizce yanımdaki sandalyeyi çekip oturuyor ve bir sigara yakıyor. Silahı hâlâ diğer elinde. "Tükür o zaman," diyor Luca, bir nefes duman çıkararak.

"Belki de kendimi resmen tanıtarak başlamalıyım." Elini göğsüne götürür. "Ben Frankie Falcone. Bu da yanımdaki" -yanımdaki Marco'nun yığılmış cesedine başıyla işaret ediyor- "ağabeyim."

Falcone'larla çalıştığını biliyorduk, ama lanet kardeşi. Silahımı sıkıca kavradım. Maddie olmasaydı, şimdiye ikisi de ölmüş olurdu. İçimdeki canavar dışarı çıkmak için öfkeleniyor.

"Seni lanet olası yalancı pislik." Luca aniden yanımda ayağa kalkıyor, ama kolundan tutup onu geri çekiyorum, böylece kıcı tekrar koltuğa oturuyor.

"Falcone ailesinin yeni reisiyle böyle mi konuşulur?" Frankie sanki kendisiyle gurur duyuyormuş gibi kaşlarını kaldırıyor.

Bu aşamada kanım kaynıyor.

"Bir barış teklifim var." Frankie sırtıyor ve takım elbisesinin ceketini açarak telefonunu çıkarıyor.

"Her iki kuruluşumuz için de yeni bir başlangıca ne dersiniz? Luca, birlikte çalışabileceğimize ve bu şehri yönetebileceğimize inanıyorum."

"Sana ihtiyacım olduğunu düşündüren ne? Sana güvenemem," diye karşılık veriyor Luca.

"Günden güne kontrolü kaybediyorsun. Adamlarınızın yarısı yılan, inan bana. Tüm bunları nasıl başardığımı ve ikinizin de radarından nasıl uzak kaldığımı sanıyorsunuz? Planım ailemin kontrolünü ele geçirmek ve sonra da organizasyonunuzu yok etmektir. Ama son birkaç aydır ikinizden de hoşlanmaya başladım."

"Maddie'yi kaçırmaya yetecek kadar," diye homurdandım.

"Bunu ikinizi de korumak için yaptım. Şimdi anlamıyor olabilirsiniz ama anlayacaksınız. Ona bakıldığından ve zarar görmeyeceğinden emin oldum. Özür dilerim, istediğimi elde etmek için seni kullanmak zorundaydım. Sana ihtiyacım vardı Grayson, benim için Falconların çoğunu ortadan kaldıracak kadar kızgın olmana. Hastanedeki halini gördükten sonra Maddie'nin yoluma çıkma riskini göze alamazdım."

Gözlerimin içine bakıyor ve silahını masanın üzerine bırakıyor.

"Yemin ederim, ona zarar verecek hiçbir şey yapmam. Ne kadar alıngan olursa olsun, bunu benim için kolaylaştırmadı. Bundan eminim."

"Nerede lan bu kız!" Kükreyerek yerimden kalktım ve yumruklarımı masaya vurdum.

"Güvenli bir yerde. Serbest bırakılmadan önce bir anlaşılmaya varmamız gerekiyor, şimdi oturun."

Yumruklarımı sıkarak onu çıplak ellerimle öldürme dürtüsüne direniyorum. Sandalyesinde arkasına yaslanıp parmaklarını birbirine geçiriyor.

Dikkatini Luca'ya çevirir. "Örgütlerimizin birbirine bağlanmasını istiyorum Luca. Bu şehri imparatorluğumuz yapmak istiyorum. Ve Avrupa'ya yayılmak."

"Maddie'yi serbest bırakın, sonra konuşabiliriz," diye mırıldanıyor Luca.

Frankie gözlerini devirir. "Bir anlaşılmaya varana kadar onu serbest bırakmayacağım. Ben aptal değilim. O serbest kalır kalmaz, içinizden biri büyük ihtimalle beni öldürmeye çalışacak. Maddie beni yaklaşan ölümüm konusunda uyardı bile."

Haksız da sayılmaz.

Luca gözlerini bana çevirdi. Eğer Frankie doğruyu söylüyorsa, bu ikisi şehri yönetebilir. Bunu yapacak beyinleri ve güçleri var. Son birkaç ayda Frankie işe yarar biri olduğunu kanıtladı. Ona güvenebilir miyiz? Kesinlikle hayır. Daha yeni öz kardeşinin beynini uçurdu.

"Anlaşmayı özel olarak görüşeceğiz. Grayson'ın Maddie'ye ulaşması gerekiyor. Serbest bırakıldığında sadece sen ve ben olacağız. Söyleyeceklerinle ilgileniyorum. Ama unutma, burada üstünlük bende. Bu yüzden sana tekrar güvenmeyi düşünürsek hatalarını telafi etmeye başlamanı öneririm," diyor Luca, onu bakışlarıyla kısıtılarak ve Frankie kıkırdayarak başını sallıyor.

Luca, "Grayson, iki silahımızı da al," diye emrediyor, ben de ikisi de silahlarını masanın üzerinde bana doğru kaydırırken yanlarına gidiyorum.

Belimdeki silahlardan birini kılıfına sokup diğeri Frankie'ye doğrultuyorum. Hemen teslim olmak için ellerini kaldırıyor.

"Bırak gitsin."

Masanın üzerindeki telefonuna başıyla işaret ediyor. "Alabilir miyim?" Telefonunu almak ve kulağına götürmek için yavaşça öne doğru eğilir.

"Hoparlör."

Telefon iki kez çaldıktan sonra bağlanıyor.

Hoparlörden İtalyanca bir ses yükseliyor. "Patron."

"Gidebilir Theo," diye emrediyor Frankie ve aramayı kesiyor.

Kalbim göğsümde çarpıyor. Maddie özgür. Duygularımı kontrol altında tutmak için elimden gelen her şeyi yaparak düzensiz bir nefes alıyorum.

"Grayson. Git ve kadını getir. Bundan sonrasını ben hallederim," diyor Luca sıkı bir gülümsemeyle.

Titreyen kolumu indiriyorum, hırıltılı bir nefes veriyorum. Onu geri almaya çok yaklaşmıştım.

ELLĪ BĪR

MADDIE

Tiri yarı Theo telefonu kapatıp ön kapının kilidini tıklatırken homurdanıyor. Londra'nın merkezinde küçük, güzel bir pansiyon. Londra'nın gözünü gören çok havalı bir yer.

Yemek masasında çay içiyor, etrafta dolaşan kapsülleri izliyordum. Orada Grayson'la yaşadığım deneyimi hatırlıyordum. Yemin ederim bir ara yanaklarım o kadar kızarmıştı ki Theo pencerenin açılmasını isteyip istemediğimi soruyordu. Gün güneşli. Sonbahar güneşi en iyisi.

Theo anımı bozdu, "Artık gitmekte özgürsün."

Yüzümde bir gülümseme beliriyor.

"Gerçekten mi?" Ben haykırıyorum.

Kapıyı açık tutarak başını sallıyor.

Sadece birkaç saattir buradayım ve bavulumu boşaltmadım. Her şey hâlâ ön kapının yanındaki kahverengi bavulun içinde. Aceleyle gidip kolunu tuttum.

"Patron ne istersen harca, Londra'da istediğin kadar kal, sonra New York'a dönmekte özgürsün diyor."

Grayson. Grayson'a ihtiyacım var.

Arkama bile bakmadan kapıdan fırladım. Fikrini değiştirmesi riskini göze alamam.

Ben özgürüm.

Sonunda hayatımı geri

alabilirim. Erkeğimi geri

alabilirim.

Asansöre bindim ve zemin katın düğmesine bastım, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. Mutlu gözyaşları. *Lanet hormonlar.*

Güneş solgun tenime vuruyor. Sanırım altı hafta boyunca ev hapsinde olmak insanın tenine böyle etki ediyor. Gözlerimi kapatıyorum ve yüzümü yakmasına izin veriyorum. Taze çöreklerin kokusu midemi guruldatıyor. Avucumu guruldayan karnımın üzerine koyarak sırtımdan kendimi alamıyorum.

Valizimin tekerlekleri kaldırıma çarparak yürüyorum. Setin bu kısmı insanlarla dolup taşıyor. Çocuklar etrafta koşuşturuyor, tüzük taklidi yapan gümüş boyalı adamlara gülüyorlar. Burada biri mutlaka telefonunu ödünç almama izin verecektir.

Önümde mesajlaşmakla meşgul bir kadın görüyorum. Sarı saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, büyük siyah güneş gözlükleri yüzünün yarısını kapatıyor.

"Affedersiniz hanımefendi," diye bağırarak ona doğru ilerliyorum. Telefonundan başını kaldırıp kaşlarını çatarak bana bakıyor ve hemen yanıma geliyor.

"Hey!" diyor. "İyi misin?"

"Kısa bir arama yapmak için telefonunuzu kullanmamın bir sakıncası var mı? Benimki yanımda değil."

"Tabii ki, burada." Telefonu uzatıyor.

"Amerika'ya. Size biraz nakit verebilir miyim?" Elini sallıyor ve başını sallıyor.

Telefon kulağında garip bir bağlantı sesi çıkarıyor.

Lütfen aç, lütfen aç.

Tüm bu süre boyunca nefesimi tutuyorum, beklerken bir o yana bir bu yana adım atıyorum. Sonunda arama bağlantısı.

"Grayson?"

Fısıldıyorum. Hiçbir

şey.

Kalbim sıkışıyor. Ya ondan ayrıldığımı düşünüyorsa? Ya şu anda benden nefret ediyorsa?

"Günüşiği?" Sesi hoparlörü dolduruyor ve kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak gibi oluyor.

"Aman Tanrım, Grayson," diye boğuluyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülüyor. "Lanet olsun, Maddie. Seni o kadar çok özledim ki. Bana iyi olduğunu söyle.

Tamam."

"Ben iyiyim, söz veriyorum. Frankie bana göz kulak oldu. Eğer henüz yapmadıysanız, lütfen onu öldürmeyin. Özünde kötü bir adam değil."

"Bunu daha sonra konuşabiliriz, bebeğim. Tam olarak neredesin? Seni almaya geliyorum."

Tanrı'ya şükür.

"Londra. Londra Gözü'nün yakınında."

"Birkaç saat içinde orada olacağım. Sıkı tutun. Yolumun üzerindeki Shard'da bize bir oda ayırtacağım, gidip giriş yapabilirsin. Sekiz saat sonra London Eye'da buluşalım mı?"

Bir arabanın kükrediğini duyuyorum; gerçekten dalga geçmiyor.

"Frankie'nin kartını aldım. Kendimi birkaç saat eğlendirebileceğime eminim."

"Yapmazsan hayal kırıklığına uğrarım."

"Seni seviyorum, Grayson. Hiç vazgeçmedim. O mektupta hiçbir şey kastetmedim, lütfen inan bana."

"Bebeğim, beni terk edeceğine hiç inanmamıştım. Seni aramak için şehri kırmızıya boyadım. Her günün her saniyesi. Seni bir daha asla bırakmayacağım, Günişığım. Seni çok seviyorum. Sensiz zar zor hayatta kaldım."

Nişan yüzüğümle oynuyorum.

"Yakında görüşürüz."

"Çok doğru, benim için hazır ol. Ben seni yemeye hazır aç bir adamım."

Bir kahkaha attım ve başımı salladım. Bu adamı çok seviyorum.

"Buna güveniyorum."

"Seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum Maddie. Umarım hayatımızın geri kalanında bunu sana her gün kanıtlayabilirim."

"Bu hoşuma giderdi."

Vedalaştık ve aramayı kestim. Sekiz saat daha.

Sakin ol.

ELLİ İKİ

GRAYSON

T Waterloo'daki rıhtıma yaklaşırken şehrin ışıkları bir bulanıklık içinde geçip gidiyor. Şoförüm Gatwick Havaalanı'nın dışında beni bekliyordu. Dizlerim aşağı yukarı zıplıyor, son birkaç haftanın tüm stresi neredeyse

buharlaşıyor. Her ölüm, her gözyaşı unutuldu.

Hayatta gerçekten önemli olan tek şey o.

Yemin ederim, tekrar kollarıma döner dönmez, asla gitmeyecek. Bu acıyı tekrar yaşayamam.

Bebek hakkında soru sormaya dilim varmadı. Herkesin iyiliği için ikisinin de iyi olmasını umuyor ve dua ediyorum. Bırakın kendi çocuğumu, Maddie'nin yaralandığını düşünerek bile zar zor hayatta kalabildim.

Ona kadar hiç çocuk istememiştim. Şimdi her şeyi istiyorum.

Bana izin verdiği kadar çok hamile kalmasını istiyorum. Bir keresinde ona çok arzuladığı aile hayatını veremeyeceğimi söylemiştim. Ama çok yanlışmışım. Ona hayal ettiği her şeyi verebilirim ve vereceğim.

Araba durdu. London Eye'ın kırmızı ışıkları görüş alanımı dolduruyor. Bu onsuz geçireceğim son zaman. Arabadan iniyorum ve soğuk hava etrafımı sarıyor. Yürüyüş yoluna yaklaşırken tüylerim diken diken oluyor. Gözlerim kalabalığın içinde onu seçmeye odaklanmıştı.

Sarı saçları esintiyle dalgalanarak görüş alanıma girdiğinde dünyam duruyor. Siyah bir kürk mantoya sarınmıştı. Yemin ederim, kalbim bir saniyeliğine durdu. Sırtı bana dönük, ellerini Thames Nehri'ne bakan duvara dayamış.

Siktir et, bir saniye daha bekleyemem.

Ona doğru koşuyorum, kalbim sürekli boğazımda. Ona yaklaştığımda hızımı yavaşlatıyorum ve kollarımı ona doluyorum. Tatlı şeftali kokusu beni sakinleştiriyor. Ne kadar lezzetli koktuğunu neredeyse unutmuşum.

"Beni özledin mi?" Burnumu saçlarına sokarak fısıldıyorum.

Nefesini içine çekiyor, ellerimi yavaşça kaburgalarından aşağıya, o küçük, mükemmel yuvarlak yumruya doğru hareket ettiriyorum. Soğuk elleri benimkileri kaplıyor.

Bebeğimiz.

İkisini de geri aldım.

Kollarımın arasında dönüyor ve kendi kollarını boynuma doluyor. Gözlerimiz buluştuğu anda sanki yeniden bir araya gelmiş gibiyim. Bütün kırık parçalar yerine oturdu.

Kalbim tekrar atmaya başladı.

Ellerim kıcına yerleşiyor ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Onu sahip olduğum her şeyle öpüyorum. Haftalardır çektiğim acı, kalp kırıklığı, bir öpücüğe döküldü. Alnımı onunkine bastırarak öpücüğü isteksizce kesiyorum.

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum, yüzünde ve vücudunda herhangi bir yara olup olmadığını kontrol ediyorum. Gülüyor, içimi ısıtan bir ses. Sol eline ulaştığımda bakışlarım durdu. Nişan yüzüğü şehrin ışıklarında parlıyor. Elini tutup ağzıma götürüyorum ve yüzüğün üzerine yumuşak bir öpücük konduruyorum.

"Evet," diye fısıldıyor. "Eğer hala bana sahip olacaksan."

Başparmağımı kullanarak çenesini eğiyorum, böylece gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Daha fazla istediğim bir şey yok Maddie. Seninle hemen şimdi evlenirdim. Seni mümkün olan her şekilde benim olarak istiyorum."

Dudaklarıma karşı gülümsüyor. Elimi çenesinde gezdiriyorum ve vücudunu aşağı doğru izleyerek karnına yerleşiyorum. Avucumu göbek deliğinin hemen altına yerleştiriyorum. Bakınca orada bir şişlik olduğunu söyleyemezsiniz ama ben hissedebiliyorum.

"Teşekkür ederim," diye boğuluyorum, gözlerimi kapatıyorum.

"İçeride güçlü bir çocuğumuz var. Yalan söyleyemem; birkaç korkutucu an yaşadık. Ama Frankie'yi her hafta özel bir doktor kontrol ediyor."

Frankie'den fazla dostça bahsetmesi çenemi titretiyor.

"Frankie bana göz kulak oldu. Yani ikimize de," diye ekliyor.

Derin bir nefes alarak başımı sallıyorum. Şu anda öfkemin çirkin yüzünü göstermesine ihtiyacım yok. Sadece hayatımın aşkına odaklanmak istiyorum.

"Her şeyi daha sonra öğrenmek istiyorum."
Başını sallıyor. "Beni eve götürebilir misin?"

"O hastane yatağında uyandığım andan beri bunu yapmayı bekliyordum. Eve gidip hayatının geri kalanını benimle geçirmeye hazır mısın? Şeytan tarafından becerilen bir hayat?"

"Sadece sikilmeye ihtiyacım var, Grayson. Şu anda ne kadar azgın olduğumu sana anlatamam. Hormonlarım çıldırmış durumda ve senin tıraş losyonun hemen şimdi ve burada sana atlamak istememe neden oluyor. Yani evet, fazlasıyla hazırım."

Bu kadın benim için yaratılmış.

Hiç şüphe yok ki bu gezegene birbirimiz için gönderildik. Hiçbir şey buna yaklaşamaz.

"Hadi gidelim." Dudaklarına bir öpücük daha konduruyorum.

Parmaklarımı onunkilere geçiriyorum ve bizi bekleyen Bentley'e doğru yürüyoruz. Arabanın kapısını onun için açıyorum. Arabaya binmek için eğildiğinde, kıcı kalçama sürtündüğünde inliyorum. Kıcını hafifçe tokatladığımda kafasını çeviriyor. Kaşlarımı kaldırıp kapıyı kapattım, sonra yanındaki koltuğa tırmandım.

"Shard'daki odayı kullanıp sabah geri uçalım mı?" Kulağına fısıldıyorum. Yanakları benimkilere karşı ısınıyor.

Bunu evet olarak kabul ediyorum o zaman.

ELLİ ÜÇ

MADDIE

A Asansör kapıları kapanır kapanmaz, kaslı gövdesi beni içine hapsediyor.

Bacaklarımı sıkıyorum. En son ne zaman gittiğimi hatırlamıyorum. Bu kadar uzun süre seks yapmadan. Bana doğru bir adım atıyor, böylece vücutlarımız aynı hizada oluyor. Ereksiyonu kalçama sürtünüyor. Dudağımı ısıyorum ve ona bakıyorum. Kot pantolonu boyunca, sikini kavrayana kadar okşuyorum. İnliyor ve başını geriye atıyor.

"Siktir, sikim patlayabilir."

En son birlikte olduğumuzdan bu yana ne kadar zaman geçtiğini fark ettiğimde hareketsiz kalıyorum. Kahretsin, ondan ayrıldığımı sandı. *Ya o-*

"Başka birinin bana dokunmasına asla izin vermem. Ben seninim ve sadece senin olacağım."

"Ama seni terk ettim. Seni suçlayamam."

"Bebeğim, bana bak." Başımı tekrar onunkine doğru kaldırıyorum.

"Beni terk ettiğine hiç inanmamıştım. Ayrıldığımızı hiç düşünmedim. Son altı haftadır odaklandığım tek şey seni bulmaktı."

Asansör pır pır ediyor ve buraya son gelişimizde kaldığımız süite açılıyor. Bavulum hâlâ yatağın yanında, daha önce giriş yaparken bıraktığım yerde duruyor. Öğleden sonranın çoğunu ufuk çizgisine bakan o ayaklı banyoda geçirdim. Tanrım, mükemmeldi.

Arkamdaki duvarı itiyor, elimi tutuyor ve beni süite götürüyor. Bizi oturma odasına doğru götürürken odayı dolduran alışveriş poşetlerini görünce kıkırdıyor. "Gerçekten de onun kartından harcama yapmışsın!"

"Yani, sanırım bana bir borcu var."

Avını avlayan bir aslan gibi bana doğru yaklaşıyor. Paltomun düğmelerini açıyor, ben de silkelenip yere düşüyorum.

Parmakları örme siyah elbisemin eteklerine kadar uzanıyor. "Sana tayt giymen konusunda ne demiştin?" diye mırıldanıyor ve elini sallıyor. Kafa.

Elbiseyi yukarı ve başımın üzerine çekiyor. Ona yardım etmek için kollarımı kaldırıyorum. Vücuduma bakıyorum. Göğüslerim eskisinden biraz daha büyük. Karnım biraz dönem şişkinliği gibi görünüyor. Kesinlikle düzgün bir şişlik gibi görünmüyor, bu kesin. Sadece çok fazla paket servis yemiş gibi görünüyorum.

Ayrıca şu anda kendimi pek seksi de hissetmiyorum.

Bir gümbürtü dikkatimi çekti. Grayson dizlerinin üzerine çökmüş, taytımı karnımdan aşağı çekiyor.

"Çok güzel," diyor ve karnımın ortasına yumuşak bir öpücük konduruyor.

Ona gülümsüyorum. Tek bir kelimeyle güvensizliğim o kadar da kötü hissettirmiyor. Bana baktığında, o buz gibi maviler benimkilerle buluştuğunda, kendimi seksi hissediyorum.

"Tanrım, kadın. Çok mükemmelsin."

Taytı bacaklarımdan aşağı yuvarlarken kalçamın iç kısmına öpücükler kondurmaya başlıyor. Her öpücük vücuduma karıncalanmalar gönderiyor. Önce bir bacağımı, sonra diğerini kaldırıyorum. Botumu kaydırarak çıkarıyor ve sonra tayt gidiyor. Onları omzunun arkasına atıyor ve bacaklarıma doğru öpücükler gönderiyor.

Ta ki ona ihtiyacım olan yere ulaşana kadar.

"Yatağa uzan, o seksi bacaklarını açabildiğin kadar aç. Bu gece her bir santimine sahip olmak istiyorum, Sunshine. Ve bu dilimin üzerinde parçalanmanla başlayacak. Ben açlıktan ölüyorum, Maddie. Ve yemek istediğim tek şey sensin."

"Mmmm, evet lütfen," diye inliyorum, gözlerinin içine bakarak. "*Efendim.*"

Hırlayarak üzerime atılıyor, beni belimden tutup kaldırıyor ve yatağa fırlatıyor. Bacaklarımı vücuduna doluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Nefesi yanağıma çarpıyor. Takım elbisesi çıplak tenime sürtünüyor. Parmakları damlayan dikiş yerimden yukarı kayar kaymaz, inlememi tutamıyorum. "Tanrım, beni gerçekten özlemişsin. Parmaklarımı ıslatmana bayılıyorum," diyor parmaklarını içime sokarken.

Başımı yatağa yaslıyorum, ona daha iyi erişim sağlamak için sırtımı eğiyorum. Çenem boyunca ve boynumdan aşağı yalıyor, parmaklarıyla beni beceriyor. Ellerim beyaz gömleğinin düğmelerini buluyor. Kıpırdamadan duruyor ve

Elimi. "Dokunmak yok." Topuklarının üzerinde geriye yaslanıyor ve kravattını çözüyor. Parmaklarını çekerken hayal kırıklığı içinde iç çekiyorum, amım şimdi ihtiyaçla zonkluyor. Kaşlarımı kaldırıp ona bakıyorum.

"Dokunmayacağına güvenemezsin." Sırıtarak siyah kravattını çıkarıyor.

"Ellerini başının üstüne koy," diye emrediyor ve beynim daha yetişmeden kollarım hareket ediyor.

Üzerime eğiliyor ve kravattı bileklerime sıkıca sarıyor.

O inerken yatak eğiliyor. Beni yataktan aşağı, kendisine doğru çekerken elleriyle kalçalarımı kavırıyor.

Yere diz çökerken bacaklarım omuzlarının üzerinde duruyor.

"Aman Tanrım," diye çığlık atıyorum, beni giriş yerimden klitorisime kadar yalarken.

Parmaklarını tekrar içeri kaydırıyor, hızını artırırken klitorisimi emiyor. Yatağın üzerinde kıvraniyorum, tüm vücudum bir patlamanın eşiğinde. Parmaklarını çekip çıkarıyor ve geriye doğru kıcıma doğru götürüyor.

Oh, evet.

Diğer elini yanaklarımı ayırmak için kullanarak beni kucaklamaya devam ediyor. Bir parmağı yavaşça arka girişime sürtünüyor ve kalçalarımı aşağı doğru itiyorum, böylece sonunda içime giriyor. Uzun zaman geçtiği için uyum sağladığımda sadece bir saniyeliğine acıyor. Popomu yukarı kaldırıp dilini amımın içine sokarken ve bir yandan da parmağıyla kıcımı sikerken aldığım saf zevk bu acıyı tamamen bastırıyor.

"Grayson!" Dişlerimi sıkarak bağıriyorum. Bacaklarım onun etrafında bir yaprak gibi titriyor. Ona dokunmak için ellerimi ayırmaya çalışıyorum. Vücudumun her hücresi bana bağıriyor.

"Benim için gel, Muhteşem. Seni yüzümün her yerinde istiyorum."

Ve hepsi bu kadar. Orgazm daha önce hiç olmadığı kadar içime işliyor. O klitorisimi emerken ben onun adını haykırıyorum, vücudum sarsılıyor. Kelimenin tam anlamıyla orgazmı benden emiyordu.

"Bu çok seksiydi," diyor ayağa kalkarken, yüzü ıslaklığımla parlıyor. Silmiyor bile. Gömleğinin düğmelerini açıyor ve siyah takım elbise ceketiyle birlikte omuz silkiyor. Dövmeli, yırtık vücudu dudaklarımı yalamama neden oluyor. Kaburgalarının hemen altındaki yara izini fark ettiğimde gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Zihnim o güne geri dönüyor. Bizi ayıran güne.

"Sorun yok, bebeğim. Artık sadece bir yara izi. Senin için kelimenin tam anlamıyla ölebileceğimi hatırlatıyor Maddie. Senin ve çocuklarımız için. Seni güvende tutmak için tüm acılara katlanacağım. Sana söz veriyorum."

Yaşayan bir kabus gibi gözümün önüne geldikçe irkiliyorum. Cansız bedenini arabadan çıkardıklarında kalbimin göğsümden sökölüşü.

"Seni kaybedemem Grayson. Sensiz yaşayamam. Bu bebeğı de babasız büyütmek istemiyorum. Senden işini bırakmanı istemiyorum. Tek istediğim güvende olman. Ve bize geri dön."

"Söz veriyorum."

"Şimdi nişanlmla sevişebilir miyim? Yetişmem gereken altı haftalık bir süre var."

"Sevişmeni istemiyorum. Beni becermeni istiyorum."

"Prenses, kötü adamı tarafından sertçe becerilmekten hoşlanıyor. Hatırlıyorum." Aleti girişime doğru bastırıyor.

"Sen *benim* kötü adamım değilsin. Sen benim her şeyimsin. Karanlığını seviyorum.

Ama ışığını da seviyorum. Her bir parçanı seviyorum."

Hızlı bir hareketle içime kayıyor ve inliyor.

Sonunda evimdeyim, ait olduğum yerdeyim.

"Şimdi beni güzel bir fahişe gibi becer, Grayson," diye fısıldıyorum, dudakğımı ısırarak.

Gözlerinde bir karanlık parlıyor. Sonra eğiliyor, dudaklarını dudaklarına götürüyor ve bacağımı sırtına dolayarak sonuna kadar içeri itiyor.

"Siktir, Maddie. İçine batmanın ne kadar iyi hissettirdiğini neredeyse unutuyordum." Ben cevap veremeden dudakları tekrar dudaklarıma çarpıyor. İçime girip çıkarken alnımda boncuk boncuk terler oluşuyor, parmağı aynı anda klitorisimin etrafında dönüyor. Kalçalarımından tutup beni ters çeviriyor, yüzüm yatağın içine gömölüyor. Kollarım hala başımın üstünde bağı, kığım havada.

Sikini tekrar içime sokarken bir tıslama sesi çıkarıyor, parmakları kalçalarımaya saplanıyor. Çığlıklarımı bastırmak için yatağı ısırıyorum.

"Benim için çığlık attığını duymak istiyorum, bebeğim." Derin sesi zevkimi doğrudan merkezime gönderiyor. Parmağı klitorisimin etrafında dönüyor, kendini sularımda boğuyor. Sonra iki parmağını arka girişime yönlendiriyor, aynı zamanda tüm vücudum öne doğru çarpacak kadar vahşice beni beceriyor.

Yıldızlar görüşümü doldururken onun adını haykırıyorum. Kulaklarımda çarpan kalp atışları üzerine yemin ediyor.

Avuç içi sol kık yanağıma değdiğinde öne doğru fırlıyorum, içimde dalgalanan acı şu anda içimden geçen zevki daha da yoğunlaştırıyor. Sıcak sıvı içime dökölüyor ve kalçalarımın iç kısmından aşağı akıyor.

Bir süre içimde kalıyor. Sanki bir maraton koşmuş gibiyim. Sonunda çekildiğinde, omurgamın ortasına bir öpücük bırakıyor. Sonra beni çözmek için eğiliyor ve bileklerimi ovuyor.

Yanımdaki yatağa uzanıyor ve ben de göğsüne sokulup kırmızı yara izinin etrafında hafifçe geziniyorum.

"Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum," diyor parmağımdaki nişan yüzüğüyle oynarken.

"Bayan Ward olmak için sabırsızlanıyorum."

"Biliyorsun, o yüzüğü burada, Londra'da yaptırdım. Aynı zamanda senin kolyeni de yaptırdım."

"Bebekten önce de mi benimle evlenmek istiyordun?" Ses tonumdaki şaşkınlığı gizleyemedim. Sadece bu yüzden teklif ettiğini düşünmüştüm.

"Maddie, beni öptüğün andan itibaren biliyordum ki, eğer bu hayatta bir daha biriyle evleneceksem, bu sen olacaktın. Bu yüzden uzak durdum, bu yüzden beni itip durmana izin verdim. Bir kez tadına baktığımda, asla durmak istemeyeceğimi biliyordum. Yani evet, seni mümkün olan her şekilde benim yapmaya çalışacaktım. Bebek olsun ya da olmasın. Bu sadece bir bonus."

"Bunun sana söylediğim son şey olmasından çok endişeliydim. Çok özür dilerim, Grayson. Ne de olsa büyük ve gösterişli bir düğüne ihtiyacım yok sanıyordum, çünkü artık bana zorla dayatılan o aptal peri masalı hayali yoktu. Ama aslında buna ihtiyacım var." Derin bir nefes alıyorum. "Buna seninle ihtiyacım var, sadece seninle."

"Sana her zaman hayalini kurduğun her şeyi vereceğim, düğün, çocuklar ve ev dahil. Seni bir daha asla kaybedemem."

"Yapmayacaksın."

"Şimdi, benimle evlenmen için daha ne kadar beklemem gerekiyor?"

"Ya ben kitleselleşmeden önce bunu hemen yaparız ya da bebek gelene kadar bekleriz-"

"Hayır, çok uzun. Üç haftaya ne dersiniz? Sınırsız bir bütçemiz var. İstedığınız her şeyin en ince ayrıntısına kadar hazır olmasını istiyorum. Sanırım hazır bir ruh hali panonuz falan vardır, değil mi?"

Göğsüne bir şaplak attım. "Hey! Her kızın bir düğün panosu yok mu?"

"Kim bilir. Düğünlere takıntılı olan sensin. Ben sadece sana takıntılıyım."

"Aww, bu çok şirin. Şimdi sınırsız derken, ne kadar sınırsız demek istiyorsun?" Parmağımı ısırarak ve kirpiklerimi ona doğru kırpıştırarak soruyorum.

"Sana beş milyon veririm ama tek isteğim sahilde egzotik bir balayı istiyorum. Özel villası olan bir yerde, böylece seni istediğim yerde, istediğim zaman becerebilirim."

"Beş milyon çok saçma!"

"Bu gülümsemenin bir bedeli yok, bebeğim. Üç hafta içinde evlenebilmemiz için ne kadar harcaman gerekiyorsa yap. Tamam mı?"

"Alyans takılıyken çok seksi görüneceksin." "Aslında düşünüyordum da, yüzüğüme dövme yaptırabilirim. Bir süredir Daha önce evlenmiş. Yüzükler çıkabilir. Dövmeler daha kalıcıdır. Bunun yerine yüzüğü boynumdaki bir zincire takacağım."

"Bu çok tatlı."

Bacağımı vücudunun üzerinde sallayarak ona sarılıyorum, gözleri vücudumda geziniyor.

"Üç hafta daha," diye fısıldıyorum.

"Sabırsızlanıyorum, Sunshine."

"Şimdi uyumamız gerek. Ve yarın nihayet ait olduğun yere, evine döneceksin." Beni belimden tutup üzerinden yuvarladı. Sırtımı ona döndüm, böylece beni kaşıklayabilecekti. Aleti kıcıma yerleşiyor. Kolları beni sıkıca sarıyor.

"Tatlı rüyalar. Seni seviyorum bebeğim." Eli karnımın alt kısmını okşuyor. Ailemizi.

"Bir köpek alabilir miyiz?"

Kahkahası sırtımda titreşiyor. "Küçük, kabarık bir tane değil. İşe giderken yanımda götürebileceğim kadar erkeksi bir taneye ihtiyacım var."

"Ve evet, eve döner dönmez büyük bir aile evi arayabiliriz. Zaten köpeğin bir bahçeye ihtiyacı var."

Başımı sallıyorum, gülümsememi bastırıyorum. Tam şu anda, hayat mükemmel. Meğer her şeyi yanlış anlamışım. Asla beni uzaklara götürecek bir prene ihtiyacı duyan bir prenses değilmişim. Yanlış kitapları okuyormuşum. Peşinde olduğum bir peri masalı değildi; karanlık bir romantizmdi.

Sonsuza dek kötü adam tarafından tapınılmak için can atıyordum.

Bir prens beni güvende tutmak için dünyayı yakar mı? Ya da benim için kurşun yer mi? Hayır.

Ruhumu ateşe vermek için karanlığa ihtiyacım vardı.

Bu yüzden bu kadar uzun süre mücadele ettik. Aşkımız asla kolay olmayacaktı. Çok yoğun. Her şeyi tüketiyor. Her şeyimiz.

Bu bizim sonsuza dek mutlu sonumuz.

EPILOG

GRAYSON

3 hafta sonra

S Ahırın girişine bakarken alnımda boncuk boncuk yaşlar beliriyor. Maddie sadece üç hafta içinde bu şaheseri ortaya çıkarmayı başardı. Bir ahır kiraladı ve bu ahır şu anda her renk tonuyla ağzına kadar dolu.

Tavandaki kirişler boyunca bile hayal edebileceğiniz pembe çiçekler. Çiçeklerin arasından peri ışıkları parıldıyor. En iyi adamlarım Keller ve Luca yanımda.

Dışarısı soğuk olabilir ama ben yanıyorum. Neden gergin olduğumu bilmiyorum. Günışığının birkaç dakika içinde ahırın kapısından içeri gireceğini biliyorum. Hayatım üzerine bahse girerim.

Düğünü küçük ve samimi tutmak istedik ama yine de onun her zaman hayalini kurduğu şatafatlı, prenses tarzı bir düğün olmasını istediğimi açıkça belirttim. Bu asla pazarlığa açık değildi. Bayan Russo Darcy'yi kucaklamakla meşgul ve Keller gözlerini o ikisinden ayırmıyor. Umarım küçüğümüze onun yarısı kadar bile baba olabilirim.

Annem ve babam bile gelebildi. Haberi vermek için onları aradığımda oldukça şaşırdılar. Beni gençken uzaklara gönderdiklerinden beri onlara hiç yakın olmadım. Ama bu ilişkinin asla eskisi gibi olacağını sanmıyorum. Yine de onlara tek torunlarını tanımaları için bir şans vermek istiyorum. Yani kim bilir.

Maddie'nin annesi odanın öbür ucundan kaşlarını çatıyor. Tam arkada mükemmel bir şekilde oturuyor, böylece yeminimi ederken onu göremiyorum. Bana kalsaydı, o sürtük burada olmazdı. Maddie'den özür dileyebilirdi. Kocasını Robert iyi bir adam olduğu için şanslı. Ona tahammül edebilirim. Maddie'yi koşulsuz seviyor. Yemin ederim, eğer annesi karımı bir kez daha ağlatırsa, gider.

Ahırın kapıları açılıyor ve ben titrek bir nefes alıyorum. Kafalar beklenti içinde girişe dönüyor. Frankie içeri giriyor, her şey gibi kaygan görünüyor. "Kusura bakma, yolda halletmem gereken birkaç iş vardı," diyor ve ilk boş koltuğa kayarak oturuyor. Ona bir bakış fırlatıyorum ve Luca arkamdan kıkırdıyor.

Evet, müstakbel eşimi rehin alan adam burada. Görünüşe göre Maddie'yle iyi bir dostluk kurmuşlar ve Luca'yla güçlerini birleştirip birlikte yeni bir dünya hâkimiyeti planladıklarına göre teknik olarak patronum o artık. Yani onu öldüremem. Bana karşı nerede durduğunu biliyor. Luca'yla yaptığı yeni anlaşmaya tam olarak ikna olmuş değilim. İşler boka sararsa ben sadece parçaları toplamak için orada olacağım. Zaten şu anda konsantre olmam gereken başka şeyler var. Benim için çok daha önemli olan şeyler.

Alicia Keys'in "If I Ain't got you" şarkısı odayı doldururken oda sessizliğe gömülüyor. Gözlerim yaşıyor. Gülümseyen Sienna, uzun, koyu pembe bir elbise giymiş, elinde uyumlu bir buket, koridorda yürümeye başlıyor. Keller'ın arkamdan mırıldandığını duyabiliyorum. Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Gözleri kocasından hiç ayrılmıyor.

Maddie kapıdan içeri girdiği anda sanki karnıma bir yumruk yemiş gibi oluyorum. İstesem de gözlerimi ondan alamıyorum. Uzun sarı saçları kıvrılmış ve omuzlarına dökülüyor.

O şimdiye kadar karşılaştığım en güzel kadın.

Yere kadar uzanan beyaz elbisesi değişen vücuduna tam oturuyor. Artık daha dolgun olan göğüslerine bakarken dudaklarımı yalamama neden olan daldırma yaka ile sahip olduğu o küçük yumruyu gösteriyor. Hamile bir Maddie beni parkın dışına çıkarıyor. Mükemmel.

İşıltılı güneş ışığı kolyesi köprücük kemiklerinin arasında duruyor. Kulağımın hemen arkasına yaptırdığım küçük güneş ışığı dövmesiyle eşleşiyor. Alyansıma dövme yaptırırken aynı zamanda yaptırmıştım. Üzerinde 'M' harfi olan kalın bir bant, artık yüzük parmağımı kalıcı olarak işaretliyor. Tüm dünyanın sonsuza dek onun olduğumu bilmesini istiyorum.

Bana parlak bir gülümseme gönderiyor. Sıcak gözyaşları yanağımdan aşağı süzülüyor. Onları elimin önüyle sildim. Koridorda ilerliyor,

arkadaşlarımıza ve ailemize gülümsüyor. Frankie'ye başıyla selam veriyor, o da ona sırtarak karşılık veriyor. Üçüncü koridora ulaştığında, elbisesinin alt kısmını yukarı kaldırıp koridordan bana doğru koşmadan önce bana muzip bir sırıtış fırlatıyor. Kendini kollarıma bıraktı. Kollarını boynuma doladığında ben de kollarımı beline doluyorum.

Oda kahkahalara boğulur.

"Sadece otuz saniye bekleyemedin," diye takılıyorum.

Burnunu benimkine yaklaştırıyor, gözleri sevgi dolu. "Bir saniye daha beklemek istemiyorum."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

"Şimdi seni karım yapalım," diye homurdandım.

Önümden aşağı kayıyor. Onu ayağa kaldırıyorum ve yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

Nikâh memuru gözlüğünü geriye iterek boğazını temizliyor. Sienna koşarak gelip Maddie'nin devasa buketini elinden alıyor.

Hayatımda hiçbir şeye bu kadar hazır olmamıştım.

Sonunda olmam gereken kişi olabilirim.

Artık saklanmak yok.

Düğün partisi tüm hızıyla devam ediyor. Maddie dışarıda bir çadır kurdu, taze çiçekler, peri ışıkları ve tavandaki fenerlerle ağzına kadar dekore etti. Odanın ortasındaki ışıltılı dans pistini de unutmayalım.

Herkes masasına oturdu.

Odaya bakmakla meşgul olan Maddie'ye dönüyorum, kendi kendine gülümsüyor. Nişan yüzüğü artık uyumlu bir siyah ve gümüş pırlanta kaplı alyansla tamamlanmıştı.

Lanet olası karım.

"Burada daha ne kadar kalacağız? Gerçekten o elbiseyi yırtıp karımı becermek istiyorum. Bu kadar uzun süre bekleyerek iyi bir çocuk oldum."

"Bir saat daha."

Bunu

yapabilirim.

Eli masanın altında kalçamda geziniyor. "Ama arazide oldukça تنها yerler var. Seni görmek için birkaç yol düşünebilirim"

saat boyunca." Dudağını ısırtıyor, gözleri parlıyor.

Elini tutup ayağa kalkıyorum. Kıkırdıyor ve bana katılıyor. Ben görevdeki bir adamım.

"Hey, Grayson, Maddie, buraya gelin!" Luca bağırtıyor. "Eurgh! Tanrı aşkına," diye mırıldanıyorum. Maddie gülüyor.

İsteksizce masalarına doğru yürüyorum. Sienna, Keller, Luca, Frankie ve Enzo sessiz bir şekilde yaklaşmamızı izliyorlar. Keller özellikle soğuk bakıyor. Ona kaşlarımı kaldırıyorum ve o da başını sallıyor.

Masaya vardığımızda Luca ayağa kalkıyor. Elimi Sienna'nın sandalyesinin arkasına dayıyorum.

Önce Keller sesini yükseltir, "Al, on bin dolarını ve kapa çenenin." Ona büyük bir topar dolar fırlatır. Küçük pislikler.

"Teşekkürler kardeşim ve tebrikler. Güzel düğün, güzel gelin-" Maddie'ye gülümsüyor.

Takım elbise ceketini açar ve birkaç beyaz kart çıkararak masanın ortasına atar.

Okurken gözlerim fal taşı gibi açıldı:

TARİHİ BELİRLEYİN:

Luca Russo ve Maria Capri'nin düğününe resmi olarak davetlisiniz.

Siyah harflerle yazılmış, altında iki alyans resmi var. "Seni lanet olası aptal." Keller öfkeyle kartı masaya fırlatır.

Maddie davetiyeyi elimden kapıyor ve Sienna'ya bakarak soluk soluğa kalıyor. Luca'ya sorgulayan bir bakış fırlatıyorum. İçimdeki suçluluk duygusuna engel olamıyorum. Maddie'yi Avrupa'da aramaları karşılığında Capris'lerle yaptığı anlaşma bu olmalıydı. Frankie'ye bakıyorum, o da sırtarak tepkilerimizi değerlendiriyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin Luca. Başka bir yol bulabiliriz. Rosa ne olacak?"

Onu serbest bırakmanın ona ne kadar acı verdiğini biliyorum.

Luca başını sallar. "Lanet olası bir içkiye ihtiyacım var," diye anons eder ve hışımla bara doğru gider.

Sikeyim.

Bu oynamak için tehlikeli bir oyun.

İyi ki hazırız.

SON.

Detonate'i okuduğunuz için çok teŖekkür ederim. Maddie ve Grayson'dan biraz daha mı istediniz?
Onların buharlı balayı genişletilmiş epilogunu almak için bültenime buradan kaydolabilirsiniz:

<https://dl.bookfunnel.com/a72ro8886c>

Her Ŗeyin nerede baŖladığını Keller ve Sienna'nın kitabı *Distance*'da görebilirsiniz.

Luca Russo ve Rosa Falcone için hazır mısınız?
Onların hikayesi, *Adanmış* Eylül 2023'te yayınlanacak.
<https://books2read.com/u/mK7wL9>

BLURB:

Luca

Evlatlıktan mafya patronluğuna.

Tahtın hak etmeyen kralıydım, yabancılaştığım babamın ölümünden sonra bu role zorlandım.

İmparatorluğumu kurmak için her şeyden vazgeçtim. Bu noktaya kadar başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Ta ki düşmanımın kızını kaçırıp kalbimi ele geçirene kadar.

Rosa Falcone. *Il mio tesoro*.

Kader Rosa'yı benim dünyama geri sürüklediğinde, aynı hatayı tekrar yapamam.

Mafyanın geleceği benim görücü usulü evliliğime bağlı olsa bile. Yine de ona karşı koyamıyorum.

O benim.

Onun başka bir adamla evlenmesini izlememin imkanı yok.

Bu bir savaş başlatmak anlamına gelse bile.

Rosa

Vahşi çocuk, şımarık mafya prensesi.

Kimse acımı anlamadı, ben de maskenin arkasına saklandım.

Ta ki Luca Russo beni hayatımdan çalıp tekrar bir araya getirene kadar.

Ona kalbimi verdim ve o da beni tacizcimin kollarına geri bıraktı. Bu sefer beni koruyacak kimsem yok.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Luca benim olmayabilir ama bu beni daha derine düşmekten alıkoymuyor.

Ancak dünya bize karşı olduğunda, sonsuza dek mutlu olmak için ne kadar fedakârlık yapmaya hazır oluruz?

YAZAR HAKKINDA

Luna Mason İngiltere'de yaşayan bir kara romantizm yazarıdır. Distance onun ilk romanıdır ve Amazon'da en çok satanlar listesinde ilk 50'ye girmiştir. Eğer yazmıyorsa, onu kafası baharatlı bir kitapta bulabilirsiniz.

Facebook Okuyucu Grubuna katılın:

<https://facebook.com/groups/614207510510756/>

Gelecek kitaplarından ilk siz haberdar olmak için buradan haber bültenine abone olabilirsiniz: [Bülten Kaydı](#)

Ya da onu sosyal medyada bulabilirsiniz:

<http://www.instagram.com/authorlunamason>

https://www.tiktok.com/@authorlunamason?_t=8XZeb9W5IW6&_r=1

TEŞEKKÜRLER

Öncelikle, kocama ve çocuklarıma. Sizi her zaman seviyorum. Tüm bunlar sizin için.

Anneme ve babama, her zaman amigolarım olduğunuz için teşekkür ederim. İnsanlara kızınızın artık yaşamak için kitap pornosu yazdığını söylemek zorunda kalsanız bile. Umarım sizi gururlandırabilirim. Ve evet, KATY- benim küçük kız kardeşim, en iyi arkadaşım ve geleceğin eğitimdeki asistanı. Her zaman birlikte çalışmak istemiştik. İşte gidiyoruz. Sabırsızlanıyorum!

Asıl kızlarıma ve yazar arkadaşlarıma - M.A.Cobb, M.H. Hargy, Elle Maldonado, Katie B. Wright ve Darcy Embers. Desteğiniz olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Etrafımda beni çoğu gün gülmekten ağlatan böylesine ilham verici ve yetenekli yazarlar olduğu için inanılmaz derecede şanslıyım. Bir gün bizi İtalya'ya götüreceğim. Siz gerçekten en iyisisiniz.

Z, ana kızım. Sen sadece en inanılmaz editör değilsin. Senin gibi bir arkadaşım olduğu için çok minnettarım. Senin BÜYÜK HARFLİ MESAJLARIN olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Sen gerçekten çok tatlı bir kızsın ve seni seviyorum. BENİ ASLA BIRAKMA.

ARC OKUYUCULARIM!!! Benim muhteşem hype kraliçelerim. Beni ne kadar gülümsettiğinizi tahmin bile edemezsiniz. Her eleştiri, yazı, hikaye, yorum, mesaj. Siz olmasaydınız, Distance ile ulaştığım zirvelere asla ulaşamazdım. Bu yüzden teşekkür ederim, desteğiniz benim için dünyalara bedel.

YASEMIN PA- EVET SEN! Her şey için teşekkür ederim. Kaotik ve bilgisiz bir bebek yazarını üstlendiğiniz için. Erimelerimle başa çıktığınız ve tüm rehberliğiniz için. Seni Denver'da görmek için sabırsızlanıyorum.